

คำบูชาพระบรมสารีริกธาตุ

อิติปิโสภควา อรหังสัมมาสัมพุทธโธ
 วิชาจรณสัมปันโน สุคโต โลกวิทู อนุตตโร
 ปุริสทัมมสารถิ สัตถาเทวมนุสสานัง พุทโธ ภควาติ
 ขอนอบยอบหมอบกราบคารวะ
 ด้วยสุดเกล้าสุดเศียรสุดกระหม่อมของเหล่าข้าน้อยนี้
 เกลือกถูกรองรับอยู่ใต้ละอองผงคสิแห่งฐลีฝ่าพระบาทของสมเด็จพระ
 ผู้เป็นพระอนุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า
 พระผู้มี“พุทธคุณ” ดังกล่าวข้างต้น อย่างสุดเทิดสุดบูชายิ่ง
 เหล่าข้าน้อยทั้งหลาย ขอน้อมรำลึกเทิดทูนพระคุณอันหาที่สุดมิได้
ณ กาลศุภสมัย ๙ มิถุนายนนี้
 เหล่าข้าน้อยทั้งหลายขอตั้งปณิธาน
 ต่อพระมหาบรมสารีริกธาตุ ณ บัดนี้ว่า.....
 เลือดและวิญญาณของเหล่าข้าน้อยทั้งหมดนี้
 ขอถวายอุทิศแด่พระพุทธศาสนา...ไปตราบดินสิ้นฟ้า
 จนกว่าข้าน้อยแต่ละคนจะปรินิพพาน
 ขอได้โปรดรับปณิธานนี้ ด้วยสุดเกล้าสุดเศียรสุดกระหม่อม
 ของเหล่าข้าน้อยทั้งหลายเถิดเทอญ.....

คำถวายพระพร

วันนี้ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
 ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ของเรา ครองราชย์มาได้ครบ ๖๐ ปี
 ซึ่งเป็นพระเจ้าแผ่นดินไทยที่ครองราชย์ได้ยาวนาน
 ที่สุดตั้งแต่มีประเทศไทย และนานที่สุดกว่ากษัตริย์ทุก
 ประเทศ พระชนมายุของพระองค์จะเข้าสู่ ๘๐ พระชันษา
 ในปีหน้า ตลอด ๖๐ พรรษาที่ครองราชย์ พระองค์ได้
 ทรงสร้างสารัตถคุณแก่แผ่นดินและชีวิตประชาชนไทยเป็น
 อเนกอนันต์พระกรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ เหล่าข้าพระพุทธเจ้า
 ทั้งหลายขอถวายพระพร จงทรงพระเจริญ ด้วยพระพลานามัย
 ทรงเกษมสำราญยิ่งยืนนานเถิดเทอญ

สารบัญ

ปีที่ ๒๖(๒๙) ฉบับที่ ๙ เดือนเม.ย.-พ.ค. ๒๕๕๙ จำนวน ๙,๐๐๐เล่ม

คำบูชาพระบรมสารีริกธาตุ	๑
แถลง (มหาศิขิต มหากุศล กับปิ่นทวนกลของชาวไทย)	๓
งานโอศกรำลึก'๕๙ ครั้งที่ ๒๙	๔
สืบห้านาทีกับพ่อท่าน (โอศกรำลึก'๕๙ ๓๗๒ ปี ปิตุบูชา บัญญาสมบัติ)	๑๔
พระราชดำริ ๑๕ ขอนักบริหาร บำย้ำคุณธรรม - เพื่อส่วนรวม	๒๑
จดหมายจากญาติธรรม	๒๗
จดหมายจากเยอรมัน	๓๔
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งรู้แจ้ง	๓๙
สมณะ - สิกขมาตุเจ้าพระยา'๕๙	๔๐
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (กุฎาติ กุฎาสมา (๒) ในภริเยนประชาธิปไตยทั้งดงาม ถ้าแม้จะเพ็พ่าย ฯ)	๔๒
เรียงวลีกวีธรรม	๗๖
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (บางพรตวัน ธนโกศ)	๗๘
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระยาสยง)	๘๐
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนเมษายน-พฤษภาคม ๒๕๕๙)	๘๔
สรุปรายงานการประชุมขององค์กรต่างๆของชาวโอศก	๑๑๕
ใต้ร่มโอศก (ประจำเดือนเมษายน-พฤษภาคม ๒๕๕๙)	๑๒๒
กรรมตามสนอง (ฤทธิแห่งกรรม)	๑๒๙
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย (วิญฉวยพิศ มีสิทธิ์ทั้งตาย)	๑๓๐
น้ำดีดีจริงหรือ?	๑๓๓
หอมดอกพุทรา (รากฐานของชีวิต คือ ความแตกต่าง)	๑๓๔
งานโอมไท้วง'๕๙	๑๓๖
ธรรมะประทับใจ (๑๑๘) (ประทับใจไท้วง)	๑๔๒

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารโอศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐,
 ๐-๒๓๗๔-๕๕๒๑, ๐-๒๓๗๕-๕๕๐๓ (FAX), ๐-๒๓๗๔-๐๙๘๔,
 ๐-๒๓๗๓-๔๐๒๕, ๐-๒๓๗๓-๔๗๓๑, ๐-๒๓๗๓-๔๖๒๔, ๐-๒๓๗๓-๖๖๘๘
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

มหาปิติ มหากุศล กับปีมหามงคลของชาวไทย

ในทางโลกนอกจากชาวไทยจะได้ปลอบปลื้มปิติ กับงานเฉลิมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ของในหลวง ร. ๙ ของเราแล้ว ในทางธรรมก็ยังประจวบเหมาะครบ ๑๐๐ ปีชาตะกาลของท่านพุทธทาส ซึ่งรัฐบาลก็ได้จัดงานเฉลิมฉลองเพื่อระลึกถึงคุณูปการที่ท่านพุทธทาสได้สร้างเอาไว้ในพุทธศาสนา

นอกจากงานยิ่งใหญ่ระดับโลกทั้งสองงาน ที่เป็นมหาปิติมหากุศลแล้ว ก็แถมประจวบเหมาะ กับงานเล็กๆ ของชาวอโศก ที่ประจวบดังเมล็ดงาในฟักกว้าง เมื่อปีนี้พ่อท่านอายุครบรอบ ๗๒ ปีเต็ม ในวันที่ ๕ มิถุนายนที่ผ่านมา

นับแต่นี้ต่อไปพ่อท่านก็จะถือว่าท่านจะเริ่มต้นนับ ๑ ขวบ ๒ ขวบใหม่ ไปเรื่อยๆ เท่าที่ท่านจะสามารถเจริญอิทธิบาทได้ และปีนี้พ่อท่านก็พาพวกเราเฉลิมฉลอง ด้วยการทำเกม**สุญญโต** (ว่างเปล่า) หรือ**โพธิ** (ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน) ด้วยการเอาของที่ได้รับความมาให้จับสลาก หากใครได้สลากที่มีลายมือพ่อท่านก็จะได้ของขวัญชิ้นใหญ่ กองเชียร์ก็จะพากันส่งเสียงเชียร์ “เฮ” แต่ถ้าได้ใบที่ว่างเปล่ากองเชียร์ก็จะพากัน “ฮา” และได้ของขวัญชิ้นน้อยแทน

ดูเหมือนว่าเราจะจัดงานเฉลิมฉลองให้พ่อท่าน แต่จริงๆ แล้วพ่อท่านต้องเหน็ดเหนื่อยเฉลิมฉลองให้กับพวกเรามากกว่า พ่อท่านต้องมาถอดตัวถอดตนนั่งแจกตุ๊กตา ปากกา นาฬิกา เครื่องใช้ของประดับ ฯลฯ ให้กับเด็กๆ และพวกเรา และนำพาพวกเราให้สนุกสนานรื่นเริงเบิกบาน มันเหมือนกับท่านทั้งตัวเลข ๗๒ มานับ ๑ ขวบ ๒ ขวบใหม่อย่างที่ท่านตั้งใจไว้ แม้ชาวอโศกหลายๆ คนไม่ได้ไปร่วมจับสลากในเกมสุญญโตในครั้งนี้ แต่เราก็สามารถร่วมเฉลิมฉลองให้กับพ่อท่านได้ ด้วยการทิ้ง**ความอสังการ** หรือ **อหังการ มมังการ** ออกไปให้หมด ไม่ว่าเศษเชื้อของอัตตาใดๆ เพื่อที่เราจะได้ไปประสานรับใช้สังคมและมนุษยชาติโดยลดตัวถอดตนให้เล็กให้น้อยไปสู่สุญญโตในที่สุด

และนี่ก็คือการเฉลิมฉลองให้กับพ่อท่านอย่างแท้จริง และเป็นการก้าวเดินตามรอยพ่อท่านที่ท่านมุ่งหวังและปรารถนา **ให้พวกเราสามารถเป็นพระอรหันต์กันได้เร็วๆ** ตามคำอวยพรของท่านในช่วงงานอโศกรำลึก

งานอศกรำลึก'๕๕

ครั้งที่ ๒๕

๙-๑๓ มิ.ย.'๕๕ พุทธสถานสันติอศกร

๙	ครบสามรอบ	นักษัตร	ตัดกิเลส
	รักรักพงษ์	สู่เพศ	สมณะวิสัย
	สามสิบหก	ชวบปี	บรรลุชัย
	โพธิรักษ์	ชื่อใหม่	เป็นฉายา
	อีกสามรอบ	นักษัตร	โพธิกิจ
	อนุศาสนี	มีฤทธิ์	ไปทั่วหล้า
	เจ็ดสิบสอง	ชวบปี	น้อมบูชา
	ให้พ่อท่าน	มีชีวา	สุขสมบูรณ์

๘ มิถุนายน ๒๕๕๕

เป็นวันสุกดิบ เวลา ๐๕.๐๐ น. มีการประชุมสมณะมหาเถระ ที่ห้องประชุมเล็ก(มันปลา) ตึกสถาบันบุญนิยม มหาเถระมีทั้งหมด ๓๔ รูป(ไม่รวมพ่อท่าน) เด็กนักเรียนสัมมาสิกขาชั้นม.๕ จากทุกพุทธสถานมาช่วยเตรียมงานล่วงหน้า(ตั้งแต่วันที่ ๖ มิ.ย.) วันนี้มีการสัมมนาครูสัมมาสิกขาทุกแห่งของชาวอศกร ที่ห้องประชุมใหญ่(กันเกรา) ตึกสถาบันบุญนิยม โรงบุญมังสวิวัติเริ่มแจกอาหารสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม หลังไหลเข้าสู่พุทธสถานสันติอศกรอย่างเนืองแน่น มีผู้ออกร้านแจกอาหาร - เครื่องดื่ม รวมทั้งหมด ๙๘ ร้าน

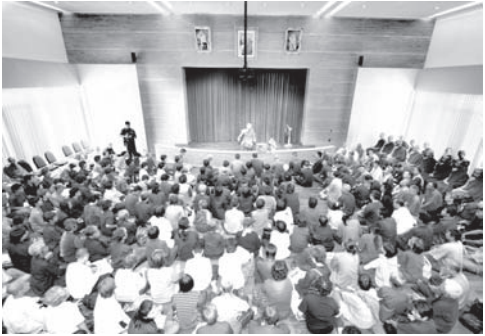

เวลา ๑๘.๓๐ น. ผ่อนคลายด้วยการชมภาพยนตร์เรื่อง **โลกเชื่อมบริสุทธ์กับโลกที่ไม่รู้**
ความเชื่อมบริสุทธ์ (ย้ายตัวจันวุ่นสมรภูมิป่วน)

๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๖.๐๐ น. ประชุมเศรษฐกิจบุญนิยม โดยมีพ่อท่านเป็นประธาน พ่อท่านกล่าวให้
โอวาทตอนหนึ่งว่า แท้จริงพวกเราเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่แน่นและมีความจริง

เวลา ๐๙.๐๐ น. มีพิธีเปิดอาคารสถาบันบุญนิยม โดยมีพ่อท่านแสดงธรรม ที่ห้องประชุม
กันเกรา พ่อท่านให้โอวาทว่า **ระบบทุนนิยมลึกลับซับซ้อนโหดร้ายรุนแรง จำเป็นที่เราต้องมาถ่วงดุล**
มาฝึกมักน้อยสันโดษด้วยความเต็มใจ

เวลา ๑๔.๐๐ น. **รายการสุขภาพกับชีวิตมือถือ**
โดย **ดร.ชาญชัย ปลื้มปิติวิริยะเวช อ.มาลี พงษ์โสภณ**
ดำเนินรายการโดย**คุณสมพงษ์ พิงเจริญจิตต์** คลื่นโทรศัพท์มือถือทำให้น้ำในสมองร้อนขึ้น จะทำให้
เกิดเนื้องอกในหูและในสมองถ้าใช้เป็นเวลาหลายๆ ถ้าใช้เกิน ๒ พันชั่วโมง มีโอกาสเป็นมะเร็ง(เนื้องอก

ไม่แพร่กระจายส่วนมะเร็งจะแพร่กระจาย) ไม่ควรใช้โทรศัพท์มือถือในห้องผ่าตัด ป้อนน้ำมัน ไกล่สารไวไฟ ถ้าเปิดเครื่องไว้ก็จะได้รับคลื่นรังสีตลอด อย่าเอาไว้ในกระเป๋ากางเกง **ผลกระทบทางจิตวิญญาณคือ เป็นคนกระต้าง มั่งง่าย ใจร้อน ชอบพูดไม่ชอบฟัง**

เวลา ๑๘.๐๐ น. นำอัครรรยแหบไม่น่าเชื่อ ก่อนจะถึงเวลา**บูชาพระบรมสารีริกธาตุ** ท้องฟ้าปกคลุมด้วยเมฆฝนมืดครึ้ม ลมแรง เหนือยอดเจดีย์วิหารพันปี เวลา ๑๗.๕๙ น. พ่อท่านเริ่มนำสวดมนต์ ฝนก็โปรยปรายเหมือนพรมน้ำมนต์ให้ชุ่มเย็น ลักครู่ลมก็นิ่งสงบ ท้องฟ้ากลับแจ่มใส พิธีบูชาคงดำเนินต่อไปในบรรยากาศชวนขลังและศักดิ์สิทธิ์ พ่อท่านกล่าวว่าบัดนี้การทำพิธีบูชาพระบรมสารีริกธาตุ ฟ้าดินได้รับรู้แล้ว และในวันนี้เป็นวันฉลองการครองสิริราชสมบัติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวครบ ๖๐ ปี พ่อท่านจึงพากล่าวถวายพระพรพร้อมๆกันด้วย

เสร็จพิธีเวลาประมาณ ๑๙.๐๐ น. ลงมาชั้นล่าง **สมาคมนิเวศน์เก่าสัมมาสิกขานำ**ไปสัจจะ อธิษฐานที่ศิษย์เก่าและสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม ตั้งจิตตั้งใจที่จะตั้งสัจจะเพื่อปฏิบัติบูชา เป็น ปิตุบูชาถวายแด่พ่อท่าน เนื่องในโอกาสที่พ่อท่านมีอายุครบ ๗๒ ปี ทางศิษย์เก่าได้นำไปสัจจะ อธิษฐานทั้งหมดบรรจุลงในกล่องสี่เหลี่ยมมรกต ปิดทอง โดยท่านสมณะเดินดิน ติกขวีโร เป็น ตัวแทนถวายกล่องนี้แด่พ่อท่าน แล้วบรรดาศิษย์เก่าร่วมกันร้องเพลงก้าวตามพ่อ ต่อจากนั้นชม VCD ที่พ่อท่านนำพาสมาณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม ไปร่วมกิจกรรมกู่ชาดักกับกลุ่มพันธมิตรประชาชน เพื่อประชาธิปไตย ด้วยความตั้งใจที่จะให้การชุมนุมเป็นแบบอหิงสา อโหสิ

๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า งานอโศกรำลึกครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒๕ ยุคแรกๆ เราไม่มีขั้นตอนการจัดงาน เดียวนี้เรามีงานมากขึ้นจึงต้องจัดรายการ มีการประชุมองค์กร ต่างๆ พวกเรามีเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ชัดเจน มีเครื่องหมายมีสัญลักษณ์ไปทิศทางเดียวกันคือ ละความโลภ โกรธ หลง

เวลา ๐๖.๓๐ น. มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อฟ้าดิน โดยมีพ่อท่านเป็น ประธาน สถานะนักการเมืองทุกวันนี้มีความบกพร่องทางคุณธรรม มีความรู้ความสามารถแต่ขาดธรรมะ

เวลา ๐๙.๐๐ น. **แสดงธรรมก่อนฉัน** โดย **อาจารย์ ๑ สมณะบินบน ธิริจิตโต** ย้ำเน้น ผู้ปฏิบัติธรรมต้องมีสติ มีฉันทมวิชัย มองเข้ามาภายใน ปรับปรุงแก้ไขที่ตน

เวลา ๑๓.๐๐ น. **รายการพระพุทธาภิธรรมนิมิต** โดย **คุณเส็ง คุณุทัย สมณะถักบุญ อาจิตตปุญโญ และพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** เล่าถึงความเป็นมาในการจะสร้างพระพุทธรูปขนาดใหญ่ ด้วยหินทรายสูง ๗ เมตร ที่พุทธสถานราชธานีโอศก จบรายการนักเรียนสัมมาสิกขาปฐมโอศกและ ศาลือโอศกร่วมกันร้อง“เพลงกราบพ่อ” ถวายแด่พ่อท่าน

เวลา ๑๔.๐๐ น. **มีการประชุมใหญ่ของพรรคเพื่อฟ้าดิน** เรื่องการเชื่อมโยงการสื่อสารระบบใหม่ของพรรคฯผ่านอินเทอร์เน็ต โดย **คุณหินไฟ หมายยอดกลาง คุณกระบี่พุทธ แก้วคำ และคุณทริกรีช เจนชัย**

เวลา ๑๖.๐๐ น. มีการแสดงดนตรี รีวิว บริเวณลานหินหน้าน้ำตกกวิหารพันปี

เวลา ๑๘.๐๐ น. **รายการทอล์คโชว์** โดย **คุณหินวัฒน์ มฤคพิทักษ์**

๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้าและแสดงธรรมเรื่อง **โลกาธิปไตย กับ ธรรมาธิปไตย** โลกาธิปไตยเป็นเรื่องโลกียะและระบบทุนนิยม ธรรมาธิปไตยเป็นเรื่องบุญกุศล เรื่องของระบบบุญนิยม ทรัพยากรของโลกมีมากพอที่จะแบ่งใช้ได้ทุกคน แต่ไม่เพียงพอสำหรับคนโลกเพียงคนเดียว

เมื่อพ่อท่านจบการแสดงธรรม มีการมอบรางวัลแก่ตัวแทนร้านอาหารที่มาแจกอาหารใน **โรงบุญฯ** โดยมีการให้รางวัล ๔ สาขา คือ **บริการดี รสชาติดี สุขลักษณะดี และคุณค่าทางอาหารดี**

เวลา ๐๖.๓๐ น. มีการประชุมเครือข่ายเหยี่ยวชุมชนของชาวโคก สื่อทุกวันนี้เร็วมากและเร็วมาก ทำจริงได้ผลจริง ทำเล่นได้ผลเล่น จะมีการทดลองผ่านอินเทอร์เน็ตโดยยึดหลักประโยชน์ของประชาชน (ไม่เรียไร ไม่โฆษณา)

เวลา ๐๙.๐๐ น. แสดงธรรมก่อนฉันโดยพ่อท่านเรื่อง **อิตตาสาม** คือ **โอฬาริกอิตตา** ติตยิตตผูกพันตัวตนบุคคลวัตถุ อุโปคบริโภค กามคุณ ๕ **มโนมยอิตตา** คือ รูปที่ปั้นหรือที่สร้างขึ้น มาสำเร็จด้วยจิต เป็นภาพหลอนเป็นสุขเป็นทุกข์ **อรูปรอิตตา** คือ ความเชื่อความคิดเห็น คักดีศรี ถือตัวถือตน

เวลา ๑๔.๐๐ น. **ประชุมกสิกรรมไร้สารพิษ** ที่ห้องประชุมมันปลา อาคารสถาบันบุญนิยม โดยมีสมณะเดินดิน ติกขวีโร เป็นประธาน

ตั้งแต่วันที่ ๑๑.๐๐ น. ที่เวทีลานหินหน้าน้ำตกมีการแสดงและดนตรี โดย **คุณเต็ดดวง** นักร้องอิสระที่ได้ลงกินเนสบุ๊ก จากการร้องเพลง ๒๔ ชม. ต่อเนื่องกัน ๕๐๐ เพลง โดยไม่ซ้ากัน ต่อด้วยดนตรีวง**ฆราวาส**

เวลา ๑๗.๐๐ น. รายการ**ธรรมรส-บทเพลง** โดย **ท่านจันทร์และคุณชินกร ไกรลาศ**
เวลา ๑๘.๐๐ น. รายการ**วิกฤตพลังงานไทย** โดย **อ.ชาญชัย ลิมปियากร** จากอาศรมพลังงาน
ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** สรุปว่า เราได้พลังงานจากแสงอาทิตย์ ถ่านหิน ก๊าซ
ธรรมชาติ ไฮโดรเจน คาร์บอน และก๊าซชีวมวล(น้ำมันพืช) ธรรมชาติให้มนุษย์อย่างเต็มที่ แต่มนุษย์
เป็นตัวเชื้อโรคที่ยิ่งใหญ่อันตรายน่ากลัวที่สุด จบรายการประมาณ ๒๐.๐๐ น. แยกย้ายกันไปพักผ่อน

๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า พ่อท่านได้อธิบายเรื่อง **โสดาบันเป็นคน** **เซนไร** ต้องเว้นขาดอบายมุข มีปกติเป็นผู้มีศีลห้า เมาบางจากลักกายะ วิจิกิจณาและสี่ลัพพตปรามาส ต้องมีสัมมัมปธาน ๔ มีองค์คุณแห่งโสดาบันคือ โสดาบันนะ อวินิปาตะธรรม นียตะ และสัมโพธิ-
ปรายณะ ตรวจสอบมรรคผลตัวเองด้วยญาณ ๗ ของพระ
โสดาบัน ซึ่งพ่อท่านนำมาอธิบายอย่างลึกซึ้งพิสดาร

ต่อจากนั้นพ่อท่านพา**จับฉลากแจกของขวัญมากมาย**
โดยมีพ่อท่านเป็นผู้แจก บรรยายกาศสนุกครึกครื้น ตาม
ประสาพ่อลูก มีลุ้นตลอดเวลา ใครจับได้ฉลากเปล่าพ่อท่าน
ให้ร้อง“ฮา” ใครจับได้ใบที่มีคำว่า “โพธิ” จะได้รับของขวัญ
ให้ร้อง“เฮ” พ่อท่านเลยตั้งชื่อให้ว่า เกมฮาเฮ พวกเราเข้าแถว

จับฉลากกันยาวเหยียด ใครจะเข้าก็รอบก็ได้ หลายคนมีความเพียรเข้าแถวตั้ง ๕-๖ รอบ สนุกสนานกันดี ทั้งเด็กและผู้ใหญ่

เวลา ๐๙.๓๐ น. **แสดงธรรมก่อนนั้น** โดย **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** พวกเราโชคดีได้เกิดบนแผ่นดินไทย ผู้มีบุญญาบารมีมาอยู่ร่วมกันมากมาย มีความอุดมสมบูรณ์ ฉะนั้นเราจะคิด พูด ทำอย่างไรจึงจะมีความสุข

เวลา ๑๓.๐๐ น. มีการ**ประชุมสภามาตุทั้งหมด** ที่ห้องประชุมใหญ่(กรั่นเกรา)อาคารสถาบันฯ สภามาตุเข้าร่วมประชุม ๒๕ รูป ลา ๒ รูป หลังจากนั้นมีการ**ประชุมปะและกรัก** (ผู้เตรียมตัวบวชฝ่ายหญิง) โดยมี**สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** เป็นประธาน

เวลา ๑๔.๐๐ น. มีการ**ประกวดร้องเพลงครูกัก รักพงษ์** ที่บริเวณเวทีหน้าน้ำตก เป็นบรรยากาศที่ต้องลุ้นกันอย่างสนุกสนานมาก ขณะประกวดพระพิรุณโปรยปรายลงมาเป็นพยาน มีการหลบฝนกันอยู่บ้าง แต่การประกวดก็ยังดำเนินต่อไป โดยมีกรรมการตัดสินให้คะแนน คือ คุณสุเทพ วงศ์กำแหง คุณทิพย์วรรณ ปิ่นภิบาล คุณปฎิพล เหมวรานันท์ คุณสุทธินันท์ จันทระ และท.ญ.ฟ้ารักทิพย์ธรรม

ผู้ชนะการประกวด เรียงตามลำดับ ดังนี้ อันดับ ๑. คุณตะวันเดือน วรรณวงษ์ สันตือโสภ

๒. คุณแก่งฝน นิลนนท์ ศิษย์เก่า สส.ฐ.
 ๓. คุณนิภาพร สุ่มหิรัญย์ สันตอโศก ๔.
 นางศีลเพชร มังษา ศิษย์อโศก ๕. น.ส.นิตยา
 ธงสีนาค ศิษย์เก่า สส.ฐ.

เวลา ๑๘.๐๐ น. เป็นรายการอโศกพันธุ์แท้
 แข่งขันการตอบปัญหาชิงรางวัล ระหว่าง
 ตัวแทนจากพุทธสถานต่างๆ ซึ่งก็เป็นแฟน
 พันธุ์แท้ทั้งนั้น กองเชียร์แต่ละแห่งได้ลุ้นด้วย
 ความสนุกตามประสาพี่น้องๆ

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

เป็นวันสุดท้ายของงานอโศกรำลึก เวลา ๐๓.๓๐ น. ทำวัตรเช้า พ่อท่านสวดมนต์เสียงดัง
 ฟังชัดทุกเช้าตลอดงานราวกับวัยรุ่น เข้านี้พ่อท่านได้นำพระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้า-
 อยู่หัวมาอ่านให้ฟังมี ๓๖ ข้อ ข้อสุดท้ายความว่า **“ระเบียบ
 วินัย คือ คุณสมบัติที่สำคัญในการดำเนินชีวิต”**

เวลา ๐๖.๓๐ น. ยังมีการจับฉลากแจกของขวัญ
 มากมาย โดยมีพ่อท่านเป็นผู้แจก บรรยากาศสนุกสนาน
 พ่อท่านก็ช่วยลุ้นจนเสียงแห้ง

เวลา ๐๙.๐๐ น. **แสดงธรรมก่อนฉันโดย สมณะ
 ฟ้าไท สมชาติโก** ขอให้พวกเราคิดดี พูดดี แล้วกลับไป
 ทำให้ดีทุกคน

เป็นช่วงสุดท้ายแห่งการอำลา พวกเราได้กลับสู่
 พุทธสถาน คือนั้หมู่กลุ่มชุมชนที่ได้จากมาหลายวัน พ่อท่าน
 ได้สอนให้เราได้เห็นคุณค่าของการมารวมกัน ให้ทำความเข้าใจ
 สารานิยธรรม ๖ และพระพุทธรูป ๗ อบรมตน ฝึกฝน

ตน จนมี
 ทั้หมัญญารังสีจริงๆ แม้คนตาบอดก็สามารถสัมผัสได้
 ู้เห็นได้

พ่อท่านได้ช่วยพรให้ลูกๆ มีสุขภาพ
 แข็งแรงด้วยการทำ ๗ อ. และขอให้ตั้งใจลดละ
 กิเลสให้ได้มากๆ เร็วๆ บรรลุธรรมทุกคน

❀ **สมณะแต่ธรรม อัมมรักขิต** รายงาน

อโศกราสิก'๕๙

๗๒ปี ปีตุบูชา

ปัญญาสมโภช

พุทธศาสนา คือ ศาสนาแห่งปัญญา รู้เหตุรู้ผลอย่างลุ่มลึก เมื่อเข้าใจชัดเจนในปัญญา จะเกิดเป็นศรัทธา อันเป็นพลังที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนสูง

แต่ระลอกของปัญญาที่เพิ่มขึ้น จะตรวजूได้เมื่อเราปล่อยวางได้มากขึ้น วางเบาเพิ่มขึ้น เราทุกข์จากการติดยึดน้อยลงๆ

แต่ระลอกของศรัทธาที่เพิ่มขึ้น พลังจะเพิ่มพูนมหาศาลขึ้น แม้งานหนักกายแต่ใจว่างสบาย ปัญญาของพุทธที่ถูกตรง จึงเป็นปฏิภาคทวีกับศรัทธาที่บริสุทธิ์ นำเรสู่การลดละกิเลสอย่างจริงจัง นำเรสู่การรู้ความสำคัญในความสัมพันธ์ เพื่อการเป็นคนสำคัญ

ถาม บรรยากาศงานอโศกราสิกปีนี้เป็นอย่างไร และมีอะไรพิเศษ ?

ตอบ อโศกราสิกปีนี้เราจัดถึง ๕ วัน ทั่วๆที่จริงๆเรากำหนดไว้เป็นปีแล้วก็ได้จัดถึง ๕ วัน จะจัดแค่ ๓ วัน มากกว่าปกติ ๑ วัน แต่ก็เอาละอโศกราสิกปีนี้ อาตมาครบรอบ ๗๒ ปี ก็คิดว่าฉลองบ้างก็ดี น่าจะมีงานหรือมีการชุมนุมอะไรกันพิเศษกว่าปกติหน่อย ก็เลยให้มีงานสังสรรค์เพิ่มขึ้น

กว่าเก่า ก็กะไว้แค่ ๓ วัน เพราะธรรมดาทุกปีเราจัดกัน ๒ วัน

ทีนี้พอรู้ว่าทางราชการเขาหยุดวันที่ ๑๒-๑๓ ต่ออีก ๒ วัน ก็คิดว่า เมื่อเป็นวันหยุด ไหนๆพวกเราก็มารวมกันแล้ว ก็ต่อกันไว้ให้ได้ ๕ วันเต็มๆ ลองดูซิจะเป็นยังไง มันจะจัดชิดแค่ไหน ก็ลองดู หรือแม้อย่างน้อยที่สุด ก็ได้กินอยู่ร่วมกัน เลี้ยงดูกันดูซิว่า ๕ วัน จะพอเลี้ยงกันไหวไหม และถือโอกาสให้พวกเราได้สังสรรค์กันมากขึ้น ได้คบคุ้นกันมากขึ้น มีกิจกรรมนั้นๆนี้ๆ และแน่นอน อยู่ร่วมกันหลายวัน ก็ได้ฟังธรรม ได้แสดงธรรมอยู่ทุกวัน การได้ฟังธรรมเพิ่มเติมตั้ง ๕ วัน เป็นเรื่องดีก็เลยจัดดู รวมทั้งเป็นการทดลองเปิดตึกสถาบันบุญนิยมด้วย

พอทำผ่านมาแล้วจะว่าจัดชิดหรือไม่ ก็ไม่ถึงกับจัดชิด แต่จะว่าเข้มข้นก็ไม่เข้มข้น มันก็เป็นไปอย่างพวกเรา อาตมาพยายามเติมให้มันพอเป็นไป ให้ครึกครื้นขึ้นบ้าง ด้านอาหารธรรมะ อาตมาก็พยายามเทศน์ พยายามบรรยายให้ลึกซึ้งขึ้น ให้ได้รับประโยชน์มากขึ้น นอกจากจะลึกแล้วก็ต้องให้ง่าย หรือให้มันน่าฟัง ให้มันบันเทิง ไม่ซีเรียสเกินไป ก็พยายามทำอยู่ หรือแม้แต่รายการต่างๆ ก็ไม่ให้หนักเกินไป ไม่ให้แน่นเกินไป ค่อยๆทำเพิ่มเติม ก็อย่างที่เห็น คิดว่าคงจะพอเป็นไป เป็นประสบการณ์ที่เราค่อยๆยับเขยิบไปเรื่อยๆ ตามกาลตามยุคสมัยอันควรเป็นไป

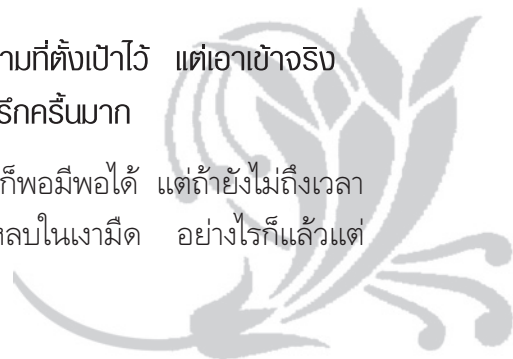

ถาม

ตอนแรกกลัวกันว่า โรงเรียนจะจัดไม่ถึง ๗๒ ร้าน ตามที่ตั้งเป้าไว้ แต่เอาเข้าจริง พวกเราก็จัดกันทะลุเป้า เป็น ๙๘ ร้าน ก็เลยแจกกันครึกครื้นมาก

ตอบ

อาตมาว่า พวกเรานี่ พอถึงครึ่งถึงคราวจริงๆแล้ว มันก็พอมีพอได้ แต่ถ้ายังไม่ถึงเวลาจริงๆแล้วพวกเราซี้มักจะไม่เปิดตัว ซ่อนเร้น พรางๆตัวเองอยู่ หลบในเงามืด อย่างไรก็แล้วแต่

ไม่ค่อยจะอวดตัวอวดตน ก็เป็นลักษณะดีในแง่หนึ่ง แต่มันก็ทำให้ไม่รู้ว่าจะมีอะไรมาอย่างน้อยแค่นั้น จะลั่นจะเกินก็ไม่รู้ แต่ที่จริงมันก็ไม่ขาดหรอก ถ้าเขาเห็นว่าไม่พอ เขาก็ออกมาเสริม มาเติมให้พอ พร้อมจะเข้ามาอุดหนุน ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ดี แต่ถ้าวลั่นเกิน พวกเราก็ไม่ทำ พวกเราจะรู้ ซึ่งเป็น การพิสูจน์ยืนยันว่า พวกชาวโศกเรา มีคุณสมบัตินี้ในตัว

ถาม

วันที่ ๙ มิ.ย. สังเกตพวกเรามาเกินพร้อมพร้อม แต่วันอื่นๆก็มีคนน้อยลง หลายคนไปๆ มาๆ ติดตามเฉพาะบางรายการ

ตอบ

แน่นอนเพราะในวันที่ ๙ มิ.ย. เป็นวันสำคัญ แต่วันอื่นๆ คนน้อยลงบ้าง ก็เพราะ พวกเราอาจไม่ค่อยสนุก ไม่ค่อยตั้งใจ ในเรื่องสนุกสนานเฮฮา ซึ่งเป็นเรื่องที่आตมายืดหยุ่นมา เพื่อ คนที่ยังฐานต้องมีสิ่งเหล่านี้ชูใจบ้าง มันมีอยู่ ๒ อย่าง ถ้าเราอนุโลมลงมา คือ ๑. ผู้ที่อยู่ฐานที่จะ อนุโลมให้แก่เขา เมื่อเขารับได้เขาก็พอใจ ก็สัมพันธ์กันได้ดี อีกข้อคือ ผู้ที่เขาสูงจริง จะรู้จักการอนุโลม รู้จักการยืดหยุ่นลงมา เป็นผู้ใหญ่และก็มาร่วมอะไรกัน ซึ่งเป็นส่วนที่มีไม่มากนัก ส่วนพวกกลางๆ จะ ไม่ค่อยเอา เพราะยังไม่ถึงขั้นสูงจริง หรือไม่ใช่วุฒันต่ำ เขาก็ไม่เอา ดีไม่ดีจะพลอยรังเกียจ เพราะยังอยู่ในฐานะอย่างนั้น ก็เป็นธรรมดาของคนระดับฐานกลางๆ ซึ่งมีมาก ส่วนคนระดับล่างกับระดับบนมีน้อย

ถาม

คนระดับกลางๆ มีความรู้สึกเหมือนจะสนุก แต่ก็ไม่สนุกมาก จนบางครั้งเราเลือกงาน อื่นที่ต้องทำมากกว่า แต่ก็มิใช่อยากมาร่วม รู้สึกขัดแย้ง

ตอบ

มีคุณลักษณะอย่างนี้เยอะ ซึ่งต้องใช้วินิจฉัยของแต่ละบุคคล พยายามที่จะวิจัยวิเคราะห์ ตัดสินข้อมูลในตัวเอง แล้วเลือกเฟ้น มันเป็นการปฏิบัติ เป็นการพัฒนา เป็นการฝึกฝนให้เกิด

**ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ยัง
มุ่งมั่นตามอุดมคติเดิม และ
ไม่มีอุดมการณ์ใหม่ อาตมามี
แต่อุดมการณ์เก่า คงมุ่งมั่น
ในอุดมการณ์เดิมนี้อต่อและ
ต่อๆไปจนตาย เพราะอาตมา
มีอุดมคติเดียวตั้งแต่ออกมา
ทำงานนี้**

ความเจริญ เพราะฉะนั้นจะตัดสินใจมาร่วมหรือไม่มาร่วม ก็ขึ้นกับฐานะและภูมิธรรมหรือองค์ประกอบของแต่ละบุคคล ปัจจัยของแต่ละบุคคล เหตุของแต่ละบุคคล ไม่เหมือนกัน บางคนมาถูกแล้ว บางคนไม่มาถูกแล้ว บางคนมาไม่ถูก บางคนไม่มาไม่ถูก อะไรอย่างนี้ มันตัดสินใจตายตัวไม่ได้ แล้วแต่เหตุปัจจัยที่ไม่เท่ากัน ไม่เหมือนกัน แต่เมื่อได้พิจารณาโดยใช้ปัญญา ได้ตัดสินใจแล้วก็กระทำ มันก็จะค่อยๆ รู้ นี่แหละคือ การฝึกฝนสัปปริสธรรม ๗ ประการ กะประมาณ มัตตาในองค์ประกอบต่างๆ ให้เหมาะ ต้องเป็นมัตตัญญู เป็นผู้รู้จักประมาณ ซึ่งบางครั้งเราก็พิจารณาซ้ําเข้าไปอีกว่า ที่เรารู้สึกและตัดสินใจไปนั้น มีข้อบกพร่องหรือไม่ ถ้ามีก็จำไว้แก้ไขในอนาคต แต่ถ้าดูแล้วไม่บกพร่องจริง ก็ดีแล้วละ พิจารณาเพิ่มเติมขึ้นไปอีกในบางเวลา ว่าอย่างนั้นมันถูกหรือเปล่าหนอ ก็พิจารณาทบทวนไป

ถาม ดลองอายุครบ ๗๒ ปีแล้ว อยากทราบความมุ่งมั่นหรืออุดมการณ์ต่อไปของพ่อท่าน

ตอบ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ยังมุ่งมั่นตามอุดมคติเดิม และไม่มีอุดมการณ์ใหม่ อาตมามีแต่อุดมการณ์เก่า **คงมุ่งมั่นในอุดมการณ์เดิมนี้อต่อและต่อๆไปจนตาย เพราะอาตมามีอุดมคติเดียวตั้งแต่ออกมาทำงานนี้** ลองทำความเข้าใจคำว่าอุดมการณ์กับอุดมคติกันให้ชัดก่อน **อุดมคติคือ ความหวังที่จะไปให้ถึง** ส่วนอุดมการณ์คือ **เป้าหมายสูงสุดที่ตั้งไว้เพื่อปฏิบัติให้ถึง** อาตมาไม่เพียงแต่มีอุดมคติ แต่ได้ปฏิบัติจริง เพื่อไปสู่อุดมคตินั้น ซึ่งได้พากันปฏิบัติมา ๓๐ กว่าปีแล้ว เป็นแต่เพียงว่า อุดมการณ์นั้นมันเกิดผลได้จริงมากน้อยแค่ไหน ไปถึงสุดยอดเป้าหมายบ้างไหม ตรงตามอุดมคติหรือไม่ ไม่ใช่มีแต่อุดมคติแค่นั้น แต่ไม่ได้ทำ หรืออุดมคตินั้นทำไม่ได้-เป็นไปไม่ได้ แต่อาตมาได้พากันทำ เพื่อให้คนได้รับผลเป็นอาริยะ เป็นความประเสริฐ เป็นคนประเสริฐ ตามคุณลักษณะที่พระพุทธเจ้าตราไว้ เป็นอาริยบุคคล ตั้งแต่อาริยบุคคลชั้นโสดาข สกิทาข อนาคามี อรหันต์ ตามที่จะเป็นไปได้อย่างจริง และตามที่อาตมาเข้าใจว่า อาริยบุคคลระดับโสดาขเป็นอย่างไร สกิทาคามีเป็นอย่างไร อนาคามีเป็นอย่างไร

อรหันต์เป็นอย่างไร หรือว่าโพธิสัตว์ที่จะเพิ่มพูนขึ้นไปอีกเป็นอย่างไร

อาตมาก็พยายามพากเพียรที่จะช่วยพิสูจน์ธรรมะของพระพุทธเจ้า แม้มันจะไม่เหมือนพุทธกระแสหลัก หรือไม่เหมือนที่เขาเข้าใจกันเป็นส่วนใหญ่ก็ตาม แต่อาตมาก็ตรวจสอบอยู่เสมอ และอาตมาก็ยังมั่นใจอยู่ว่า ที่อาตมาเข้าใจนี้มันถูกต้อง ไม่ได้มานั่งตันทึ้งหรือทู่ซื่ออยู่เท่านั้น ไม่ได้มาเอาชนะคะคานใคร ไม่ได้มีจิตที่ไปทำอย่างที่เราเรียกว่ามีอะไรแฝงๆ ไม่มี ยิ่งที่มีคนหาว่า เรามาทำลายศาสนานั้น ยิ่งเป็นการใส่ความเราแท้ๆ มีแต่เรื่องความจริงใจ ว่าถูกต้องนะอย่างนี้ คุณธรรมของคนต้องเป็นอย่างนี้ อริยบุคคลต้องเป็นอย่างนี้ และเมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว จะเกิดผลอย่างไรต่อสังคม มันก็เข้าข่ายหรือว่าเข้าหลักเข้าเกณฑ์ ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า เป็นคนเลี้ยงง่าย - บารุงง่าย - มักน้อย - สันโดษ - เป็นคนขัดเกลา - เป็นคนที่มีศีลเคร่งได้ *ได้แล้วก็เป็น“ปกติ”ขึ้นไปเรื่อยๆ* - มีอาการที่น่าเลื่อมใส - ไม่สะสม - ขยันสม่ำเสมอ ตามบรรณ ๔ ดังนั้นเป็นต้น หรือตามหลักตรวจสอบธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าอะไรต่างๆนาๆ ซึ่งก็สอดคล้อง ตรงตามธรรมวินัยจริง ยิ่งผู้ที่ได้ปฏิบัติแล้วมีมรรคผลมาอยู่กันเป็นหมู่เป็นมวอย่างทุกวันนี้ มีพฤติกรรมต่างๆ เป็นพฤติกรรมรวมๆ เป็นศีลสามัญญตา ทิฐิสามัญญตา ที่มองเห็นได้ มีทั้งรูปธรรมและนามธรรมซึ่งรวมกันเป็นผล จะเอาศีลมาจับมาวัดมาตรวจสอบก็ดี เอาอริจิตมาจับมาวัดมาตรวจสอบก็ดี เอาองค์คุณต่างๆ ที่เป็นคุณลักษณะ เป็นคุณธรรม แม้แต่เป็นคุณวิเศษของพุทธที่เป็นความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า เช่น หลักเกณฑ์ตรวจสอบธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า เป็นต้น อันเป็นไปเพื่อวิวิธระ-เพื่อความคลายกำหนด วิสังโยค-เพื่อความไม่ประกอบสัตว์ไว้ อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งลึกซึ้งและสำคัญมากที่มีในศาสนาพุทธเท่านั้น แม้แต่อบจยะ-เพื่อความไม่สะสม อับปัจจจะ-เพื่อความมักน้อย สันตุฎฐิ-เพื่อความสันโดษ ปวิเวกะ-เพื่อความสงบ สัจจจากองกิเลส วิริยารัมภะ-เพื่อความเพียรสม่ำเสมอ สุภระ-เพื่อความเลี้ยงง่าย มันก็ลงตัวสอดคล้องกันหมด ซึ่งอาตมาว่ามันพิสูจน์ได้ ยืนยันได้ ตรวจสอบได้ จึงทำให้อาตมายังมั่นใจ และยิ่งจะทำให้มากขึ้น ทำให้นานๆอย่างไม่รู้เบื่อ จึงทำได้อย่างเป็นสุขมาจนทุกวันนี้ แม้จะมีอุปสรรคมากมาย

อาตมาทำงานมาถึง ๓๖ ปีแล้ว และก็เห็นผลในบุคคลที่ได้รับมรรคผล มีบุคคลจริงๆ ที่ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าตามที่อาตมาสอนแนะ ก็อย่างที่เข่าว่าผิด เรามาทำลายธรรมวินัย ทำธรรมวินัยให้วิปริตนี้แหละ เขาว่าอย่างนั้นด้วยซ้ำ ก็รู้ๆกันอยู่ อาตมาก็ว่า อาตมาไม่ได้ทำธรรมวินัยให้วิปริต และมั่นใจยิ่งๆว่า ไม่ได้วิปริตจากธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าด้วย แต่กลับเห็นว่า ผู้อื่นอีกต่างหาก เยอะเลยที่นอกกริตนอกทางไปแล้วด้วยซ้ำ หรือที่เรียกด้วยศัพท์หรูๆว่า **“วิปริตไปจากธรรมวินัย”** นั้นแหละ แต่เราก็ไปว่าเขาไม่ได้ เพราะเขาหมูใหญ่ ได้รับการเชื่อถือกันมาก เราก็ได้แต่ถูกเขาวาดังนั้นก็เหลือแต่.....ต้องพิสูจน์กันไป อะไจริง อะไไม่จริง

ถาม พังดูแล้วความมุ่งมั่นของพ่อท่านยังเหมือนเดิมและมั่นคงยิ่งขึ้น

ตอบ ใช่ เหมือนเดิม และมั่นใจยิ่งขึ้น มุ่งมั่นยิ่งขึ้น อย่างที่อาตมาพูดแล้ว งานนอกโลกจำลึที่ผ่านไปจะเห็นว่า อาตมาตั้งอกตั้งใจจริงๆ ไม่ใช่ทำเล่นลิเกอะไรหรอก ตั้งอกตั้งใจ มุ่งมั่นเพิ่มขึ้น พยายามพากเพียรที่จะพาทำยิ่งๆขึ้นไป อาตมาถือว่าทำไรแล้ว อายุเกิน ๗๒ ปีขึ้นไปแล้ว ก็ทำเต็มที่

อาตมาต้องออกตั้งใจจริงๆ
ไม่ใช่ทำเล่นลิเกอะไรหรอก
ตั้งใจออกตั้งใจ มุ่งมั่นเพิ่มขึ้น
พยายามพากเพียรที่จะพากำ
ยั้งๆขึ้นไป อาตมาถือว่า
ทำไปแล้ว อายุเกิน ๗๒ ปีขึ้นไป
แล้ว ก็ทำเต็มที่ ไม่หวั่น
กังวลอะไรหรอก ตายก็ตาย
อยู่ที่อยู่ที่ ไม่ยากเย็นอะไร !

ไม่หวั่นกังวลอะไรหรอก ตายก็ตาย อยู่ที่อยู่ที่ ไม่ยากเย็นอะไร !

ถาม

งานนี้พวกลูกเซ็นชมประทับใจพ่อกำน่มาก ในความไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย นอกจากเทศน์แล้วยังร่วมสนุกให้ลูกๆได้รำแรง เช่นบาน เช่นรายการจับฉลาก และอีกเกือบทุกรายการ ลูกๆหลายคนยังเหนื่อยเพลีย ฐิติไม่ไหว

ตอบ

ก็รู้สึกเป็นอย่างนั้นจริงๆ ฉันทะก็มีเพิ่มขึ้น มีอิทธิบาท พยายามอิทธิบาท ก็เข้าใจแล้วว่า คือ ทำอย่างไรกับใจเรา แล้วเราก็ทำอาการของจิตของเราเป็นอย่างนี้ๆ อะไรก็ทำไป ซึ่งมันก็ดูดีขึ้น ก็คิดว่าจะนำพากันให้เจริญขึ้นตามๆกันไปให้ได้

ถาม

จะเป็นเพราะว่าจิตของพ่อกำนเบาว่างจากกิเลสสามารถบวณ ทำให้จิตมีพลังเต็มเปี่ยมต่างจากพวกเราจิตยังมีกิเลส จึงบั่นทอนพลังทำให้เหนื่อยเพลียง่าย

ตอบ

ใช่...มันมีส่วนเป็นอย่างนั้น มันไม่มีพลังต้านของทางจิต คือจิตเราขี้เกียจไม่มี จิตเราท้อไม่มี จิตเราไม่มี conflict เมื่อไปมีกระทบสัมผัสกับคนนั้นคนนี้ เราก็รู้เอาเฉพาะแต่ในความเป็นจริงของเรื่อง ของสิ่งที่เผชิญหรือประสบอยู่ นั้น ในใจมันก็ไม่มีแรงต้านเกิด เพราะฉะนั้น จิตมันก็จะไปเต็มๆไปตรงๆ ถ้าเราเองยิ่งเสริมฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา รู้ว่าฉันทะคืออะไร วิริยะคืออะไร

จิตตะคืออะไร เราก็เสริมบทบาทของฉันทะ บทบาทของวิริยะ บทบาทของจิตตะ ไล่เข้าไปเพิ่มเติมให้มากขึ้น หรือหมายความว่าคล้ายๆกับพลังงานจุดนี้ พลังงานลักษณะนี้ คือ ฉันทะเราก็เร่งทำ เร่งของตัวเองให้เพิ่มขึ้น เร่งตัวของวิริยะ เร่งตัวของจิตตะให้เสริมขึ้น มันก็เป็นไปได้ มันก็เพิ่มขึ้นมาได้จริงๆเท่านั้นเอง

ถาม

แต่สักวัน ก็ถึงเวลาสังขารเสื่อมลงไปตามธรรมชาติจริงๆของมัน ในขณะที่ความมุ่งมั่นของพ่อท่านยังอยู่เท่าเดิม ถึงตอนนั้นทุกอย่างก็ต้องซาลงไปจริง พ่อท่านจะรู้สึกอะไรไหม

ตอบ

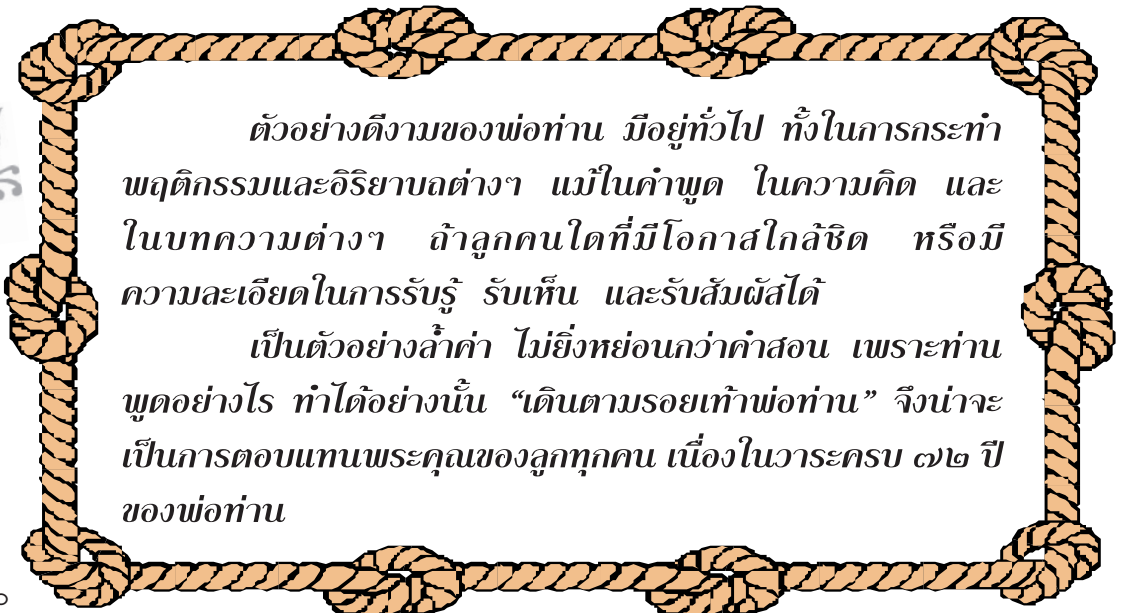
ยังไม่รู้สิ ตอนนั้นก็ยังไม่รู้สิว่าเกิดปัญหานั้น แต่เห็นตัวอย่าง คนที่เขาเป็นอยู่ เหมือนเขาไม่ได้ตั้งใจ ร่างกายกล้ามเนื้อไม่เป็นไปดังต้องการ เพราะมันเสื่อมจนใช้งานไม่ได้ตั้งใจ ก็คงจะถึงเวลานั้นสำหรับบางคน อาตมาก็เป็นอยู่บ้าง คือส่วนของสมองบางที่มันลึ่ม นึกไม่ออก ก็รู้ว่าตัวมันเป็นจริง แต่ไม่ได้นึกไม่สบายใจหรือหงุดหงิด หรือว่ารำคาญอะไร ก็รู้ความจริงตามความเป็นจริง เมื่อมันไม่ได้ก็คือไม่ได้ มันถึงเวลาเสื่อมก็ต้องเสื่อมได้ แค่นั้นก็แค่นั้น เคยฝึกมาแล้ว เรียนมาแล้ว พอเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ มันไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้ดังที่เราต้องการ เราจะไปทำอะไรมันล่ะ ก็รู้อยู่แล้วว่ามันเป็นอย่างนี้ ก็แล้วไป ก็ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นเรื่องทุกข์ เป็นเรื่องลำบากอะไร เราก็รู้จริงตามความเป็นจริง ก็ยอมไป นอกนั้นมันยังไม่เป็นอะไร ร่างกายส่วนนั้นส่วนนี้ก็พอไปได้นะ อาตมายังแคล่วคล่องแข็งแรง ซึ่งมีคนเขาว่า *ดูซิ...กิริยาท่าทาง จะเดินจะเห็นจะลุกจะไปโน่นไปนี่ ท่าทางยังกะไม่ใช่คนอายุ ๗๐ ยังเหมือนหนุ่มๆอยู่เลย*

ถาม

โดยเฉพาะเสียงทรงพลังดังสนญา “ชวานจักตอก” ในอดีตยิ่งเหมือนเดิม

ตอบ

อาตมาเอาเสียงตัวเองตั้งแต่สมัย...โอโฮ้ เมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วมาเปิดฟังดู ถ้าลำโพงดีๆ เสียงออกมาตรงๆเต็มๆ เสียงไม่เพี้ยนนะ อาตมาว่าเสียงอาตมายังเหมือนเดิมนะ เพียงแต่ตอนนั้นเสียงพูดจะเร็วหน่อย แต่ก่อนพูดเร็วกว่านี้เท่านั้นเอง เดี่ยวนี้ก็ช้าลงกว่าเก่าบ้าง แต่ลุ่มเสียง น้ำเสียง โทนเสียง ยังไม่ผิดเพี้ยน

ตัวอย่างดีงามของพ่อท่าน มีอยู่ทั่วไป ทั้งในการกระทำ พฤติกรรมและอิริยาบถต่างๆ แม้ในคำพูด ในความคิด และในบทความต่างๆ ถ้าลูกคนใดที่มีโอกาสใกล้ชิด หรือมีความละเอียดในการรับรู้ รับเห็น และรับสัมผัสได้ เป็นตัวอย่างล้ำค่า ไม่ยิ่งหย่อนกว่าคำสอน เพราะท่านพูดอย่างไร ทำได้อย่างนั้น “เดินตามรอยเท้าพ่อท่าน” จึงน่าจะเป็นการตอบแทนพระคุณของลูกทุกคน เนื่องในวาระครบ ๗๒ ปีของพ่อท่าน

พระราชดำริ ๑๘ ข้อนักบริหาร

“ป่า” ย้ำคุณธรรม - เพื่อส่วนรวม

ความเห็นของ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และรัฐบุรุษ เป็นสิ่งที่ผู้คนต้องน้อมรับฟังด้วยความเคารพ และตริตรองอยู่เสมอ เพราะวาทะของท่านมักจะกระตุ้นเตือนให้คนไทยยึดถือคุณธรรม จริยธรรม เป็นหลักชัยแห่งชีวิต ทั้งยังแฝงไว้ด้วยความหวังใยความเป็นไปในบ้านเมืองอยู่เสมอ

ล่าสุด เมื่อเวลา ๐๙.๐๐ น. วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ในงานสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “การบริหารจัดการภาครัฐตามแนวทางพระราชดำริเพื่อประเทศไทยในอนาคต” ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พล.อ.เปรม ได้แสดงปาฐกถาเรื่อง “แนวทางพระราชดำริสู่การบริหารจัดการภาครัฐ”

โดยมีความในตอนหนึ่งว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ถือเป็นปัญญาชนที่เป็นกำลังสำคัญของชาติ และมีบทบาทสำคัญในการกำหนดอนาคตบ้านเมือง เป็นพลังประชาธิปไตยที่ชาติกำลังเฝ้ามองด้วยความหวัง **หวังว่านักศึกษาจะสำนึกถึงความสำคัญของตนเองและไม่ทำให้คนที่เฝ้ามองผิดหวัง**

อย่างไรก็ตาม หัวข้อที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นหัวข้อที่มีความสำคัญ และลึกซึ้งมาก เพราะพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่พสกนิกรนับตั้งแต่สวดยสิริราชสมบัติจจนครบ ๖๐ ปี ในวันที่ ๙ มิ.ย. นี้ พวกเราทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นองค์กรอิสระ สมาชิกวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี ข้าราชการ นักธุรกิจ และบัณฑิตทั้งหลายที่จบจากสถาบันต่างๆ ได้ยินมาโดยต่อเนื่อง

“มีคนเป็นจำนวนมากที่รับใส่เกล้าใส่กระหม่อมไปปฏิบัติ มีคนจำนวนมากที่เข้าใจชัดเจน มีจำนวนน้อยที่เข้าใจไม่ชัดเจน และบางคนก็ไม่เข้าใจเลย แต่ถ้าพวกเราพิจารณาให้ถี่ถ้วนจะเห็นได้ชัดว่า พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น ล้วนทรงคุณค่ามหาศาลมีประโยชน์อย่างยิ่ง และที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งคือ ทรงยึดหลักการที่สอดคล้องมาโดยตลอด

พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์

ทรงย้ำเตือนให้ผู้รับผิดชอบในการบริหารชาติบ้านเมืองทุกระดับนำไปตรึงตรองพิจารณา และปฏิบัติเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ และความมั่นคงของชาติ แนวพระราชดำริที่เชิญมาเล่าให้ฟังวันนี้ ผมได้พยายามรวบรวมเฉพาะที่เกี่ยวกับการบริหาร ได้พยายามรวบรวมให้ครบถ้วนมากที่สุด แต่ก็อาจจะขาดไปบ้าง” พล.อ.เปรม กล่าว

พล.อ.เปรม กล่าวว่า รู้สึกภูมิใจที่พวกท่านสนใจนำพระราชดำริมาพูดถึง **พระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นสิ่งบริสุทธิ์สะอาด และศักดิ์สิทธิ์ ผู้รับไปปฏิบัติย่อมเป็นมงคลต่อชีวิต เป็นเกราะป้องกันความเสื่อมเสีย การปฏิบัติตามแนวพระราชดำริที่พระราชทานลงมาทั้งหมดยากมาก ผู้ใดสามารถปฏิบัติได้ครบถ้วน ต้องได้รับการยกย่อง สรรเสริญ เพราะผู้ที่ปฏิบัติได้ครบถ้วนจะต้อง เป็นคนที่สะอาด มีความเพียร เพียบด้วยคุณธรรม และจริยธรรมสมบูรณ์** แต่พวกเราไม่ต้องท้อถอย แม้ว่าจะยากลำบากเพียงใด พวกเราก็สามารถปฏิบัติได้

รู้สึกดีใจที่พวกเราคนไทยทุกระดับพูดกันถึงเรื่องคุณธรรม และจริยธรรมกันมาก ซึ่งสมัยก่อนไม่ค่อยมีการพูดถึงกัน

ความเก่ง ความฉลาดเป็นเรื่องที่ดี แต่ความเก่งความฉลาด ที่ไม่มีคุณธรรม ไม่มีจริยธรรม ไม่น่าจะดี พวกเราทั้งหลายที่อยู่แห่งนี้นล้วนเป็นนักการศึกษา ทุกท่านรู้ดีว่าการศึกษา คือ การสอนวิธีทำ คนให้เป็นคนดี สอนให้เป็นคนที่มีรู้จักเกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน การศึกษาไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบ นอกกระบบ นอกตำรา หรือจากประสบการณ์ชีวิต ย่อมเป็นประโยชน์ทั้งนั้น

พล.อ.เปรม กล่าวอีกว่า การนำแนวพระราชดำริมาศึกษาก็เช่นเดียวกัน ผู้ปฏิบัติตามย่อม ต้องเป็นคนดี เป็นคนมีประโยชน์ เป็นคนที่ชาติต้องการ

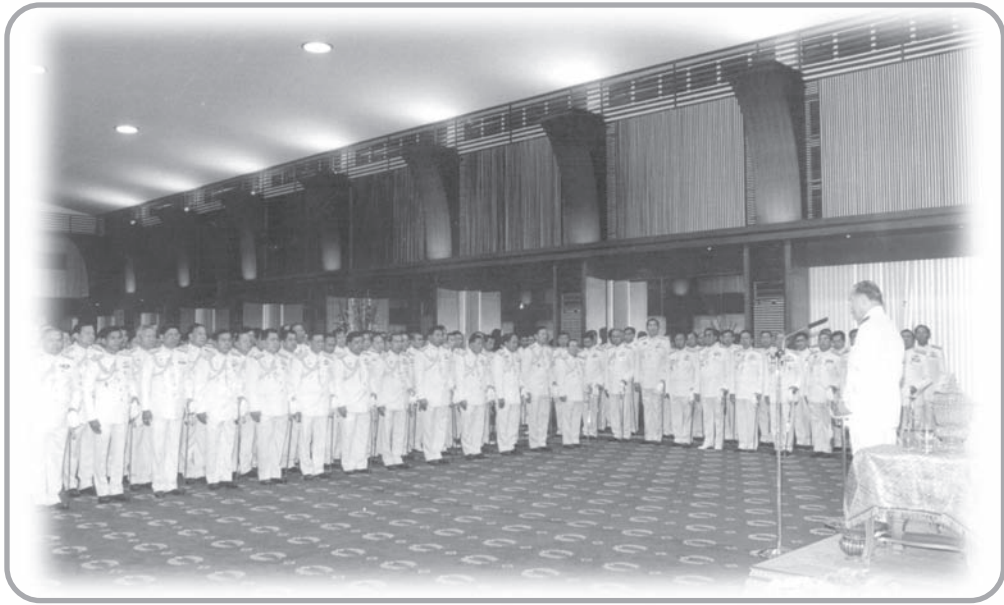
การเชิญแนวพระราชดำริมาเล่าสู่ให้ฟังในวันนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ ย่อมกระทบ ต่อการบริหารงานของภาครัฐระดับต่างๆ ถ้าเป็นเช่นนั้น ขอยืนยันว่าไม่มีเจตนาที่จะตำหนิใคร ไม่มี เจตนาตำหนิองค์กรใด เมื่อใครฟังแล้วไม่ชอบใจก็ต้องขอภัย

แนวพระราชดำริที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทาน ให้ไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ รวบรวมได้มีอยู่ ๑๔ ประการ คือ

๑. การบริหารจะต้องเป็นการบริหารเพื่อความมั่นคงของชาติ เพื่อความเจริญของประเทศ และเพื่อความผาสุกของประชาชน การบริหารจะต้องไม่เอาประโยชน์ส่วนตัว ประโยชน์ของญาติพี่น้อง ประโยชน์ของบริวารเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ คงจำพระปฐมบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่รับสั่งว่า **“ เราขอปกครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม ”** เป็นพระบรมราชโองการที่ทรงดำรงไว้ได้อย่างมั่นคง ซึ่งเข้าใจว่า ธรรมที่รับสั่ง ย่อมหมายถึงทั้งธรรมะ คือคุณความดี และความยุติธรรม

๒. จะต้องบริหารด้วยความสามัคคี ทรงเห็นว่า ความสามัคคีปรองดองจะนำไปสู่ ความร่วมมือ และความเข้มแข็งทำให้งานบรรลุผลสำเร็จ ตนมีความเห็นว่า ผู้บริหารทุกระดับจะต้อง รู้จักรักษาความสามัคคีในหน่วยงาน ในชาติของเรา ผู้บริหารจะต้องรู้จักกำหนดนโยบาย ซึ่งสมัยนี้ เรียกว่า ยุทธศาสตร์ ผู้บริหารจะต้องรู้จักกำหนดมาตรการเพื่อให้บรรลุนโยบายหรือยุทธศาสตร์นั้นๆ

จะต้องเข้าใจว่า ความคิดเห็นที่แตกต่างไม่ใช่ความขัดแย้ง ขัดขืน ผู้บริหารที่ดีจะต้องยอม

รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้ออกัสผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วม เพราะพวกเราทุกคนหรือส่วนใหญ่ต่างมีความปรารถนาดีต่อหน่วยงาน และชาติบ้านเมืองเหมือนกัน

๓. จะต้องบริหารด้วยความซื่อสัตย์สุจริต พระองค์รับสั่งว่า จะต้องซื่อสัตย์สุจริตทั้งในความคิด การพูด และการกระทำ พระองค์ทรงเน้นในเรื่องนี้อยู่เสมอ ขอให้ความเห็นเป็นส่วนตัว เป็นการขยายความ ผู้บริหารนอกจากจะซื่อสัตย์สุจริตแล้ว จำต้องดูแลคนรอบข้างตัวเราให้ซื่อสัตย์สุจริตด้วย ยิ่งไปกว่านั้นผู้บริหารจำต้องเพิ่มเติมคำว่า “เสียสละ” และ “จงรักภักดี” เข้าไปด้วย

ในบ้านเมืองของเราปัญหาการทุจริต การประพฤติมิชอบในการบริหารภาครัฐที่จะมาพูดกันจะพูดได้ยาว และนานมาก พูดกันได้เหมือนเรื่องสนุกสนาน แต่เรื่องที่เราไม่ค่อยพูดกันบ่อยนักคือเราไม่ค่อยพูดว่า **การทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นการบั่นทอนประสิทธิภาพในการบริหาร และลดความเชื่อถือของประชาชน ซึ่งมีต่อผู้บริหาร และหน่วยงานของรัฐ**

๔. จะต้องเป็นการบริหารที่ถูกต้อง คือ ถูกต้องตามกฎหมาย ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ เที่ยงธรรม เที่ยงตรง มีประสิทธิภาพ และให้ประสิทธิผลสูง

ความเห็นส่วนตัว เห็นว่าผู้บริหารจะต้องมีมาตรฐานเดียวเสมอหน้ากัน ทั่วถึงกัน ต้องไม่มีหลายมาตรฐาน หรือไม่มีมาตรฐานเลย หรือใช้มาตรฐานตามอารมณ์ มาตรฐานตามกิเลส พระเจ้าอยู่หัวทรงย้ำเตือนเสมอว่า **ความสุจริต และความถูกต้องเป็นของคู่กัน**

๕. จะต้องเป็นการบริหารงานที่เป็นเอกภาพ คือ การประสานงาน ประสานประโยชน์ระหว่างหน่วยงาน พระราชดำรินี้ชัดเจน และเข้าใจง่าย แต่โดยข้อเท็จจริง หน่วยงานภาครัฐค่อนข้างละเลยจนเป็นอุปสรรคที่ไม่มีในตำรา บางทีก็กลายเป็นการแข่งขัน หรือกลายเป็นการแก่งแย่งกันเองระหว่างหน่วยงานต่างๆ

๖. จะต้องบริหารด้วยความเรียบง่ายอย่างต่อเนื่อง อย่างเช่น (พระราชนิพนธ์)พระมหาทชนกผู้บริหารจะต้องไม่กลัวลำบาก กลัวเหน็ดเหนื่อย ดำรงความมุ่งมั่นอย่างกล้าหาญ กล้าเผชิญอุปสรรคและ

อดทนต่อความยากลำบาก ตนเห็นว่า **ผู้บริหารจะต้องมีความเพียรพยายาม โดยไม่คำนึงถึงว่า จะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่อย่างไร มุ่งแต่ความสำเร็จของการบริหาร และผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง**

๗. ผู้บริหารจะต้องไม่หวาดกลัวต่ออิทธิพลใดๆ และต้องอยู่กับคนละฝ่ายกับความไม่ถูกต้อง ตนเห็นว่า ผู้บริหารจะต้องหนักแน่น สงบนิ่ง และสง่างาม

ในบ้านเมืองของเราผู้บริหารมักเผชิญกับการเรียกร้อง และความกดดันของกลุ่มอิทธิพล เพื่อผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมหรือเพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ และความต้องการของกลุ่มกรณีเช่นนี้ผู้บริหารจะต้องเลือกเองว่าจะยืนหยัดหนักแน่นรับใช้ประชาชน หรือรับใช้กลุ่มอิทธิพล

๘. ผู้บริหารจะต้องศึกษาหาความรู้ อย่างจริงจัง อย่างลึกซึ้ง อย่างกว้างขวาง ทั้งทางลึกและทางกว้าง พระเจ้าอยู่หัวทรงย้ำเตือนให้ทุกคนตื่นตัวสนใจการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาวิชาการ อยู่ตลอดเวลา

ตนมีความเห็นว่า ผู้บริหารจะต้องเปิดใจกว้าง มีความบริสุทธิ์ ซื่อตรงต่อวิชาชีพ และวิชาการ ที่กล่าวเช่นนั้นมิได้หมายความว่า ให้ผู้บริหารยึดติดกับตำรา ยึดติดกับทฤษฎี แต่ผู้บริหารจะต้องประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องเป็นมืออาชีพ รู้จริง ทำได้จริง และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ รู้จักหน้าที่ชัดเจน รู้จักใช้คน รู้จักวางคนให้เหมาะสมกับงาน โดยไม่ลำเอียง

พวกเราทั้งหลายคงทราบอยู่แก่ใจว่า ผู้บริหารของเราเรียนจบจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก แต่ละประเทศสอนไม่เหมือนกัน เรื่องนี้ในบางอาชีพ เช่น นักเศรษฐศาสตร์ ผู้บริหารต่างเรียนกันคนละตำรา คนละระบบ ทำให้เกิดความเห็นขัดแย้งกัน กรณีเช่นนั้น ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องปรึกษาหารือกัน หาแนวทางที่หน่วยงานจะได้รับประโยชน์สูงสุด เหมาะสมดี และมีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นประโยชน์กับประเทศเรามากที่สุด

๙. ผู้บริหารจะต้องมีความสำนึกในความรับผิดชอบและเห็นความสำคัญองงาน ความรับผิดชอบหมายถึง ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุตามกฎที่กำหนด ตนขอแสดงความเห็นส่วนตัวว่า ถ้าผู้บริหารไม่ตั้งใจจริง แสดงว่าไม่ต้องการรับผิดชอบ ในทางกลับกันเมื่อผู้บริหารเห็นความสำคัญองงาน ก็ย่อมนำไปสู่ความรับผิดชอบ พระเจ้าอยู่หัวรับสั่งว่า การเห็นความสำคัญองงาน ความสำนึกในความรับผิดชอบ และความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ต้องทำพร้อมและควบคู่กันไป

๑๐. ผู้บริหารจะต้องรู้จักใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และฉลาด มีความถูกต้องเหมาะสม ทรงย้ำเตือนให้ทุกคนทุกระดับทุกสาขาอาชีพ เข้าใจชัดเจนถึงความสำคัญยิ่งของทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

การที่พระเจ้าอยู่หัวพระราชทานทฤษฎีใหม่ที่ได้ยินจนชินหูว่า **เศรษฐกิจพอเพียง เป็นการชี้แนวทางในการดำรงชีวิตใหม่ให้พออยู่พอกิน ทำให้เกิดการสมดุลในการดำรงชีพอย่างประหยัดและฉลาด**

เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงนี้มีหลายภาคส่วนที่ไม่เข้าใจชัดเจน....

ขอแนะนำว่า พวกเราจะต้องศึกษาทำความเข้าใจเศรษฐกิจพอเพียงให้ถ่องแท้แน่นอน และจริงจัง จะได้นำไปสอนไปใช้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ และจะเชื่อโดยไม่มีข้อสงสัยว่า

ทฤษฎีใหม่ของพระเจ้าอยู่หัว มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันมีค่ามหาศาล และสามารถนำไปปรับใช้ได้ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปัจเจกชน จนถึงระดับชาติ นำไปใช้ได้ทุกสาขา ทุกเรื่อง ไม่เฉพาะเรื่องเศรษฐกิจนำไปใช้เรื่องการศึกษา วัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพทุกเรื่อง

๑๑. ผู้บริหารจะต้องมีสติ มีปัญญา สามารถพิจารณาปัญหาได้กว้างไกลรอบคอบทุกแง่มุม ส่วนตัวเห็นว่า ผู้บริหารจะต้องมีวิสัยทัศน์ มีความทันสมัย ทันเหตุการณ์ทั่วโลก โดยเฉพาะในสาขาอาชีพของตน ยิ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงมาก ระดับสูงแค่ไหนก็ตามจะต้องรอบรู้ ต้องตามให้ทันเหตุการณ์ ต้องสามารถแยกแยะความเปลี่ยนแปลงที่ดี และไม่ดีออกจากกันได้ชัดเจน

๑๒. ผู้บริหารจะต้องแน่วแน่ที่จะแก้ไขในสิ่งผิด ทุกคนคงได้ยิน ตนเชิญมาจากเพลงพระราชนิพนธ์

ผู้บริหารจะต้องกล้าที่จะรับผิดชอบในสิ่งผิด และมีความแน่วแน่ที่จะแก้ไข การบริหารย่อมผิดพลาดได้ แม้ว่าจะรอบคอบ และระมัดระวังแล้ว ดังนั้นการแก้ไขสิ่งที่ผิดจึงไม่ใช่เรื่องที่น่าละอาย การทำชั่วประพฤตชั่วต่างหากที่น่าละอาย

๑๓. ผู้บริหารจะต้องบริหารแบบ “ปิดทองหลังองค์พระปฐมเจ้า” ข้อนี้นี้มาจากเพลงพระราชนิพนธ์เช่นเดียวกัน ตนเดาว่า ทรงหมายถึงการไม่โอ้อวด มุ่งแต่ผลงาน ไม่หวังคำชมเชย ภูมิใจแต่ความสำเร็จ

๑๔. ผู้บริหารจะต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ข้อนี้นี้ยืนยันกับพวกเราได้ เพราะตนถือปฏิบัติมาโดยตลอดชีวิต และได้ผลน่าชื่นใจมาก

ขอให้ทุกคนสังเกตว่า พระราชดำริที่อันเชิญมาเล่าให้ฟังเป็นของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่ส่วนใดที่เป็นความเห็นของตนจะบอกไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นอย่าได้นำไปปะปนกัน

พล.อ.เปรม กล่าวว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(มศว.) ได้เชิญไปพูด **“สร้างอนาคตของประเทศด้วยการศึกษา จากรากฐานปรัชญาพอเพียง”**

โปรดสังเกตคำว่า **“ปรัชญาพอเพียง”** ซึ่ง มศว.นำไปใช้ ทั้งนี้ จะไม่ลงไปเฝ้ารายละเอียดเกี่ยวกับปรัชญาพอเพียง แต่สิ่งที่ได้กล่าวถึงเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ได้ใช้อยู่ในวงเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ได้ให้กระทรวงศึกษาธิการนำไปใช้ในการศึกษา เรียกว่าปรัชญาพอเพียง ในวันนั้นที่ มศว. ผู้ฟังคือผู้แทนผู้บริหารมหาวิทยาลัย ๕๐ แห่ง ที่ได้รับการกิจล่ำคึกจากกระทรวงศึกษาธิการ ให้ไปสรรหาให้ไปพิจารณาหลักสูตร ๕ ปี สำหรับผลิตครูให้แก่ชาติบ้านเมืองของเรา

ภารกิจที่สำคัญที่ ๕๐ มหาวิทยาลัยจะต้องตอบคำถาม หรือจะต้องสร้างมาให้ได้ คือ **“การผลิตครูต้นแบบ”** ได้ยินและไม่เข้าใจว่า ครูต้นแบบเป็นอย่างไร ก็ได้ขอความรู้จากบรรดาท่านทั้งหลายว่า ครูต้นแบบมีบรรทัดฐานอย่างไร ซึ่งแต่ก่อนเราไม่มีครูต้นแบบหรืออย่างไร ถ้าไม่มีครูต้นแบบจะเรียกครูแต่ก่อนว่าอย่างไร ซึ่งจนขณะนี้ก็ไม่รู้ว่าครูต้นแบบที่จะผลิตมีหน้าตาอย่างไร

การที่นำเรื่องนี้มาเล่า เพราะว่ามันเป็นเรื่องครุมาก นานหลายปีมาแล้ว ได้เคยคุยกับผู้ใหญ่ของกระทรวงศึกษาธิการ สมัยโครงสร้างเดิม ไม่ใช่สมัยโครงสร้างเดี๋ยวนี้ สมัยนั้น **คุณหญิงกษมา** ยังเป็นอธิบดีกรมสามัญศึกษา **ดร.ประพัฒน์พงศ์** ยังเป็นอธิบดีกรมวิชาการ คุยกันในเรื่องครู ตนได้เรียนกับผู้ใหญ่ของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้คุยกันว่า **ครูในความรู้สึกนึกคิดของตมมี ๒ ประการคือ**

ครูอาชีพ หมายถึงครู “มีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู” มีความรักความเป็นครูอยู่ในสายเลือด รักและห่วงใยศิษย์ประดุจลูกหลานทุกลมหายใจ รักสถาบัน เสียสละเวลาส่วนตัวให้แก่ศิษย์ให้แก่สถาบันด้วยความเต็มใจ เข้าใจ และภูมิใจ ครูอาชีพจะมีความเป็นมืออาชีพในตัว of ครูอาชีพ คือรอบรู้จริง รู้ครบถ้วนในสาขาวิชาที่รับผิดชอบและเฝ้าหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ

ครูอีกประเภทหนึ่ง ตนจะใช้ว่า “อาชีพครู” คือ ครูที่ได้รับราชการเพื่อรับเงินเดือนอย่างเดียว สอนไปตามหน้าที่ ไม่สนใจเด็ก ไม่สนใจผลสัมฤทธิ์ นอกเวลาราชการก็ไปทำอย่างอื่น แม้แต่ในเวลาราชการก็ไปทำอย่างอื่น บางทีก็ไปทำในสิ่งที่ไม่ดี และส่วนใหญ่ก็จะไม่มีความเป็นมืออาชีพ

ที่นำมาเล่าให้ฟัง เป็นของแถม ถ้าเห็นว่าไม่มีประโยชน์เสียเวลาก็ขอโทษด้วย

พล.อ.เปรม เล่าให้ฟังทั้งทำย โดยมั่นใจว่า เรื่องนี้ไม่เคยมีใครได้ยินมาก่อน

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชกระแสรับสั่งให้คุณสุเมธไปจดลิขสิทธ์กัณฑ์ชัยพัฒนา ในพระนามในแบบของลิขสิทธ์ มีอยู่ช่องหนึ่งต้องกรอกอาชีพของผู้ก่อ ดร.สุเมธ ก็ไม่สามารถจะกรอกได้ เพราะไม่สามารถว่าจะเขียนว่าอย่างไร

เมื่อกลับไปกราบบังคมทูล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชกระแสรับสั่งว่า อาชีพของพระองค์คือ **“ข้าราชการ”**

ตนคิดว่าไม่มีใครได้ยินมาก่อน จึงได้มาเล่าให้เป็นความรู้

✦ **กัมข่าความมั่นคง**

(จาก น.ส.พ.คมชัดลึก ๙ ก.พ.'๕๙)

จดหมาย จากญาติธรรม

แล้วใครล่ะ ที่ควรกอบกู้ชาติ ?

ไม่เห็นด้วยกับกองทัพธรรม ที่นำความเดือดร้อนวุ่นวายมาสู่บ้านเมือง ใช้กฎหมายเหนือกฎหมาย ขาดความชอบธรรม ไม่ใช่กิจของสงฆ์หรือคนที่ปวารณาตัวเองว่าถือศีลกินเจ การแสดงออกควรจะสงบและสร้างสันติมากกว่าที่เป็นอยู่ คนโกงชาติ โกงบ้านเมือง มีทุกที่แม้แต่ในผู้นำการประท้วงคราวนี้ ดูตัวเองในกระจกใสให้บริสุทธิ์ผุดผ่องก่อน แล้วค่อยไปล้มล้างคนอื่น ตัวเองยังล้างไม่ได้หมดจด จะไปล้างคนอื่นอย่างไร

❖ จากบุคคลไร้ชื่อ ไร้ที่มา

 ขอบพระคุณที่ดึงเตือนมาและคัดค้านอย่างเต็มที่ ไม่ให้ “คนดีน้อย” และ “คนดีมาก” ออกมาล้มล้างคนชั่วและความชั่ว คนดีมากก็ดีเกินกว่าจะมายุ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ คนดีน้อยก็ยังดีไม่พอกับที่เห็นว่า ควรจะมาช่วยกันในเรื่องนี้ ตกลงก็ปล่อยให้ “คนชั่ว” จมอยู่กับ “ความชั่ว” ที่แผ่ขยายอาณาจักรอย่างลอยนวล อย่างนี้แหละสังคมจึงต้องถูกรอบงำโดยคนชั่วและความชั่วที่อึกheim และคนดีที่ถูกรังแกไว้บนหิ้งเท่านั้นเอง

โพธิสัตว์กลับมาพ่ายแพ้ต่อกิเลส ตัณหา อุปทานของตนเอง จริบหรือ?

ถ้าเป็นความเห็นส่วนตัวของผม โดยมองต่างมุมกับกองทัพธรรมแล้วนั้น ความเห็นของผมเห็นว่า “ชัยชนะเป็นของกองทัพธรรม แต่ความพ่ายแพ้เป็นของพระโพธิสัตว์” กองทัพธรรมประกอบด้วยผู้นำกองทัพธรรม (พลตรีจำลอง ศรีเมือง) ญาติธรรม อุบาสก อุบาสิกา ประชาชนผู้ประพฤติปฏิบัติในศีลธรรมอันดีงาม รวมทั้งนักพรต นักบวช การที่กองทัพธรรมเดินขบวนธรรมยาตราไปร่วมชุมนุมประท้วง ซึ่งเป็นเรื่องของการบ้านการเมืองนั้น หากเห็นว่า การกระทำเป็นไปโดยความถูกต้อง ที่ถูกต้องควรและเป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองนั้น ก็ควรดำเนินการได้ เมื่อดำเนินการไปแล้วได้รับชัยชนะก็ถือว่าเป็นความดีความชอบ ควรแก่การสรรเสริญนิยมยกย่อง แต่การที่นักพรต นักบวช ได้เดินทางไปร่วมขบวนการชุมนุมประท้วงด้วยนั้น เห็นว่าไม่ถูกต้อง เพราะแต่ไหนแต่ไรไม่เคยเห็นหรือไม่เคยรู้ว่านักบวชออกมาประท้วงขับไล่ นายกรัฐมนตรี ซึ่งมองแล้วขัดกับความรู้สึกที่ดีๆ ที่เคยศรัทธาเลื่อมใสอย่างมาก (ในความรู้สึกของตนเองคือ “รับไม่ได้”) เพราะดูแล้ว ฟังแล้ว คงไม่แตกต่างจากประชาชนคนธรรมดา (ฆราวาส) หากเป็นผู้นำอย่างลุงจำลอง (พลตรีจำลอง ศรีเมือง) ญาติธรรมทั้งหลายก็ยอมรับได้ เพราะเป็นสิทธิเป็นหน้าที่ ที่มีความชอบธรรม ย่อมทำได้ แต่ถ้าเป็นนักพรต นักบวช ย่อมทำไม่ได้ หากจะสนับสนุนส่งเสริมแนะนำในทางที่ถูกที่ควรย่อมทำได้ แต่ไม่ใช่ออกไปตั้งวงเสวนาด้วย ในความรู้สึกส่วนตัวของผมคนเดียว หากผิดพลาดก็ต้องขอกราบอภัย คือ เมื่อนักพรต นักบวช หรือที่ท่านเรียกว่า “สมณะ” ออกมากระทำหรือปฏิบัติแบบประชาชนคนธรรมดาแล้ว ผมถือว่าขาดจากการเป็นนักพรต นักบวช กลายมาเป็นนักการศาสนา ไม่ใช่ นักบวช ยิ่งถ้าเป็นพระโพธิสัตว์ยิ่งไปกันใหญ่

เพราะพระโพธิสัตว์กลับมาพ่ายแพ้ต่อกิเลส ตัณหา อุปทานของตนเอง

✚ บ้านบุญ โมฬีสุวรรณ จ.พัทลุง

 ขอบพระคุณที่แสดงความเห็นส่วนตัวมา หลากๆท่านก็เป็นเช่นนี้ได้ง่ายๆ ตื่นๆ เมื่อความเห็นต่างกัน ก็ต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมจากหลากหลายแหล่งที่มา ติดตามดูข้อเท็จจริงที่ชัดเจน ก่อนจะสรุป เพราะบางแง่มุมที่เรายังคิดไม่ถึง หรือยังเปิดใจรับไม่ได้ ยังมีอยู่หรือไม่?

การเป็นคนดีที่สะอาดอยู่บนหิ้งสบายกว่าแน่นอน สังคมก็ไม่ตู่ท้วงด้วย หากจะคิดและทำอย่างฉลาดๆ(เฉโก)อย่างนั้น ก็คิดได้ทำได้อย่างที่ผู้ที่ชื่อว่า นักพรต นักบวชบางท่าน ทำกันอยู่ทั่วไป อย่างไม่รู้สึกรู้สียง ไม่มีสำนึกต่อสังคมมนุษยชาติกันเลย

จนถึงวันนี้แม้กองทัพธรรมจะเป็นเพียง หยดน้ำใสเย็นเล็กๆหยดหนึ่ง ที่ช่วยการชุมนุมต่อต้าน ให้เป็นไปอย่างสงบ สันติ อหิงสา สมณะทุกรูปไม่ได้แสดงพฤติกรรม ก้าวร้าวรุนแรง หรือแม้แต่ตั้งวงเสวนาประท้วงขับไล่นายกรัฐมนตรี ดังที่คุณกล่าวมา ในบรรยากาศของการชุมนุมฯ ๓๐ กว่าวันที่ผ่านมา บ่อยครั้งที่มีการก่อวินด้วยพฤติกรรมชั่วร้ายให้เกิดเหตุการณ์วุ่นวาย จากกลุ่มบุคคลหลายรูปแบบ ผู้ชุมนุมถูกกระตุ้นยั่วยุจนเกือบจะเกิดการปะทะกัน แต่ด้วยพ่อท่านนำพา ชาวเรา สงบ สันติ ไม่เบียดเบียน(อหิงสา) ท่านสมณะนั่งสงบๆ เป็นหม่อมวล ขรราวาสฎาติธรรม ชาวอโศก ก็ไม่มีใครกล่าววาจาขับไล่ร้ายๆ ตามที่หมู่ผู้ชุมนุมประท้วงเขาทำกัน (มีบางคนอาจจะทำตามที่เขาทำกัน พ่อท่านก็กำชับให้อย่าทำ) เพราะมวลหมู่ชาวกองทัพธรรม มุ่งจะไปถ่วงดุลบรรยากาศ ให้เกิดความสงบ สันติ และอหิงสา(ไม่เบียดเบียน) ซึ่งในที่สุดพ่อท่านก็นำพาทำสำเร็จจนได้ การชุมนุมประท้วงตลอด ๓๐ กว่าวัน ไม่มีการนองเลือด ทั้งที่คนออกมารวมตัวกันด้วยการเร่งเร้า

จากกระแสปลุกกระดมมากมาย แต่กลับมีการแจกโรงบุญอาหารมังสวิรัต แจกน้ำดื่ม ช่วยกันเก็บขยะ และสวดมนต์ แล้วฟังธรรมจากพ่อท่านทุกวันด้วย ผู้มาชุมนุมมีทั้งมาพักค้าง และผู้ที่มาสมทบยามเลิกจากงาน มาร่วมรายการบนเวทีกันอย่างอบอุ่นคึกคัก มีผู้ปกครองหลายคนพาลูกหลานมาร่วมรับรู้บรรยากาศราวกับมาเที่ยวงานฉลอง ไม่มีความระแวงว่าจะเกิดเหตุการณ์ไม่สงบเลย แม้หนังสือพิมพ์ยังลงว่า นับเป็นการชุมนุมประท้วงที่ไม่เคยมีมาก่อน ที่ไม่เสียเลือดเนื้อเลย และสงบ สันติ อหิงสา ได้อย่างนี้ แล้วอย่างนี้จะยังคงเห็นว่า เป็นความพ่ายแพ้ของ พระโพธิสัตว์อีกหรือ หรือว่าจะยอมรับว่านี่คือ **ธรรมัญญาจักร์สี** ที่พระโพธิสัตว์ท่านนำพาทำให้เกิดให้มีขึ้น....

มิตรดี สหายดี สักคัมสิ่งแวดล้อมดี เป็นทิ่ทั้งหมดทิ่สิ้นของพรหมจรรย์

ดิฉันได้รับนิตยสารสารอโศก ฉบับ ๒๙๒ ก.พ.'๔๙ “**ชัยชนะของประชาชน บนมิติใหม่ของการต่อสู้ สุนัตกรรมของการเมืองไทย**” ด้วยความรู้ลึกซึ้งขอบพระคุณเป็นอย่างสูงค่ะ ภาพหน้าปกหน้า-หลัง สวยสดงดงามและมีพลังแห่ง**“กองทัพธรรม”**เป็นอย่างยิ่ง ชาบซึ่งประทับใจกับภาพ**“ธรรมยาตรา”** ของ พ่อท่าน สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมทุกฐานะ ดิฉันเป็ดิยินดี ที่พ่อท่านคุณลุงจำลอง และหมู่มวลชนชาวอโศกได้แสดงให้เห็นพลังประจักษ์ได้ถึง **“ความเป็นกลาง”**และผู้ที่ปฏิบัติได้จริงๆ ถึงลักษณะของ **“คนที่มีความเป็นกลาง”** เพราะดิฉันเองเฝ้ารอกการเคลื่อนไหวของ **“กองทัพธรรม”** ว่า เมื่อไหร่จะแสดงตัว เลือกฝ่ายให้สังคมได้รับรู้ ที่สุดดิฉันก็รู้สึกอึ้งอึ้งกับการปรากฏตัวของกองทัพธรรม รู้สึกเลยว่า **“ใช่เลย”** เป็นบุญอย่างเหลือหลายของทุกๆท่าน ที่ได้มีโอกาสร่วมด้วยช่วยกันกับ

“พระโพธิสัตว์เจ้า” ในภารกิจนี้ดิฉันบุญน้อยก็ได้แต่คอยเชียร์อยู่หน้าจอทีวี จะเป็นด้วยทิวทัศน์ที่ลำเอียง หรือสัมผัสก็ตาม ทุกการเคลื่อนไหวของกองทัพธรรม ล้วนเป็นความพอดี - ถูกต้อง - งดงาม - มีพลัง ก็ดีใจค่ะ ที่ตนเองไม่ได้เกิดความรู้สึกค้านแย้งใดๆ กับการเคลื่อนไหวของกองทัพธรรม คิดถึงและอยากร้องเพลง “คนสร้างชาติ” และ “สันติธรรม” ร่วมกับพี่ - น้อง - เด็กๆ ในบรรยากาศที่อาจอุปมาได้ว่า “กลางสนามรบ” กองทัพธรรมเป็นทัพแรกที่ประวัติศาสตร์การเมืองไทยต้องจารึกไว้ว่า **การเมืองต้องมีธรรมหรือศาสนา**

“อหิงสา อหิสิ” พูดได้ง่ายแต่ทำได้ยาก ดิฉันยังเป็นหนึ่งในหมู่มวลที่พร้อมที่จะเอ่ยคำว่า “ทำกษัตริย์...ออกไป” ก็ต้องฝึกต่อไปค่ะ

ระยะนี้บรรยากาศทางการเมืองเหมือนพักรบชั่วคราว หลังวันที่ ๙ มิ.ย. ศกนี้ ก็อาจจะกลับมาเข้มข้นอีก ส่วนตัวดิฉันก็ยังรบกับกิเลส การกิน อยู่ หลับ นอน ที่ยังไม่ลงตัวค่ะ ยังทำจริงได้จริง ทำเล่นได้เล่นอยู่ค่ะ แต่ก็พยายาม “สำนึกดี” ให้มากๆ ในสิ่งหนึ่งที่ต้องยึดไว้ให้มั่นคงไปตลอดไป คือ การเป็นนักมั่งสิริวิติ เพราะดิฉันยังห่างจาก “มิตรดี สหายดี ...ฯลฯ” อยู่มากค่ะ

❖ สมาธิก ๒๒๕๐๑๑ จ.เชียงใหม่

 ยังรบกับกิเลสอยู่ ถือว่า ยังหวังได้ในชีวิตที่อิสระจากกิเลส....

เอาชนะ “มด” อย่างไร ?

ดิฉันเขียนบันทึกที่ตัวเองปฏิบัติได้และปฏิบัติไม่ได้ทุกวันก่อนนอน เขียนได้มากบ้างน้อยบ้างตามแต่เวลากำหนด ดิฉันใช้กระดาษด้านหลังปฏิทินเก่าเอามาตัดครึ่งใช้เป็นกระดาษจดบันทึก ดิฉันมี

ปัญหาเรื่องมดขึ้นบ้าน ห้องครัว เวลาเอาไม้กวาด กวาดมดใส่ที่ตักขยะ มดมันจะเกาะขนไม้กวาด แล้วตายคาไม้กวาด บางทีโดนน้ำนิดเดียวก็ตายแล้ว เป็นอย่างนี้ทุกวันเลย มีวิธีอื่นที่ไม่ทำให้มดตายไหมคะ

❖ พลอยน้ำดิน คันนายาว กทม.

ไม้ตั้งตู้ - โต๊ะ - ที่ไว้ภาชนะชนิดผนัง หล่อน้ำที่ขาตั้งตู้ - โต๊ะ และทำความสะอาดเป็นประจำ สม่่าเสมอ ไม้ทิ้งเศษอาหารรกเลอะเป็นเหตุชักนำให้มดขึ้นง่าย บางพื้นที่อาจต้องโรยแป้งฝุ่นเย็นมีกลิ่นฉุน เพื่อไล่หรือป้องกันไม่ให้มดมารบกวน

อนุโบทนาที่ให้ค่า การพัฒนาตัวเอง

เมื่อก่อนไม่เคยรู้เลยว่า สันตือโศกเป็นอย่างไร รู้แต่ว่า ไล่เลื้อม่อฮ่อม กินมังสวิรัต แต่พอได้อ่านสารอโศกแล้วทำให้เข้าใจจุดมุ่งหมายของชาวสันตือโศกมากขึ้น

ขณะนี้โลกของเรากำลังวุ่นวาย จิตใจของคนในสังคมเสื่อม เจริญแต่วัตถุ ความเห็นแก่ตัว ความโลภต่างๆ มันเกิดขึ้นมากมายในจิตของมนุษย์ ดิฉันก็จิตใจที่มีสังคมชาวอโศกเกิดขึ้น เพื่อจุดช่วยสังคม ทำทุกอย่างเพื่อส่วนรวม เป็นสังคมที่ไม่เห็นแก่ตัว ซึ่งสังคมในปัจจุบันนี้มันทำได้ยากมากๆ หนังสือ“สารอโศก”ที่ส่งมาให้ฉัน แต่ละคอล้มฉัน ให้ทั้งกำลังใจ และสติได้ดีมาก

ความตั้งใจของตนเองในขณะนี้คือ พยายามลดซึ่งความโกรธให้มันเบาบาง จะพยายามลดให้ได้ หมั่นสร้างความดี ถือศีลให้ครบ ๕ ข้อ

❖ ปกิตตา กลอนกลาง จ.มุกดาหาร

ศาสนา คือ พลังรวมของสังคม ผู้ใฝ่ดียอมชวนชวายฝึกตนให้พ้นโลกีย์

น้ำใจจาก “ดินภูแพงคำ”

ดิน = บ้านดิน, ภู = หนองบัวลำภู, แพงค่า = พื้นฟูวิถีชีวิตแบบไทยๆ คือ ทำบ้านดิน ไม่มีไฟฟ้า ลีซ่าวกินเอง ใช้ภาชนะดิน กะลา ไม้ หาบน้ำ เข็นน้ำ และที่สำคัญพื้นฐานของที่นี่คือ ศิล ๕ เป็นหลัก ครอบครัวดินภูแพงค่า ตั้งอยู่ ๘๕ หมู่ ๙ ต.บ้านพร้าว อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู ๓๙๐๐๐ หากท่านสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมทุกๆท่านผ่านไปทางนั้น เชิญแวะเยี่ยม พักผ่อนได้ ครอบครัวดินภูแพงค่า ยินดีต้อนรับทุกๆท่านค่ะ

❖ ครอบครัวดินภูแพงค่า จ.หนองบัวลำภู

 กว่าจะมาเป็น “ดินภูแพงค่า” น่าประทับใจในครอบครัวศิลปิน กล้าคืนสู่วิถีชีวิตแบบไทย

พิมพ์ตัวอักษร หมึกจืดจาง....ปวดตาครับ !

เรียนถามว่า ผมติดต่อกับคณะสันตโศกมาเป็นสิบๆปี ยังไม่รู้ว่ อโศกมีกี่โศก มีคนถามผมหลายคนแล้ว ผมก็ไม่รู้จะตอบอย่างไร โปรดแจ้งให้ผมทราบด้วยครับ

หนังสือที่ส่งมาให้ผมเดี๋ยวนี การพิมพ์ตัวอักษรหมึกไม่เข้ม ตัวหนังสือหมึกจืดจางมาก ผมว่าต่อไปขอเอาใจใส่การพิมพ์หน่อยครับ เช่น เล่มมหาปวารณา'๔๘ ครั้งที่ ๒๔ สารโศกอันดับที่ ๒๘๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ ตั้งแต่คอลัมน์บุญนิยม ทุนนิยม ตอนสัมภาษณ์พ่อท่านนั้น ตัวหนังสือหมึกจางมาก เพราะตาผมมันกลับ ใช้แว่นไม่ขยายแล้ว ใช้แว่นขยายก็เท่ากับไม่ใช้แว่นนั่นแหละ อ่านๆไปก็ปวดตาครับ ผม ๘๙ ปีนี้แล้วครับ อ่านหนังสือหลายๆหน้าติดต่อกันไม่ได้แล้วครับ

❖ บุษพล สุบันนกร ๒๒๐๗/๗๒

 ขอรับไปแก้ไขในส่วนการพิมพ์ ขอขอบคุณที่แจ้งบอกมา อโศกมี ๗ พุทธสถาน และ ๒ สังฆสถานคือ ๑. พุทธสถานสันตโศก กทม. ๒. พุทธสถาน ปฐมอโศก จ.นครปฐม ๓. พุทธสถาน ศิระอโศก จ.ศรีสะเกษ ๔. พุทธสถานราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี ๕. พุทธสถานสีมาอโศก จ.นครราชสีมา ๖. พุทธสถานศาลืออโศก จ.นครสวรรค์ ๗. พุทธสถานภูฟ้าพำน้ำ จ.เชียงใหม่ ๘. สังฆสถาน หินผาพำน้ำ จ.ชัยภูมิ ๙. สังฆสถานทักษิณอโศก จ.ตรัง

ในสารอโศกทุกฉบับจะมีรายงานจากพุทธสถานแจ้งให้ทราบบรรยากาศของแต่ละที่ด้วย❖❖❖

๙ มิถุนายน ๒๕๔๙

กราบนมัสการพ่อท่านที่เคารพอย่างสูงค่ะ

ก่อนอื่นหนูต้องขอกราบขอโทษพ่อท่านด้วยนะค่ะที่ส่งจดหมายฉบับนี้มาค่อนข้างช้า ซึ่งเกือบจะเลยผ่านวันที่ ๙ มิถุนายน จริงๆแล้วหนูตั้งใจและอยากที่จะเขียนจดหมายการปฏิบัติธรรมในต่างแดนของตนเอง มารายงานพ่อท่านอยู่เนืองๆ ซึ่งก็เพื่อ **หนึ่ง**ถือเป็นการเขียนสภาวะ และผล **ไม่ว่า**

จะเป็นความล้มเหลว หรือสำเร็จ จากการพยายามพัฒนาศีลธรรมของตนเองเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งจะทำให้เราได้เห็นตัวตนที่ชัดเจนของเรามากขึ้น และ**สอง**ก็คือ จดหมายรายงานการปฏิบัติธรรม **นี้จะเป็นการสื่อให้เห็นว่า** ตัวเราแม้จะยังอ่อนแอ ล้มลุกดุกาดานบ้างแต่ก็ยังตั้งมั่น คงพากเพียรอยู่ในทางธรรม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ชาวพุทธที่แท้จริงต้องยึดถือ **เพื่อเป็นการปฏิบัติพุทธบูชาและปิตุบูชา** ตอบแทนบุญคุณของพระศาสนาค่ะ

ชีวิตของหนูนั้นเป็นคนโชดดีตั้งแต่เกิด เพราะได้มีโอกาสพบพระพุทธศาสนาที่แท้จริง ได้ฟังคำสอนสั่งจากพ่อท่าน เจอะเจอธรรมะ และอยู่ในวงแวดล้อมของกลุ่มชาวโศกตั้งแต่เด็ก แต่ถึงแม้จะรู้ว่าเป็นสิ่งดี ในอดีตนั้นก็มิได้ซาบซึ้งมากมายถึงความยิ่งใหญ่ของพระพุทธศาสนา ทั้งนี้ก็เพราะไม่เคยสำเหนียก ใส่ใจ หรือยึดถือเป็นเสาหลักของชีวิต **แต่เมื่อหนูเฝ้าธรรมะเข้ามาปฏิบัติทำให้ในที่สุดแล้วหนูได้ค้นพบโดยตัวของหนูเองค่ะว่า** พระพุทธศาสนามีเพื่ออะไร และเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ขนาดไหน ธรรมะเป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์เราต้องเกาะไว้ให้แน่น **เพื่อเป็นหลักประกันว่าเราจะไม่ตกต่ำ ไม่ประสบในสิ่งที่เลวร้าย แต่จะสูงส่งยิ่งๆเรื่อยๆขึ้นไป** ที่หนูตระหนักเช่นนี้ได้เพราะเห็นสังขธรรมความจริงจากตัวเองนี่แหละค่ะ

แปลกนะค่ะ คุณธรรมบางสิ่งบางอย่างกับตัวเราก็เหมือนเป็นสิ่งที่เกิดมาด้วยกัน คุณธรรมอื่นๆอีกหลายอย่างหากเราได้ละเลย เราก็สามารถเจริญในธรรมเรื่อยๆขึ้นไปได้โดยไม่ยาก เพราะฉะนั้นคำตรัสของพระพุทธเจ้าที่ว่า บุคคลผู้เข้าถึงธรรมย่อมมีความไม่ตกต่ำเป็นธรรมดา นั้นเป็นเรื่องที่จริงแท้ทีเดียวค่ะ นั่นคือกิเลสตัวใดที่เราเคยพ้น ธรรมะตัวใดที่เราเคยฝึกหัดมันก็อยู่ในจิตวิญญาณของเราแน่แหละค่ะ ไม่ไปไหน แต่ก็นั่นแหละค่ะก็ยังมีกิเลสอีกมากมายหลายตัวเหลือเกินที่เรายังคงอ่อนแอให้กับพลังของมัน ต้องล้มลุกดุกาดาน แต่แม้ถึงจะยังพ่ายแพ้อยู่แต่หากเราตั้งมั่น ไม่ย่อท้อ แม้จะยากและลำบาก เราก็มีสิทธิ์ที่จะลดละกิเลสที่ยังมีอยู่ให้มันอ่อนแอ และลดไปได้ค่ะ

ช่วงเวลาเกือบ ๓ ปีที่มาศึกษาต่อ และใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศเยอรมันนี้ เมื่อลองย้อนกลับไปทบทวน หนูได้พบว่าพฤติกรรมและจิตวิญญาณของหนูนั้นได้มีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้นอย่างมาก แม้จะมีกิเลสหลายตัวที่มี

พัฒนาการของการปฏิบัติได้เพื่อความพ้นทุกข์ยังคงค่อนข้างต่ำ แต่หนูกิได้สามารถกำจัดกิเลส บางตัวให้มันอ่อนกำลังลงไปได้เช่นกันคะ ณ ดินแดนแห่งนี้หนูกิถือว่าเป็นที่ที่หนูในชีวิตตั้งแต่เกิดมานั้น ได้มีโอกาสใช้ชีวิตปฏิบัติธรรมมากที่สุดคะ ที่พูดอย่างนี้ไม่ใช่ว่าต่างประเทศสามารถเปลี่ยนแปลงหนูให้ดีขึ้นได้หรอกนะคะ แต่มันเป็นเพราะหนูได้เข้าใจว่า การปฏิบัติธรรมคืออะไร ทุกสิ่งทุกอย่าง ทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นที่ไหน มันจะก่อให้เกิดโอกาสให้เราปฏิบัติธรรมได้ทั้งสิ้นคะ ยิ่งต้องพบปะบุคคลมากมาย ต้องเจอคนหลากหลายรูปแบบ มีความแปลกแยกแตกต่างทางความคิด โอกาสที่กิเลสมันจะเต็นวิ่งพล่านนั้นมันง่ายด้วยคะ ซึ่งหากเราไม่เรียนรู้การดับทุกข์ ตัวเราก็จะทุกข์มาก **แต่จริงๆแล้วเราสามารถอาศัยทุกข์ที่เกิดขึ้นเป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดการดับทุกข์ได้เช่นกันคะ** หากเราตั้งมั่นจริงๆ ณ โอกาสนี้หนูขอยกตัวอย่างสถานที่แห่งหนึ่ง ณ ดินแดนแห่งนี้ทำให้หนูได้มีโอกาสเข้าใจสังขารบางอย่างเกี่ยวกับมนุษย์อย่างชัดเจน และหลุดพ้นกิเลสบางตัวได้ดังต่อไปนี้คะ

เมื่อได้มาอยู่ที่เยอรมันหนูได้มีโอกาสมาอาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย ซึ่งทำให้ต้องเจอเจอและใช้ชีวิตร่วมกับผู้คนที่หลากหลาย ทุกๆคนนั้น แม้ไม่นับรวมถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมและความคิด แต่ละคนก็จะมีจริตลักษณะนิสัย ความชอบที่แปลกแยกกันไป อาจจะไม่แตกต่างกันมาก แตกต่างน้อย แต่หนูไม่เคยพบเลยว่า จะมีผู้ใด มีใครเลยที่เหมือนกัน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์สักคนคนบางคนชอบตื่นแต่เช้าสี่ไวโอลิน ในขณะที่คนอื่นบางคนก็ชอบฟังเพลงร็อคความดัง ๑๘ หลอด และในขณะที่คนอื่นก็มีนิสัยที่มักง่าย ก็ยังมีคนอื่นหลายคนชอบจู้จุกจิก คนบางคนหนักหน่อยจะทำอะไรก็ชอบเอาความคิดของตนเป็นใหญ่ และคอยบงการชีวิตคนอื่น และอีกคนก็อีกอย่าง และอีกหลายคนก็อีกหลายอย่าง หนูเคย

นึกไม่ชอบคนเหล่านี้ เพราะรู้สึกถึงความไม่ถูกต้อง ความไม่เหมาะสมที่เขากระทำ จนบางครั้งถึงเกิดอาการอ่านหนังสือไม่ได้ นอนไม่หลับทีเดียวนะคะ และในที่สุดแล้วเมื่อคนเรามีมโนกรรมที่เป็นอกุศลและไม่ได้ล้างมันออกวัจกรรมและกายกรรมมันก็เป็นไปในทางทุจริตนะคะ นั่นคือเกิดอาการนิสัยไม่ดี ต้องหาวิธีที่จะจัดการเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่เราคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง บางทีก็แสดงอาการกระฟัดกระฟาด บางทีก็ไม่พูดไม่จา บางทีไปบอกก็ด้วยหน้าที่หงิกงอจิตใจมีอารมณ์ขุ่นมัว คือเป็นคนที่เขาแต่ใจตัวเองนะคะ ถึงแม้ว่าจะเป็นการเอาแต่ใจเพื่อให้เกิดสิ่งที่ถูกต้องก็ตาม ซึ่งเมื่อตัวเราเป็นบุคคลที่ไม่น่ารักเช่นนี้แล้ว มันก็ไม่มีใครรักนะคะ มันก็ทุกข์ แต่เรานั้นมักจะพยายามปฏิเสธว่าตนเองไม่ทุกข์ โดยการให้เหตุผลกับตนเองว่า

“ฉันได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง คนที่เขาไม่ชอบเรานั้นเป็นเพราะเขามีความไม่ดี เขาบังคับคำหาไม่ได้” โดยมี

ได้ดูตนเองว่า คำพูดบางคำ แม้จะเป็นการกล่าวเหตุผลที่ถูกต้อง แต่หากคำพูดเหล่านั้นยังเปรอะเปื้อนด้วย
มโนกรรมที่ทุจริตแล้วละก็ วาจากที่กล่าวออกไปก็มิได้มีความหมายในการสรรค์สร้างแต่อย่างใดเลย จึงแต่จะก่อ
ให้เกิดผลเสียทั้งต่อส่วนรวม และที่สำคัญที่สุดก็คือต่อตัวผู้พูดนั้นแหละค่ะ เพราะมันจะทุกข์เหลือเกิน

แต่เมื่อหนุมานพยายามปรับเปลี่ยนใจไม่เอาอคติความไม่ชอบไม่ว่าจะเพราะอะไรก็ตาม
ไปตัดสินคนอื่น เราจะได้พบเจอสิ่งที่ดีของผู้อื่นเสมอค่ะ เช่น แม้เขาจะเปิดเพลงเสียงดังแต่เขา
ก็เป็นคนที่มีน้ำใจ หรือแม้เขาจะมีความเห็นไม่เหมือนเราแต่เขาก็เป็นคนที่รับฟังความคิดของผู้อื่น เมื่อเราหัด
มองความดีในตัวผู้อื่น และให้อภัยคนอื่นได้โลกนี้มันจะสวยงามค่ะ หนูได้สอนตัวเองโดย
การมองดูตนเองค่ะว่า

หากแม้ตัวเรานั้นก็ยังยั้งมีสิ่งที่บกพร่องอยู่ แล้วจะมีเหตุผลอะไรที่เราจึงต้องคาดหวังให้บุคคลอื่น
ต้อง perfect ด้วย อีกทั้งหนูก็ได้เข้าใจสัจธรรมความจริงของชีวิตว่า คนเราที่เกิดมานั้นมีแสนพ่อล้านแม่
และหากเราเชื่อเรื่องกรรมเราย่อมเข้าใจว่า คนเรานั้นใช้ชีวิตเวียนว่ายตายเกิดผ่านมานับไม่
ถ้วนจึงได้เกิดต่างจริตต่างนิสัยกันมากมาย เพราะฉะนั้นมันเป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีใคร
ได้ตั้งใจเราทุกอย่าง หากเราจะเอาแต่ใจตัวเอง ต้องการเช่นนั้นแล้วคนที่ทุกข์แสนทุกข์คนนั้น
ก็คือตัวเราเองนั่นแหละค่ะ

แต่หากใจเรานั้นไม่โกรธไม่เกลียดผู้ใด นอกจากจะอ่อนโยนหลับสบาย อ่านหนังสือได้แบบทะลุ
ปรุปรังแล้ว พฤติกรรมของเราต่อผู้อื่นมันก็อ่อนโยนนะคะ และเมื่อเราเป็นผู้ที่เข้าใจคนอื่นได้ ผู้อื่นก็จะเข้าใจเรา
หนูเคยได้รับรู้ว่า บุคคลที่มีคุณธรรมนั้นจักเป็นที่รักของผู้อื่น (ที่มีท่าจกกันไป) ซึ่งก็ตรงกับคำพระพุทธพจน์ที่ว่า
“ผู้ให้ย่อมเป็นที่รัก” ได้อย่างดีทีเดียวค่ะ เพราะฉะนั้นหากเจอเหตุการณ์อะไรก็ตามที่ไม่ตรงกับใจ กับ
ความเห็นของเรา แม้ว่าสิ่งที่เราคิด ที่เรายึดไว้จะถูกต้องก็ตาม เรานั้นก็ควรจะหัดข่มใจของตัวเราเองก่อนเสมอ
เพราะโดยปกติคนเราโดยส่วนใหญ่ นั้น ถ้าเห็นอะไรที่เราไม่พอใจ ไม่เหมาะ โอกาสที่จะพูดกล่าวออกไปโดย
ไม่มีอคตินั้นน้อยมากค่ะ (อันนี้หนูเอาตัวหนูเป็นแกนที่นะคะ อาจจะผิดก็ได้) และในความคิดของหนูแล้วหนูกลับ
คิดว่า ถึงพูดไปแม้เป็นสิ่งที่ดีแต่ถ้าเราไม่ได้มีบารมีกับบุคคลที่เราพูดด้วย โอกาสที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นก็
น้อยมาก ในทางกลับกันหากเราใคร่ครวญก่อนแล้วจึงกระทำ (จริงๆ) คือพูดเมื่อถึงเวลา กล่าวเตือนใน

สถานการณ์ที่เหมาะสม ก็จะมีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ยังไม่ดีให้พัฒนาขึ้นได้บ้างค่ะ จากเหตุการณ์นี้หนูเลยได้เข้าใจอย่างแท้จริงถึงเหตุผลและความยิ่งใหญ่ของไตรภพธรรมประจำปี ๒๕๔๙ ที่พ่อท่านได้ให้กับลูกๆที่ว่า “เอาแต่ใจตัวคือชั่วโดยอัตโนมัติ จะดีได้ต้องหัดให้ หัดเห็นใจผู้อื่นเสมอ” อย่างดีทีเดียวค่ะ

และเมื่อได้พัฒนาธรรมทางโลกุตระนี้ขึ้นมา มันก็เกิดผลพลอยได้เป็นความสุขทางโลกก็เยอะค่ะ ซึ่งหากเราไม่ได้ไหวทันในการที่จะรับมือกับกิเลส ในที่สุดแล้วเราก็เป็นทุกข์เพราะสุขทางโลกก็เยอะแหละค่ะ นั่นคือ อย่างพอตัวหนูเริ่มเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีอย่างที่กล่าวมาข้างต้นนั้น มันก็มีผลทำให้บุคคลทั้งหลาย (โดยเฉพาะเวลาที่อยู่ต่างประเทศ) มาชื่นชม ชื่นชอบเรามากมาย ทั้งกับคนที่ต้องสัมผัสสัมผัสกันด้วยตัวคน ทั้งกับบางคนที่ไม่ได้รู้จักกันมาก่อน เขาก็จะกล่าวในทำนองเดียวกันว่าเราเป็นคนที่น่ารัก ดูพิเศษ ฉลาด และไม่เหมือนใคร บางคนถึงมาบอกว่าเหมือนเป็นเจ้าหญิงเลยละ ตอนแรกหนูถึงงมาก เพราะแต่ก่อน แม้จะพยายามทำตัวเก่งขนาดไหน อยากรจะสวยขนาดใด ก็ไม่เคยที่จะได้รับการยกย่องเลย แต่พอมาทบทวนดูก็เลยได้รู้ว่า ก็ตัวธรรมะที่เรามีในปัจจุบันนี้แหละค่ะ ที่ทำให้เราเป็นคนที่ถูกดงามในสายตาผู้อื่น แปลกดีนะค่ะ ที่ตอนที่พยายามอยากจะทำดี อยากรจะเก่ง อยากรให้คนอื่นเอาตามใจ ตามความคิดของเรา เรากลับไม่ได้มันมา แต่พอเราไม่ต้องการ มันกลับเดินมาหาเราเองค่ะ มันก็ดีกว่าสิ่งเหล่านี้ เพราะเมื่อเราเป็นบุคคลที่เป็นที่เชื่อถือ เป็นที่รักของคนอื่น การทำงานศาสนามันก็จะเป็นสิ่งที่ง่ายขึ้น และก็คำสรรเสริญนี้แหละค่ะที่ทำให้หนูได้มีโอกาสได้มีรอบที่จะตัดกิเลสตัวนี้ ซึ่งกิเลสตัวนี้สำหรับหนูแล้วมันตัดยากจริงๆค่ะ เมื่อตอนที่ได้รับมันอยู่นั้น เราก็นึกว่าเราไม่ค่อยสนใจกับคำสรรเสริญนี้เท่าไร (เพราะมันยังได้อยู่มากนี่ละ) แต่พอคำสรรเสริญ หรือการที่คนเคยให้คำชมมันเริ่มไม่อยู่ในอัตราเหมือนที่เคยได้รับใหม่ๆ (เพราะคนเราเขาก็มีงานการที่เขาต้องทำ ต้องสนใจ จะให้มาสนใจให้ค่าคนอื่นอยู่ได้อย่างไร) หรือไม่ก็เกิดมีคนที่ไม่ดีคนอื่นเขาให้ค่ามากกว่าเรา คราวนี้ตัวเราก็เริ่มทุกข์ค่ะ และพอเมื่อธรรมะไม่เจริญ ความองอาจแกล้งกล้า ปฏิภาณไหวพริบที่เคยมีเคยดีมันก็ไม่ทราบว่าจะหายไปไหนหมด ที่เคยหน้าตาสดใส นิสัยเคยร่าเริง มันก็เริ่มจะค่อยๆแห้งลงค่ะ เพราะเรามีสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ในใจ

ตอนแรกทุกข์มากเลยละกับกิเลสตัวนี้ แต่ด้วยได้รับความกรุณาจากท่านพิสุทธโธสงการบันทิกเทียประเทศนึ่งของพ่อท่านผ่านทาง E-mail มาให้ ซึ่งเมื่อได้ฟังอยู่เป็นนิจแล้วจิตของเรามันก็จะเกิดปัญญาที่ส่องให้เห็นทางแห่งการพ้นทุกข์ค่ะ นั่นคือพอทุกข์ไปทุกข์มาทุกข์หนักเข้าหนักเข้า มันก็เหนื่อย มันก็เลยได้รับปัญญาที่เกิดกับตัวเองค่ะว่า **ทำไมเราจะต้องไปทุกข์กับมันด้วย** ทำใจให้เห็นความดีของคนอื่น พยายามที่จะไม่ให้ใจมีตัวอิจฉาอยู่ พอคุณธรรมด้านนี้เริ่มพัฒนาขึ้นมา จิตใจก็ไม่เศร้าหมอง นั่นคือเมื่อกิเลสตัวนี้ได้ลดความแรงลงไปได้ คราวนี้ตัวเรากลับมามีจิตใจที่แข็งแรงอีกครั้ง ความน่ารักก็ได้กลับมา สติปัญญาไม่ว่าจะทางโลกหรือทางธรรมก็ได้เวียนกลับมาอีกครั้งค่ะ

ด้วยเหตุนี้เองหนูจึงได้ตระหนักอย่างแท้จริงค่ะว่า หากจะหวังเป็นส่วนหนึ่งที่จะกอบกู้พระศาสนาได้นั้น ปรปญญาโท ปรปญญาเอกนั้นมันช่วยอะไรเราไม่ได้เลย แต่คุณธรรมในตัวเรานั้นต่างหากที่จะทำให้เรามีความสามารถ ความพร้อมที่จะเป็นส่วนช่วยในการขับเคลื่อนเข็นกงล้อพระธรรมจักรได้ ฉะนั้นการทำงานศาสนานั้น จริงๆแล้วก็คือการที่เราสามารถพัฒนาคุณธรรมของตนเองให้ดียิ่งๆขึ้นไปได้นั่นเองค่ะ

งานอโศกรำลึกปีนี้ก็เป็นอีกปีที่หนูไม่ได้มีโอกาสเดินทางไปร่วม ก็มีความรู้สึกอยู่ลึกๆ นะคะว่า เสียหาย แต่ก็ตั้งใจแทนบุคคลที่ได้ไปร่วมงานค่ะ

บุคคลทั้งหลายที่ได้อยู่ในชุมชนอโศกอย่างแท้จริง ได้เป็นลูกพ่อท่านไกลๆ อย่างเต็มตัวนั้น เป็นกลุ่มบุคคลที่น่าอิจฉาจริงๆ ค่ะ เพราะนอกจากจะได้ซึมซับรับทราบธรรมะจากผู้รู้อย่างเป็นทางการแล้ว

องค์ประกอบของกลุ่มชน และสิ่งแวดล้อมมันก็ช่วยทำให้เราสามารถบริสุทธิ์ได้จริงๆ กับสิ่งต่างๆ ที่เป็นอุปนิสัย

อยู่ในต่างประเทศนั้นอาจจะด้วยความไม่พร้อมทางสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติธรรม บางที่หนูก็ต้องไปแปะเปื้อนกับสิ่งที่ทำให้เราต้องต่างพร้อยทางศีล เช่น บางที่ด้วยความจำเป็นก็ยิ่งต้องกินไข่ เมื่อต้องเข้าสังคมาต้องมีเพื่อนมีฝูง การทำผิดทางวาจาโดยเฉพาะเพื่อเจ้อ หากไม่ระวังก็สามารถผิดได้เนืองๆ แตกต่างจากหากอยู่ที่เมืองไทยสิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่เราแทบจะไม่ผิดเลย หนูจึงได้รับรู้เลยว่า **ดินแดนชาวอโศกนั้นเป็นดินแดนของคนบุญอย่างแท้จริง**

หนูก็ตั้งมั่นและคาดหวังเป็นอย่างยิ่งนะคะว่า เมื่อหนูได้ปฏิบัติหน้าที่ที่หนูทำอยู่ในขณะนี้ได้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว หนูก็จะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนบุญอโศกอย่างเต็มตัวค่ะ เพื่อที่จะได้เร่งพัฒนาคุณธรรมเพื่อที่ในที่สุดแล้วจะสามารถช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อท่าน ท่านสมณะ ลิกขมาตุ และหมู่กลุ่มชาวอโศกค่ะ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น

แม้ในปัจจุบันนี้จะได้ไม่ได้อยู่กับชาวอโศกอย่างเต็มตัว แต่หนูก็พยายามอย่างยิ่งที่จะจะไม่เน้นเข้าในธรรมะ เพื่อถวายเป็นการปฏิบัติปิตุบูชาพ่อท่าน และพระพุทธศาสนา

ท้ายที่สุดนี้หนูก็ขออาราธนาให้พ่อท่านมีสุขภาพที่แข็งแรง อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรให้ลูกๆ ชาวอโศกจนอายุ ๗๙ ปี นะคะ เพราะเมื่อบวกับของเดิมก็จะครบ ๑๕๑ ปีพอดีค่ะ

กราบเคารพบูชาพ่อท่านอย่างสูงค่ะ
* นางสาวชิตะวัน ชนะกุล

เรื่องจ๋อ..จ๋อ
เป็นหนึ่งรู้แจ้ง

ใจ

เขา

เรา

ข้าพเจ้ารำดาญผู้หญิงคนนั้นมาก
ลูกตัวเล็ก ๆ ๓-๔ คน ทั้งร้องไห้ ทั้งถึกัน
น่าเบื่อ น่าปวดหัว คนในรทอ์ ก็คงรู้สึกเหมือน
ข้าพเจ้า กว่าที่จะถึงเป้าหมาย เราคงต้องทน
ทุกข์ตลอดคืน เหวอธรรมในใจข้าพเจ้า สะกิด
เตือน " ถ้าแกเป็นอย่างเขา จะทำยังไง? "

เหมือนฟ้าแลบที่เห็นสรรพสิ่ง
ใช้แล้ว - ใช้เลย เราไปร้องถึงจเขาได้อ่างไร
ถ้าเป็นเรา จะเอาลูกไปทิ้งที่ไหนเล่า?
เมตตธรรมเกิดกะทันหัน เกิดความรู้สึก
เห็นใจในชะตาชีวิตของแม่ลูกตกคนนี้

♥ หลางน

มองในแง่ดี

ข้าพเจ้าไม่ชอบเพื่อนคนนี้เลย
เพราะเขาแอบนินทาเราเสมอ ไม่อากมอม
หน้า วันหนึ่ง ลูกชายตัวเล็ก เล็กเรีงนก็แะ
มาหาพ่อ เด็กกระโดดกอดพ่ออย่างมี
ความสุข ข้าพเจ้าแอบมอง ถึงแกจะร้างแต่แก
ก็เป็นพ่อที่ใช้ได้เพราะถ้าลูกแอปปี คุณก็เป็น
พ่อที่ ๑.๕ จิตใจข้าพเจ้าอ่อนดลาง ความ
ประทับใจเล็ก ๆ น้อย ๆ กับคนที่ไม่ชอบ
ทำให้จิตปล่องวางได้ใจอะที่เดีง

✿ สิ้นสมุท

รายชื่อสมณะ - สิกขมาตุ จำพรรษา ปี '๕๙

* พุทธสถานสันตอโคก

๑. สมณะพิสุทธธี พิสุทธธ
๒. สมณะเมืองแก้ว ติสสวโร
๓. สมณะเลื่อนล้ำ ปาตุภูโต
๔. สมณะกอบชัย ธรรมมาวุธ
๕. สมณะชนะพี ชิตมาโร
๖. สมณะณรงค์ จันทเสฏฐ์
๗. สมณะชาบซึ่ง ลิริเตโช
๘. สมณะเบิกบาน ธรรมนิโย
๙. สมณะหินแก่น นมวังโส
๑๐. สมณะหม่อม มุทุกันต์
๑๑. สมณะฟ้าไท สมชาติโก
๑๒. สมณะกล้าจริง ตตภาโว
๑๓. สมณะร้อยดาว ปัญญาวุฑฒ
๑๔. สมณะดงเย็น ลีติภูโต
๑๕. สมณะซัดแจ้ง วิจักขโณ
๑๖. สมณะถนอมคุณ คุณกิตตโณ
๑๗. สมณะใจเด็ด จิตตคุโณ
๑๘. สมณะธรรมทาบฟ้า รวีวัฒนโณ

๑. สิกขมาตุจิตรา แซ่ลี
๒. สิกขมาตุเสริมขวัญ วรรณบุตร
๓. สิกขมาตุสดใส อโศกตระกูล
๔. สิกขมาตุปราณี ธาตุหินฟ้า
๕. สิกขมาตุบุญจริง พุทธพงษ์อโศก
๖. สิกขมาตุฝนเย็น อโศกตระกูล
๗. สิกขมาตุมาลินี โภคาพันธ์

* พุทธสถานปฐมโคก

๑. สมณะกรรมกร กุสโล
๒. สมณะคือใคร อโสก
๓. สมณะเสียงศีล ชาตวโร
๔. สมณะเลื่อนล้ำ อรณชิว
๕. สมณะจิตตฤท ธิภูจุกัมโม
๖. สมณะแก้วแก้ว สรณโย
๗. สมณะฝุ่นฟ้า อัคคชโย
๘. สมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก
๙. สมณะนีกนบ นันทโส
๑๐. สมณะนาหม่ม กัสสโก
๑๑. สมณะนาไท อิศสรชโน
๑๒. สมณะบินก้าว อิทธิภาโว
๑๓. สมณะข้าฟ้า ฐานโรโต
๑๔. สมณะหินเพชร ธรรมธีโร
๑๕. สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต
๑๖. สมณะซุบดิน วิชชานันโต

๑. สิกขมาตุมาบรรจบ เถระวงศ์
๒. สิกขมาตุอ่านตน อโศกตระกูล
๓. สิกขมาตุบุญแท้ ปลาทอง
๔. สิกขมาตุพูนเพียร ชาวหินฟ้า
๕. สิกขมาตุมนทิพย์ เรืองศรี
๖. สิกขมาตุใจขวัญ เบญจโคภิชฐ์

* พุทธสถานราชธานีโคก

๑. สมณะรัก โพธิรักชิต
๒. สมณะเดินดิน ติกขวีโร
๓. สมณะแนวแน่ สีสวัฒนโณ
๔. สมณะแดนเดิม พรหมจริโย
๕. สมณะผิว พาลสุริโย
๖. สมณะผองไท รตนบุญโญ
๗. สมณะสือคม ธรรมกิตติโก
๘. สมณะเด่นตะวัน นรวีโร
๙. สมณะเทินธรรม จิรัลโส
๑๐. สมณะกล้าตาย ปฟโ
๑๑. สมณะแก่นผา สารูปโป
๑๒. สมณะคมคิด ทันตภาโว
๑๓. สมณะแก่นเกล้า สารโกโร
๑๔. สมณะฝนธรรม พุทธกุโล
๑๕. สมณะหินกลั่น ปาสาณเลโข
๑๖. สมณะหนักแน่น ชันติโ
๑๗. สมณะถักบุญ อาจิตบุญโญ
๑๘. สมณะฟ้าแสง ปภาโกร
๑๙. สมณะปองบุญ โสมลิตธัมโม
๒๐. สมณะเมฆฟ้า นามังคโล
๒๑. สมณะอ้วน อภิมันโต

๑. สิกขมาตุสุสดี สะอาดวงศ์
๒. สิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล
๓. สิกขมาตุตันข้าว อโศกตระกูล
๔. สิกขมาตุสร้างฝัน อโศกตระกูล
๕. สิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า
๖. สิกขมาตุแสงฝน อโศกตระกูล

* พุทธสถานศิระะโศก

๑. สมณะผืนฟ้า อนุตตโร
๒. สมณะเด็ดขาด จิตตสันโต
๓. สมณะถ่องแท้ วินยธโร
๔. สมณะกำแพงพุทธ สุพล
๕. สมณะลั่นผา สุชาติโก
๖. สมณะชุ่มบุญ กิตติปาโล
๗. สมณะแก่นหล้า วัชฌโน
๘. สมณะเด็ดแท้ วิเสสโก
๙. สมณะสยาม สัจจญาณ

๑. ลิกขมาตุจินดา ตั้งเฒ่า
๒. ลิกขมาตุพึงพร้อม นาวาบุญนิยม
๓. ลิกขมาตุทองพราย ชาวหินฟ้า

* พุทธสถานสีมาโศก

๑. สมณะน่านฟ้า สุขฉาโน
๒. สมณะสร้างไท ปณีโต
๓. สมณะคำจริง วจีคุตโต
๔. สมณะพันเมือง ภาทันโต
๕. สมณะวิเชียร วิชัย
๖. สมณะพอจริง สัจจาโลโก
๗. สมณะธาตุดิน ปฐวีโร
๘. สมณะใต้ดาว เหมภูฐานักขัตโต

๑. ลิกขมาตุหยาดพลี อโศกตระกูล
๒. ลิกขมาตุนวลนิม ชาวหินฟ้า
๓. ลิกขมาตุเป็นหญิง อโศกตระกูล

* สังฆสถานทักษิณโศก

๑. สมณะดินดี สันตจิตโต
๒. สมณะกล้าดี เตชพหุชน
๓. สมณะชาติดิน ชัยญ
๔. สมณะเลื่อนฟ้า สัจจเบโม
๕. สมณะดินทอง นครวโร

* พุทธสถานภูพาฟ้าน้ำ

๑. สมณะบินบน ธีรจิตโต
๒. สมณะร่มเมือง ยุทธวโร
๓. สมณะมองตน เมตตจิตโต
๔. สมณะดวงดี ฐิตบุญญ
๕. สมณะดินไท ธานีโย
๖. สมณะตรงมั่น อุชจาโร
๗. สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์
๘. สมณะหินมั่น สีลาปาการ
๙. สมณะลี้กเล็ก จุลลคัมภีโร
๑๐. สมณะสู่บุญ สุญญคโต
๑๑. สมณะแต่ธรรม ัมมรักชีโต
๑๒. สมณะฟ้าตื่น นมกการ
๑๓. สมณะเข็มเหล็ก อโยมโน
๑๔. สมณะด่วนดี สุขโว
๑๕. สมณะล่า ธีรภักโท
๑๖. สมณะสอน โสปาโก

* พุทธสถานศาลือโศก

๑. สมณะมั่นแจ้ง พุทธชาติ
๒. สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร
๓. สมณะเน้นแก่น พลาณีโก
๔. สมณะสมชาย ดันติปาโล
๕. สมณะลานบุญ วชิโร
๖. สมณะมีอม่น ปุรณโกโร
๗. สมณะหนึ่งดี สุยัญฐ

๑. ลิกขมาตุรินฟ้า นิยมพุทธ
๒. ลิกขมาตุเทียนคำเพชร อโศกตระกูล

* สังฆสถานหินพาฟ้าน้ำ

๑. สมณะกลางดิน โสรังโจ
๒. สมณะพอแล้ว สภาทีโต
๓. สมณะนาทอง สิงคีวัณโณ
๔. สมณะดงดิน สุนทโร
๕. สมณะดาวดิน ปฐวโต

ตอน.... กู้ชาติ กู้ศาสนา ในบทเรียนประชาธิปไตยที่งดงาม
แต่แม้จะแพ้วพ่าย ก็ภาคภูมิใจที่ได้เสียสละ (๒)

ภาพเหตุการณ์วันเคลื่อนขบวน
๕ มี.ค. ๒๕๔๙ จากสนามหลวง
ไปอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย

มีนาคม ๒๕๔๗

บันทึกฉบับนี้ตอนแรกตั้งใจว่าจะรวมเหตุการณ์ของเดือนมีนาคมและเมษายนในฉบับเดียว แต่พอเขียนเข้าจริง ๆ ไม้ไหว ด้วยเป็นเหตุการณ์ครั้งสำคัญของประวัติศาสตร์ จึงลงรายละเอียดเยอะ แค่ ๑๕ วันนั้นก็ยาวมากแล้ว ต้องขออภัยหากยาวไป และการนำเสนอ มีลักษณะคล้ายจดหมายเหตุหรือบันทึกเหตุการณ์ประจำวัน ด้วยมีเกร็ดของเหตุการณ์ที่สำคัญ เป็นแง่มุมที่นักประวัติศาสตร์สนใจต้องการเข้าใจว่าผู้อ่านก็คงเข้าใจในรูปแบบที่ต่างไปจากที่ผ่านๆมา

๑ มี.ค. ๒๕๔๔ ที่สันตือโศก ขณะที่พักท่านบริหารกายอยู่ชั้นบนพระวิหาร ข้าพเจ้าทำงานในห้องแล้วเปิดวิทยุฟังข่าว คลื่น FM ๙๔.๒๕ ได้ใช้ถ้อยคำสอเสียดชาวโศก แต่ไม่ได้กล่าวชื่อตรงๆ “...ถ้าพระสมณะจริง ทำไมขอที่ตั้ง ๒๖,๐๐๐ ล้าน... ผมอยากจะทำว่า กรมการศาสนาไปไหน ทำไมไม่ดูแล พวกที่มันนอกเรียด ผมได้ยินประชาชนเขาบ่นมานะว่า สำนักสงฆ์บางสำนัก อนุญาตให้พระไว้คิ้วได้ พอประชาชนไปถาม ก็ชี้หน้าด่าประชาชนว่า ไอ้พวกนี้มาจากนรก นรกจะกินหัว ผมก็เลยตั้งคำถามว่า การบวชเป็นพระเพื่อตัดกิเลส ก็คือให้ปลงผมชะ....”

๙.๕๕ น. คลื่น FM ๙๖.๕ เป็นรายงานข่าวว่า “...มหาเถรสมาคมจะพิจารณา กรณีที่สันตือโศกไปร่วมชุมนุม อย่าได้เอามิติของศาสนาเข้าไปเกี่ยวข้อง มันไม่เหมาะสม ถ้าจะไปร่วมก็ไปในฐานะคนไทย และมหาเถรสมาคมจะหารือเรื่องนี้ ถึงเรื่องการแต่งกายคล้ายพระ ดังที่เห็นในจอโทรทัศน์ เข้าใจว่าเป็นนักบวชในพระพุทธศาสนา ทำให้เข้าใจได้ว่าประเทศไทยสนับสนุนให้พระออกมาเล่นการเมืองได้ พระพุทธศาสนาเสียหาย คุณปรีชา กันธิยะ อธิบดีกรมการศาสนาบอกไว้...”

๑๑.๓๘ น. ขณะนั้นอาหารได้รับการติดต่อจาก ASTV ขอสัมภาษณ์พ่อท่าน ผู้ดำเนินรายการได้ถามถึงท่าทีของสันตือโศกในการชุมนุมครั้งต่อไป มีข่าวว่าทางสันตือโศกรู้กันกับท่านนายกฯ หรือเปล่า จึงเคลื่อนตัวออกจากสนามหลวงก่อน ๕ มีนาคมนี้ ทำให้ท่านนายกฯประกาศจะใช้เวทีสนามหลวง ๓ มีนาคม เพื่อบอกถึงสิ่งที่ถูกกล่าวหามานาน ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านในประเด็นนี้ มาสู่ข่าวที่มหาเถรสมาคมจะให้ตรวจสอบ

นักข่าว : ทางเถรสมาคมไม่สบายใจที่ทางสันตือโศก มาร่วมกับกลุ่มพันธมิตรฯ ในนามของกองทัพธรรมนะค่ะ

พ่อท่าน : ก็ธรรมะเป็นของทุกคนมีสิทธิในโลกนี้ ไม่ใช่แต่ของพุทธเถรสมาคมเท่านั้น ไม่ใช่ของพุทธศาสนาอย่างเดียว ศาสนาอื่นเขาก็ธรรมะเหมือนกัน จะถือว่าธรรมะเป็นของท่านอย่างเดียวได้อย่างไร

นักข่าว : แต่ถ้าทางเถรสมาคมเขาจะออกมาประท้วงสันตือโศกว่า ไม่เหมาะสมที่จะเอาชื่อกองทัพธรรม ท่านจะว่าอย่างไรครับ ถ้าหาก มส. จะมาเอาเรื่องครับ

พ่อท่าน : อ้อ ถ้ามาเอาเรื่องเอาตมา มส. ก็อับติล เพราะเราเป็นนานาสังวาสกันแล้ว ให้ท่านไปตรวจธรรมวินัยลึ คือทางธรรมวินัยนี้ เราเป็นนานาสังวาสกันแล้ว ทุกอย่างชัดเจน ทั้งทางโลกและทางธรรม เท่าที่เป็นอยู่แล้ว ท่านฟ้องศาลเรา ท่านแยกเราออกมา แต่ทางธรรมเรายืนยันว่าแยกเราไม่ได้ เราบอกว่าเป็นนานาสังวาสกัน ท่านก็ไม่ฟัง จริงๆมันเป็นนานาสังวาส คือมันต่างความคิดกันแล้วจริงๆ และเราก็ได้ประกาศนานาสังวาสมาแล้วจริงตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ ทำตามธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าเป๊ะที่เถรสมาคมมาอธิกรณ์เรา มาตู่ท้วงเรา ท่านอับติ ไปปลงอับติชะ ท่านจะมาฟ้องมาตั้งข้อหาฆ่าระคตีเราไม่ได้ ท่านทำไม่ได้ตามธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า หรือแม้แต่จะมาตู่ท้วงเราอย่างแรงๆ จนมา

บันทึกจาก ... บัณฑิตา

จุดหมายหลักก็เพื่อต้องการเป็นน้ำเย็นหยดเล็ก ๆ หยดหนึ่งท่ามกลางความร้อนแรงนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความรุนแรงขึ้นมาให้ได้ เท่าที่จะสามารถทำได้ เราไม่ใช่นักการเมือง เราไม่ได้ไปร่วมในฐานะนักการเมือง เราคือนักธรรมะ

กล่าวมาทำอะไร ก็ทำไม่ได้ มีความผิดเป็นปฏิโกศนา (การกล่าวคัดค้านจ้งๆ) ในธรรมวินัยมีละเอียดลออถูกต้องหมดเลย แต่ที่นี้ท่านไม่ทำตามหลักเกณฑ์ ไม่ทำตามธรรมวินัย ท่านเอาอำนาจอย่างเดียว และถือว่าตนใหญ่ เล่นงานเราเท่านั้นเอง

นักข่าว : ถ้าสมมุติว่าทางนครสมาคมจะมาสานามหลวงบ้าง แล้วยังออกมาบ้าง

พ่อท่าน : มีสิทธิ์ๆ จะมาสานามหลวงบ้างก็ทำได้ ทางเราไม่มีปัญหา แต่จะทำอะไรล่ะ จะมาช่วยรัฐบาลในวันที่ ๓ มี.ค.หรือ ก็ได้ ไม่เป็นไร ไม่ผิดนี่ คือต้องเข้าใจว่าต้องเลือกข้าง เลือกฝ่ายแล้ว เมื่อเกิดการแยกเป็นสองขั้ว ก็ต้องเลือกฝ่าย ฝ่ายใดก็คือฝ่ายนั้น ส่วนประชาชนก็ต้องไปเลือกว่าจะเห็นด้วยฝ่ายใด จะเห็นด้วยทางด้านไหน อันใดเป็นธรรมวาที ก็เข้าข้างนั้นก็เลือกฝ่ายนั้น นี่คือความเป็นกลาง เป็นลัทธิมนุษยชนในโลก ซึ่งพระพุทธเจ้าเป็นยอดแห่งลัทธิมนุษยชนเลย พระองค์บัญญัติหลักนาถาสังวาสไว้ให้แก่โลกมา ๒ พันกว่าปีแล้ว

นักข่าว : ในมุมมองของท่านสมณะโพธิรักษ์นี่ เป็นไปได้ไหมครับที่ทั้งสองขั้วจะประสานกันได้

พ่อท่าน : ประสานกันก็มีจุดยุติ เมื่อความเห็นของสองฝ่ายมันต่างกันอย่างชัดเจนแล้ว ก็ต้องมีจุดยุติ เพราะฉะนั้นจุดยุติก็ต้องรู้ว่าตนเองอย่าไปละเมิด อย่าไปตู่ท้วง อย่าไปฟ้องร้องฝ่ายอื่นเขา คัพท์ของธรรมะเรียกว่า **อโยธิภรณ์** สองคัดค้านก็อย่าทำให้เกิดความรุนแรง จนเกิดโกรธเป็นคดี นั่นเรียกว่า **ปฏิโกศนา** จะคัดค้านกันได้ในภาษาธรรมะเขาเรียกว่าแค่ **ทัญญาวิภังค์** คือหักท้วงกัน คัดค้านกัน จะว่ากันว่าคุณผิดอย่างไรอย่างนี้ ก็ต้องมีศิลปะในการว่า อย่าให้มันเกิดเลยเถิด ยั่วกันให้เกิดความโกรธแค้น หรือทะเลาะวิวาทกันจนเป็นคดี อย่างนี้เป็นต้น นี่เป็นธรรมะของพระพุทธเจ้าท่านบัญญัติไว้หมด อย่างน้อยๆนี้มาตั้งข้อหาอะไรนี้ไม่ได้เลย ผิดธรรมวินัย มีโทษ ต้องปลงอาบัติแล้ว

๑๓.๒๑ น. ได้รับโทรศัพท์จากคุณขวัญดินแจ้งว่า พล.ท.ปรีชา ติดต่อมา ท่านอยากจะมาพบ พล.ต.จำลอง แต่ท่านจำลองบอกว่าท่านตัดสินใจอะไรเองไม่ได้ เพราะมีกรรมการ ๕ คน ก็เลยไม่ต้องการที่จะพบ พล.ท.ปรีชา ตอนนี้อยู่ที่ใต้โบสถ์สันตือโศกแล้ว ต้องการจะพบกับพ่อท่าน

ขณะเดียวกันนั้นที่ใต้โบสถ์มีชาวบ้านอีกกลุ่มหนึ่งมาสนทนากับสมณะเดินดิน ดิกขวิโร ต่อมาภายหลังทราบว่าเป็นกลุ่มเกษตรกรที่ต้องการให้รัฐพักหนี้ แล้วมาขอต่อรองกับทางเรา ขอเงินส่วนหนึ่งแล้วเขาจะนำกำลังคนของเขามาร่วมชุมนุมด้วย แต่ได้รับการปฏิเสธว่าพวกเราเป็นคนจน และไม่เคยใช้เงินจ้างใครมาร่วมชุมนุม

๑๓.๓๙ น. พล.ท.ปรีชา **วรรณรัตน์** รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีย้ายการเมือง และ **รศ.ดร.สุชาติ ธาดาธำรงเวช** ที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิของนายกรัฐมนตรี้ ด้านเศรษฐกิจ ได้ขอพบและสนทนาด้วย

พล.ท.ปรีชา แนะนำตัวเองว่าเคยไปปลุมนอศอก ไปศิระระอศอกสมัยท้าววันกษม้นยังได้ไปค้างส่วน ดร.สุชาติ ก็แนะนำตนเองว่าเคยมาที่สันตือโศกเช่นกัน

บันทึกจาก ... บัณฑิตสมณะ

เมื่อได้รับคำถามถึงสถานการณ์ปัจจุบัน พ่อท่านตอบว่าเห็นสังคมแบ่งเป็นสองขั้ว ก็ต้องเลือกข้าง ผู้เป็นกลางก็ต้องเลือกข้างคนที่เราเห็นว่าถูก แล้วไปช่วยคนถูก โดยที่ไม่มีอคติ

ทั้งสองแทบไม่ได้แสดงภูมิหรือพูดอะไรออกมาเท่าไรนัก ดร.ดร.สุชาติดูจะเป็นคนพูดและถามมากกว่า ประเด็นการสนทนาเป็นเรื่องเหตุผลและการตัดสินใจร่วมชุมนุมด้วย พ่อท่านบอกเล่าเรื่องราวทั้งหมด **จุดหมายหลักก็เพื่อต้องการเป็นน้ำเย็นหยดเล็กๆหยดหนึ่ง ท่ามกลางความร้อนแรงนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความรุนแรงขึ้นมาให้ได้ เท่าที่จะสามารถทำได้ เราไม่ใช่หนักการเมือง เราไม่ได้ไปร่วมในฐานะนักการเมือง เราคืออันถรรรมะ** ทั้งสองพยักหน้าตอบรับอย่างเข้าใจ

ดร.สุชาติ เหมือนจะถามกลับให้คิด เช่นว่า **“ข้อมูลส่วนที่กล่าวหาท่านนายกา นั้น เป็นสิ่งที่ใส่ไปหรือไม่ จริงหรือเชื่อได้แค่ไหน.....”** **“ท่านนายกาไม่ได้ทำอะไรผิด กฎหมายนั้นไม่ได้ผิดแน่ แต่เรื่องของจริยธรรมก็คงจะผิดบ้าง เพราะท่านยังเป็นปลุขนอนอยู่ ไม่ได้บวช.....”** **“ท่านนายกาไม่ได้ทุจริตคอร์รัปชั่นแน่นอน แต่ญาติพี่น้องไม่รับประกัน ก็คงจะมีบ้าง.....”** อีกคำพูดหนึ่งที่บอกถึงท่าทีของทั้งสองท่านก็คือ ดร.สุชาติกล่าวเหมือนเอาตัวเองรับประกันแทนท่านนายกาว่า **“ผมจะไม่ทำงานให้กับคนไม่ดีแน่”**

เมื่อพ่อท่านบอกเล่าถึงทางออกที่ได้ฝากให้คนใกล้ชิด เอาไปบอกท่านนายกา ทั้งสองท่านมีท่าทีตั้งใจจดตามข้อเสนอที่ให้ท่านนายกาทุลเกล้าลาออก และนายกากราบบังคมทูลขอให้ตั้งผู้เข้ามาทำการแก้ปัญหาชั่วคราว แต่ดูเหมือนทั้งสองท่านยังเห็นว่าท่านนายกาอยากจะทำงานการเมืองต่อ จึงเป็นเรื่องยากที่ท่านนายกาจะออกจากตำแหน่ง **“ท่านกลัวว่ารัฐบาลใหม่ที่จะเข้ามา จะเข้าไปหาเรื่องจนท่านอยู่ไม่ได้”** ดร.สุชาติเผย

[ข้าพเจ้าคิด...เป็นเรื่องน่าเห็นใจท่านเหมือนกัน ถ้ายอมออกก็กลัวจะอยู่ไม่ได้ แต่การจะให้ท่านเดินหน้าต่อก็เป็นเรื่องลำบากยิ่งกว่า เพราะประชาชนไม่ไว้วางใจแล้ว ขึ้นกลับเข้ามาได้อีกก็ทำงานลำบาก ยิ่งถ้าจะแข็งขึ้นตั้งต้นเดินหน้าต่อ การเผชิญหน้าของสองฝ่าย ทั้งกลุ่มผู้สนับสนุนและกลุ่มผู้คัดค้าน โอกาสที่จะเกิดความรุนแรงย่อมเป็นไปได้สูง ถ้าท่านคิดอย่างผู้ยอมเสียสละ ก็น่าจะเลือกการ

ลาออก แต่ถ้าท่านคิดอย่างเห็นแก่ตัว ก็คงจะเลือกการเดินหน้าต่อ แล้วค่อยไปแก้ปัญหาคใหม่ไปเรื่อยๆ ท่านและครอบครัวอาจจะอยู่ได้รอดปลอดภัย แต่ประชาชนอาจจะตีกันตาย กลายเป็นสงครามกลางเมืองหรือเปล่า]

เมื่อถูกรบเร้าถามว่ามีทางออกอื่นอีกไหม นอกไปจากให้ท่านนายกลาออก พ่อท่านยังคงเห็นว่าไม่มีทางอื่นแล้ว

ข้าพเจ้าแวบคิดขึ้นมาได้ว่า **เพื่อให้ดูว่าทางเราไม่ได้ปักใจเชื่อว่าท่านนายกฯทำผิดแล้ว** จึงเสนอว่า ในเมื่อท่านนายกฯเชื่อว่าตัวท่านไม่ได้ทุจริตไม่ได้ทำอะไรผิด ก็น่าจะอาศัยวันที่ ๓ มีนาคม นี้ เป็นเวทีไต่สวนสาธารณะ เปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งกล่าวหาว่าท่านนายกฯทำผิดอะไรบ้าง ได้ขึ้นไปร่วมซักถาม ไม่ว่าจะเป็นผู้สนับสนุนหรือใครอื่นๆ [ข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงไม่กล้าเปิดโอกาสเช่นนั้นหรอก เพราะถ้าบริสุทธิ ชาวสะอาดจริงก็คงตอบข้อกล่าวหาต่างๆไปนานแล้ว]

ถ้าท่านนายกฯสามารถตอบข้อสงสัยได้หมด คนฟังก็พอใจแล้วว่าท่านไม่ได้ทุจริต เหตุการณ์การชุมนุมวันที่ ๕ มีนาคมก็จะไม่เกิด อาตมาคนหนึ่งก็จะไม่ออกไปร่วมชุมนุมหรือ ความสงบก็จะมี ถ้ากลุ่มผู้ชุมนุมยังจะตีรวน คราวต่อไปก็ไม่มีใครเชื่อถืออีกแล้ว เพราะได้ตอบไปแล้ว ยังจะมาหาเรื่องอะไรอีก

ท่าทีของทั้งสองท่านขานรับข้อเสนอนี้ แล้วกล่าวชมว่าเป็นข้อเสนอดี ข้าพเจ้าออกจะเป็นง เป็นไปได้อย่างไรที่ทั้งสองไม่คิดมาก่อนเลยกับเหตุผลธรรมชาติสามัญเช่นนี้ ไม่ว่าใครก็ตามเมื่อมั่นใจว่าตนชาวสะอาดบริสุทธิ์จริง ก็จะกระตือรือร้นรีบๆเปิดโอกาสให้ซักฟอกเร็วๆ ตนจะได้พ้นมลทิน ประชาชนจะได้รู้ความจริงๆได้ถ้วนทั่ว แทนที่จะใช้วิธีการเลี้ยง เอาเรื่องอื่นมาพุดแก้กลับไปกลบมาอยู่ อย่างนั้น ดังที่ท่านผู้มีอำนาจได้กระทำมา **หรือว่าการมาของทั้งสองท่านนี้เป็นเพียงวิธีการ เป็นมารยาทของการเจรจา มาเพื่อสืบหาข้อมูลให้มากที่สุด ส่วนคำแนะนำข้อเสนอมะไรก็ฟังไปอย่างนั้นเอง เป็นวิธีการหนึ่งของการทำหน้าที่ของผู้ที่ยังเกาะติดกับอำนาจ มากกว่าอิงอยู่กับความชอบธรรมของสังคม**

๑๕.๒๐ น. ได้รับโทรศัพท์จากศูนย์ข้อมูลข่าวสารภาครัฐ แจ้งว่ามีประชาชนจากหนองคาย สงสัยว่า สมณะของสันติอโศกมีหนังสือสุทธิต่างหรือเปล่า ได้แจ้งเบอร์ของทางสันติอโศกให้เขาไปแล้ว แต่เขาบอกอยากให้อสอบถามแทน แล้วจะได้โทรแจ้งกลับไปให้ประชาชนได้ทราบ

ข้าพเจ้าตอบแทนพ่อท่านว่ามี ซึ่งในหนังสือสุทธิก็มีรูปถ่าย มีประวัติของผู้บวช วันเดือนปีเกิด และมีชื่ออุปชฌาย์ มีชื่อกรรมวาจาจารย์ มีพระคู่สวด เช่นกัน แต่สิ่งสำคัญของการเป็นพระไม่ได้อยู่ที่หนังสือสุทธิหรือ ดูที่การประพฤติปฏิบัติดีกว่า เพราะหนังสือสุทธิก็เป็นเพียงเอกสารรับรองการบวช เป็นเรื่องไม่ยากที่จะได้หนังสือสุทธิ แค้ไปโกนหัวบวชก็ได้แล้ว แต่การปฏิบัตินี้สำคัญกว่าหนังสือสุทธิ

หลังจากนั้นไม่นาน ๑๕.๓๔ น. ได้รับโทรศัพท์จากลิกขมาตุมาบรรจบ แจ้งเรื่อง**ใบปลิวและเว็บไซต์ของลูกสาวองคมนตรีคนหนึ่ง** กล่าวถึงการพาคนไปตายของ พล.ต.จำลอง ในยุคพฤษภาคมหมิพี

สักพักต่อมาได้รับโทรศัพท์จากนักข่าวมติชน คุณดวงศักดิ์ ๑๕.๕๒ น. ถามถึงข่าวที่ออกมาว่ามหาเถรสมาคมจะประชุมพิจารณาความผิดของสันติอโศก

๒๐.๑๐ น. คุณแซมดินโทรศัพท์แจ้งว่าได้รับการติดต่อจาก พล.ท.ปรีชา ทาง**คุณหญิงพจมาน ต้องการจะพุดโทรศัพท์กับ พล.ต.จำลอง** แต่ได้รับการปฏิเสธ เพราะ พล.ต.จำลอง ท่านไม่ต้องการจะพุดอะไร

๒๐.๓๕ น. คุณขวัญดินโทรมาปรึกษาเรื่องการไต่คำที่จะบอกผ่าน พล.ท.ปรีชา ไปถึงท่านนายกฯ โดยผ่านทางคุณหญิงพจมาน พ่อท่านรับฟังทั้งหมด โดยไม่ได้แก้ไขหรือเพิ่มเติมอะไร

พ่อท่านพักผ่อนในเวลาสามทุ่มกว่า ขณะที่ข้าพเจ้ายังทำงาน ฟังการรายงานข่าวของคุณสรยุทธ และคุณกนก มีประเด็นที่พูดถึงพระมหาเวริต จะนำพระและญาติโยมไปร่วมสนับสนุนท่านนายกฯ ในวันที่ ๓ มีนาคมนี้ และถ้าท่านนายกฯไม่ขัดข้อง จะขอขึ้นเทศน์ให้กำลังใจญาติโยมด้วย

๒ มี.ค. ๒๕๔๙ คณะทำงาน มีคุณถึงไท คุณแก่นฟ้า คุณแซมดิน คุณขวัญดิน ได้เข้าเรียนสถานการณ์ปัจจุบันแก่พ่อท่าน

การลาออกมันกลายเป็นเรื่องของอดีตไปแล้ว จึงควรหาทางออกให้ท่านนายกฯไว้ด้วย ทางฝ่ายแกนนำพันธมิตรได้คุยกันแล้วเห็นว่า น่าจะให้ท่านนายกฯเว้นวรรคทางการเมือง ในการเลือกตั้งสมัยนี้ไปก่อน แล้วหันมาตั้งมูลนิธิที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เหมือนร็อกกี้เฟลเลอร์ ในอดีตที่เคยได้รับการเกลียดชังจากประชาชนอเมริกัน แต่เมื่อได้ตั้งมูลนิธิแล้วบริจาคเงินบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งต่อมาได้รับการยอมรับจากประชาชนเป็นอย่างมาก นี่คือทางออกที่ได้แนะนำไป

๘.๒๐ น. ได้รับการติดต่อจากคุณแซมดิน แจ้งว่าคุณหญิงพจมานเห็นด้วยกับข้อเสนอ แต่อยากจะได้ยินจากปากของ พล.ต.จำลอง ถ้าจะติดต่อให้คุณหญิงได้พูดกับ พล.ต.จำลอง พ่อท่านจะเห็นอย่างไร

พ่อท่านไม่ขัดข้องแต่อย่างใด เพียงแต่อยู่ที่ พล.ต.จำลอง จะยอมคุยด้วยหรือไม่เท่านั้น ขณะพ่อท่านยังฉันไม่เสร็จ ได้รับโทรศัพท์จากคุณแซมดิน แจ้งว่าได้รับข่าวจากญาติธรรมโคโรซ เห็นกองทหารจากค่ายป้อมรังชัย เคลื่อนขบวนเข้ากรุง มีอาวุธครบมือ มีรถถังด้วย

หลังฉันได้รับโทรศัพท์จากญาติธรรมที่อยู่ฟินแลนด์ ได้ข่าวรู้สึกเป็นห่วง พ่อท่านสบายดีไหม ๑๗.๐๒ น. ข่าวต้นชั่วโมง FM ๙๖.๕ เครือข่ายแพทย์อาวุโส ขอให้ท่านนายกฯเสียสละเว้นวรรคทางการเมืองซะ แล้วจะได้รับการยกย่องจากประชาชน

๑๙.๔๕ น. มีญาติธรรมชายคนหนึ่งแจ้งว่ามีเรื่องลับสำคัญ ต้องการพูดกับพ่อท่านเท่านั้น เนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบันเขาเป็นคนที่ไม่ค่อยจะฟังหู สำคัญกับความคิดของตนจัด หลายครั้งละเลียดมากจึงไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากหมู่ ทำให้สิ่งที่เขาอ้างไม่น่าเชื่อถือนัก ข้าพเจ้าพยายามซักถามเรื่องที่เขาคิดว่าสำคัญแล้วพ่อท่านยังไม่รู้ เพื่อจะได้บอกกับเขาว่าสิ่งที่เขาคิดเขารู้ พ่อท่านก็ทราบแล้ว เพราะมีคนอื่นเขาก็คิดเหมือนกัน เขาก็เป็นห่วงเหมือนกัน เพื่อพ่อท่านจะได้ไม่เสียเวลาฟังเรื่องซ้ำๆอีก ลองบอกแค่หัวข้อหรือประเด็นก็พอ แต่เขายืนยันว่าเปิดเผยไม่ได้เลย ขอพูดกับพ่อท่านเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าจำต้องยอมลองให้เขาพบได้ เพื่อว่าเขาอาจจะมีส่วนสำคัญมากๆก็ได้ เมื่อปล่อยให้เขาเข้าไปสนทนาได้สักระยะหนึ่ง พอดีสมณะหนักแน่นเดินเข้าไปหยิบของ แล้วกลับออกมาบนเบาะว่า วนไปวนมา ข้าพเจ้าจึงรีบเข้าไปนั่งฟังสักครู่ เห็นว่าเป็นเรื่องที่พ่อท่านพูดมามากแล้ว จึงทักท้วงว่าเขาพูดไม่จริง แต่เขายังคงยืนยันว่าเป็นเรื่องสำคัญ

เมื่อได้ฟังจากเสียงที่บันทึกไว้ทั้งหมด ไม่มีอะไรใหม่หรือลับ ประเด็นสำคัญก็คือการหาทางออกให้กับท่านนายกฯ แทนที่จะให้ลาออกอย่างเดียว แต่เขาก็ไม่มีข้อเสนอที่เป็นทางออกอะไร

เฮ้อ ถ้ามีคนที่ตั้งต้นอย่างนี้สัก ๕-๑๐ คน พ่อท่านและหมู่จะเหนื่อยขนาดไหน มองในมุมดีเขาก็ยังดีที่มีใจเมตตา แทนที่จะเกลียดชังท่านนายกฯ

๓ มี.ค. ๒๕๔๙ ที่สันตโศก เข้านี้พ่อท่านนำท้าวตรี เป็นการบอกถึงเหตุผลที่ไม่ต้องไปร่วมชุมนุม ขอนำบางส่วนมาถ่ายทอดสู่กันดังนี้

อาตมาไม่คิดมาก่อนว่า การเข้าร่วมนี้ จะทำให้ชาวโศกถึงกับเจ็บปวดเคียดแค้นชิงชัง

สำหรับอาตมานั้นมั่นใจด้วยตัวอาตมาเองว่า คุณทักษิณอาศัย เศรษฐกิจหากินอย่างน่าเกลียด ถึงขั้นที่น่าเกลียดอย่างมากๆทีเดียว ก็เห็น ๆ อยู่ว่ามีคอร์ปชั่นกันหนักหนา มีเล่ห์เหลี่ยมโกงกินทับซ้อน ใช้อำนาจหน้าที่โลก จัดอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นความไม่ดี ไม่ควรไว้วางใจให้ทำหน้าที่นายกๆทั้งนั้น

บันทึกจาก...ปัจฉาสนทนา

ขนาดเล็กนับถืออาตมา แสดงพฤติกรรมทางกายวาจาเลือกข้างนายกๆชัดเจน ไม่ได้เลือกข้างสมณะ โพรธิรักษ์แล้ว อาตมาว่า โอ้...เป็นไปได้ถึงขั้นนั้นอ้อ อันนี้เกิดจากความยึดถือ

พูดกันโดยรูปธรรมง่ายๆ คนที่ไปเลือกฝ่ายคุณทักษิณนี้ ingsๆที่ไม่เคยพบพูดคุยอะไรกับ คุณทักษิณเลย ทักษิณไม่เคยให้อะไรกับเขา หรือช่วยเหลืออะไรทางจิตใจเขา เหมือนอย่างที่อาตมาได้ช่วย จนเปลี่ยนแปลงชีวิตและจิตวิญญาณของเขาได้ อย่างน้อยก็นำพาให้ได้กุศลโลกียะบ้าง โดยเฉพาะได้ โลกุทธะบ้าง ก็ไม่รู้ว่าเขาไปนับถืออะไร จะว่าความดี เออ...อาตมาคงมีความดีไม่เท่าคุณทักษิณนะ ถ้าจะว่าคุณทักษิณช่วยสังคมประเทศชาติให้มีเศรษฐกิจดีขึ้น เรื่องเศรษฐกิจที่คุณทักษิณทำนี่ก็ยังไม่ ชัดเจนหรอกว่าจะช่วยสังคมได้จริง หรือทำลายสังคมแน่ ก็คอยดูต่อไปก็แล้วกัน **สำหรับอาตมานั้น มั่นใจด้วยตัวอาตมาเองว่าคุณทักษิณอาศัยเศรษฐกิจหากินอย่างน่าเกลียด ถึงขั้นที่น่าเกลียดอย่างมากๆทีเดียว ก็เห็น ๆ อยู่ว่ามีคอร์ปชั่นกันหนักหนา มีเล่ห์เหลี่ยมโกงกินทับซ้อน ใช้อำนาจหน้าที่โลก จัดอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นความไม่ดี ไม่ควรไว้วางใจให้ทำหน้าที่นายกๆทั้งนั้น** แต่เอาเถอะถึงจะช่วยได้จริง ก็เป็นการช่วยแค่ทางเศรษฐกิจทุนนิยม แคร่ระดับโลกก็ อันไม่แน่นอน และไม่ยั่งยืน ซึ่งอาตมาก็สอน ก็พูดยังกะอะไรดี อาตมาพาทำเศรษฐกิจบุญนิยม ระดับโลกุทธะ ซึ่งก็เข้าใจนะว่า ดีเยี่ยมเหนือกว่า เศรษฐกิจทุนนิยมโลกก็ **แต่ถึงกระนั้นเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น เขาเลือกเอาข้างคุณทักษิณแฮะ ! ถึงขั้น ไม่เคารพนับถืออาตมาแล้ว เออ...เป็นไปได้ถึงปานนี้**

นี่อาตมาไม่ได้ทวงบุญคุณนะ แต่กำลังพูดถึงความยึดถือของคนเป็นไปได้ถึงปานนี้ ตัด

อาตมาทั้งหลาย ไม่เอาแล้วสมณะโพธิรักษ์ ทั้งๆที่เขารู้จักคุณทักษิณโพลไม่ให้อู้ก็ปีเลย แต่รู้จักอาตมา คบคุ้นอาตมาสนิทกว่า นานกว่าแท้ๆ

สิ่งสุจริตกับสิ่งที่ไม่สุจริต สิ่งที่ควรกับสิ่งที่ไม่ควร กุศลกับอกุศล สิ่งที่เขาเปรียบกับสิ่งที่เสียสละ โลกียะกับโลกุตระ โดยสังขธรรมเราควรจะต้องเลือกฝ่ายไหน

ผู้ที่เลือกฝ่ายท่านทักษิณก็ว่าอาตมาว่าไม่ศึกษาข้อมูลความสองฝ่าย คนที่พูดอย่างนั้นตื่นตนเองนั้นแหละฟังความข้างเดียวที่โฆษณาเผยแพร่ ด้วยอำนาจของท่าน อำนาจรัฐ ที่คุณทักษิณครอบงำได้สำเร็จอยู่ในขณะนี้ เขาก็ไม่รู้ตัวว่าตนเองนั้นแหละได้ข้อมูลเอียงอยู่ข้างเดียว จึงหลงศรัทธาคุณทักษิณแบบที่เป็นอยู่

อาตมาทำงานครั้งนี้คล้ายกับพระเวสสันดรที่รักลูก แต่ก็ต้องยอมสละลูกให้กับชุกชกไป ลูกกัณหาซาลีทั้งลูกกลางและลูกดีต่อหน้าต่อตา ก็ต้องยอมสละเลือกสิ่งที่สูงกว่า

การเลือกข้างไม่ได้หมายความว่าจะมีกิเลสเสมอไป หรือไม่เป็นกลาง อย่างพระพุทธเจ้าพอตรัสรู้ มารก็มาอาราธนาให้บริณีพพาน แต่พระพุทธเจ้าไม่ยอม เลือกข้างที่จะทำงานสร้างศาสนาเหมือนกับมีตัวตน เหมือนมีความอยากได้ อยากเป็น อยากมี เป็นวิภาวดีมหาหรือตันหาอุดมการณ์ คือมีความอยากทำเพื่อสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

ทำไมอาตมาต้องตัดสินใจเข้าร่วม

สังคมเมืองไทยมันเกิดเหตุการณ์นี้แล้ว เราไม่ได้เป็นคนสร้าง แต่มันเกิดแล้ว มันร้ายและแรงถึงขั้นถึงขีดจริงๆ ถึงขั้นทักษิณโดนกดดันให้ออกไป ไม่มีความชอบธรรมในการบริหารประเทศด้วยเหตุผลต่างๆนานา แต่ข้อมูลเหล่านี้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้รับรู้ด้วย ถูกอำนาจฝ่ายรัฐปิดกั้นหมด ล่าเอียงยิ่งกว่ายุคสมัยใด จนกระทั่งนักวิชาการ ผู้รู้ ผู้ใหญ่ ผู้มีฐานะทางสังคมต่างๆ แต่ก่อนร้อนอะไรก็ไม่กล้าเปิดตัวออกมาเหมือนครั้งนี้เลย ยุคนี้ ไอ้โฮ...แสดงตัวออกมา อย่างกะหมูไม่กลัวน้ำร้อน มีข้อมูลทางวิชาการ มีข้อเท็จจริง มีหลักฐานที่จะเปิดเผย มีอะไรต่ออะไรที่นำออกมาแฉมายืนยัน เปิดตัวเป็นคนๆ เป็นส่วนตัวบ้าง ออกมาสาธยายกันอย่างเหลืออดเหลือทน ทั้งแฉทั้งแสดงออกอย่างเปิดเผย ชนิดไม่เคยเกิด ไม่เคยเป็นถึงปานนี้ แม้คนระดับที่ออกมาแสดงตัวถึงขั้นต้องแยกฝ่ายกันชัดๆ ขนาดนี้ก็ไม่เคยทำกันอย่างนั้นมาก่อน กระนั้นก็ดีสื่ออิสระอีกมากมายก็ไม่กล้าออกข่าวเสนอข่าวที่เปิดกันโจ่งแจ้งนี่กัน

มีแต่ ASTV เท่านั้นที่เสนออยู่หนักหนาเหน็ดเหนื่อย โทรทัศน์ช่องต่างๆ ไม่กล้าเสนอเลย คนที่รับรู้ข้อมูลข้างเดียวก็จะคิดอย่างที่ว่าครีรัฐนำเสนอให้รู้เท่านั้น ไอ้โฮ...เห็นความเก่งของคุณทักษิณที่สามารถทำร้าย ครอบงำข้อมูลข่าวสารได้ นำส่งสารคนที่ไม่มีข้อมูลข่าวสารอีกด้านหนึ่ง

พระพุทธเจ้าท่านก็เป็นกลาง แต่ความเป็นกลางนั้นท่านก็ให้ชมคนที่ควรชม ยกคนที่ควรยก พระพุทธเจ้าไม่ได้บอกว่าเป็นกลางก็คือไม่ต้องชมคนผิด ปล่อยเขาอย่าไปว่าเขา บาปเวรเป็นเรื่องของเขา ไม่ใช่เลยนะ จึงเป็นเรื่องที่ไม่เข้าใจธรรมะแล้วปฏิบัติไปตามความเห็นของตน ตนเองนั้นแหละเกิดความลำเอียง ท่านให้เลือกฝ่ายให้อยู่กับฝ่ายบัณฑิต อย่ายู่กับฝ่ายพาล

สำหรับอาตมามีเหตุผลสำคัญ เหตุการณ์นี้มันเกิดขึ้นมาในสังคม ใครจะสร้างหรือจะไม่สร้างก็ตามมันเป็นไปโดยธรรมชาติ มันจะต้องเกิด อาตมาก็พูดไม่ไหว มันอนิทัสนันท์ ทุกอย่างนั้นมีมาแต่เหตุ สรุปร่างๆ ทักษิณเป็นคนทำ มันจึงเกิดการต้าน ใครจะไปหยุดการชุมนุมมันได้ ไม่มีใครหยุดได้ ขนาด ๒๖ ก.พ.เอาให้แรงเลย เหตุนี้มันต้องเกิด เราจึงจำเป็นต้องเลือกฝ่ายที่จะทำอะไรสักอย่างหนึ่ง เพราะเราอยู่ในสังคมนี้ในประเทศนี้ เหตุการณ์ในสังคมที่เราอยู่ด้วยรุนแรงขนาดนี้ เราจะทำเป็นเฉยไปได้อย่างไร ถ้าเราโง่ เราไม่รู้เรื่องก็ไปอย่าง คนที่โง่ไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร ทั้งๆที่เป็นภัยในบ้านของตนที่

เหมือนกรรมการที่ตัดสินฟุตบอล ต้องเป็นกลาง เมื่อเห็นคนทำผิด ก็ต้องไล่ฝ่ายผิดออกจากสนามก็ต้องทำ เหมือนผู้พิพากษาต้องเป็นกลาง ตัดสินสั่งประหารคนทำผิดก็ต้องทำ ความเป็นกลางต้องมีปัญญา ใช้ปัญญาอย่างชาญฉลาด มิใช่อยู่เฉยๆแล้วจะเรียกว่า **“ความเป็นกลาง”** ดังนั้น ทั้งผู้เป็นกรรมการและทั้งผู้พิพากษา นี้ คือผู้ที่มี **“ความเป็นกลาง”** เป็นผู้กระทำสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ไม่มีอคติ ๔ ให้ได้ ก็คือ **“คนเป็นกลาง”** แล้ว

ตนเองอยู่ร่วมด้วย แต่เขาก็ไม่รู้ นั่นก็เป็นเรื่องของคนโน้นผู้นั้น ก็แล้วไปเถอะ ก็เขาโง่หนะ เขาไม่ประสีประสาจะโทษเขาก็ไม่ได้ แต่ถ้ารู้ที่อยู่ไหนไหนก็ไม่ช่วยกันระงับภัย หรือไม่ช่วยกันทำในส่วนที่ดี ไม่ช่วยเพื่อเพิ่มน้ำหนักให้ความตึงตามถูกต้องเกิดขึ้นในสังคม มันก็ใจจัดใจดำอำมหิตเกินไป อาตมาทำงานสร้างความตึงตามให้เกิดขึ้นในสังคมแท้ๆ ไม่ได้ทำงานอื่น นี่ก็เห็นๆอยู่ รู้ๆอยู่ว่า ควรจะช่วยฝ่ายไหน ฝ่ายหนึ่งประชาชนรวมตัวกัน อีกฝ่ายหนึ่งกำลังทำไม่ถูกต้องแล้ว กำลังก่อความเสียหาย มันเป็นเรื่องความไม่ชอบธรรมชัดๆ จึงจำเป็นต้องเข้าไปช่วย และการช่วยของอาตมาก็มีนิสัยลึกลับซึ่ง คนจะเข้าใจยาก อาตมาไม่ได้ไปช่วยในประเด็นที่เป็นการเมือง แต่อาตมาไปช่วยในประเด็นที่จะไม่ให้เกิดความรุนแรงจลาจลอันนี้ต่างหากที่เราทำ

เราไม่ได้เป็นนักการเมือง เราไม่ใช่คู่แข่งทางการเมือง จะเป็นบ้างก็ทางสังคมศาสตร์ มานุษยวิทยา เมื่อสังคมเป็นเช่นนี้เราจำเป็นต้องเลือกฝ่ายทำงานให้แก่สังคม เราขอยืนยันว่าเราทำด้วยความเป็นกลาง ความเป็นกลางนั้นต้องใช้ปัญญา เหมือนกรรมการที่ตัดสินฟุตบอล ต้องเป็นกลาง เมื่อเห็นคนทำผิดก็ต้องไล่ฝ่ายผิดออกจากสนามก็ต้องทำ เหมือนผู้พิพากษาต้องเป็นกลาง ตัดสินสั่งประหารคนทำผิดก็ต้องทำ ความเป็นกลางต้องมีปัญญา ใช้ปัญญาอย่างชาญฉลาด มิใช่อยู่เฉยๆแล้วจะเรียกว่า **“ความเป็นกลาง”** ดังนั้น ทั้งผู้เป็นกรรมการและทั้งผู้พิพากษา นี้ คือผู้ที่มี **“ความเป็นกลาง”** เป็นผู้กระทำสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ไม่มีอคติ ๔ ให้ได้ก็คือ **“คนเป็นกลาง”** แล้ว

ในโลกในสังคมคนฉลาดมีน้อยกว่าคนโง่ ดังนั้นผู้รู้ดีรู้ความถูกต้อง ต้องเข้าข้างไปอยู่กับฝ่ายคนดีฝ่ายถูกต้อง ไม่เช่นนั้นคนดีจะยิ่งน้อย จะยิ่งไม่มีน้ำหนัก ถ่วงฝ่ายชั่วไว้ไม่ได้ เลยถูกฝ่ายชั่วเหิมเกริมทำชั่วได้ยิ่งขึ้น หรือข่มเหงคนดีร้ายแรงขึ้นเท่านั้นเอง

สัญญาเวลัฏฐบุตฺร ผู้เป็นครูได้ถามพระสารีบุตรว่า ในโลกนี้มีคนโง่หรือคนฉลาดมากกว่ากัน พระสารีบุตรว่า คนโง่มีมากกว่า พระสารีบุตรชวนครูสัญญาชัยไปอยู่กับพระพุทธเจ้าด้วยกัน สัญญาชัยไม่ไป พระสารีบุตรเลือกไม่อยู่กับครูสัญญาชัย ไปอยู่กับพระพุทธเจ้า ฉันทใด คนมีกิเลสในโลกมีมากกว่าคนไม่มีกิเลส สรุปลือคนชั่วมากกว่าคนดี

ถ้าเกิดการแบ่งฝ่าย น้ำหนักของคนชั่วก็ต้องมากกว่าคนดี เพราะฉะนั้นคนที่เป็กลางจริงๆควรเข้าข้างคนถูกคนดีแม้คนถูกคนดีจะน้อย และการเข้าข้างคนถูกไม่ได้เป็นความผิดอะไร เพราะโดยสัจจะต้องให้น้ำหนักกับสิ่งที่ถูกที่ดีมากกว่าสิ่งที่ผิด นี่คือความลึกซึ้งของธรรมะพระพุทธเจ้า

ถ้าเราจะอยู่เฉยๆ แล้วปล่อยให้เขาฆ่ากันตาย ใจดำไหม โอ้โฮ..อาตมาว่าอาตมาไม่ได้เป็นคนใจแบบนี้ อาตมาไม่ได้กลัวตาย แต่ก็ไม่ใช่อยากตาย เพราะยังทำงานได้อยู่ แต่ถ้าจะตายก็ตาย

ถ้าจะช่วยกัน เราก็ต้องเลือกฝ่าย ฝ่ายถูกต้องฝ่ายดีงาม ฝ่ายลัทธิจะคนน้อย อาจจะแพ้ เพราะอำนาจน้อยกว่า ทุนน้อยกว่า หรืออะไรต่ออะไรน้อยกว่าก็แล้วแต่

อาตมาให้สัมภาษณ์พูดกับสื่อสารมวลชนต่างๆที่ได้มาสัมภาษณ์ อาตมาบอกว่าเรื่องประชาธิปไตย เมืองไทยได้เกิดประชาธิปไตยที่งดงามขึ้นแล้ว ที่คุณสนธิ์ก่อการชุมนุมต่อต้านขึ้นมาถึง ๑๕ ครั้งแล้ว ดี สงบเรียบร้อยมาตลอด ไม่เกิดเหตุการณ์รุนแรง แม้จะเกิดการเสียดแทงกันด้วยหอกปากบ้าง ครั้งสุดท้ายนี้ตำรวจไม่พกกระบองไปเลย ชาวต่างประเทศก็เผยแพร่ไปทั่วโลก แต่ในประเทศไทยไม่ถ่ายทอดเลย อย่างนี้มันผิดหน้าที่ของสื่อสารมวลชนแล้ว ทั้งๆที่มันเป็นเหตุการณ์สำคัญของประเทศ ประชาชนชุมนุมกันร้องเรียนขับไล่ท่านผู้นำประเทศ เป็นเรื่องใหญ่ ต้องเป็นข่าวใหญ่ แต่สื่อสารไม่ทำข่าวนี้คือความลำเอียงของสื่อสารมวลชน แสดงว่าผู้มีอำนาจได้ใช้อำนาจไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ตาม โดยหลักประชาธิปไตยก็คือการปิดหูปิดตาประชาชน

ถ้าจะว่าไปแล้ว นายกษัตริย์หมดเครดิตกับต่างประเทศแล้ว

เหตุการณ์คราวนี้เป็นการชุมนุมประท้วง เป็นวิธีการของประชาธิปไตยที่สวยงาม วันที่ ๒๖ ก.พ.ที่ผ่านมา เราก็นึกว่าจะยุติ แต่ก็ยังไม่ยุติ เรื่องมันชักเคี้ยวขึ้นขึ้นหนักแล้ว จึงจำเป็นต้องเข้าร่วม แต่เราก็ไม่ได้ไปทำอย่างที่เขาทำ ใครเห็นบ้าง มีคนขอร้องให้เราตระโกนตามเขา ท้ากกกกลิน ออกไป แต่พวกเราไม่ได้ตะโกนร้องอย่างที่เขาทำกัน

ประเด็นที่เราจะไปทำ คือ เราจะไปทำงานของเรา หรือเราจะไปทำงานที่เรามุ่งหมาย และงานที่ว่ำนั่นก็ได้แก่ เราจะไปช่วยไม่ให้เกิดความรุนแรง ไม่ให้เกิดจลาจล ไปช่วยเสริมน้ำหนักให้เกิดความสงบสันติ เพราะเท่าที่คุณสนธิ์ได้นำพากันทำมาก่อนแล้วนั้นเป็นการประท้วงล้มผู้นำประเทศที่สงบสันติมาได้ดีเหลือเกิน เราจะมีความสามารถขนาดไหนเราก็จะทำตามภูมิตามความสามารถ

ถ้าสุดท้ายมันจะรุนแรง แม้ที่สุดเราอาจจะต้องบาดเจ็บ อาจจะต้องตายถึงตาย เราก็ต้องไป เหตุการณ์ในสังคมมันถึงขั้นแล้ว จะทำดูตายยังไงกัน ถ้าไม่ไปมันเป็นการเห็นแก่ตัวใช้ไหม ชักลัว เอาตัวรอดเป็นยอดเดียว อย่างที่เขออธิบาย ความเป็นกลางเข้าข้างตัวเอง เจาะช่องเอาตัวรอด ปล่อยให้คนอื่นแบกสังคมไป เราไม่เกี่ยว คนอย่างนั้นก็คือคนอย่างนั้น ก็ข้างเขา

ของเรา เรามุ่งมั่นจะไปช่วยในประเด็นนี้ นี่ต่างหากคือ งานของเรา เราพยายามทุกรูปแบบ-ทุกกรรมกิริยาที่เรามีภูมิปัญญาเห็นว่าจะมีผลมีน้ำหนักช่วยให้เกิดความสงบสันติได้จริง ป้องกันไม่ให้เกิดความรุนแรงได้จริง แม้แต่ได้ขอร้องกันว่าบนเวทีนั้นอย่าได้ใช้คำหยาบกันเลย เราก็พยายามกำชับกำชากัน แม้แต่เอาสมณะไปนั่งอยู่ในที่อันพึงควรเพื่อสร้างรูปแบบแห่งความนิ่ง ความสงบ ความสำรวมเราก็พยายามทำพยายามสร้างสมณสาธูปอันจะช่วยให้สงบเย็น หรือสวดมนต์ แสดงธรรม อธิษฐานเพื่อเจือจาน เสียสละช่วยในความมีน้ำใจอันเป็นมิตรแก่กันและกัน ช่วยไปทุกๆ สถานะที่จะเป็นหยดน้ำเย็นหล่อหลอมไม่ให้เกิดความเร่าร้อนรุนแรง เป็นต้น

ภาพของพวกเราไปเดินธรรมยาตรา เป็นเหตุการณ์ที่คนมีปัญญาเขาประทับใจ อย่างนักข่าวเขาชมพวกเรา ปู๊ปปู้บ เข้าแถวพร้อม สงบเรียบร้อย อาตมาว่าเป็นกายกรรมที่คนไม่เคยเห็นจะสะดุด

เราไปทำหน้าที่ที่จะทำความเย็น เราไม่เก่งการเมืองแบบที่เขาทำกัน เราไม่มีความรู้ความสามารถในการเมืองแบบนั้น ความรู้ที่เขาแจกกันเขาทำกันเอง เราไม่ได้มีความรู้เช่นนั้น

วันที่พูดกับคุณจำลอง ที่ศาลาโศก ในเรื่องที่เราจะออกมาพร้อมครั้งนี้ อาตมาก็เกรงใจคุณจำลอง เพราะมีความสัมพันธ์กับคุณทักษิณมาก่อน แต่เมื่อจำเป็นต้องเลือกฝ่ายเพื่อเข้าทำงาน เราก็ต้องเลือก เพราะมันเป็น“นานาสังวาส”กันจริงๆแล้ว และงานนี้เป็นงานที่จะเกิดผลต่อสังคม แก้ปัญหาให้แก่ประชาชนไทยทั้งหมด ไม่ใช่เพื่อคนใดคนหนึ่ง เป็นงานเพื่อประเทศชาติแท้ๆ

ถ้าสุดท้ายมันจะรุนแรง แม้ที่สุดเราอาจจะต้องบาดเจ็บ อาจจะต้องตาย ถึงตายเราก็ต้องไป เหตุการณ์ในสังคมมันถึงขั้นแล้ว จะทำดูตายยังไงกัน ถ้าไม่ไปมันเป็นการเห็นแก่ตัวใช้ไหม ชักลัว เอาตัวรอดเป็นยอดเดียว อย่างที่เขออธิบาย ความเป็นกลางเข้าข้างตัวเอง เจาะช่องเอาตัวรอด ปล่อยให้คนอื่นแบกสังคมไป เราไม่เกี่ยว คนอย่างนั้นก็คือคนอย่างนั้น ก็ข้างเขา

สรุปแล้วเราไม่ได้เป็นคนใจดำ เราต้องอนุเคราะห์ ต้องช่วยโลก เราไม่ได้อะไร เราไปเสียสละ เราถูกด่าด้วยซ้ำ จริงๆนั้นเราก็ได้ช่วยคุณทักษิณในเชิงหนึ่ง คือ ช่วยให้คุณทักษิณหยุดทำบาป อย่าทำบาปให้มากไปกว่านี้เลย บาปที่ทำมาแล้วมันมากแล้วจริงๆ

อย่างรีออคก็เฟลเลอร์ เคยชี้โลกอะไรๆก็เป็นของเขาหมด ทำให้ประชาชนอเมริกันเขาไม่ชอบมาก แต่ต่อมาเขาเปลี่ยนมาตั้งมูลนิธิ แล้วบริจาคช่วยเหลือสังคมอย่างจริงจัง ทำกุศลจริงๆ หยุดโลกมาเสียสละกันให้จริง ทุกวันนี้ก็ได้รับการยอมรับจากประชาชนทั่วโลก มีคนทั่วโลกบริจาคสมทบเป็นทุนแห่งการกุศลที่ยิ่งใหญ่ของโลกที่มีบทบาทไปทั่วโลก **เราก็อยากให้คุณทักษิณกลับตัวกลับใจ เหมือนอย่างรีออคดีเฟลเลอร์บ้าง เราไม่ได้ปรารถนาร้ายกับคุณทักษิณเลยจริงๆ**

๗.๑๕ น. สมณรูปหนึ่งเล่าข้อมูลที่ได้รับมาจากคุณ ส. คือท่านกับคุณ ส. เป็นสหายที่เคยเข้าป่า สมัยที่พรรคคอมมิวนิสต์เติบโต ในยุคหลังเหตุการณ์นองเลือด ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ปัจจุบันคุณ ส. มีตำแหน่งในคณะรัฐบาล คุณ ส. ได้โทรมาคุยด้วย ๒ ครั้ง พยายามที่จะชักชวนชาวโอศก ขออย่าเข้าร่วมการชุมนุม เพราะคาดว่าจะเกิดเหตุการณ์ที่รุนแรง และถามถึงจำนวนของชาวโอศก นอกจากนี้คุณ ส. ยังได้วิเคราะห์ว่า เป็นเพราะคุณทักษิณมีความสามารถมาก จึงทำให้...ไม่ชอบต้องการจะล้ม

ข้อมูลอีกด้านหนึ่งจากบุคคลในเครื่องแบบสีเขียว เชื่อว่าเหตุการณ์จะไม่รุนแรง เบื้องบนจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ใต้รัฐบาลใหม่ อย่างช้าวันที่ ๔ มี.ค. นี้ เพราะมีบทเรียนจากเหตุการณ์ พฤษภาคม ๖๓ และวันมหาวิปโยคในเดือนตุลาคมมาแล้ว จึงไม่มีใครอยากให้เกิด

หากเลยวันที่ ๔ ไปแล้ว นายกฯยังไม่ยอมลาออก วันที่ ๕ อาจเกิดเหตุการณ์ที่รุนแรงได้ จึงอยากจะทำให้ชาวโอศกระมัดระวังอย่าประมาท แต่ไม่ควรหวั่นกลัวจนเกินไป และควรจะมี ๕-๖ คน ผลัดเปลี่ยนกันดูแลกันเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่วนการกินอาหารควรกินให้น้อยไว้ จะได้ไม่เป็นปัญหาที่จะต้องขับถ่าย

สำหรับพ่อท่านมองอย่างหวังๆว่าครั้งนั้นมันจะเป็นเหตุการณ์ที่พิเศษ ที่ทำให้นานาประเทศรู้จักประเทศไทยในเรื่องของประชาธิปไตยที่ไม่รุนแรง

หลังนั้นพ่อท่านเปิดดูการเสวนาถ่ายทอดจาก ASTV ในหัวข้อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗ : ทางออกจากวิกฤตการเมือง จัดที่โรงแรมปทุมวันปริ๊นเซส โดยมี ดร.วุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์ ดำเนินรายการ มี ดร.ปราโมทย์ นาครทรรพ คุณโสภณ สุภาพงษ์ น.พ.นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ

ระหว่างดูรายการ พ่อท่านแนะนำให้สมณะพิสุทธโศช่วยบันทึกไว้ด้วย

๑๕.๐๕ น. ญาติธรรมคนหนึ่งเสนอให้เคลื่อนการประชุมไปเปิดล้อมที่ทำเนียบรัฐบาล แต่พ่อท่านเห็นว่าไม่เหมาะ จะเป็นการกดดันรุนแรงไป เราจะเสียได้ แล้วพูดถึงเรื่องหลายคนกำลังช่วยหาทางออกให้

๑๖.๕๙ น. นักข่าวไทยโพสต์โทรมาขอสัมภาษณ์ เกี่ยวกับวันที่ ๕ มีนาคมที่จะถึงนี้ ทางสันติโอศกจะเคลื่อนตัวอย่างไร จะทำอะไรต่อ จะอยู่อย่างไร

พ่อท่าน : ยังตอบอะไรตอนนี้ไม่ได้ ต้องดูเหตุการณ์ในวันนี้นักก่อน เนื่องด้วยท่านนายกฯและพรรคไทยรักไทย จะเปิดปราศรัยที่สนามหลวง [ด้วยมีข่าวว่าท่านนายกฯอาจจะลาออกหลังการปราศรัยแล้วสองข่าวที่ว่าเบื้องสูงอาจจะตัดสินใจยอมเบือนอีกครั้ง เพื่อยุติปัญหาความรุนแรง ก่อนที่คนไทยจะฆ่ากันเอง] เหล่านี้เป็นปัจจัยที่จะแปลว่าเราจะทำอะไรต่อไปได้อย่างไร

๔ มี.ค. ๒๕๔๙ ที่สันติโอศก เข้านี้หมอวีระพงษ์เข้าพบด้วยเป็นห่วงว่าจะเกิดความรุนแรงขึ้นมา เกรงว่าโอศกจะเปลืองตัวมากไป อีกทั้งเห็นว่าพ่อท่านจะหนักเหนื่อยเกินไปกับกิจนี้ ซึ่งได้รับคำตอบจากพ่อท่านว่า พวกเราก็คงพยายามที่สุดที่จะไม่ให้เกิดความรุนแรงขึ้นมา นี่คือนี่ที่เราไปทำ ส่วนตัวพ่อท่านไม่รู้สึกรู้สึกว่าหนักเหนื่อยอะไร ไปก็ได้แต่นั่งอยู่เฉยๆ ให้เห็นว่าสมณะแค่นั้น อ่านนั่นอ่านนี่ อ่านหนังสือพิมพ์บ้าง ไม่ได้ไปแฟนฟานที่ไหน ไม่รู้สึกรู้สึกว่ายากลำบากอะไร อากาศก็ร้อนบ้างเป็นธรรมดา

ขณะนั้นอาหาร ได้รับโทรศัพท์จากคุณหนึ่งฟ้าแจ้งว่า คุณประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ ดิดต่อมาว่าพรั่งนื้ออยากจะมากราบพ่อท่าน พร้อมกับตัวแทนเกษตรกร ที่สนามหลวงหลังจากพ่อท่านได้ไปถึงที่นั่น และจะแถลงข่าวยืนยันว่าสิ่งที่พ่อท่านนำพากองทัพธรรมมาประท้วงเรียกร้องให้ท่านนายกฯลาออกนั้นถูกต้องชอบธรรมแล้ว เท่ากับเป็นการประกาศเลือกข้างต่อหน้าสื่อมวลชน

๑๑.๒๒ น. FM ๙๖.๕ คุณสุทิน วรรณบวร นักข่าวเอพีวิเคราะห์สถานการณ์ที่สุดของปัญหาท่านนายกฯ จะจบโดยสงบ เชื่อว่าคุณทักษิณจะต้องไป นักกฎหมายที่อยู่แวดลอมพยายามหาทางปิดล้อม อย่างนั้นก็ได้ อย่างนี้ก็อยู่ไม่ได้ ขอให้เอาหลักฐานมาใช้

๑๒.๑๖ น. FM ๙๖.๕ ชาวต้นข้าวโมง มีประเด็นที่ท่านนายกฯ พูดที่สนามหลวงเมื่อวาน โดยกล่าวว่าอยากคุยกับคุณสนธิ พล.ต.จำลอง และคุณเสนาะ นักข่าวได้นำเรื่องนี้ไปถาม พล.ต.จำลอง ซึ่ง พล.ต.จำลอง ได้เขียนจดหมายเปิดผนึกว่า จะไม่ขอพบกับท่านนายกฯ หากพูดกันก็จะเสนอให้ลาออกเหมือนเดิม ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ก็พร้อมจะยอมรับ

ชาวต่อมาอาจารย์ธีรยุทธ บุญมี ได้แถลง มั่นใจว่าพลังประชาชนจะได้รับชัยชนะ แม้ไทยรักไทยจะได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งก็ตาม แต่ที่สุดแล้วจะอยู่ไม่ได้

นายกฯ กำลังถูกคัดค้านจาก ๓ พลังใหญ่ พลังประชาธิปไตย พลังจารีต พลังภาคธุรกิจ ซึ่งกำลังแสดงพลังที่ชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ

สำหรับการชุมนุมของพลังประชาชน ไม่ควรใช้วิธีรวบรัด แต่ควรใช้วิธีรุกแล้วก่อให้เกิดความแข็งขันแบบอาริยะ คือทำให้เกิดความไม่ยอมรับท่านนายกฯ ขยายวงขึ้นเรื่อยๆ และระหว่างนี้พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยก็ควรมีการปรับตนเองด้วยการเพิ่มบุคลากรที่มีลักษณะอหิงสาเข้าไป อย่างเช่นคุณโสภณ

๑๖.๓๐ น. เดินทางไปวัดบึงทองหลาง เพื่อร่วมเผาศพพ่อของคุณน้อมคำ ปิยะวงศ์รุ่งเรือง เสร็จแล้วกลับมาที่สันติอโศก

๑๘.๐๐ น. ประชุมสรุปปัญหาจากการชุมนุมครั้งก่อน รวมถึงที่จะไปพุ่มนี้ทางปทุมมอศอกแจ้งปัญหาครั้งที่แล้ว ตำรวจพยายามกัน ไม่ให้มาเข้าร่วมชุมนุม คุณธำรงแจ้งเรื่องการเดินทาง พุ่มนี้จะใช้รถของเราเอง เพราะที่บริษัทถูกขู่ว่าคุณแซมดินแจ้งเรื่องการเจรจากับกลุ่มพันธมิตรฯ จะต่อสู้อย่างยืดเยื้อ และไม่เลิกดึก ให้ข้อมูลกับประชาชนไปเรื่อยๆ ลือหนังสือพิมพ์จะเริ่มให้ข้อมูลกับประชาชนแล้ว

พ่อท่านให้ข้อคิด ที่เราไปนี้ต้องการเพื่อให้สังคมเห็นว่าการประท้วงอย่างสงบสันติมีในโลก เพื่อช่วยไม่ให้เกิดความรุนแรง คนที่เขากลัวจะได้กล้ามาร่วม

อาตมาจะไม่ร่วมมือถ้ากลุ่มผู้ชุมนุมหรือกรรมการพันธมิตรฯ จะใช้วิธีเคลื่อนไปกดดัน อย่างนี้ไม่มีโอกาสจะรุนแรง และเสียเลือดเนื้อได้

ไม่ควรจะเลิกดึก และควรเชิญนักวิชาการ ที่มีความรู้ในด้านต่างๆ มาให้ความรู้ไปเรื่อยๆ การทำอย่างนี้เป็นกรกดดันด้วยปัญญา เป็นประชาธิปไตยที่งดงาม

คุณธำรงบอกที่ประชุมพันธมิตรฯ ต้องการให้กองทัพธรรมเป็นทัพหน้า มันเป็นเครดิตความเชื่อถือของเขา แล้วเขาจะเป็นทัพหนุน ทัพเสริม

คุณแซมดิน การเคลื่อนทุกครั้งจะไปรุ่งไร จะประสานบอกตำรวจก่อน เพื่อสะดวกในการทำงานของตำรวจ นักข่าวก็ไปตั้งกล้องไว้ก่อนได้ การเคลื่อนอย่างสงบ ความปลอดภัยจะสูง แล้วมวลจะมาร่วมเยอะ

ประเด็นการเคลื่อนตัวไปที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ผู้หญิงจะลำบากในเรื่องห้องน้ำ อนุสรณ์สถาน ๑๔ ตุลา มีห้องน้ำสามารถใช้ได้ตลอดเวลา

แถวริ้วขบวน จะเป็นแถวตอนเรียง ๖ ถ้าพวกเรากระตือรือร้นก็สามารถเคลื่อนขบวนได้เร็วกว่าที่แล้วภายใน ๑๕ นาที

การไปนอนคราวนี้ไปนอนแบบหมาๆ แมวๆ ควรจะมีสัมภาระน้อย เพื่อการเคลื่อนตัวเร็ว ยัง

ไม่รู้เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร วันแรกก็จะไปดูก่อน

มีผู้อยากจะให้ไปต่อเรื่องการเมืองที่ถนน แต่ที่ประชุมเห็นว่ามันไม่เหมาะ

พ่อท่านเสริมว่ามีสมณะไฟแรง อยากจะไปด้วย เอาพระสูตรมาอ้างด้วยนะ ถึงขนาดอยาก
จะไปปักกลดที่สนามหลวง คราวนี้ที่ประชุมเขาก็ไม่อยากให้เอาพระมาร่วมเดินด้วย

อาตมาก็ดูกระแสของสังคมขณะนี้ ก็เห็นว่ายังไม่น่าจะเอาสมณะเข้าไปร่วมเดินด้วย ที่เราทำ
อยู่ครั้งวันที่ ๒๖ นั้น ก็ถือว่าดีแล้ว หลายคนล้มผัสแล้วก็รู้สึกดี ยุทธการนี้ยิ่งกว่า ๓ ก็อีก

สำหรับความร่วมมือพวกเราก็ฝึกกันไป หลายอย่างอาตมาไม่ได้คิด **มาถึงวันนี้แล้วมันเกิน
คาด แม้แต่เราโดนจับขึ้นศาล มันเป็นเรื่องดี** ทำให้เป็นไปได้ถึงขนาดนี้ มันไม่น่าเกิด ถ้าไม่มีเหตุ
อย่างนี้มันทำไม่ได้ พวกเราออกมาได้นั้นเป็นเรื่องดี **ถ้าไม่มีเหตุการณ์นี้ คำว่านานาสังวาส
ก็มีแต่ในพระไตรปิฎก เป็นเรื่องที่เกิดกับสังคมจริงไม่ได้เลย ไม่เช่นนั้นก็มีแต่ภิกษุ** อาตมาทำให้
นานาสังวาสปรากฏ เพื่อยืนยันถึงพระปัญญาคิณของพระพุทธเจ้าได้จริงในยุคนี ในยุคพระพุทธเจ้า
ไม่มี แม้แต่สังคมสงฆ์ เภรสมาคมก็ยังไม่มีความชัดเจนแจ่มแจ้งในเรื่องนี้ อาตมาต้องอธิบายต้องเขียนลง
ไปในหนังสือเพื่อเผยแพร่ถึงทฤษฎีที่วิเศษยิ่งของพระพุทธเจ้านี้แก่โลก

การไปร่วมชุมนุมคราวนี้ กระแสสมาว่าเถรสมาคมจะเอาเรื่องเรา อาตมาก็ต้องยอมให้ท่านเอา
เรื่อง แล้วจะบอกให้พวกท่านไปปลงอาบัติเถอะ อย่ามาหลงผิดว่าเราอยู่ในคณะของท่าน ท่านว่าเราด้วย
ซ้ำ กล่าวหาว่าเราทำสังฆเภทด้วยซ้ำ ที่จริงท่านอธิกรณ์ฟ้องร้องไม่ได้ คราวที่แล้วเราก็บอกความถูก
ต้องของธรรมวินัยนี้ แต่ทางโน้นไม่ยอมทำตามธรรมวินัย

ถ้าเถรสมาคมจะมาดูที่วงก็ต้องไปปลงอาบัติ อาตมาก็ไม่คิดว่าจะเป็นที่ปานนี้ มันเป็นไป
ตามธรรมวินัย

๒๐.๓๔ น. นักข่าวมติชนได้โทรมาสอบถามเรื่องการเคลื่อนตัวฟุ้งนี้ ถามการไม่ใช้คำว่า
“ทักษิณ...ออกไป” แล้วจะใช้คำอื่นใหม่ครับ แล้วถามถึงการปราศรัยของท่านนายกฯเมื่อวาน กับข่าวที่
ว่าจะมีการปิดถนน ซึ่งเป็นประเด็นย่อยๆใช้เวลาไม่นาน

๕ มี.ค. ๒๕๔๙ เช้านี้พ่อท่านนำท้าวตราชเข้า แล้วส่งสัญญาณเสียงไปยังพุทธสถาน
ต่างๆ เป็นการให้นโยบายในการชุมนุมหรือยุทธศาสตร์ในการชุมนุมครั้งนี้ เริ่มด้วยความเป็นมนุษย์
วนเวียนตามกรรมวิบากมานานนับชาติไม่ถ้วนแล้ว เพราะมนุษย์หลงอยู่กับโลกีย์สุข ทำให้หลงวนอยู่ใน
วัฏสงสาร หลงติดเปลือก หลงติดโลกีย์ ไม่ได้สนใจโลกุตระ

สังคมที่ไม่ได้เรียนรู้อารมของพระพุทธเจ้าโดยเฉพาะไม่รู้โลกุตระ แล้วเขาจะทำอะไรได้
นานาสารพัด แต่พวกเราได้มาศึกษาธรรมะของพระพุทธเจ้าแล้วมีปัญญาเข้าใจรู้โลกุตระ แต่ถ้าใครยึด
ติดกับภูมิของตนก็ไปไม่รอดได้ เพราะหลายอย่างมันจะมีปฏิสนธิสัคคะเหมือนกัน

ต่อมาเป็นการอธิบายถึง **ทศพิธราชธรรม ๑๐ ประการ** ทาน คีล ปริจจาคะ(เสียสละ
ความสุขของตน เพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง) อาชชวะ(ความซื่อตรง) มัททวะ ตปะ(ข้อ
ขัดเกลาตน มีศีลเคร่ง) อักโกธะ(ไม่โกรธ) อวิหิงสา(ไม่เบียดเบียน) ชันติ(ความอดทน) อวิโรธนะ (ไม่
คลาดจากธรรม)

มาถึงวันนี้เราจะต้องถึงขั้นออกมาปรากฏตัว และเข้ามาทำงานกับสังคม ถึงเวลาวาระเราก็
ต้องเข้าร่วม เราจะได้พิสูจน์พวกเราด้วย ว่าเรามีความอ่อนโยนใหม่ มีความไม่โกรธใหม่ มีความอด
ทนใหม่ มีความไม่เบียดเบียนผู้อื่นใหม่ แม้จะหนักหนาเห็นเหนื่อยลำบาก เราทนได้ใหม่ หัดอดที่ใจเรา
การไปคราวนี้เรามียุทธศาสตร์ว่า ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป ไขความจริงกันออกมาให้มากที่สุด

ให้หมดๆ

ถ้าหมู่กลุ่มไม่เห็นด้วยก็ไม่ใช่ไร ไม่ต้องใจร้อน เย็นเรื่อยไป ไปคราวนี้มันยาวก็ยาว เป็น การต่อสู้ด้วยความซื่อตรงจริงใจ เสียสละ เป็นการรบที่สุดยอดของมนุษย์ คือรบด้วยมือเปล่า รบด้วย การไม่โกรธ ไม่เบียดเบียน และมีลักษณะของคนที่มีธรรมอยู่ในตัวด้วย

ถ้าจะต้องอยู่เป็นเดือนก็ต้องอยู่กัน อย่างงานเพื่อฟ้าดินก็อาจจะต้องเลื่อนไปอีก พวกเราอยู่ ยาวได้ เพราะได้ฝึกหัดกินน้อยใช้น้อยมากันแล้ว

ใครที่ไม่ได้ฝึกอดทนต่อแดดร้อนลมฝน ก็ต้องฝึกบ้างๆ เพื่อจะได้ไปกอบกู้อะไรจาก สิงคโปร์หรืออเมริกา

ส่วนไขความจริงกันออกมาให้มากๆ ให้หมดๆ นั่นคือความจริงที่ตัวนายๆ ได้กระทำไว้ก็ให้ ผู้รู้พูดกันออกมา เอาผู้รู้ทั้งหลายมาอธิบาย มาให้ความรู้ให้มากๆ

แหม... **ปัญญาสมโภชคราวนี้ เราไม่ต้องแสดงปัญญาเอง ให้คนอื่นเขาแสดงปัญญา เรา ไปเป็นตัวจริง เป็นมวลให้**

๘.๔๒ น. ได้รับโทรศัพท์จากญาติธรรม เป็นห่วงเรื่องการเคลื่อนตัวโดยให้โศกนำขบวน เกรงว่าพวกเราจะถูกหลอกใช้ให้เป็นเครื่องมือทำให้สถานการณ์รุนแรง ถ้าปิดถนนมันจะทำให้คนเดือดร้อน ซึ่งไม่ใช่วิธีการของสัตยาเคราะห์ ถ้าเกิดเขาแรงมาก เราไม่ร่วมได้ไหม

๘.๐๙ น. ขณะพ่อกำลังนั่งอยู่ได้รับโทรศัพท์ จากคลื่น FM ๙๔ ถามการเคลื่อนตัวของ กองทัพธรรมในการไปร่วมชุมนุมวันนี้

สถานีวิทยุต่างๆรายงานข่าวการเคลื่อนตัวชุมนุมในวันนี้

๑๒.๐๘ น. FM ๙๖.๕ อาจารย์ธีรยุทธ บุญมี ได้แนะนำเกี่ยวกับการชุมนุมที่ไม่อยากให้รวบรัด ควรมีความ อดทนและอดกลั้นอย่างอาริยะ

๑๒.๔๓ น. นักข่าว TV ๙ & ASTV ขอสัมภาษณ์ ประเด็นคำถามแรก ที่นักข่าวถามก็คือ ได้ข่าวว่า ท่านไม่เห็น ด้วยกับการเคลื่อนตัวไปปักหลักที่ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย

พ่อกันตอบว่า จะบอกว่าไม่เห็น ด้วย เดี่ยวจะขัดแย้งกัน เพราะเขามีมติ ออกมาเมื่อคืนนี้แล้วว่าจะเคลื่อนย้ายก็ เคลื่อนย้ายกันไป ไม่มีปัญหาอะไร คนเรา มีความเห็นไม่เหมือนกันได้ เพียงแต่ อาตมาอยากที่จะให้เป็นการชุมนุมที่สงบ ตามที่ได้มียุทธศาสตร์ว่า ยาวให้เป็น เย็น เรื่อยไป ไขความจริงกันออกมาให้มากๆๆ ให้หมดๆๆๆ หมายความว่าถ้าจะต้องต่อสู้ กันยาวนานก็ไม่ใช่ไร แต่ขอให้ต่อสู้กันอย่าง เย็นๆๆ เย็นแปลว่านิพพานนะ มีสันติ

อหิงสากันอย่างแท้จริง ที่นี้ก็สู้กันด้วยปัญญา สู้กันด้วยภูมิธรรม ให้พ่ายแพ้กันด้วยความจริงที่ต้องจำนน ไม่จำเป็นต้องใช้มีดไม้ แล้วก็เอาชนะกันอย่างนี้

๑๓.๒๒ น. พล.ต.จำลอง และคณะแกนนำของอโศก ได้เข้าพบพูดคุยกับพ่อท่าน คุณ แก่นฟ้าเปิดประเด็นเรื่องการโก่งภาษีของบริษัทที่ให้บริการสัญญาโทรศัพท์มือถือบริษัทหนึ่ง ซึ่ง ดอกเตอร์คนหนึ่งได้มาให้ข้อมูลไว้ พ่อท่านแนะนำให้ทำเป็นรายการบอกให้ประชาชนรู้ อย่างเดียวกับที่ ดร.วุฒิพงษ์จัดทำ

พ่อท่านย้ำยุทธศาสตร์ของการชุมนุมในครั้งนี้ **ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป ไขความจริงกัน ออกมาให้หลายๆ ให้หมดๆ**

พล.ต.จำลองได้เปิดเผยข้อมูลในวงทหาร ที่ยืนยันว่าไม่ใช่กำลังแน่

สำหรับประเด็นที่มีผู้เป็นห่วงเรื่องการเคลื่อนตัว อันเนื่องมาจากความคิดที่ว่า ถ้าไม่ทำให้ รัฐบาลเดือดร้อน รัฐบาลจะไม่คิดแก้ไข จึงเกิดความคิดที่เคลื่อนมาจากสนามหลวง เพื่อปิดถนน ราชดำเนิน รถยนต์จะได้เล่นไม่ได้ พ่อท่านเห็นว่าการปิดถนนเพื่อกดดันนั้น มันไม่ดี เพราะกำลังจะ ชนอยู่แล้ว อย่าไปทำให้มันเป็นเหตุที่เขาเอาไปอ้างว่า เราทำให้ประชาชนเดือดร้อน ย้ำยุทธศาสตร์ ที่กล่าวไว้ตอนทำวัตรเช้า ไม่อยากให้อารมณ์ร้อน พวกเราประท้วงได้ยาว

๑๔.๒๕ น. คุณวิทยาและภรรยาเจ้าของหนังสือพิมพ์เส้นทางเศรษฐกิจ ได้มานมัสการและนำ เอาหนังสือมาถวายพ่อท่าน สนทนาเรื่องของสถานการณ์บ้านเมือง

พ่อท่านพูดเหมือนกับที่พูดมาแล้วหลายๆครั้งว่า เป็นความมั่งคั่งของประชาธิปไตย ไม่เคย มีอย่างนี้มาก่อน และการชุมนุมต้องมีทิศทางให้เย็น ให้สงบ

ออกจากสันติอโศก โดยรถ“ทัวร์ที่ป” คุณแดนดินชัย มีญาติธรรมอาสารักษาความปลอดภัยร่วมนั่งมาด้วย ๓ คน ถึงสนามหลวง ๑๕.๔๖ น. กลุ่มคนทยอยกันมาเรื่อยๆ แดดยังร้อน

พวกเราส่วนใหญ่มานั่งรออยู่บริเวณด้านตรงข้ามมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ยังไม่มีเห็นทีท่าทาง เนื่องจากสถานการณ์วันนี้ยังไม่มียี่สิบเก้าแน่นอน สมณะ ลิกขมาตุ และญาติโยมนั่งรายล้อมรอบพ่อท่าน

๑๖.๑๙ น. ชายกลางคนนำเอากฎหมายเกี่ยวกับที่ดินมาถวาย

๑๖.๒๘ น. มีผู้นำเอาถุงยาพื้นบ้านตำราหลวงมาถวาย บอกได้รับจากพระวัดสุพรรณาราม ผ่ากมำให้ถวายสมณะ มียาหม่อง ยาต้ม

นักข่าวเอพี ได้มาขอสัมภาษณ์พ่อท่าน สมณะที่มากันอย่างนี้มากันอย่างไร แล้วหลักปฏิบัติเป็นอย่างไร

พ่อท่าน : ตั้งแต่ตื่นเช้า สำหรับที่นี้ยังไม่แน่ว่าจะทำอะไร ถ้าอยู่ที่วัดก็จะทำงานทำอาหารทำอะไรกันตามหน้าที่อื่นๆด้วย ๙ นาฬิกาจะมาฟังธรรมแล้วทานอาหารกัน หลังจากนั้นก็แยกย้ายกันไปทำงาน

นักข่าว : ปกติสมาชิกของกองทัพธรรมจะใช้ชีวิตแบบสมณะใช้ไหมครับ การมาอยู่อย่างนี้นานๆจะเป็นปัญหาหรืออุปสรรคกับสมาชิกบ้างไหม

พ่อท่าน : มันก็ลำบากเหมือนกัน แต่ลำบากเราก็ต้องสู้ ที่นี้แดดมันร้อน ลำบากเราก็ต้องยอม เพราะนี่เป็นการทำงาน และเราก็ได้ฝึกฝนด้วย กิเลสเราจะติดจะยึดที่นั่นที่นอนที่ไปที่มา อากาศร้อน อากาศหนาว ติดยึดทั้งนั้นแหละ เราก็หัดวางหัดปล่อย ไม่ว่าจะเป็สภาพ เป็นเสียง เป็นกลิ่น เราต้องอ่านใจ อ่านกิเลสเราแล้วลดกิเลสเรา

นอกจากนี้เป็นการซักถามเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจ บิณฑบาต สวดมนต์ และการปฏิบัติ ต่อมา มีผู้ฝากเงินมาให้ มีทั้งผู้ไม่ประสงค์จะออกนาม ที่อยู่บนรถเมล์แล้วฝากให้กับเด็กมาไห้ นอกจากนี้มีหลายคนมาทักถามพ่อท่านว่าจำเขาได้ไหม ซึ่งพ่อท่านจำไม่ได้สักคน

๑๖.๕๙ น. มีนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้มาขอสัมภาษณ์พ่อท่าน เหตุที่มาร่วมชุมนุม พ่อท่านตอบสั้นๆไม่ได้อธิบายอะไรมาก ว่า เพื่อช่วยไม่ให้เกิดความรุนแรง

อีกคำถามหนึ่งที่หลายคนอยากรู้แต่ไม่มีใครถามอย่างนี้ **อยากให้ท่านให้โอวาทหรือแนวทางการแก้ไขกับท่านนายกาหน้อย**

พ่อท่าน : มีบังอาจ

หญิงมีอายุอีกคนได้มาราบพ่อท่าน **“ท่านมีบุญคุณกับชีวิตดิฉันมาตลอด”** (ดูหน้าแล้วไม่เคยเห็นมาก่อน เข้าใจว่าพ่อท่านก็คงจำไม่ได้ว่าเป็นใคร) พร้อมกับแนะนำเพื่อนหญิงอีกคนที่อยู่ในวัยไล่เรี่ยกัน ว่าเป็นนายทหารที่ต่อสู้กับความถูกต้องมาตลอด

๑๗.๒๗ น. คุณประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ ได้มาราบพ่อท่าน แล้วกล่าวว่า **สิ่งที่พ่อท่านทำ**

นี้ถูกต้องแล้ว และมันจะเป็นบรรทัดฐานต่อไปว่า นักการเมืองต้องถูกตรวจสอบ

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงตนเอง ได้ลาออกจากกรรมการบริหารของพรรคไทยรักไทยมาได้ ๒-๓ วันแล้ว ไม่ทันได้สนทนาอะไรกันนัก เนื่องจากสภาพสถานที่คนผ่านไปมาสัมผัสกันมาก คุณสมพงษ์อดีตรักษา ดร.กู่ศักดิ์ โกมลฤทธิ ซึ่งเป็นประธานมูลนิธิธรรมสันติคนแรก ได้มานำสัมผัสแล้วพิจารณาจะเอาน้ำดื่มมาให้

มีชายพิการคนหนึ่งได้มากราบแล้วบอกว่า “ได้เห็นอาจารย์จากจอทีวี อยากมากราบ”

ริมทางเดินรอบนอก ด้านหลังที่สมณะนั่ง มีกลุ่มนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ได้มากักทายนประชาชนทำที่เป็นมิตร และหยุดคุยกับญาติธรรมก่อนผ่านเลยต่อไป จุดอื่น (ทราบภายหลังว่าเป็น พล.ต.อ.โกวิท วัฒนะ)

๑๗.๔๐ น. **คุณสนธิและคุณสโรชา** ได้มากราบนมัสการพ่อท่าน สนทนากันเล็กน้อยก่อน คุณสนธิขอตัวไปที่เวทีใหญ่

๑๘.๑๑ น. ได้ยินเสียง**อาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์** ขึ้นพูดที่เวทีใหญ่ กล่าวถึงการเห็นกงจักรเป็นดอกบัว แม้ผมเองก็เคยถูกหลอกมาก่อน

๑๘.๑๓ น. คุณไชยวัฒน์ สิ้นสุวงศ์ ได้มากราบ
พ่อท่าน ขณะที่เวที
ใหญ่มีนักเรียน
เตรียมมอดมฯขึ้น
กล่าวถึงการมาร่วม

๑๘.๓๐ น.

อาจารย์ไพฑูรย์ วัฒนศิริธรรม ก็มานมัสการ แล้วเอาแถลงการณ์
ที่เพิ่งจะเขียนมาแจก **อยากให้เป็นการชุมนุมอย่างอดทนอดกลั้น
โดย ใช้สติ**

**ปัญญา ความรู้ เป็นพลัง และเห็นว่าพลังธรรมะจะ
ช่วยให้เกิดความสุขสันติได้**

๑๘.๕๖ น. พล.ต.จำลอง สนทนากับอาจารย์
ไพฑูรย์ สักพักใหญ่ๆ ก่อนทั้งสองจะจากกันไป นักข่าว
สนใจสัมภาษณ์อาจารย์ไพฑูรย์ต่อ

๑๙.๒๔ น. จีวรธรรมศาสตร์เริ่มแสดง
พวกเราไม่เห็นการแสดงบนเวที เนื่องจากอยู่ในมุมที่
คนยืนฟังบังเงาทั้งหมด ครูต่อมาได้รับการบอกเล่าว่า
ประมาณสามทุ่มกลุ่มผู้ชุมนุมจะเคลื่อนตัวไปที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย เพื่อความสะดวกในการทำงาน
ของชมราวาส พ่อท่านกำหนดเวลาสองทุ่ม สมณะและสิกขมาตุจะเคลื่อนตัวกลับสันติอโศกก่อน

๒๐.๓๒ น. นักข่าววิทยุ FM ๙๔ ได้โทรศัพท์มาขอสัมภาษณ์ ถ้ามถึงผลของการชุมนุม
พอใจหรือไม่อย่างไร และเรื่องที่คุณประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ ได้มากราบนมัสการและให้กำลังใจ
กล่าวเห็นด้วยในการตัดสินใจทำอย่างนี้ และจะชุมนุมกันอย่างไรอีกนานแค่ไหน

ถึงสันติอโศกมีสมณะและญาติโยมบางส่วนกำลังเปิดดูรายการถ่ายทอดจากสนามหลวง พ่อท่าน

บันทึกจาก ...ปวงอาสาสมัคร

เองก็ขึ้นไปเปิดดูในห้อง ด้วยต้องติดตามสถานการณ์ เกรงจะเกิดเหตุร้าย ทำให้พ่อท่านยังไม่พักนอน อยู่ดูการถ่ายทอดการเคลื่อนขบวนจากสนามหลวงไปอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย

ประมาณสามทุ่มกว่าผู้ชุมนุมเริ่มเคลื่อนตัว มีขบวนกองทัพธรรมนำหน้า แต่เนื่องจากกลุ่มคนจำนวนมาก การควบคุมลำบาก ทำให้มีคนจำนวนหนึ่งเคลื่อนตัวไปก่อน จากอนุสาวรีย์ฯเคลื่อนตัวไปต่อที่หน้าทำเนียบ ภาพกลุ่มคนจำนวนมากที่รายล้อมอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ดูจะเข้ากับสถานการณ์ได้มากกว่าที่สนามหลวง เป็นภาพประวัติศาสตร์ที่หาดูได้ยาก

ตื่นตื่นเล็กน้อยเมื่อตำรวจกันและไม่ยอมให้ขบวนผู้ชุมนุมผ่าน แล้วมีกำลังทหารหน่วยปราบจลาจล เคลื่อนกำลังเข้ามา เกรงความวุ่นวายของอารมณ์คนที่อาจจะเกิดความรู้สึกรุนแรงได้

นอกจาก ASTV ที่รายงานข่าวและภาพตลอดแล้ว ยังมีช่องอื่นๆรายงานเป็นระยะๆ แม้แต่ช่อง ๑๑ และไอทีวี ที่อยู่ภายใต้อำนาจของท่านนายกฯแน่นอน ก็อุตส่าห์ถ่ายทอดรายงานด้วยเหมือนกัน

พ่อท่านดูจนประมาณตีสอง จึงได้พักผ่อน เพื่อตื่นในเวลาก่อนตีห้า เดินทางไปบิณฑบาตให้กำลังใจกับพวกเราที่ไปร่วมชุมนุมด้วย

๒ มี.ค. ๒๕๔๙ พ่อท่านลูกตื่น ๔.๕๐ น. ออกจากสันติโคก ๕.๓๐ น.เดินทางไปสนามหลวงเสร็จจากบิณฑบาตแล้ว นักข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐได้ขอสัมภาษณ์ พ่อท่านตอบว่าเป็นสิ่งที่ไม่เกิดเหตุการณ์รุนแรงเลย เราจะไม่อยู่ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป ไขความจริงให้มากๆให้หมดๆๆ

นักข่าว : ถ้าการเคลื่อนตัวอย่างสงบแบบนี้ไปเรื่อยๆ พ่อท่านเห็นว่าสันติโคกจะร่วมด้วยทุกครั้งใช่ไหมครับ

พ่อท่าน : เราได้ทดสอบมาแล้วถึงความเป็นคนสงบ สันติ อหิงสา เป็นคุณธรรมหรือคุณภาพของกลุ่มชุมนุมต่อต้าน เป็นประชาธิปไตยของไทยซึ่งมีคุณภาพขึ้นมาแล้วจริงๆ ชุมนุมมา ๑๘ ครั้งแล้ว ยังสงบเรียบร้อยอย่างนี้ ดี มันจะชนะกันด้วยการแสดงความจริง แสดงความรู้ให้ประชาชนได้รู้ขึ้นมาว่า ใครถูก ใครผิด ใครดี ใครชั่ว ใครจริง เขาก็จะเลือกๆๆ นั่นคือความเห็นของปวงชน

ณ บัดนี้เราจะออกมาปฏิบัติธรรมอย่างมีองค์ประกอบมีเหตุปัจจัยที่ลำบาก ตั้งตนอยู่บนความลำบากเราจะต้องตั้งใจที่จะอดทน ตั้งใจเป็นผู้ที่จะไม่รุนแรง ตั้งใจที่จะไม่ถือสาสิ่งที่มากระทบ อะไรอย่างนี้เป็นต้น ตั้งใจในสิ่งที่จะเป็นกุศล ตั้งใจที่จะปฏิบัติธรรมอย่างลึกซึ้งเท่าไรก็ตามแต่ละบุคคลจะพึงมีปัญหา เพราะฉะนั้นการตั้งใจตั้งจิตหรือการอธิษฐานนี้ก็ขอให้พวกเราอธิษฐานให้ตรง จะมีอานิสงส์ถูกต้องทั่วทุกคน

เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง

๘.๑๕ น. พล.ต.จำลอง ได้มาสนทนาเหตุการณ์การเคลื่อนตัวเมื่อคืน ได้ทำอย่างที่ว่า ท่านว่าแล้ว คนเป็นแสนไม่เกิดความรุนแรงอะไร ทั้งๆที่ตำรวจก็เยอะ แต่ไม่ได้กระทบกระทั่งอะไรกัน พ่อท่านกล่าวชมว่าได้อยู่ งดงามมาก

๘.๕๑ น. สวตมนต์เสรีจ พ่อท่านอธิบายถึงการตั้งจิตอธิษฐาน เพื่อให้คนที่ผ่านไปผ่านมาบริเวณนั้นได้เข้าใจไปด้วย จากคำอธิบายถึงการตั้งจิตอธิษฐานดังนี้

การตั้งจิตของตนๆ อธิษฐานไม่ได้แปลว่า “ขอ” อธิษฐานนั้นคือการตั้งใจ-การตั้งจิต “การขอ” นั้นเป็นการกระทำในศาสนาแบบเทวนิยม เป็นศาสนาที่นับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ นับถือพระเจ้าบนดิน

บันดาล นับถือพลังที่อยู่นอกตัว ก็เป็นอำนาจที่จะทำให้เป็นไป บันดาลให้เป็นไป

ศาสนาเทวนิยมเป็นอีกชนิดหนึ่ง ส่วนศาสนาพุทธนั้นเป็นศาสนาเทวนิยม เป็นศาสนาที่เชื่อกรรม เชื่อวิบาก ไม่ได้เป็นศาสนาที่จะเชื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์คอยบันดาลบันดาล คอยกำหนดทุกอย่างในโลกในมหาจักรวาล ตามที่ศาสนาเทวนิยมเขาเชื่อถือกัน

ผู้ใดยังไม่เข้าใจศาสนาพุทธ ผู้นั้นก็คงจะอธิบายแบบเทวนิยม คืออธิบายแบบขออ้อนวอนร้องขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ให้สิ่งที่มีอำนาจจะไรต่างๆนานา ช่วยบันดาลบันดาลอย่างนั้นอย่างนั้น นั่นเป็นการเข้าใจผิด ยังเป็นมิจฉาทิฐิอยู่ ยังไม่เข้าใจศาสนาพุทธเพียงพอ เพราะฉะนั้นการอธิบายก็ต้องเข้าใจในเรื่องของศาสนาพุทธที่ถูกตรง ถ้าไม่ถูกตรงก็ผิดไปเรื่อยๆ

ศาสนาพุทธเชื่อกรรม เชื่อวิบาก แต่ชาวพุทธส่วนมากก็ปฏิบัติผิดตั้งแต่ต้นที่มีมิจฉาทิฐิจึงไม่เชื่อกรรม กรรมชั่วกรรมดีไม่เชื่อ ไม่ฟังกรรมของตน กรรมเป็นของตนไม่เชื่อ จึงไม่เห็นความสำคัญในเรื่องกรรม ไม่ได้ระวังเรื่องกรรม ไม่ฟังกรรม แต่ไปฟังสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไปฟังสิ่งที่ไม่ใช่อำนาจกรรม ไปฟังสิ่งอะไรบันดาลบันดาล จึงกลายเป็นคนที่ผืน ไม่รู้จักตัวเอง ไม่รู้จักกรรมกิริยาของตัวเอง ไม่ได้ประพฤติปฏิบัติเพื่อสำรวมสังวรกรรมกิริยาของตนเอง จึงไม่ได้แก้ไข พฤติกรรม กายกรรม วจีกรรม มโนกรรม คนจึงไม่ได้พัฒนาขึ้นมาตามศาสนาพุทธที่สอนเอาไว้

แม้แต่อธิบายนี้ก็จริงอธิบายอย่างดี เช่น ณ บัดนี้เราจะออกมาปฏิบัติธรรมอย่างมีองค์ประกอบมีเหตุปัจจัยที่ลำบาก ตั้งตนอยู่บนความลำบากเราจะต้องตั้งใจที่จะอดทน ตั้งใจเป็นผู้ที่จะไม่รุนแรง ตั้งใจที่จะไม่ถึงสิ่งที่มากระทบ อะไรอย่างนี้เป็นต้น ตั้งใจในสิ่งที่จะเป็นกุศล ตั้งใจที่จะปฏิบัติธรรมอย่างลึกซึ้งเท่าไรก็ตามแต่ละบุคคลจะพึงมีปัญญา เพราะฉะนั้นการตั้งใจตั้งใจหรือการอธิบายนี้ก็ขอให้พวกเราอธิบายให้ตรง จะมีอันใดสิ่งถูกต้องทั่วทุกคน

๔ นาฬิกาพอท่านเริ่มแสดงธรรม จากบางส่วนที่ทำให้คะแนนความสวยงามของการเคลื่อนไหวจนรวมถึงบอกถึงเหตุผลว่าคนเป็นกลางต้องเลือกข้างคนดี ถ้าไม่เลือกข้างจะเกิดผลเสียต่อสังคมอย่างไรดังนี้

“อาตมากลับไปถึง... โนนประมาณ ๓ ทุ่ม แล้วยังดูเขาถ่ายทอดตลอด นอนเกือบตี ๒ เมื่อคืนนี้เหตุการณ์ที่ผ่านมาไปดีมาก ให้คะแนน ๙๕ % สวยงาม แล้วก็ไปอย่างไรเรียบร้อยราบรื่น สงบ สันติ ดังที่ตั้งใจ ขอให้เป็นที่นั่นจนกระทั่งกลายเป็นเช่นนั้นเอง” เกิด จนแข็งแรงมั่นคง “เป็นเช่นนั้นเอง” เป็นอัตโนมัติ ไม่ต้องไปคอยระวัง คอยสังวร

แต่ก่อนนี้เฉยนะ ผู้ที่มีฐานะทางสังคมครูบาอาจารย์ นักวิชาการหรือผู้ที่ได้รับความเคารพนับถือในสังคมไม่ค่อยกล้าที่จะเลือกข้าง ไม่ค่อยจะออกมาประกาศตัวประกาศตนว่าจะอยู่ฝ่ายนั้นฝ่ายนี้จะเป็นเพราะว่า หนึ่ง เข้าใจว่าความเป็นกลางนั้นอยู่เฉยๆ ไม่เข้าข้างไหน อย่าไปแสดงตัวว่าเห็นด้วยกับฝ่ายไหน ซึ่งอาตมาถือว่าเป็นความเข้าใจผิด ความเป็นกลางนั้นต้องอยู่ปากข้างของคนดี และก็ต้องตำหนิคนชั่วหรือช่วยคนชั่วให้หยุดชั่ว กำจัดคนที่ผิดคนที่ไม่ดี แล้วสนับสนุนส่งเสริมอุปถัมภ์คำชู้สิ่งที่ดีหรือคนที่ดี นี่เป็นเรื่องสามัญที่ผู้มีปัญญา เขาฟังแล้วเขาก็เข้าใจ ยิ่งในโลกหรือในสังคมนั้น คนที่รู้ดีคนที่รู้ถูกมีน้อย คนที่มีปัญญานี้จะมีน้อย คนที่ไม่ค่อยมีปัญญาจะมีปริมาณมาก ยิ่งจะต้องช่วยฝ่ายดีจึงจะช่วยสังคมได้

เมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญในสังคม คนก็จะต้องให้ผู้มีปัญญา ผู้ที่ถูกต้องแสดงตนต่อสังคม เพื่อที่จะขับเคลื่อนสังคมให้ดำเนินไปสู่ทิศทางที่ถูกต้อง ที่ดี ช่วยข้างที่ถูก ผลักดันข้างที่ถูกที่ดี ให้หมุนให้เคลื่อนไปในสังคม สังคมจึงจะเจริญ สังคมจึงจะอยู่เย็นเป็นสุข

พระพุทธรูปเจ้าท่านก็สอนให้อยู่ในหมู่คนดี คบคูนบัณฑิต คบคูนผู้มีปัญญา อย่าไปอยู่กับหมู่คนชั่วคนโง่ บาลีเรียกว่าพาลหรือพาละ อย่างนี้เป็นต้น ต้องถือฝ่ายดีไปอยู่กับฝ่ายดี ต้องผนึกกับ

ฝ่ายดี อย่าไปพเนิกกับฝ่ายโง่ ฝ่ายชั่ว นอกจากให้เลือกฝ่ายแล้ว พระพุทธเจ้าให้ตำหนิคณพิศ หรือ ตำหนิคณชั่ว คนที่ไม่ถูกต้อง ต้องยกย่องคนที่ถูกต้อง ต้องยกย่องคนที่ดี สรรเสริญคนที่ดีอีกด้วย นิคคัณเห นิคคหารทัง ปัคคัณเห ปัคคหารทัง จึงมีความจำเป็น ที่เราจะต้องเลือกข้างให้ชัด ตาม ภูมิปัญญาเรา อันนี้บังคับเราไม่ได้หรอก ใครจะเลือกข้างไหนก็เป็นสิทธิของเขา ตามภูมิปัญญาของเขา เพราะฉะนั้นผู้ใดที่ไม่เลือกข้าง มันก็จะเกิดอิมคริม หรือเรียกว่า มันก็จะระบมอยู่อย่างนั้นแหละ มัน ไม่มีการตัดสินใจ หรือไม่ทำให้สำเร็จจบ มันไม่มีเรื่องที่จะตัดสิน และมันก็จะทรมาณกรรมปวดร้าว ระบบเจ็บ เพราะไม่มีอะไรที่จะเป็นการชี้ชัด เป็นการตัดสินใจ จนกระทั่งส่วนที่ดีที่ถูกต้อง มีน้ำหนัก มีพลังถึงขั้นชนะ มันก็ไม่เกิด

คนที่ไม่ดีนี่จะทำสิ่งที่ไม่ดีไม่งามได้ วิธีขี้โกง คนชั่วจะทำได้ เขาจะพเนิกกันทำแต่สิ่งที่เลวร้ายได้ แม้เขาจะเห็นอย่างที่เขาทำนั้นว่ามันไม่ถูก เขาจึงไม่ดีจริงๆโดยสัจจะ และเขาจะทำร้ายทำเลวได้ ด้วย ส่วนคนที่ทำดีทำถูกต้องนี้จะทำชั่วไม่ได้ ทำเลวทำร้ายไม่ได้ จึงต้องเจ็บปวด ถูกฝ่ายคนชั่วทำร้าย เอาได้ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องพเนิกพลังฝ่ายดีให้มีพลังเท่าเทียมกัน หรือว่ามีพลังมากกว่า ฝ่ายชั่วจะเกรงคร้ามไม่กล้าที่จะเข้ามาปะทะ

จริงๆสักๆในคนนี่นะ ถ้ามันไม่บริติ หรือไม่โง่ ไม่เป็นอเวไนยสัตว์จริงๆแล้ว เขารู้แม้แต่ โจรนี่เขาก็รู้ว่า ดีนี่เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริม เพราะฉะนั้นคนทำดี แม้ไม่มีปริมาณมาก ก็จะชนะ นำหนัก ของความดีที่จะมีคุณลักษณะของน้ำหนักสูง เปรียบประดุดังปรอท ส่วนความไม่ดีนั้นจะเปรียบ เหมือนกับโฟม แม้มันจะมีมากมีมวลก็อ่อนโตมีเยอะ แต่น้ำหนักสู้ปรอทไม่ได้เลย”

๑๐.๑๖ น. นักข่าวของ ASTV ขอสัมภาษณ์ จากบางส่วนของ การสนทนาดังนี้

นักข่าว : กักกองกัพรรคจะอยู่เป็นหลัก แล้วส่วนอื่นให้กลับไปทำงาน เย็นก็มาร่วมชุมนุมกับต่อ ยุทธศาสตร์อย่างนี้เป็นอย่างไร

พ่อกัน : เนื้อหาที่เราเห็นว่าต้องการให้เกิดความสำเร็จนั้นมันเป็นมิติใหม่ เราต้องการสภาพ ความสำเร็จด้วยความจริงกับความรู้อ ถ้าเราจะชนะ จะชนะด้วย*ความจริง*กับ*ความรู้* ที่ยืนยันกับประชาชน อย่างชัดเจน แล้วประชาชนจะมานึกเป็นมวลส่วนใหญ่เอง การที่คุณทักษิณยังอยู่ได้ทุกวันนี้ก็เพราะ หนึ่ง...มีอำนาจทางรัฐ สอง...มีอำนาจที่ตนเองได้กระทำไว้แล้ว ทำให้ผู้ใต้บริหารจะเกรง สาม...สิ่งที่ ยังติดยึดอยู่ในวัฒนธรรม ในจารีต ของสังคมบริหาร ก็ยังเหลืออยู่ โดยเฉพาะเงินยังเหลืออยู่เยอะ แต่การประท้วงคราวนี้เป็นประชาธิปไตยมิติใหม่ และคงจะยาวนาน มันไม่ใช่วิธีการอย่างเก่าที่รุนแรง ฆ่ากันตาย ตัวการต้องตายด้วย ระเบิดเหนือออกจากประเทศ อย่างมาร์กอส นี่มันเป็นเวอร์ชั่นเก่าแล้ว มันน้ำเน่า เราจะประท้วงกันอย่างคลาสสิกขึ้น คือเราจะต้องยืนยัน เรามาอยู่เป็นหลัก เพื่อยืนยันให้เห็นความสงบ ความเรียบง่าย ความเกื้อกูลกันได้ อยู่กันอย่างมีราชธรรมหรือทศพิธราชธรรม เป็น ธรรมะของคนชั้นสูง เราจะมีกันจริงๆ ตั้งแต่มีทาน การให้ มีศีล มีการเสียสละ บริจาคอะ...

เมื่อเราเป็นตัวหลักที่จะอยู่ให้ยืนยาว อาตมาจึงมียุทธศาสตร์ว่า ยาวให้เป็น เย็น เรื่อยไป ไขความจริงกันออกมาให้มากๆ ให้หมดๆ

อยู่กันยาวได้ และทุกคนก็จะอยู่กันอย่างสงบ อย่ำร้อนแรง อยู่อย่างเย็น อย่ำใจร้อน และ ไขความจริงออกมาให้มากๆ เอาผู้รู้ ผู้มีหลักฐาน มายืนยันกับสังคม นี่โง่ผิด นี่โง่ไม่ตี จนคุณทักษิณ จ้านน จะจ้านนเพราะประชาชนมากกว่าตามหลักประชาธิปไตยก็ตาม หรือจ้านนเพราะคุณทักษิณ จ้านนกับความจริง และเป็นผู้ที่จะต้องถอย

นักข่าว : เมื่อวานท่านประพัฒน์ได้มาสนทนากับท่านแล้วมาขอคำปรึกษา:ไรบ้างคะ

พ่อท่าน : คุณประพัฒน์ก็รู้จักกันมาก่อน ก่อนจะไปช่วยงานกับคุณทักษิณ เมื่อเกิดการเลือกฝ่ายแล้วก็มาแสดงการเลือกฝ่ายด้วย ก็ไม่มีอะไรมาก เพียงมาบอก มายืนยันว่าได้ออกแล้ว

นักข่าว : ท่านประพัฒน์มีลักษณะอย่างคุณทักษิณหรือเปล่า

พ่อท่าน : ถ้าเหมือนก็ต้องอยู่กับคุณทักษิณแล้ว

นักข่าว : ก็มีข่าวว่าคุณประพัฒน์ออกมาเพราะน้อยใจไม่มีชื่ออยู่ในปาร์ตี้ลิสต์

พ่อท่าน : ไม่ได้คุยเรื่องนี้กันเลย จะจริงหรือไม่จริงก็คาดคะเนกันไปได้ ถ้าคุณประพัฒน์จะออกมาเพราะน้อยใจ อย่างนั้นมันก็ไม่ดี เป็นอึดถือถือภาวะ แต่ถ้าคุณประพัฒน์ไม่ได้เป็นอย่างนั้น มันก็เป็นเรื่องของคุณประพัฒน์ จะไปเถียงกันทำไม

อย่างอาตมาทำงานมา ๓๖ ปีแล้ว ถูกว่ามาตลอด เขาก็ด่าอาตมา ออกมาอย่างนี้ก็มีคนด่าอาตมา แต่อาตมาไม่มีปัญหาหรอก อาตมาใช้ภูมิปัญญาของอาตมา อาตมาก็ตรวจดูตนเอง อาตมาทำงานนี้เพื่อลาภ เพื่อสรรเสริญหรือเปล่า ก็ไม่ใช่ อาตมาว่าอาตมาทำงานเพื่อเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ

ขอสรุปเข้าหาเป้าหมายที่การชุมนุมมีมติใหม่ ที่ไม่เกิดเหตุร้ายรุนแรง ไม่เสียเลือดเสียเนื้อเลยแล้วสามารถให้สำเร็จผลจนท่านนายกลาออกไปได้ อย่างนี้ยอดเยี่ยม ต่อให้จัดโอลิมปิก ๑๐ ครั้งแล้วมีชื่อเสียงไปทั่วโลก ก็สู้ประชาธิปไตยอย่างนี้ไม่ได้ ประท้วงท่านผู้นำแล้วไม่เกิดเหตุร้ายรุนแรงอะไร

๑๓.๐๐ น. **คุณโสภณ สุภาพงษ์** ได้มาสนทนาด้วย มีประเด็นที่คุณโสภณบอกเล่าว่า ได้เสนอให้คุณทักษิณออกบวช และตนยินดีจะเป็นอุปัชฌาย์ให้

๑๓.๓๐ น. **ดร.วุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์** ได้มาสนทนาและนำรายชื่อที่ราชินิกุลร่วมกับนักวิชาการถวายฎีกา พร้อมกับหนังสือพิมพ์อีกหลายฉบับให้พ่อท่าน ใช้เวลาชั่วโมงเดียวได้รายชื่อมาตั้ง ๖๐ ท่าน มี ส.ว. ๑๐ กว่าคน มีอาจารย์ชัยยอนันต์ อาจารย์ปราโมทย์ นาคกรทรรพ เป็นผู้ช่วยประสานงาน แต่อาจารย์ไม่ได้เป็นคนยื่น คนยื่นเป็นหม่อมราชวงศ์ยง ยุพลักษณ์ กับอาจารย์หม่อมมงคล ณ สงขลา ที่เป็นอดีตปลัดกระทรวงสาธารณสุขนะครับ นอกจากนี้มีหม่อมอาวสุโส หม่อมไพโรจน์ หม่อมบรรลุ

ข่าวหนังสือพิมพ์ตอนนี้อย่างหมดแผงเร็ว เสนอข่าวมากขึ้น แต่โทรทัศน์ยังไม่ค่อยจะเสนอที่นำเสนอใจก็คือแม่แต่หนังสือพิมพ์เรื่องหุ้น ก็เสนอข่าวนี้ โบรกเกอร์บอกฝรั่งอย่าเพิ่งเข้ามาให้ Wait and see

พ่อท่านเสนอ “การประท้วงต้องมีมติใหม่ อย่างที่เป็นมาทั้งหลายมีสไลด์เดียว คือแรงๆๆ อยู่ไม่ได้คือปะทะ ชับไล่ฆ่ากันตายไปเลย หรือไล่หนีออกประเทศไปเลย มันมีมาตั้งแต่สมัยจุลเสียดสีซ่าเจงก็สข่าน จนถึงวันนี้ อาตมาว่าประเทศไทยจะเริ่มต้นได้สวยที่จะใช้ปัญญาและความจริง เป็นตัวที่จะนำไปสู่ชัยชนะ อาตมาเลยออกโศลกมาว่า ให้กลุ่มพันธมิตรฯ อยู่กันอย่างยาวให้เบ็น *เย็นเรื่อยไป ไขความจริงกันออกมาให้มากๆ ให้หมดๆๆ* อย่างที่อาจารย์จัดอยู่ที่สหสวรรค์นั่นแหละ เอาผู้รู้ เอาผู้ที่มีหลักฐานความจริงมาเปิดเผย มาระบายก็ได้ เพราะผู้ใหญ่พูดออกมามีน้ำหนัก หรือนักวิชาการในเชิงเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ก็ไขความจริงกันออกมา จะได้มีหน้าใหม่ๆ ขึ้นเวทีบ้าง แทนที่จะมีแต่หน้าเก่าๆ เสี่ยงจะหมดอยู่แล้วด้วย”

๑๖.๕๐ น. หนังสือพิมพ์อเมริกาฉบับหนึ่งได้มาขอสัมภาษณ์

มีประเด็นคำถามหนึ่งที่ถามว่า **ถ้านายกฯ คนนี้ออกไป คนอื่นมากี่จะทุจริตอีกแล้วเราจะทำอย่างไร**

พ่อท่านตอบประเด็นนี้ว่า คำถามนี้เหมือนจะเป็นการเข้าข้างท่านนายกฯ ว่า คนอื่นก็เหมือนกัน ที่จริงไม่เหมือนหรอก ใครก็ได้ที่โง่กว่านี้ก็ยิ่งได้ บ้านเมืองจะไม่หมดเนื้อหมดตัวเท่า จะเหมือน

อาเยนตินาได้เร็วกว่าคนอื่นมาบริหาร มันเป็นความล้มเหลวของสังคมอย่างมาก ถ้ารู้ว่าผู้นำทุจริตแล้วยังปล่อยให้บริหารประเทศต่อ โดยไม่ทำอะไร ด้วยคิดว่าคนอื่นมากก็ทุจริตเหมือนกัน เท่ากับเรงอมีองอเท้า จำนวนกับภาวะอย่างนี้ ต่างคนต่างเอาตัวรอด ปล่อยให้มันเป็นไปตามยถากรรม ทั้งๆที่เรา ก็พอจะคัดค้าน ทักท้วงได้

ผู้ที่รู้ว่าการทุจริตขึ้นในสังคม แล้วไม่ทำอะไรเลย เป็นไปได้ว่าคนๆนั้นก็คือคนที่มีความผิดจริยธรรมทุจริตหรือเคยทุจริตด้วย หรือไม่ก็เป็นคนที่เห็นแก่ตัว หนีเอาตัวรอด เพราะกลัวว่าถ้าทักท้วงหรือมาร่วมคัดค้าน ตนเองจะเหนื่อยยากลำบาก หรืออาจกลัวผู้มีอำนาจเล่นงานกลับ เพื่อความอยู่รอดของตน จึงยอมให้สูญเสียผลประโยชน์ของชาติของสังคม มากกว่ายอมเสียผลประโยชน์ของตน นั่นคือคนที่เห็นแก่ตัวแท้ๆ ไม่ใช่คนเป็นกลางอะไรหรอก แท้จริงคือคนเป็นกลัว คนเช่นนี้มีอยู่เยอะในสังคม การทุจริตคอร์รัปชันจึงเต็มผืนแผ่นดินไทย เพราะมีคนที่ยึดและทำเช่นนั้น วัจนของการทุจริตจึงยัง

ดำรงอยู่ในสังคมไทย

นักข่าว : เมื่อเรามีปัญหาเรื่องจริยธรรมของนักการเมือง เราจะทำอย่างไรจึงจะเหลือน้อยหรือหมดไปได้ครับ

พ่อท่าน : เราก็สร้างคนอยู่ตลอดเวลา อาตมาเห็นว่าความดีที่สุดก็คือต้องมาสร้างคนให้มีคุณงามความดี มีจริยธรรม หรือลดกิเลสให้ได้จริงๆนี่แหละ อาตมาถึงได้มาทำงานอย่างนี้ เหน็ดเหนื่อยมาก ยากมาก แต่ดีที่สุด อาตมาเต็มใจเลือกงานนี้ ต้องสร้างคนขึ้นมาให้เป็นคนที่ดีจริงๆขึ้นมาให้ได้ อย่างสุดความสามารถ ก็ช่วยกัน

๑๗.๑๕ น. คุณหนึ่งแก่นบอกเล่าข้อมูลที่ได้จากเพื่อนที่เป็นทหารว่า ทักษิณจะปฏิวัติตนเอง โดยอาศัยทหารที่คุมกำลังพล ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นเดียวกัน เขาจะอ้างสถานการณ์ที่ประชาชนแบ่งเป็นสองฝ่าย เมื่อราชินิกุลและนักวิชาการถวายฎีกา กำหนดผู้ใหญ่บ้านก็ถวายฎีกาให้มีการเลือกตั้งวันที่ ๒ เมษายน เช่นกัน

๑๘.๔๕ น. มีข่าวว่าสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามพระบรมราชกุมารี เสด็จวัดพระแก้ว ทำให้เสียงจากเวทีใหญ่ต้องยุติลงไปชั่วคราวก่อน

พ่อท่านเดินไปคุยกับ พล.ต.จำลอง เกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับมาจากคุณหนึ่งแก่น โดยมีคุณไชยวัฒน์ตามไปสมทบ

๑๙.๑๐ น. **คุณสนธิและคุณสโรชา** ได้พากันมานมัสการพ่อท่าน

คุณสนธิ : จะมาราบขอบคุณ พวกราชธรรมกัณฑ์หลายนะอะ ทุกๆท่านอะฮะ

พ่อท่าน : ไม่ต้องห่วง ตั้งใจเต็มที่

คุณสนธิ : อยากบอกทุก ๆ ท่านว่า เป็นความสวยงามที่ไม่รู้จะบรรยายยังไถ

พ่อท่าน : มันเป็นปรากฏการณ์ใหม่

คุณสนธิ : มันเป็นธรรมนะฮะ

พ่อท่าน : มันเป็นธรรมแล้วอาตมาว่า ตั้งแต่คุณทำมาตั้งแต่ครั้งที่ ๑ จนถึงครั้งที่ ๑๕ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ อาตมาก็ดูมาตลอด โอ้โฮ ความงดงามของประชาธิปไตยในเมืองไทย มันเกิดนิมิตใหม่ขึ้นแล้ว เพราะ ๑๕ ครั้งมันไม่มีความวุ่นวาย ไม่จลาจลขึ้นเลย แม้ ๔ กุมภาพันธ์ ๑๑ กุมภาพันธ์ ซึ่งมันก็ล่อแหลม มันก็สามารถเกิดขึ้นได้อย่างงาม

พอดีวันที่ ๑๒ ถึง วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พวกอาตมาไปพุทธรักษาเชกกันพอดีที่ศาลิโอโศก คนก็มาร่วมเป็นพัน เป็นงานประจำปี เราก็เลยมาคุยกันว่า เอ้..ตอนนี้มันเกิดแบ่งฝ่าย...ไปโพลาร์ ขึ้นแล้วชัดเจน เราก็จำเป็นที่จะต้องเท็กซาร์ด(เลือกฝ่าย) ก็เลยต้องคุยกัน อ้าว...ก็ดูข้อมูลกัน ใครมีอะไรก็รวบรวมกันมาพิจารณา ที่จริงมันก็ไม่ต้องข้อมูลมากมายอะไร มันก็รู้ๆอยู่แล้ว ก็เลยตกลงใจกัน คุณจำลองจึงออกมาประกาศตัว แล้วครั้งที่ ๑๖ ผ่านไปโอ้โฮ ไม่มีปัญหาอีก สวยงามอีก แม้ครั้งที่ ๑๗ วันที่ ๕ ผ่านมาก็ผ่านไปอย่างสวยงามสงบ สันติ อาตมาจึงมาได้คิดว่า มันเป็นความดีงามพิเศษของประชาธิปไตยหากทำให้สำเร็จอย่างสันติอหิงสาได้เป็นประสิทธิผล มันจะบันทึกเป็น Best Record หน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์การเมืองประชาธิปไตยทีเดียว เพราะว่ามันทำได้มาถึงขนาดนี้แล้ว ให้มันงดงาม ไม่ให้เกิดการปะทะรุนแรง เพราะว่าประวัติศาสตร์การโค่นหัวหน้าปกครองประเทศลงมา ตั้งแต่สมัยซีซาร์ เจงกิสข่าน ฮิตเลอร์ ไทหนๆมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ เลือดนองแผ่นดิน ต้องเสียเลือดเสียเนื้อทั้งนั้น

คุณสนธิ : จริงๆ มันมีอีกนัยยะหนึ่งนะ พ่อท่าน คือ ผมกำลังจะบอกภาคประชาชนว่า เราเนี่ยเสียธรรม

ไม่ได้ ต้องทำเพื่อความจริง เพื่อสังคม

พ่อท่าน : ไซ้

คุณสนธิ : ความจริงมันเป็นยังไงเราต้องยอมรับ แล้วก็ความจริงเนี่ยมันไม่เข้าข้างใคร

พ่อท่าน : ความจริงไม่มีใครไปเบียดว ไม่มีใครไปแปลง!

คุณสนธิ : พมฮุ่นะ เพราะฉะนั้นแล้ว ผมนี่จะเป็นคนซึ่งเข้าใจอะไรดี แล้วผมไม่ยึดติดกับรูปแบบที่จะต่อสู้ ดูเหมือนจะไม่เคยมี

พ่อท่าน : ไม่ทุกข์ด้วย

คุณสนธิ : เมื่อมันเป็นความจริงแล้วนะอะ ก็ยึดความจริงนั้นเป็นหลัก รูปแบบมันเป็นเรื่องเล็ก ไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับผม

พ่อท่าน : แต่คนเขาอาศัยรูปแบบในการต่อสู้เป็นตัวอาศัยเหมือนกันนะ

คุณสนธิ : ตรงนั้นก็คือส่วนหนึ่ง ซึ่งพยายามสู้ เมื่อตายไปแล้วหวังว่าตรงนี้อาจจะดีขึ้น ก็เลยอุทิศตัวเอง เพราะความจริงที่สู้เนี่ยเนี่ยมันมาได้หลายนัยยะ ความจริงในทางการเมือง ความจริงทางการปฏิบัติตัวเอง ความจริงทางศาสนา ความจริงในเรื่องของการเคารพผู้อื่น เพราะฉะนั้นถ้าเราอยู่ในสังคมตรงนี้ได้เนี่ย **เท่ากับเราเอาพระธรรมของพระพุทธเจ้าขึ้นในสังคมไทย อันนี้คือสิ่งที่ผมสู้** แต่ว่าผมไม่ได้ไปพูดกับใคร ผมคิดว่าถ้าผมไปพูดกับคนซึ่งเขาไม่ค่อยเข้าใจ เขาจะไม่เข้าใจ เขามองว่าผมนี่สู้เพื่อให้ประชาชนได้รับความจริงเรื่องรัฐบาล แต่จริงๆ นัยยะที่ลึกลงไป ก็คือให้ประชาชนมีปัญหา

พ่อท่าน : อันนี้แหละซึ่งเอาตามก็บอกว่าคราวนี้เนี่ย เราควรจะใช้**นโยบายไขความจริงกันออกมาให้มากๆ ให้หมดๆ**

คุณสนธิ : ครับ

พ่อท่าน : การที่มีผู้รู้ความจริง มีความรู้ พวกนี้ออกมาผนึกกัน ปราบฏุกการณ์คราวนี้เนี่ยมันประหลาดที่สุด

คุณสนธิ : ครับ

พ่อท่าน : ผู้รู้ นักวิชาการ ครูบาอาจารย์ ออกมา ผู้ที่เป็นที่เคารพนับถือของสังคม ผู้ใหญ่ของสังคมออกมา เอาตามพูดภาษาไม่ค่อยงามเท่าไร ออกมาอย่างหมู่มกั๊วน้ำร้อนกันแล้ว ยังไม่เคยมีปรากฏการณ์เกิดขึ้นเช่นนี้มาก่อนเลย

คุณสนธิ : ถูกต้อง

พ่อท่าน : เพราะฉะนั้นถึงบอกว่าคราวนี้เนี่ย โอ้โฮ!.. ประชาธิปไตยเมืองไทยนี่งดงาม เอาตามอยากให้มีมันเกิดขึ้นมาเป็นสิ่งหนึ่งในโลก ถ้าใครทำได้นี่เอาตามว่า เยี่ยม

คุณสนธิ : ก็หวังว่าจะช่วยๆกันทำ

พ่อท่าน : นี่แหละถ้าเผื่อว่าเราจะใช้วิธีนี้ **อย่าไปกดดันกันให้เกิดการเสี่ยงต่อการที่จะให้เกิดการปะทะกันขึ้นมา**

คุณสนธิ : ถูกต้องครับ

พ่อท่าน : ให้สันติ อหิงสา ให้ได้จริงๆเลย โดยให้เกิดความรู้ พิสูจน์ความจริงกัน สื่อความจริงกัน เพราะฉะนั้นผู้รู้ทางเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์หรือมีศาสตร์อื่นๆ ก็เอามาพูดกัน

คุณสนธิ : ถูกต้องครับ

พ่อท่าน : เอามาอภิปราย มาพูดเลย ตอนนี้อย่างผู้อยากพูด ก็มีขึ้นเยอะแล้ว เอามาเลย อย่างที่ดอกเตอร์วุฒิพงษ์ทำที่เอเอสทีวี ถ่ายทอดนั่นแหละ ไม่รู้กี่ครั้งแล้ว เอาตามก็ตามดู

โอ...เอาอันนั้นแหละมาแฉ ทุกคนพูดออกมา อื้อฮือ มันเป็นเรื่อง ๆ ทั้งนั้นเลย วิเศษเลย นั้นแหละ เอามาเปิดที่นี้ออกไปอีกๆ ให้ประชาชนได้รับซับทราบ เพิ่มเติมขึ้นมา **อาดมาว่า ถ้างาน ด้วยเชิงปัญญาอย่างนี้ดีกว่า ไม่ใช่เอากำลัง เอาอำนาจ แล้วใช้ความรุนแรง แต่เราต้องเอาปัญญา ความรู้กับความจริง สุดท้ายงานด้วยความจริง อันนี้อัดมาว่าจะชนะสวยที่สุดเลย**

คุณสนธิ : พอท่านพบกราบลาไปทำงาน

พ่อท่าน : เอาเลย ก็ให้มีกำลังวังชาแข็งแรง

๒๐.๓๐ น. ขณะกำลังนั่งรถกลับสันตือโคก เปิดวิทยุฟังรายงานข่าว จากคลื่น FM ๙๔ เป็นการบรรยายระเบิดของ พล.ต.อ.ชิววิทย์ สุวรรณเภสัช เรียกร้องให้ทุกฝ่ายหันหน้าเข้าหากัน พ่อท่านพักผ่อนในเวลาสามทุ่มกว่า

๗ มี.ค. ๒๕๕๙ ที่สนามหลวง การแสดงธรรมก่อนฉันอาหารวันนี้ มีประเด็นที่พ่อท่าน กล่าวถึงเรื่องผู้ใหญ่ที่จริงควรยอมแพ้ให้เป็น ขอนำบางส่วนมาถ่ายทอดดังนี้

นานาสังวาสนี้สุดยอดแห่งประชาธิปไตย สุดยอดแห่งสังคมศาสตร์ สุดยอดแห่งนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เพราะธรรมชาติของคนมันต้องมีความเห็นที่ต่างกันได้ บังคับไม่ได้ ที่สุดแห่งที่สุดแล้วมันก็ เห็นต่างกัน เมื่อเห็นต่างกันแล้วจะปฏิบัติอย่างไร ก็แยกกันอยู่ปฏิบัติตามที่เราเห็นเราเชื่อ เหมือนอย่าง ในสังคม ผู้ที่ถือศาสนาต่างกัน ก็เห็นต่างกัน แต่ก็อยู่ร่วมกันได้ มีอะไรที่จะสัมพันธ์กันที่จะสร้างสรรค์ ร่วมกันก็ร่วมกันได้ ส่วนในเรื่องของการนับถือศาสนา นับถือศาสนาของแต่ละองค์ก็ปฏิบัติกันไป

คำสั่งสอนของศาสนาทุกพระองค์ แต่ละศาสนาสอนให้คนดี สอนให้สังคมเป็นสุขทุกศาสนา แต่มีแนวคิดต่างกัน หลักเกณฑ์ต่างกันบ้าง แต่ก็จะไปสู่ผลแห่งความสงบร่มเย็นเป็นสุขกันทั้งนั้น

แม้ศาสนาพุทธที่เป็นศาสนาที่มีโลกุตรธรรมก็ตาม โลกียธรรมก็สอดคล้องกับศาสนาอื่นหมด กุศลธรรม-อกุศลธรรมเป็นสมมุติสัจจะเหมือนกันหมด แต่โลกียธรรมในศาสนาพุทธนี้มีการยึดหยุ่นมากกว่า เพราะพุทธไม่ยึดมั่นถือมั่น และไม่ใช้ทะเลาะแฉะ ยอมยึดหยุ่นเมื่อคราที่จะต้องยึดหยุ่น **พุทธจึงเป็น ศาสนาที่ สุดยอด คือ “แพ้กี้ได้” เช่น สมณะโพธิรักษ์ เป็นต้น แพ้มานักแล้ว** แต่ก็ยังสดชื่นเป็นสุข แพ้ก็แพ้ชะตากรรม ดวงใจทรงความมั่นคง

สรุปแล้ว **คนเราต้องแพ้ให้เป็น เย็นให้ได้ ถ้าแพ้ไม่เป็น เย็นไม่ได้ ไม่เป็นความสุข นอกจากไม่สุขแล้วสังคมก็สงบไม่ได้ ถ้าแพ้ไม่เป็น**

คนที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว ต้องมีลีลาที่แพ้อย่างสวยงาม แพ้แล้วทุกอย่างก็สงบเรียบร้อยเป็นไป ด้วยดี และก็ไม่เสียธรรม เราก็ไม่ดูถูกดูแคลน แนนอนคนที่ไม่มีปัญญาที่อาจจะเห็นพี้ยน เห็นผิดไป ตอนแรกๆก็อาจจะเข้าใจผิด เห็นว่าเราไม่ถูกต้อง ไม่ยอมรับเรา ดูถูกดูแคลนเราก็เป็นได้ แต่การดูถูก ดูแคลนนี้มันเป็นแบบฝึกหัด มันเป็นโจทย์ของมนุษย์ที่จะต้องได้รับด้วยบ้าง แล้วเราก็จะได้ปฏิบัติธรรม คนดูถูกดูแคลนเรานี้เราจะมีอัตตามานะมัย เขาจะข่มเรา เขาจะด่าเรา แล้วเราก็จะเสียใจมัย คนเคย เคารพแล้วก็ไม่เคารพ หรือคนไม่เคารพด่าทออย่างหยาบอย่างแรง อย่างนี้เป็นต้น เมื่อเราได้รับคำด่า คำต่อต้านอย่างแรงๆ คำดูหมิ่นดูแคลนอะไรก็ตาม เราจะวางใจได้มัย เราจะโกรธเคืองมัย อาการที่ไม่ ชอบใจจะขึ้นมัย เป็นโจทย์ของจริง

เจอโจทย์นั้นแล้วก็ทำโจทย์ได้สำเร็จ ชนะ หลายครั้ง เจอห้าครั้ง ลิบครั้ง ร้อยครั้งก็ได้ บางคนอาจจะต้องเจอถึงร้อยครั้งพันครั้ง บางคนเจอไม่กี่ครั้งก็บรรลุธรรมได้ หนึ่งสนธิ หมตวิบาก ขนาดพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแล้ว องค์สมณะโคดมก็ยังมีคนมาด่า มีคนเอาเหล่า

มอมชังนาฟ้าคีรี แล้วก็ไล่ช้างเข้าไปให้ทำร้ายพระพุทธรเจ้า อย่างนี้เป็นต้น ขนาดพระพุทธรเจ้าแล้วยังมี สิ่งที่จะทดสอบ สิ่งที่จะรุนแรง มันเป็นธรรมดาของมนุษย์ สังสารวัฏ โดยเฉพาะกรรม วิบาก เพราะ ฉะนั้นคนอย่างพวกเรา เจอแค่นี้ๆ บัดนี้ LITTLE มาก SMALL

หลังนั้นอาหารแล้วมีคนมาจากอเมริกาบ้าง จากต่างจังหวัดไกลๆบ้าง ได้มานมัสการด้วยความ เป็นห่วงในสถานการณ์บ้านเมือง แล้วขอบริจาคเงินช่วยในการชุมนุม

๑๖.๑๓ น. มีชายไม่คุ้นหน้า เข้ามากราบแล้วบอกข่าวว่า แถวเยาวราชมีป้ายใหญ่ๆติดไว้ว่า **สันติอศอกไม่ใช่พุทธ**

๑๖.๒๕ น. อาจารย์ธรรมศาสตร์ฝากหนังสือมากับญาติธรรม ให้มาถวายพ่อท่าน หน้าปกมี ข้อความว่า **อหิงสธรรม กับ อภัยทาน**

๑๘ นาฬิกาเศษ ผู้สูงอายุคนหนึ่งนำเอกสารที่ตนนำมาแจกให้พ่อท่านและสมณะ

๑๘.๒๐ น. **อาจารย์สุขุม อัตตวาทุณย์** ได้มานมัสการและสนทนาด้วย ต่อด้วย คุณไชยวัฒน์ ขณะที่รายการที่เวทีกำลังพูดเสียงดังมาก

ก่อนหนึ่งทุ่ม ที่เวทีพันธมิตรฯ **คุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์** ได้มาอ่านบทกวีและอื่นอ่อน้อย นิราศ

๑๙.๐๕ น. **คุณสนธิและคุณโรชา** ได้มากกราบนมัสการพ่อท่านอย่างที่เคยทำทุกวัน ประเด็น สนทนาวันนี้ คุณสนธิบอก...เดี๋ยวจะขึ้นเวทีอธิบายให้ประชาชนเข้าใจถึงอหิงสอีกครั้ง เพราะว่า มีคนที่ ค่อนข้างที่จะมีความรู้สึกอารมณ์ร้อนไปหน่อย ว่าทำไมถึงไม่แตกหัก ต้องอธิบายอีกทีหนึ่งว่า จริงๆแล้ว ชัยชนะที่สมบูรณ์แบบคือชัยชนะที่ไม่เสียเลือดเนื้อและที่สำคัญก็คือว่ามันจะเป็นการสะท้อนหลักธรรมที่แท้จริง ให้เห็นว่าเราเนี่ยเข้าใจธรรม และก็ต้องอธิบายให้เขาฟังว่า ไอ้การแตกหักแล้วเนี่ย เนื่องจากโลกนี้มัน ชอบแตกหัก มันถึงไม่มีความสงบ เราต้องเอาวิธีการของเราเป็นตัวอย่างให้เขาเห็น ผมจำเป็นต้อง อธิบายขึ้นมาเพราะว่า หลายคนไม่เข้าใจ มีความรู้สึกที่ว่า ไอ้คนตั้งเป็นแสนไปถึงทำเนียบแล้วทำไมไม่

ไปปะทะ ผมบอกว่า ก็มันแต่ไปคิดแบบนั้นนะซี มันถึงไม่เข้าใจกัน

พ่อท่าน : นิยายบทเก่า นั้น นิยายน้ำเน่าเก่าๆ ไอ้ที่มันลุ่มกันด้วยวิธีแตกหัก วิธีต้องสูญเสีย ต้องทำร้าย จนถึงขั้นรุนแรง มันต้องเอาสายคุณค่า สายความดีงาม และก็จ้านกันด้วยความดีงาม อันนี้เราจะ... อ้ออ้อ... จะพิเศษมากเลย

คุณสนธิ : ก็เพราะมันชอบความแตกหักมันก็เลยไปยึดถืออำนาจกันโจษ:

พอไปแตกหักนี่ พอชนะเพราะแตกหัก ทุกคนก็เลยแย่งอำนาจกัน เพราะใครมีอำนาจมากกว่าคนนั้นก็ชนะ

พ่อท่าน : อำนาจไม่สามารถเป็นธรรม ให้ธรรมเป็นอำนาจ ไซ้

คุณสนธิ : มากרבพ่อท่าน ว่าเดี่ยวขออนุญาตเอามะพร้าวท้าวมาขายสวน

๑๙.๕๐ น. มีคนแต่งตัวมีระดับ มาขอบริจาคเงินช่วยการชุมนุม และขอหนังสือ จากนั้นมีผู้มาเสนออยาก**ให้กองทัพธรรมเป็นแกนนำ ในการทำหนังสือให้ประชาชนมาร่วมกันลงชื่อถวายฎีกาภาคประชาชน** เพราะนักวิชาการเขาก็ทำแล้ว ราชบัณฑิตก็ทำกันแล้ว น่าจะมีการถวายฎีกาภาคประชาชนบ้าง พ่อท่านมีท่าทีตอบรับ รับไว้พิจารณา

กลับถึงสันตโศกพ่อท่านพักผ่อน ขณะที่สมณะและญาติโยมส่วนหนึ่งยังคงเปิดดูรายงานข่าวของการชุมนุมที่สนามหลวง จนเลยสี่ทุ่มแล้วก็ยังคงดูรายการของ ASTV

๘ มี.ค. ๒๕๕๙ ขณะเดินทางไปสนามหลวง ได้เล่าให้พ่อท่านฟังเรื่องที่มีสมณะธาตุติน บอกข้าพเจ้าเมื่อคืนว่า คุณ ส. (สหายที่เคยร่วมอุดมการณ์ในป่า หลังเหตุการณ์เดือนตุลา'๑๘ ปัจจุบันคุณ ส. ร่วมงานอยู่ในคณะรัฐบาล) ได้ติดต่อมา **คุณ ส. บอกว่าได้มาตุ๊กกลุ่มชุมนุมเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ที่ผ่าน มา เห็นด้วยแล้วกับการมาร่วมชุมนุมของชาวโศก ที่ต้องการมาร่วมเพื่อลดความรุนแรงของกลุ่มผู้ชุมนุมลง ช่วยให้เกิดความสงบลงมาได้ แต่ก่อนนี้คุณ ส. ไม่เห็นด้วยที่ชาวโศกมาร่วมชุมนุม**

เมื่อข้าพเจ้าถามว่าแล้วคุณ ส. เขาเห็นอย่างไรกับกรณีคุณทักษิณ ก็ได้คำตอบว่าเขาเห็นว่า คุณทักษิณก็มีส่วนผิด แต่เขายังเห็นว่าควรจะยึดกติกาของรัฐธรรมนูญ อย่างเดียวกับที่คุณจาตุรนต์ ฉายแสง ได้กล่าวมาแล้วในรายการที่พวกเราได้ดูเมื่อวาน

ก่อน ๙ นาฬิกาเล็กน้อย หลังจากสวดมนต์ไหว้พระแล้ว พ่อท่านเริ่มแสดงธรรม นำด้วยการอ่านบทความจาก**หนังสือพิมพ์มติชน** กล่าวถึงความเห็นต่างของคนใกล้เคียงกัน ระหว่าง**นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ กับ คุณจาตุรนต์ ฉายแสง และ น.พ.เหวง โตจิราการณ์ กับ น.พ.สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี**

จากบทความนี้เป็นการเปรียบเทียบแนวคิด ของผู้ที่ยึดถือแนวทางการเมืองที่มีเศรษฐกิจเป็นสำคัญ กับผู้ที่ยึดถือแนวทางการเมืองที่มีจริยธรรมเป็นสำคัญ

ขณะที่พ่อท่านเทศน์นักข่าวโทรทัศน์หลายช่อง ได้มาบันทึกภาพบรรยากาศฟังธรรม

ระหว่างฉันอาหาร เปิดดูรายการศาลจำลอง ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดเมื่อวานมาให้ดู

๑๒.๐๗ น. มีข้าราชการหญิง ๒ คน ได้มาแนะนำตัวเอง และแจ้งว่ามีชาวสิงคโปร์ไม่ทราบเรื่องเหล่านี้ อยากให้ทางเราได้จัดทำข้อมูลเพื่อให้ประชาชนสิงคโปร์ได้ทราบด้วย

หลังฉันอาหาร มีข่าวว่ามีผู้ไปแจ้งความที่สถานีตำรวจชนะสงคราม กล่าวโทษว่า สมณะ
อโศกแต่งกายเลียนแบบพระ ครูต่อมามีนักข่าวทั้งหมดสี่พิมพ์และโทรทัศน์ทยอยกันมาขอสัมภาษณ์
เรื่องที่มีผู้ไปแจ้งความ จากบางส่วนที่นักข่าวได้สนทนาซักถามดังนี้

นักข่าว : การที่มีผู้ไปแจ้งความว่าท่านแต่งกายเลียนแบบพระ ท่านคิดอย่างไรในเรื่องนี้

พ่อท่าน : เขาก็รักศาสนาและก็มีความคิดที่ต่างกัน ก็เพราะความคิดที่ต่างกันนี้แหละ มันจึง
ปฏิบัติต่างกัน ซึ่งมันเป็นเรื่องที่แตกต่างกันอย่างจริงๆ อันนี้ศาสนาพุทธเราที่พระพุทธเจ้าท่านเข้าใจถึง
ธรรมชาติแห่งความจริงอันนี้อยู่แล้ว ท่านถึงได้ตั้งหลักธรรมวินัยคือ “นานาสังวาส” ขึ้นไว้ เพื่อให้ใช้ในการ
การเกิดกรณีอย่างนี้ขึ้นมา เราก็ดำเนินการตามธรรมวินัยในเรื่องของนานาสังวาสอย่างสมบูรณ์แบบแล้ว
แต่ทางสงฆ์เถรสมาคมกลับไม่ยอมทำตามธรรมวินัย แล้วก็ไปหาเรื่องเอาทางด้านการเมือง หรือทาง
ด้านรัฐ หรือทางด้านโลก เามาจัดการกับพวกอาตมา ซึ่งอาตมา เป็นพวกน้อยก็แพ้ เคยแพ้มาแล้ว
คราวนี้ก็ยังไม่ว่าจะเป็นยังไงอีก ท่านก็ยังเป็นฝ่ายใหญ่อยู่นั่นแหละ อาตมาก็เป็นฝ่ายน้อย เพราะถูก
ทำอยู่อย่างนี้แหละ คราวนี้ก็คงต้องถูกกระทำอีก ก็ไม่รู้จะทำยังไง เราก็ได้แต่อ่อนน้อมถ่อมตนไป เราก็ค
ทำตามธรรมวินัย ท่านจะว่ายังไง ท่านก็มีสิทธิ์ ซึ่งเราก็บอกว่า ทำตามธรรมวินัยสิ ท่านก็ไม่ทำตาม
ธรรมวินัย ที่จริงท่านมาฟ้องอาตมาไม่ได้ เพราะเราเป็นนานาสังวาสกันแล้ว ท่านฟ้องอาตมาที่ท่านก็อาบัติ
ตามหลักธรรมวินัยท่านก็อาบัติ แล้วที่ฟ้องก็โมฆะ ฟ้องไม่สำเร็จหรอกโดยธรรมวินัยนะ แต่ถ้าท่านจะไป
เอาคดีทางโลกมา แล้วก็ไปออกกฎหมายทางโลกมาใช้ของท่าน ท่านทำกันแล้ว อาตมาก็ไม่รู้จะทำยังไง
ถ้ามีข้อกฎหมาย สามารถเอาผิด อาตมาก็จำนน อาตมาจะทำยังไง ก็ต้องถูกว่าถูกจับไป แต่อาตมาก็ขอทำ
หน้าที่ตามที่อาตมาทำมาตลอดนั่นแหละ อาตมาก็ขอยืนยันว่าอาตมาทำตามธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า
ทำงานกับปวงชนมนุษยชาติ ก็ได้ผลมาอย่างที่เห็นนี่แหละ ทุกวันนี้ก็มีพัฒนาการขึ้นมา

นักข่าว : ในส่วนที่ไปแจ้งความกับท่านนี่ คือกล่าวว่าคุณทำไปชาวพุทธเสื่อมเสีย

พ่อท่าน : ก็ว่าไปได้ ท่านก็ทำให้เสื่อมเสีย ถ้าอาตมาจะพูดบ้างก็ได้เหมือนกันว่าท่านก็ทำให้
ศาสนาเสื่อมเสีย เพราะว่าทำอะไรเอะอะๆ เอะๆ ออกนอกกริตนอกรอยของศาสนาพุทธตั้งเยอะตั้งแยะ

นักข่าว : และที่ข้อหาที่ว่าแต่งกายเลียนแบบสงฆ์ละครับ

พ่อท่าน : อาตมาเข้าใจอย่างนี้ว่า เครื่องแบบนักบวชเนี่ยเป็นของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นของ
สาธารณะ ผู้ใดเป็นนักบวชของพุทธ ย่อมแต่งได้ทุกรูปทุกองค์ แต่มาในเมืองไทยนี้ อาตมาไม่เข้าใจ
ไม่รู้เหมือนกันว่า ท่านมีสิทธิ์นี้แต่เมื่อใด แล้วท่านก็มาแสดงสิทธิ์นี้ ออกกฎหมายเลยด้วยนะ เป็น
กฎหมายว่า ถ้าใครไปแต่งลอกเลียนท่าน ท่านถือว่าผิด กฎหมายในบ้านในเมืองเราก็ดึงเคาเรพ ก็ขอ
ยืนยันว่า อาตมาไม่ได้ลอกเลียน เพราะ...เจตนาไม่ได้ลอกเลียน เพียงอาตมาเชื่อว่าอาตมามีสิทธิ์
แต่งกายให้ถูกต้องตามธรรมวินัย ไม่ได้ลอกเลียนสงฆ์เถรสมาคม พยายามทำไม่ให้เป็นเหมือนด้วย ไว้คู้ก็
ชัดเจนอยู่แล้ว สิก็เหมือน นุ่งห่มก็เหมือน ตัดเย็บก็ไม่ให้เป็นแบบมีกระหงเหมือนของเถรสมาคม
อะไรอย่างนี้เป็นต้น คือ คนจะปลอมธนบัตรนี้ก็ต้องตั้งใจทำปลอมให้มันเหมือนทุกอย่าง ไซ้มีย จึงจะ
เรียกว่าลอกเลียน หรือตั้งใจปลอม แต่อาตมาพยายามที่จะทำไม่ให้เป็นเหมือน แล้วมันจะลอกเลียน
จะเป็นการปลอมที่ไหนเล่า

นักข่าว : ครับ ก็คือกระทำอย่างนี้ ก็คือ ไม่ได้เลียนแบบสงฆ์อย่างที่เขากล่าวหา

พ่อท่าน : ไม่ได้เลียนแบบ พยายามที่จะไม่ให้เหมือน บอกตรงๆ ว่าเราก็ไม่ได้อยากเหมือน
อย่างนั้นหรอก เพราะว่ามันผิดไปตั้งเยอะตั้งแยะ เราจะไปเหมือนทำไมละสิ่งที่ผิด เราก็อยากจะเป็นใน
สิ่งที่เราไม่ผิด

๑๕.๐๐ น. นักข่าวญี่ปุ่น KYODO NEWS ได้มาสัมภาษณ์เรื่องการชุมนุม ไม่ได้เกี่ยวกับ

ประเด็นที่แต่งกายเลียนแบบพระ จากบางส่วนของ การสัมภาษณ์ดังนี้

นักข่าว : คนที่ไม่พอใจท่านนายกฯ เรื่องการบริหาร กับการคอร์รัปชัน ในสายตาของท่านปัญหาที่หนักมากที่สุดของท่านนายกฯคืออะไร

พ่อท่าน : มีคุณธรรมไม่พอกับตำแหน่งและหน้าที่

นักข่าว : ท่านรู้สึกอย่างไรที่ฝ่ายค้านไม่ลงเลือกตั้ง

พ่อท่าน : มันเป็นวิธีการของการเมืองเขา เราไม่ได้มาด้วยเรื่องการเมือง เราเห็นว่าเมืองไทยมันร้อนแรง เหตุการณ์มันทำท่าจะรุนแรง ประวัติศาสตร์มันเคยรุนแรง เรามาเพื่อช่วยให้เกิดความสงบเรียบร้อยของการชุมนุม จะแพ้หรือชนะเป็นเรื่องรอง **การช่วยให้เกิดความสงบได้เป็นเป้าหมายหลักที่เราตั้งใจทำ**

นักข่าว : ที่ญี่ปุ่นเขาไม่คุ้นเคยกับการประท้วงของเรา กลางวันและกลางคืนเราก่ออะไรบ้าง

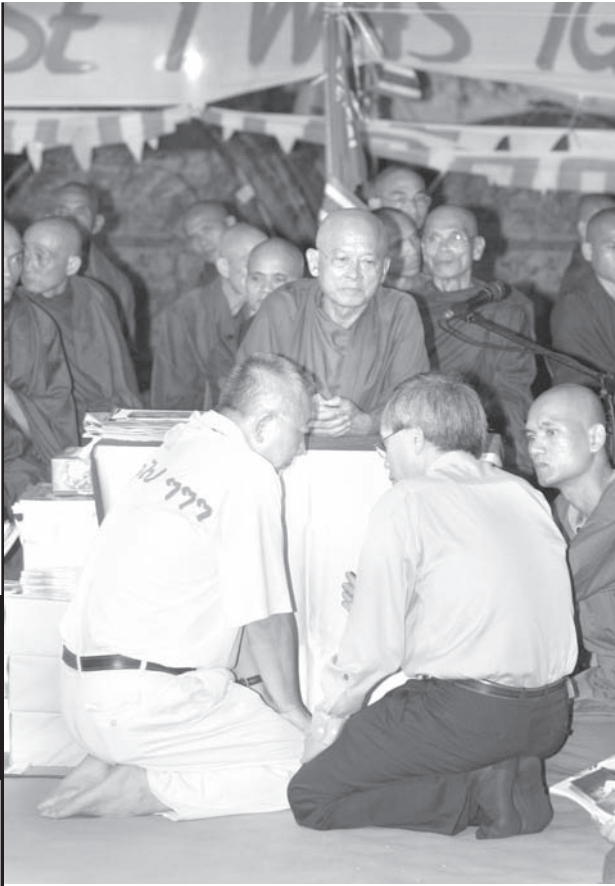
พ่อท่าน : เราไม่มีอะไรประจำ สวดมนต์ทำวัตร เน้นไปในทางปฏิบัติธรรม เรามาอยู่เพื่อเป็นมวลให้เขา ช่วยเก็บกวาดทำความสะอาดสถานที่ ทำอาหารเลี้ยงผู้มาชุมนุม ทำตนให้เป็นแบบอย่างของการชุมนุมอย่างสงบ สันติ แม้แต่คำพูดหยาบๆหรือรุนแรงพวกเราก็ไม่ใช่ ไม่ทำอย่างเขา กลางคืนฆราวาสพวกเราที่อยู่ที่นี่ก็นอนเร็วกว่าเขา สำหรับนักบวชนั้นก็กลับไปพักที่พุทธสถาน

ก่อน ๑๗.๐๐ น. **สมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐโฐ** ได้มาถึง แล้วไปประสานกับทางผู้จัดรายการในเวที เพื่อจะได้ยินมนต์พ่อท่านได้ไปขึ้นรายการในเวลา ๑๗.๐๐ น.

รายการบนเวทีพันธมิตราเพื่อประชาธิปไตยที่สนามหลวง **คุณอัญชลี ไพรีรักษ์ น.พ.วิชัย เอกทักษิณ** ขึ้นร่วมเป็นผู้ดำเนินรายการ โดยบ่อนคำถามในประเด็นที่ประชาชนส่วนหนึ่งสงสัย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมาร่วมชุมนุมในฐานะนักบวชอย่างนี้กับประเด็นที่กำลังเป็นข่าวแจ้งความว่าแต่งกายเลียนแบบญาติธรรมส่วนหนึ่งมาร่วมนั่งด้านหน้าของเวที รวมถึง **พล.ต.จำลอง**

บันทึกจาก ... บังจาสมณะ

ไปพบ

ปัญหาของคุณทักษิณ เขากลัวจะถูกยึดทรัพย์ ถ้ามีทางออกให้เขาก็คงจะพอเจรจากันได้ แต่ประชาชนส่วนหนึ่งจะไม่ยอมแน่

หมอล้านต์อยากจะทำให้พ่อท่านเป็นแกนนำในการเจรจา ถ้าเราไม่ทำให้หมาจนตรอก การเจรจาน่าจะเป็นทางออกได้ เพราะถ้าหมาจนตรอกมันจะกัดเราได้ ซึ่งนั่นย่อมหมายถึงการสูญเสียเลือดเนื้อของประชาชน

ทางเราน่าจะเสนอให้ทางออก โดยเจรจาทิ้งเขาออกไป แล้วทุกอย่างให้เป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม หมายความว่าอันใดที่เป็นของเขาก็ให้เป็นของเขา อันใดที่เป็นของรัฐก็คืนให้รัฐ ส่วนอันใดที่จะต้องถึงชั้นจองจำก็ต้องจองจำ อย่างนี้จะมีทางให้เขาออกได้บ้าง ไม่ใช่การยึดทรัพย์ทั้งหมด นั่นไม่ได้ผ่านกระบวนการยุติธรรม นี่เป็นหนทางเดียวที่ทั้งสองฝ่ายจะเจรจากันได้

ข้าพเจ้าเปรยถามว่า แล้วใครจะเป็นคนกลางที่จะประสานทั้งสองฝ่ายได้ คือไม่ใช่ตกลงกันอย่างนี้แล้ว แต่ประชาชนอีกส่วนหนึ่งจะไม่ยอม ต้องการจะยึดทรัพย์ให้หมด เพราะดูเหมือนอารมณ์ของประชาชนตอนนี้แรงมาก

คุณหมอยืนลุกมาให้พ่อท่านและ พล.ต.จำลองที่จะประสานสองฝ่าย โดยมี พล.อ.เปรมเป็นคนกลางในการเจรจา ข้าพเจ้าคิดว่าคุณหมอให้ค่าสูงกว่าความเป็นจริงแล้ว แต่ไม่ได้พูดอะไร

เสร็จจากรายการบนเวที พ่อท่านและหมุ่สมณะกลับมาที่เต็นท์กองทัพธรรม

๑๙.๑๔ น. **คุณสนธิและคุณสโรชา** ได้มากับพ่อท่าน จากนั้น**หมอวิชัยเอกทักษิณ** ได้เข้าไปสนทนาด้วย [ขณะหมอวิชัยกำลังสนทนา มีประชาชนที่สนใจมุงดูจำนวนมาก]

เดินทางกลับมาที่สันติอโศกก่อนเวลาเล็กน้อย เนื่องจากคณะหมอล้านต์และหมอแหงได้นัดหมายไว้

๒๐.๒๐ น. **หมอล้านต์ หัตถิรัตน์ หมอแหง โตจิราการ** และผู้หญิงมีอายุอีกคน มาสนทนากับพ่อท่าน เรื่องการจะดำเนินวิธีการอย่างไรต่อไปในปัญหานี้ หรืออยากให้มีคนกลางที่ไว้ใจได้ทั้งสองฝ่ายเป็นคนกลางในการเจรจา ณ วันนี เท้าที่ดูก็น่าจะเป็น พล.อ.เปรม แต่ปัญหาสำคัญก็คือ พล.ต.จำลองไม่ยอมจะไปบ้านป่า ด้วย พล.ต.จำลองเกรงว่าจะทำให้ป่าเปรมเสียภาพพจน์ นอกจากว่า พล.อ.เปรมจะเรียก

○ (อ่านต่อฉบับหน้า)

นี่คือ.....สังฆธรรม

จะสูงศักดิ์อัครฐานสักปานไหน
จะวิไลเลิศฟ้าสง่าศรี
จะเก่งกาจฉลาดกล้ำปัญญาดี
หากไม่มีคุณธรรมก็ต่ำตน
เกิดเป็นคนจนมีหนึ่งชีวิต
รู้ถูกผิดรู้สังเกตรู้เหตุผล
ทุกอย่างต้องรักษาหน้าที่ตน
จะเป็นคนที่เลิศประเสริฐคน

❖ วิทยา บัวแก้ว

ธรรมชาติ

ธรรณิพโรธ่าบไทรธชชิ่ง
ตัดไม้ทำลายป่าทั้งตาปี
เผาพลาสติกรมชั้นบรรยากาศ
เกษตรสารเคมีบีแฉดบ่นวน
ฆ่ากันเองทำสงครามข้ามประเทศ
ไม่เลือกชาติภาษาวัฒนธรรม
ถึงเวลาที่มนุษย์หยุดทบทวน
ทำลายพืชคนสัตว์วันตีกราม
ถึงเวลาที่มนุษย์จะช่วยมนุษย์
หยุดสงครามล้างเขตเกษตรกรรม
ชีวิตคนสัตว์พืชชีวิตสัตว์
กินพอกอยู่พอกกินอย่าหมิ่นมิตร
ดินน้ำลมไฟในธรรมชาติ
อาศัยเขายังแพร่พิษอมิตตพุกถ
โปรดฟังนะมนุษย์จงหยุดก่อน
เจ้าเป็นเพียงธุลีหวอในจักรวาล
อย่าบ่นอาจล้อเล่นเป็นอันขาด
ธรรมชาติคุณน้ำไฟลมดินฟ้า

มนุษย์ซึ่งโลกเกินเพลินสุขศรี
ขุดดินสูบก๊าซเกินที่โลกสุดทน
ขุดแร่ธาตุนั่นธรณินี่ปน
ทำลายดินเนทบัตลจนแดนน้ำ
ไม่เลือกเพศศาสนาข้างกระหน่ำ
แย่งชิงนำทรัพยากรนำเรอทาน
พดติกรรมยยวนที่หยาบหยาน
ธรรณิจึงทวงถามความเป็นธรรม
บริสุทธศีลห้าเล็กน้าระห่ำ
หยุดสงครามเหยียบย่ำสำชีวิต
เสมอภาคสารพัดอย่าหลงผิด
ธรรมชาติจะไกล่ชิตเป็นมิตรมนุษย์
มนุษย์ไม่สามารดจะหนีหลุด
อกตัญญูไม่หยุดอหังการ
โตใบเสาร์เป็นครูสอนโตโพศาล
จงเจียนตัวหยุดทะยานเผยอปัญญา
กฎธรรมชาติร้ายเหลือเหนือโลกหล้า
จะลบโทษหรือกรุณาตามฟ้าดิน...ฯ

❖ ทิวเรื่อง ไทยเขียว

๓๑ ธ.ค. ๔๗

คิดคนละบัว

ทูนนิยมถล่มล้าง โลก
แสดงเดชด้วยมัจฉา หมกไว้
อ้างอำนาจวาสนา เห็นอมนุษย์
ก่อเหตุแห่งทุกข์ไซ้ร์ สุดซึ่งสงสาร
เมื่อธรรมแสดงธาตุแท้ นายทูน
ลวงโลกให้หมกมุ่น แน่แท้
มองเห็นโทษเป็นคุณ หลงค่า
โลกฉิบหายห่อนแก้ หลบลืออยู่ไหน
บุญนิยมย่อหมกกล้า แสดงตน
ชี้ชัดถึงเหตุผล ทุกผู้
แสดงบทบาทให้ยล ทั่วโลก
บุญนิยมช่วยกู้ ก่อเกื้อการุณย์
ธรรมต้องแสดงธาตุแท้ แห่งธรรม
กล้าคิดกล้าพูดนำ ถูกถ้วน
กำจัดเหตุจากอธรรม ก่อทุกข์
ประกาศสัจธรรมล้วน ลกต้องตกตะลึง
เขาโค้นนั้นย่อมน้อย กว่าบน
เทียบปริมาณมวลชน มากน้อย
เขาโค่คู่กล้าจัญ อุปสรรค
บนมากคุณค่าด้อย เปรียบได้ตั้งคน

พระวิหารพันปี

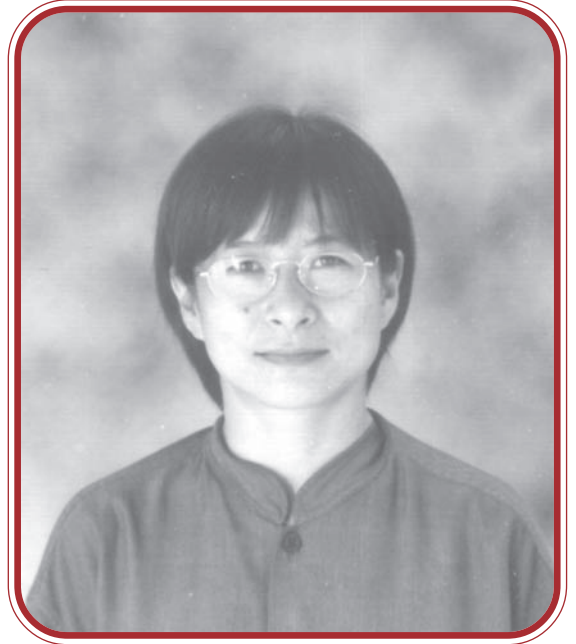
เจดีย์บรมสารีริกธาตุ

พระบรมสารีริกธาตุ
ตั้งผงาดเจดีย์ศรีไสว
ณ เมืองกรุงแดนฟ้าศิริไลซ์
ศูนย์รวมใจชาวอโศกโลกคนจริง
ก่อกำเนิดเกิดมาจากน้ำใจ
ของเหล่าลูกทำได้ทั้งชายหญิง
มีมรรคผลเพราะลดละสละทิ้ง
จึงเกิดสิ่งมหัศจรรย์สืบสานธรรม
ศรัทธาต่อความดีวิถีพุทธ
บริสุทธิ์สดใสมิให้ต่ำ
ด้วยวิสัยโพธิสัตว์ชาติผู้นำ
จักเทิดทูนคุณค่าธรรมศาสดา
จากตัวตนคนหนึ่งซึ่งมีผล
รวมมวลชนผลพลอยร้อยคุณค่า
แผ่ขยายเอื้ออวยช่วยประชา
อาณูภาพธรรมมาพระโคตม
วันที่แก่มิถุนาจารึกโลก
พอร้อยใจชาวอโศกผสานผสม
อธิษฐานจิตพลังใจให้อารมณ
พาลูกก้มน้อมอภิวัตธาตุดุคนจริง

❖ ทอง ๑๐๐ %

❖ เป็นต้น นาประโคน

๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

ชื่อใหม่ **พระตะวัน อนุโค**

ชื่อเดิม **สมพร อนุโค**

พี่น้อง ๗ คน เป็นคนที่ ๕

ภูมิลำเนา จ.สุพรรณบุรี

เกิด ๒๘ มิถุนายน ๒๕๐๔

สถานภาพ สมรส

การศึกษา ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ชั้นสูง (เทียบเท่าปริญญาตรี) จากวิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพฯ รพ.ราชวิถี (ปัจจุบันชื่อวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ) เมื่อปี ๒๕๓๗ ประกาศนียบัตรพยาบาลสาธารณสุขเวชปฏิบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล ปี ๒๕๓๖

อาชีพเดิม พยาบาล (พยาบาลวิชาชีพระดับ ๗)

สถานที่ทำงาน รพ.เจ้าพระยายมราช จ.สุพรรณบุรี ต่อมาย้ายมารับราชการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

พี่เพชรตะวัน พี่ใบพุทท ซึ่งอยู่ รพ.เจ้าพระยายมราช ชวนไปร่วมงานพุทธานิเทศน์ ที่พุทธสถานศาลือโคก เมื่อปี ๒๕๒๘ จากนั้นรับประทานอาหารมังสวิรัตอยู่ ๒ เดือน ก็ล้มหันกลับไปกินเนื้อสัตว์อีก เพราะไม่ได้มาวัด เนื่องจากดูแลคุณแม่ซึ่งป่วยเป็นอัมพฤกษ์อัมพาต ปี ๓๐ ได้มาร่วมงานพุทธานิเทศน์ที่ศาลือโคกอีกครั้ง หลังจากนั้นกินมังสวิรัตแต่กินไข่ด้วยอยู่ ๑ ปี แล้วรับประทานมังสวิรัตบริสุทธิ์มาจนถึงปัจจุบัน

ประทับใจ คำถามของสมณะที่ถามว่า “*สุสานที่ใหญ่ที่สุดอยู่ที่ไหน*” ทำให้ฉุกคิดขึ้นมา กระเพาะอาหารของเราไม่น่าจะ

เป็นสุสานเลยนะ คนที่มาร่วมงานพุทธานิเทศน์เป็นพันคน ยังกินกันได้ เราก็น่าจะทำได้

หลังจากพบธรรมะชาวอโศก ฝึกทำอาหารมังสวิรัตรับประทานเอง ทำให้เพื่อนๆ ที่ทำงานรับประทานด้วย ทำให้เพื่อนพยาบาลหันมากินเจ และมาวัดเพิ่มอีก ๑ คน จัดให้มีชมรมน้ำใจสีขาวในโรงพยาบาล ร่วมกันบุกเบิกกับพี่เพชรตะวัน มีการรับประทานอาหารมังสวิรัตทุกวันศุกร์ และขายพืชผักผลไม้ไร้สารพิษ จัดโรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคม และ

๑๒ สิงหาคม ที่โรงพยาบาล

ผลที่เกิดขึ้นโดยส่วนตัว

๑. สุขภาพดีขึ้น โรคภูมิแพ้ (ต้องรับประทานยาแผนปัจจุบันประจำ) อาการดีขึ้น จนปัจจุบันหายขาด

๒. ความเป็นคนขี้โมโห ขี้โกรธลดลง ยอมเสียเปรียบได้

เริ่มปฏิบัติธรรมจริงจัง เมื่อเข้ามาร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มเพื่อนบุญโศก ปี ๒๕๓๗ มีการประชุมกลุ่มเดือนละครั้ง ที่พุทธสถานปฐมอโศกบ้าง ที่บ้านญาติธรรมบ้าง ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสม่ำเสมอ เช่น รำมังสวิรัตของที่บ้านโพธิ์เจริญทุกอาทิตย์ งานบุญมังสวิรัตที่เวียนจัดตามที่ต่างๆ โรงเรียนพุทธธรรม วันอาทิตย์ อ.อุทอง จ.สุพรรณบุรี การได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ทำให้เราได้พบมิตรดี สหายดี มีการดึงเตือน ชัดเกลากันเสมอๆ โดยเฉพาะสมณะที่ดูแลกลุ่มเพื่อนบุญในขณะนั้น มีสมณะฟ้าไท สมณะนาไท และรูปอื่นๆ ท่านจะเอามาร้อยอย่างมา คอยติดตามเยี่ยมเยียน ดูแลทุกข์สุขในทุกๆ เรื่องของญาติโยม มีการเช็คศีลกันสม่ำเสมอ อย่างจริงจังแต่อบอุ่น พวกเราในกลุ่มจะไวใจกัน เปิดเผยกัน ทำให้สมาชิกกลุ่มเพื่อนบุญเหนียวแน่น รักกันเหมือนพี่น้องจริงๆ ทำให้เราต้องเคร่งครัดการปฏิบัติยิ่งขึ้น

เริ่มฝึกถือศีล ๘ วันพระ ปฏิบัติมาเรื่อยๆ ก็แข็งแรงขึ้น จึงฝึกถือศีล ๘ ช่วงเข้าพรรษา ๓ เดือน ช่วงแรกต้องต่อสู้มาก พอทำบ่อยๆ จิตก็แข็งแรงขึ้น ทำให้มั่นใจในเส้นทางที่พ่อท่านนำพาทำมากขึ้น

ลดละสิ่งที่เราติด เช่น การแต่งตัว ประหยัดมากขึ้น เลิกเล่นแชร์ เลิกเป็นท้าวแชร์ ขยันมากขึ้น เอาใจใส่คนไข้ เวลาต้องขึ้นเวรกลางคืนจะไม่นอน เป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่หน้าที่การงานกำลังเจริญก้าวหน้า ได้รับการยอมรับจากผู้บริหาร ทำให้เห็นทุกข์จากการมีลาภ เสื่อมลาภ มียศ เสื่อมยศ คำว่า โลกธรรม ๘ เป็นอันตรายอันแสนเผ็ดที่พ่อท่านเทศน์ชัดขึ้น เป็นจุดเปลี่ยนทำให้ตัดสินใจเข้าวัด โดยการชักชวนจาก สมณะนาไท ในขณะที่พ่อแม่ญาติพี่น้องไม่มีใครเห็นด้วยเลย ต้องอดทนต่อเสียงคัดค้านจากคนรอบข้าง

เข้ามาอยู่วัดเมื่อ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ณ พุทธสถานราชธานีอโศก โดยย้ายที่ทำงานมาที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ลาออกจากราชการ มารับราชการ ๒๑ ปี

*** บทบาทหน้าที่** เริ่มต้นรับผิดชอบงานต้อนรับ และงานด้านรักษาพยาบาล เป็นคณะกรรมการชุมชนสอนนักเรียนสัมมาสิกขา งานฝึกอบรม ต่อมาสมัครเป็นครูสัมมาสิกขาลัษยวงศ์ และย้ายจากฐานงานต้อนรับมารับผิดชอบงานโรงครัว ส่วนงานอื่นๆ ก็ยังรับผิดชอบเช่นเดิม

*** ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน** ลักกายะคือ การกิน ยังติดขนมหวาน และความอโรย

*** แนวทางแก้ไข** ตั้งตบะช่วงเข้าพรรษา และการเพิ่มตบะธรรม

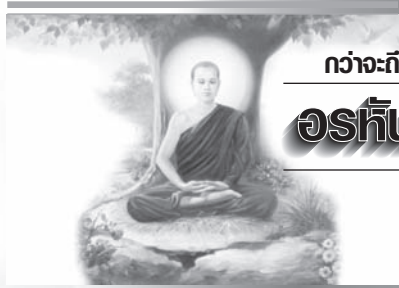
*** ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด** การวางใจให้ได้ เมื่องานไม่สำเร็จตามที่ตั้งเป้าไว้

*** คติประจำใจ** ทุกขณะที่เราต้องทน ต้องฝืน คือ การสร้างบารมี

*** เป้าหมายชีวิต** จะทำกรรมปัจจุบันให้สะอาดที่สุด

*** ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม** สิ่งที่ตั้งใจคือ จะทำร่างกายให้แข็งแรง เพื่อจะได้ตอบแทนพระคุณ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พ่อท่าน ชาวอโศก ที่ช่วยสร้างจิตวิญญาณดวงใหม่ให้ลูก

กว่าจะถึง
อรหันต์

 โดย...นวมนุชา

- แม้อิโณปรระณามซบไล้
แต่ใจไม่ท้อถอยหลัง
เพียรธรรมอดทนเป็นพลัง
ยากยังอย่าถึงนิพพาน.

พระยโสชเถระ

ในสมัยของพระพุทธเจ้าองค์วิปัสสี พระยโสชเถระเคยได้สั่งสมบุญกุศลเอาไว้แล้ว โดยได้เกิดเป็นลูกของคนดูแลสวน มีโอกาสได้ถวายผลไม้แก่พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ด้วยจิตใจที่เคารพเลื่อมใสยิ่ง

ครั้นเวียนตายเวียนเกิดต่อๆมา จนกระทั่งถึงสมัยของพระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม ก็ได้เกิดเป็นลูกชายของหัวหน้าชาวประมง ในหมู่บ้านชาวประมงใกล้ประตูเมืองสาวัตถิของแคว้นโกศล เขามีชื่อว่า ยโสชะ

อยู่มาวันหนึ่ง เขาและเพื่อนๆ ได้ไปลงอวนหาปลาที่แม่น้ำอจิรวดี จับได้ปลาเป็นจำนวนมาก แต่มีปลาใหญ่ตัวหนึ่งเกล็ดสีสวยงดงามเปล่งประกายดุจทองคำ พวกเขาเห็นเป็นของแปลกน่าอัศจรรย์ จึงนำปลาทิ้งไปถวายพระเจ้าปเสนทิโกศลทอดพระเนตร พระองค์ทรงพิจารณาแล้วก็มีอาการรู้ได้ จึงทรงแสดงความคิดเห็นว่า

“มีแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าเท่านั้น ที่จะทรงทราบเหตุของปลาทิ้งตัวนี้ได้”

แล้วทรงให้พวกเขานำปลาไปถวายพระพุทธรูปเจ้าองค์สมณโคดมทอดพระเนตร ครั้นพระศาสดาได้ทอดพระเนตรแล้ว ก็ตรัสเรื่องราวให้ฟังว่า

“ปลาสี่ทองตัวนี้ **เคยเป็นภิกษุในพระศาสนาของพระพุทธรูปเจ้าองค์กัสสปะ** แต่อยู่ในช่วงเวลาที่พระศาสนาเสื่อมถอยลง ทำให้บวชแล้วก็ปฏิบัติผิดทาง ครั้นมรณภาพก็ไปเกิดในนรก ต้องร่ำร้อนทรมานในนรกนานถึงหนึ่งพุทธันดร (ช่วงว่างเปล่าจากพระพุทธรูปศาสนา คือช่วงเวลาที่ศาสนาของพระพุทธรูปเจ้าองค์หนึ่งสิ้นแล้ว แต่พระพุทธรูปเจ้าองค์ใหม่ยังไม่อุบัติ) เมื่อใช้หนี้กรรมในนรกจบแล้ว จึงได้มาเกิดเป็นปลาสี่ทองในแม่น้ำอจิรวดีนั่นเอง”

แล้วพระศาสดาทรงแสดงผลแห่งกรรมต่างๆ พอจบพระธรรมเทศนา โยสชะก็บังเกิดความสลัดใจในวิบากกรรมทั้งหลาย มีจิตสำนึกดีขึ้นมาแรงกล้า จึงขอบวชในสำนักของพระศาสดา พร้อมด้วยสหายของตนอีกหลายคน

บวชแล้ว ก็ท่องไปฝึกฝนบำเพ็ญเพียรด้วยความอุทิศตน กระทั่งวันหนึ่ง...**ภิกษุโยสชะ เป็นหัวหน้าภิกษุประมาณ ๕๐๐ รูป** ได้เดินทางมาเข้าเฝ้าพระศาสดา ซึ่งประทับอยู่ที่พระวิหารเชตวัน อารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้นครสาวัตถีเมืองหลวงของแคว้นโกศล

มาถึงแล้ว ก็ได้จัดของหาที่ปัก พุดคุยกับบรรดาภิกษุเจ้าถิ่น ส่งเสียงดังอื้ออึง จนได้ยื่นไปถึงที่ประทับของพระศาสดา พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงตรัสถามพระอานนท์ เมื่อทรงทราบเรื่องแล้ว ก็ตรัสว่า

“ดูก่อนอานนท์ เธอจงไปเรียกภิกษุทั้ง ๕๐๐ รูปนั้นมา บอกว่าพระศาสดารับสั่งหาท่านทั้งหลาย” ครั้นภิกษุทั้งหมดนั้นมาเข้าเฝ้าแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ตรัสถามว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เพราะเหตุใดกัน พวกเธอจึงส่งเสียงดังอื้ออึง รวากับชาวประมงแย่งปลากัน”

ภิกษุโยสชะได้กราบทูลพระองค์ว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ภิกษุประมาณ ๕๐๐ รูปนี้ เดินทางมาถึงนครสาวัตถี เพื่อจะเข้าเฝ้าพระพุทธรูป ได้โอภาปราศรัยกับภิกษุเจ้าถิ่นทั้งหลาย ได้จัดที่พักอาศัย พากันเก็บบาตรและ **จีวร** จึงเกิดเสียงดัง พระเจ้าข้า”

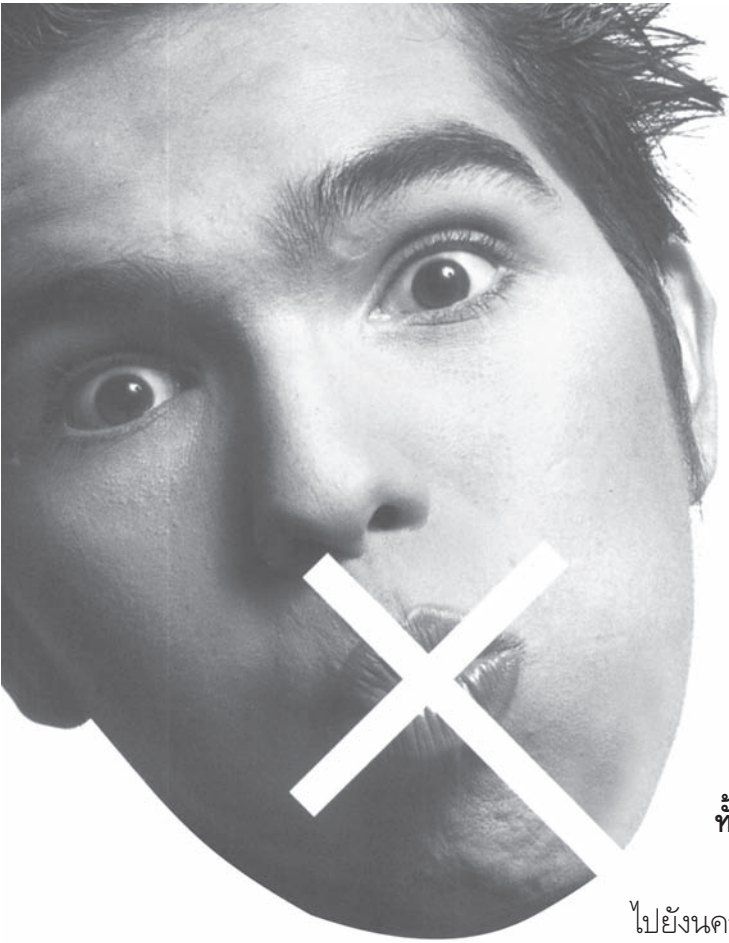
พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสดับเช่นนั้น จึงตรัสขับไล่ภิกษุอาคันตุกะทั้งหมด

“**ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พวกเธอจงไป เราประณาม(ขับไล่)พวกเธอ พวกเธอไม่ควรพักอยู่ในสำนักของเรา**”

ภิกษุเหล่านั้นทูลรับคำโดยดี แล้วลุกขึ้นถวายบังคม กระทำประทักษิณ(แสดงความเคารพโดยการเดินเวียนขวา) ไปเก็บของถือบาตรและจีวร พากันเดินทางไปยังแคว้นวัชชี กระทั่งถึงแม่น้ำวัคคุมุทานที

ณ ริมฝั่งแม่น้ำวัคคุมุทานทีนั่นเอง จึงเป็นที่จำพรรษาของภิกษุเหล่านั้น ก่อนจะเข้าพรรษาด้วยกัน ภิกษุโยสชะได้เรียกภิกษุทั้งหมดมาเตือนสติว่า

“ดูก่อนท่านผู้มีอายุ(เมื่อทริบาท)ทั้งหลาย **พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเป็นผู้ปรารถนาประโยชน์ ทรงแสวงหาประโยชน์ ทรงช่วยเหลือ ทรงอาศัยความช่วยเหลือ จึงได้ประณามเราทั้งหลาย** พระองค์ทรงปรารถนาประโยชน์แก่พวกเราให้อยู่อย่างใด ขอเราทั้งหลายจงสำเร็จการอยู่ด้วยกันอย่างนั้นเถิด”

ภิกษุเหล่านั้นก็รับคำ แล้วตั้งตนด้วยความไม่ประมาท มีความเพียร มีใจเด็ดเดี่ยว **แม้อยู่ร่วมกันจำนวนมาก ก็เหมือนอยู่เพียงผู้เดียว ไม่ปรากฏเสียงดังอ้ออึ้งใดๆอีกเลย** ทั้งหมดมีใจไม่ย่อท้อ รู้จักประมาณในข้าวและน้ำ แม้มีร่างกายชूपวมตัวสะพรั่งด้วยเส้นเอ็น ถูกเหล็บบยุกรุมกัด ก็มีสติอดกลั้นในอันตรายเหล่านั้น

ทุกๆรูปตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมเป็นอย่างยิ่ง กระทั่งได้ทำให้แจ้งในวิชชา ๓ (ความรู้แจ้งอันพาสู่ความพ้นทุกข์ คือ ๑. ปุพเพนิวาสานุสติญาณ = รู้ระลึกชาติของกิเลสตนได้ ๒. จุตูปปาตญาณ = รู้การเกิดและดับของกิเลสตนได้ ๓. อาสวักขยญาณ = รู้ความหมดสิ้นไปของกิเลสตนได้) **ได้บรรลุธรรมทั้งหมดเป็นพระอรหันต์ในโลก** ภายในพรรษานั้นนั่นเอง

ออกพรรษาแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จจาริกไปยังนครเวสาลีในแคว้นวัชชี ประทับอยู่ ณ ปามหาวันใกล้

นครเวสาลี ทรงมีญาณหยั่งรู้ถึงจิตของภิกษุเหล่านั้น จึงตรัสว่า

“อานนท์ ทางทิศที่ภิกษุทั้งหลายซึ่งอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำวัดคุมุทานทีนั้น ปรากฏแสงสว่างไสวแก่เรา เธอจงส่งภิกษุให้เป็นทูตไปยังภิกษุเหล่านั้น แล้วบอกว่าพระศาสดารับสั่งหาท่านทั้งหลาย พระศาสดาปรารถนาจะเห็นท่านทั้งหลาย”

พระอานนท์จึงไปกระทำตามรับสั่ง ภิกษุทั้งหลายซึ่งมีพระยโสเถระเป็นหัวหน้า จึงได้มาเข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์ของพระศาสดา ขณะนั้นเอง **พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงกำลังนั่งสมาธิอย่างสงบไม่หวั่นไหว** ภิกษุเหล่านั้นบังเกิดความคิดขึ้นมาว่า

“บัดนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอยู่ด้วยวิหารธรรม(สภาวะจิต)ไหนหนอ”

แล้วก็ได้พิจารณาตรวจดู จึงรู้ว่า

“**พระองค์ทรงอยู่ด้วยอาเนญชวิหารธรรม(สภาวะจิตอันสงบจากกิเลสมันคงไม่หวั่นไหว)**”

ตั้งนั้นภิกษุทั้งหมดจึงกระทำการนั่งอยู่ด้วยอาเนญชสมาธิบ้าง เฝ้ารอคอยอยู่อย่างนั้น จนกระทั่งเวลามีดเคาะลง ปฐมยาม(๑๘.๐๐-๒๒.๐๐ น.)ผ่านไป พระอานนท์จึงได้กราบทูลพระศาสดาว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ราตรีล่วงไป ปฐมยามผ่านไป **ภิกษุอาคันตุกะทั้งหลายนั่งอยู่นานแล้ว ขอพระองค์ทรงปราศรัยกับภิกษุเหล่านี้ด้วยเถิด** พระเจ้าข้า”

แต่พระศาสดายังคงนั่งอยู่ จนมัชฌิมยาม(๒๒.๐๐-๐๒.๐๐ น.)ผ่านไป พระอานนท์ก็กราบทูลซ้ำอีก

แม้อย่างนั้นพระศาสดาก็ยังคงนั่งอยู่ จนกระทั่งผ่านปัจฉิมยาม(๐๒.๐๐-๐๖.๐๐ น.) รุ่งอรุณแล้ว พระอานนท์จึงกราบทูลกับพระศาสดาอีกครั้ง

คราวนี้พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงออกจากสมาธินั้น แล้วตรัสกับพระอานนท์ว่า
“ดูก่อนอานนท์ ถ้าว่าเธอพึงรู้ไซ้ ความสำเร็จแม้มีประมาณเท่านี้ ก็จักพึงปรากฏแก่เธอ
เราและภิกษุทั้ง ๕๐๐ นี้ นั่งอยู่ด้วยอาเนญชสมาธิ”

แล้วทรงเปล่งอุทานอย่างเบิกบานเป็นคาถาธรรมว่า

“ภิกษุใดชนะหนามคือ กาม

ชนะการดำ ชนะการฆ่า

ชนะการจองจำได้แล้ว

ภิกษุนั้นมั่นคงไม่หวั่นไหวดุจภูเขา

ย่อมไม่หวั่นไหวในสุขและทุกข์”

พระศาสดาทรงสรรเสริญภิกษุเหล่านั้นทั้งหมด แต่สำหรับพระยโสชเถระถึงจะได้รับคำ
ยกย่อง ก็ยังคงหมั่นระลึกรักษาอยู่เสมอ มักกล่าวเตือนสติว่า

“ภิกษุอยู่ผู้เดียวย่อมเป็นเหมือนพรหม (ต้องมีเมตตา-กรุณา-มุทิตา-อุเบกขา)

อยู่ ๒ รูปเป็นเหมือนเทวดา (ต้องมีจิตใจสูงอย่างกระทบกระทั่งกัน)

อยู่ ๓ รูปขึ้นไปเป็นเหมือนชาวบ้าน (ต้องสำรวมอย่าว่านวยอ้ออึง) ย่อมมีความไกลาฬมาก

ฉะนั้นภิกษุพึงเป็นผู้อยู่แต่ผู้เดียว (อย่าคลุกคลีกับหมู่มาก)เถิด”

● **ถวบทพุทธ**

เสาร์ ๓ มิ.ย. ๒๕๕๙

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ ข้อ ๗๑)

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๓๑๕

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๑ หน้า ๒๗๒)

รายงาน

จาก

ชุมชนสีตาง

สันตโศก

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๔๙

เดือนนี้ปกติจะร้อนแต่ตอนต้นเดือนกลับเย็นสบายด้วยพายุฤดูร้อน แต่ก่อนเดือนเมษายนเป็นฤดูร้อนแต่ตอนนี้กลายเป็นฤดูฝนไปแล้ว ความคุ้นทางการเมืองคงยังร้อนอยู่พร้อมที่จะระเบิดออกมาได้ทุกขณะ

* เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑๐ โหตปะชายธรรมกระจายขึ้นเป็นภาค และภาคขยับย้อมขึ้นเป็นสามเถร

อ.๑๑ ประชุมอภิธานิยธรรมคุยกันเรื่องเหตุการณ์บ้านเมืองที่มีผลกระทบต่อสมณะและชาวอโศก

พ.๑๓ สมณะฟังพระปาติโมกข์ที่บโนโบสถ์

อา.๑๖ ชาวสันตโศกพิริตน์น้ำดำหัวผู้สูงวัย

จ.๑๗ บวชนาคขยับย้อมขึ้นเป็นสามเถร โดยอุปัชฌาย์บิณบน ธิรจิตโต

อ.๑๘ ประชุมอภิธานิยธรรม

* งานกุชาติ

ส.๑-๑.๔ ชาวกองทัพธรรมยังชุมนุมอยู่ที่ถนนพิษณุโลกข้างหน้าทำเนียบรัฐบาล

จ.๓ น.ส.ดินตะวัน วงศ์แสนสาน ม.วช. ปฐมอโศก ถูกรถสามล้อเครื่องชนตอนหัวค่ำที่สะพานผ่านฟ้า

อ.๔ น.ส.ดินตะวัน วงศ์แสนสาน ม.วช. ปฐมอโศกเสียชีวิตเวลา ๑๙.๔๐ น. นายกัทกษิณ ประกาศเว้นวรรคทางการเมืองเวลา ๒๐.๓๐น.

พ.๕ กลับจากการชุมนุมที่ถนนพิษณุโลกข้างทำเนียบรัฐบาล

-สรุปการไปชุมนุมด้านระบอบทักษิณ

-เทศน์หน้าศพ ศิษย์เก่า น.ส.ดินตะวัน

วงศ์แสนสาน สัมมาสิกขาลัยวังชีวิตปฐมอโศก อายุ ๒๒ ปี เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุรถชนที่สะพานผ่านฟ้า ในขณะที่จะไปพักค้างที่หน้าทำเนียบเพื่อร่วมชุมนุม

-พ่อท่านเน้นให้เราทำตนเองให้ดีขึ้น
เตรียมรับกระแสสังคมที่ยอมรับกองทัพธรรม
ในชุมชน

พถ.๖ ไปงานฉาบหนักจศพ น.ส.ดินตะวัน
วงศ์แสนสถาน ที่ชุมชนปฐมอโศก

ศ.๗ ชาวอโศกไปร่วมชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตร
ที่สนามหลวงครั้งสุดท้ายได้การตอบรับอย่างดี
และแสดงความคิดเห็นถึงบางคนอยากสมัครเป็น
สมาชิกชาวอโศก

ส.๘ ชาวอโศกกลับสถานที่ปฏิบัติธรรมและ
ชุมชนของตนเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น
หลังจากทิ้งมาเป็นแรมเดือน

อา.๙ ล้อมวลชนสัมภาษณ์พ่อท่าน

✽ การศึกษาบุญนิยม

ส.๘ คณะกรรมการการบริหารโรงเรียน
สัมมาสิกขาประชุม ตกลงว่าจะไม่จัดงานยุวพุทธ

อา.๙ ประชุมผู้ปกครองพุทธธรรม
-ประชุมครูวิชฌ์และครูชาฎีให้คะแนนศิ
เด่นและเป็นงาน

จ.๑๐ สอบคัดเลือกวิชาการและสัมภาษณ์
นักเรียนชั้น ม.๑ จำนวน ๓๓ คนคัดเลือกได้ ๒๔ คน

อ.๑๑-พถ.๑๓ นักเรียนสัมมาสิกขาคู่ตัว
ม.๑ และ ม.๔ ไปขนฟางที่ สวนบุญผักพืช
ปทุมธานี

พ.๑๒ นิสิตเข้าห้องเรียนเตรียมเข้ากับสมณะ
ชาบซึ่ง ลีริเตตช

อา.๑๖ นิสิตเข้าห้องเรียนธรรมะวิถีพุทธกับ
สมณะฟ้าไท สมชาติโก

-ประชุมคณะกรรมการบริหารโรงเรียน
สัมมาสิกขาเพื่อตัดสินการคัดเลือกตัวคัดเลือกม.๑ เหลือ
๒๒ คน

พ.๑๙ นักเรียนสัมมาสิกขาไปช่วยงาน
ปลูกเสกฯ ที่คีรีชะอโศก

อา.๒๓ ชาวสันติอโศกเดินทางไปงานปลูก
เสกฯ ครั้งที่ ๓๐ ที่คีรีชะอโศก

จ.๒๔-อา.๓๐ งานปลูกเสกครั้งที่ ๓๐ ที่
คีรีชะอโศก

ในงานปลูกเสกฯครั้งนี้ พ่อท่านให้
พวกเราเร่งรัดพัฒนาตนเองให้มากขึ้น
ขึ้น ไม่นินดีในความเนิ่นช้า ถ้าเราอยาก
เห็นอะไรที่ดีเกิดเร็วๆในสังคม ตัวเรา

นั่นแหละ ทำดีให้ได้เร็วๆ แล้วสิ่งดีก็จะ เกิดเร็วตามไปด้วย

ด้วยความอ่อนน้อมหมอบกราบคารวะแด่พระสัมมา
สัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้า และพระอาริยเจ้าทั้งหลาย

สมณะฟ้าไท สมชาติโก

ประจักษ์เตือนขณภาพาคม๒๕๕๙

ร้อนๆๆจึ่งเลยมีพุนตกกลับกันไป พากี้แรงแ
เหมือนฤดูพุนตอนเดือนตุลาคม สมัยก่อนพุนตกน้ำ
ท่วมจังหวัดภาคเหนือน้ำสูง ๕ เมตร คนชุมชน
กำลังมีอันที่ในชมการภาพยนตร์เรื่อง แดจกับ(ลา
ยศ สรรเสริญ โลภยศ) มาคอยกันก่อนเวลาฉายเลย
โอ! ถ้าชาวอโศกมีอันที่ในการปฏิวัติธรรมได้อย่าง
การชมภาพยนตร์แดจกับ ชาวอโศกคงพัฒนาไปได้
ไกลมากกว่านี้แน่นอน

*** เหตุการณ์ทั่วไป**

ทุกวันพหุสบัติประชุมกรรมการชุมชน
ทุกวันอังคารประชุมอธิการนิยธรรมและ
ประชุมบริษัทต่างๆ

จ.๑ ประหมิงดาวบุญย้ายจากบ้านราชฯ มา
รักษาตัวที่สันตืออโศก

พ.๓ ประชุมคนวัดหญิงคนวัดชาย

-ประชุมภาค-สามเณร

อา.๗ ประชุมกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ

-ประชุมผู้ปกครองพุทธธรรมวันอาทิตย์
เตรียมไปเข้าค่ายที่อินทร์บุรี

จ.๘ บวชคนคณรินทร บำรุง เป็นสามเณร
โดยอุปชฌาย์เดินดิน ดิกขวิโร

-ชาวอโศกไปให้กำลังใจ ๕ พันมิตร ที่
กองปราบปรามและสำนักอัยการ

-พ่อท่านไปให้ปากคำที่ สน.ชนะสงคราม
ในคดีแต่งกายเป็นพระ นักพรต นักบวช ใน
ศาสนาใดๆโดยมิชอบและไปเทศน์ที่สนามหลวง

-พ่อท่านเทศน์ในเวลา ๑๘.๐๐ น. รายงาน
การไปสน.ชนะสงคราม และบอกว่าคงจะต้อง
ลงมาเทศน์ให้พวกเราให้มากขึ้น

-สัปดาห์พระพุทธรักษา มูลนิธิเพื่อน
ช่วยเพื่อนไปร่วมงานที่สนามหลวง

อ.๙ ประชุมอธิการนิยธรรม ประเด็น
สมณะจะต้องช่วยกันรับผิดชอบงานมากกว่าเดิม

ศ.๑๒ เวียนธรรมฝนตกหนักฟ้าผ่าทำให้
เครื่องส่งวิทยุชุมชนเสียหาย

ส.๑๓ ประชุมกลุ่มชลบุรีโดยสมณะเมืองแก้ว

อ.๑๖ ประชุมวิสามัญชุมชนเตรียมงานฉลอง
ปัญญาสมโภช ที่สันตืออโศกในงานอโศกรำลึก
๙-๑๓ มิ.ย.

ส.๒๐ ประชุมกลุ่มวังจันทร์พฤษภา โดย
สมณะฟ้าไท สมชาติโก และสมณะธรรมทาบฟ้า
รวิวัฒน์

อา.๒๑ เวียนพระไตรปิฎก

จ.๒๒ ชาวชุมชนช่วยกันทำ ๕ ส. เตรียม
งานอโศกรำลึก

อ.๒๓ ชาวชุมชนไปร่วมงานฉาบปกิฉศพ
คุณพ่อของ ท.ญ. จงดี ที่ปฐมอโศก

-ประชุมอธิการนิยธรรมพิจารณาคดีคน
วัดผิดศีลข้อ ๓ สรุป สมณะกอบชัย ชัมมาวุธ

ให้ข้อคิด พวกเราควรสำนึก ขวนขวายที่จะไปเรียนธรรมะบนกระดานที่พ่อท่านสอนเพื่อจะได้เกิดจิตที่ดีในการพัฒนา

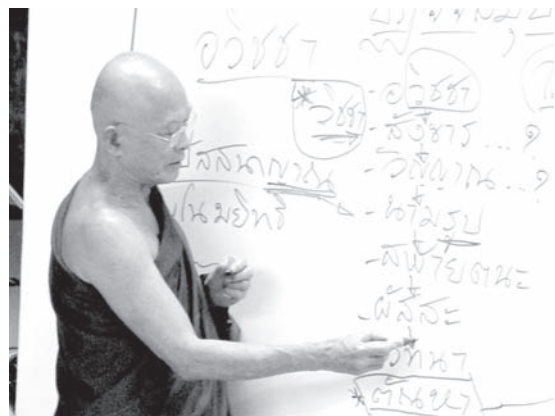
ส.๒๗ สมณะและพระร่วมฟังพระปาติโมกข์ที่บนโบสถ์และพิจารณาคติบุคคลต้องห้าม

-ประชุมชุมชนสวนบุญผักพืชเพื่อทราบความคืบหน้าในการปรับพื้นที่จะต้องถมที่ให้อีก ๕๐ ซม.

อา.๒๘ ประชุม ๘ องค์การคือ มูลนิธิธรรมสันติ ธรรมทัศน์สมาคม กองทัพนวมูลนิธิ สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม มูลนิธิบุญนิยม สำหรับสมาคมศิษย์เก่าสัมมาสิกขา กรรมการมาเพียงคนเดียว ไม่สามารถประชุมได้

จ.๒๙ ชาวชุมชนร่วมทำ ๕ ส. เพื่อต้อนรับงานฉลองปัญญาสมโภชอโศกรำลึก

* ความกรุณาของพระโพธิสัตว์

พ.๑๐ พ่อท่านแจ้งให้ทราบว่า ท่านจะสอนธรรมะบนกระดานในเย็นวันพุธ เย็นวันศุกร์ และเช้าวันจันทร์ และอนุญาตให้สมณะไปร่วมงานวิสาขะที่สนามหลวงได้

-๑๘.๓๐น.-๒๐.๐๐น. พ่อท่านเริ่มสอนด้วยการบรรยายแบบเดิมด้วยการนั่งบนเก้าอี้ และในช่วงหลังประมาณ ๑ ชั่วโมงเศษ สอนด้วยการยืนบรรยายและเขียนบนกระดาน ผู้ฟังมีทั้งเด็กและผู้ใหญ่ดูมีอาการตื่น(ไม่ม่วง)กันดี

จ.๑๕ พ่อท่านไปเปิดศูนย์พลาภิบาลที่ปฐมอโศก

พ.๑๗ พ่อท่านสอนธรรมะกระดานเรื่อง จรณะ ๑๕ ตั้งแต่ ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.

ศ.๑๙ พ่อท่านสอนธรรมะบนกระดานเรื่อง วิชชา ๙ และ ทิฎฐิ ๑๐

จ.๒๒ พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้าเรื่อง โทษและการดับอวิชชา

พ๒๔ พ่อท่านสอนธรรมะบนกระดานเรื่อง ทิฎฐิ ๑๐

ศ.๒๖ พ่อท่านสอนเรื่อง สัมมาทิฎฐิและปฏิจจสมุปบาท

จ.๒๙ พ่อท่านเทศน์เรื่องในบทสวดมนต์และอวิชชา๘

อ.๓๐ พ่อท่านเดินทางไปพุทธสถานศาลิอโศก เพื่อเปิดโรงเรียนสัมมาสิกขา

พ.๓๑ พ่อท่านสอนธรรมะบนกระดานเรื่อง
อวิชาชา๘ในเรื่องอดีตและอนาคต

* การศึกษาบุญนิยม

ทุกสัปดาห์นักเรียนสัปดาห์มาศึกษาแต่ละชั้นเรียน
จะหมุนเวียนไปช่วยงานที่สวนบุญผักพืชสัปดาห์ละ
๔ วัน

ส.๖-๖.๘ อบรมผู้ปกครองสัปดาห์มาศึกษา

อ.๑.๗ นิสิตเข้าห้องเรียนวิถีพุทธ

-ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงระบบการศึกษา

จ.๘ เด็กสัปดาห์มาศึกษาเลือกฐานงาน

พ.๑๐ เด็กสัปดาห์มาศึกษาเลือกประธานนักเรียน

ศ.๑๒-๑๓.๑๔ ผู้ปกครองและเด็กนักเรียน
พุทธธรรมวันอาทิตย์ไปเข้าค่ายที่อินทร์บุรีทำให้
เกิดความอบอุ่นดี

อ.๑๖ ประชุมกรรมการการศึกษา ๘ สาขา

อ.๒๑ รับสมัครนักเรียนพุทธธรรมวัน
อาทิตย์

-ประชุมนักเรียนสัปดาห์มาศึกษา เพื่อชื่นชม
ชื่นชมทรัพย์

จ.๒๒ สัมภาษณ์นิสิต

-นักเรียนช่วยทำ ๕ ส. ชุมชนและกิจกรรม
ชมรม

อ.๒๘ เปิดโรงเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์
มีเด็กมาเรียน ๓๖ คน

-ประชุมผู้ปกครองนักเรียนพุทธธรรมวัน
อาทิตย์เรื่องกิจกรรมโรงเรียน

* พึ่งเกิด พึ่งแก่ พึ่งเจ็บ พึ่งตาย

สมณะเลื่อนล้ำ ปาตุภูโต มาทำเครื่องพึ่ง
สมณะแดนเดิม พรหมจริโย มารักษาโรคฟัน
และตับ สมณะปองสุญ โสมลิตธัมโม ยังต้องดูแล
สิกขมาตุสดีไสอยู่ในช่วงรักษาตัว สิกขมาตุ
จินดายังคงทำกายภาพบำบัด สมณะถนอมคุณ
ยังต้องไปล้างไต

จากวันเป็นเดือน อายุพ่อท่านใกล้ ๗๒ ปีเข้าไป
แล้ว นั่นหมายความว่า ท่านจะหมดอายุ แต่ความ
กรุณาของพระโพธิสัตว์ย่อมไม่มีขีดจำกัด ท่าน
พากเพียรมีอิทธิบาทที่จะมีชีวิตต่อไปอีก ๗๔ ปีทีเดียว
อายุพ่อท่านจะยืนยาวไปอีก ๗๔ ปีได้หรือไม่ ขึ้นอยู่
กับพวกเราด้วยที่จะมีส่วนเกื้อกูลอำนวยความสะดวกให้
อายุท่านยืนยาว นั่นคือพวกเราชาวโศกจะไม่เป็นคนที่ดี
อันเป็นคนที่ว่าง่าย เลี้ยงง่าย เจริญง่าย รับรองพ่อท่าน
คงจะอายุยืนยาวได้แน่นอน ถ้าพวกเราทำได้ดีมาก
แม้แต่ผู้รายงานจะพากเพียรให้เป็นผู้ว่าง่าย เลี้ยงง่าย
ให้ได้เจริญง่าย จะได้มีส่วนร่วมในการสร้างกุศลร่วมกับ
พระโพธิสัตว์องค์นี้ด้วยขอตั้งใจอย่างแน่วแน่จริงๆ

แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้า
พระอาริย์เจ้า ด้วยความเคารพ คารวะ

 สมณะฟ้าไท สมชิตีโก

ปฐมอโศก

ประจำปีเดือนเมษายน ๒๕๕๙

กองทัพอธรรมร่วมพันธมิตรฯ ออกไปกู้ชาติครั้งนี้ ชาวอโศกต้องสูญเสีย นางสาวดินตะวันเนื่องจากอุบัติเหตุขณะไปธุระและจะกลับมาร่วมชุมนุมกับกองทัพอธรรมข้างทำเนียบ เมื่อวันที่ ๓ เม.ย. เวลา ๐๙.๓๐ น. เธอสิ้นลมที่ ร.พ.มิชชั่น วันที่ ๔ เม.ย. เวลา ๐๙.๕๐ น. ร่างของเธอได้นำมาบำเพ็ญกุศลที่ พส.สันติอโศก วันที่ ๖ ได้นำ มาประชุมเพลิงที่ชุมนุมปฐมอโศก เวลาบ่าย ๓ โมง ก่อนประชุมเพลิง พ่อท่านแสดงธรรม ต่อจากนั้น เป็นรายการจากความจริงถึงดินตะวัน งานศพครั้งนี้ มีหมู่สมณะ สิกขมาตุ ญาติธรรม มาร่วมประชุมเพลิง เป็นจำนวนมาก

๑.๑๑-๑๕ อบรมยวพุทธททายาท ครั้งที่ ๒๑ มีเยาวชนมาร่วมอบรม ๕๐ คน นักเรียน ม.๑ สอบเข้าได้ ๒๔ คน นักเรียน ม.๓ สอบเลื่อนชั้นขึ้น ม.๔ รวม ๒๐ คน

๑๑.๑๖ เวลา ๐๔.๐๐ น. ประชุมคณะครู ไปจนถึง ๒๑.๐๐ น. เพื่อตกลงในรูปแบบและหลักสูตรความเหมาะสมในปีการศึกษาใหม่ แม้พวกเราจะมีความเห็นที่ต่างกันก็เป็นเอกภาพอันหลากหลาย

- บ่าย ประชุมชุมชนฯ พ่อท่านเป็นประธาน เป็นเวลา ๔ เดือนที่หมู่เราเว้นวรรคการประชุม เนื่องจากมีงานเร่งด่วนยิ่งกว่า เมื่อมาประชุมวาระนี้

เรื่องราวจึงมากมาย การศึกษาของชาวอโศก ต้องอย่าทำตัวเองเป็นคนตกยุค เพื่อยังประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อม พ่อท่านสรุปการประชุมว่า นับจากวันนี้ไปงานของพวกเราจะหนักเพิ่มขึ้น สืบเนื่องมาจากงานกู้ชาติ เราจะสามารถช่วย สังคมได้ ตัวเราเองต้องเจริญในการปฏิบัติธรรมให้มากกว่านี้ สังคมเขาทุกซั้วร้อน เพราะตกเป็นทาสโลกีย์ ถ้าไม่ช่วยเขา ก็ใจดำเกินไป งานพวกเรากำลังต้องหนักขึ้น แต่งานจะหนักจะเบาชีวิตเราก็คงต้องตาย จงตายอย่างมีคุณค่า เพราะชาวอโศกเพื่อมวลมนุษยชาติ

๑๑.๒๑ เวลา ๐๔.๐๐ น. ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา และ ช่างชุมชนฯ ประมาณ ๓๐ กว่าคน ไปร่วมงานคืนสู่เหย้าเข้าคืนถ้ำ สัมมาสิกขา รวมเลือดพี่ เลือดน้อง คล้องวิญญาณ สำนวนวัฒนธรรม บุญนิยม ที่พส.ศิระอโศก

- เข้า ข้ามรณภาพของสมณะรัชมบุญ

จัดตบฏัญญา ขณะเดินจาริก เพื่อมาร่วมงาน
ปลุกเสกฯ ที่สี่ระชะโศก จากอุบัติเหตุรถทัวร์ชน
ส่วนสมณะ อีกรูปหนึ่ง คือสมณะหม่อม มุทุกันโต
ถูกเฉี่ยว ได้รับบาดเจ็บ เหตุเกิดที่อ.สังขะ
สมณะมุทุกันโตต้องพักรักษาตัวอยู่ที่ ร.พ.ประจำ
จังหวัดสุรินทร์

ศ.๒๑-ส.๒๒ ชาวชุมชนออกเดินทางไปร่วม
งานปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๓๐ ที่พ.ส.สี่ระชะโศก

ส.๒๒ เข้าช่วงขณะเดินทางไปสี่ระชะโศก ได้
ข่าวทราบการจากไปของคุณพ่อเจริญ อาจหาญ
จากไปด้วยโรครชรา อายุ ๗๖ ปี

-เวลา ๑๖.๐๐ น. ร่วมประชุมเพลิงสมณะ
ร่วมบุญ จัดตบฏัญญา รวมอายุได้ ๕๙ ปี บวช ๑๑
พรรษา มีสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรมมาร่วม
ประชุมเพลิงจำนวนมาก โดยมีพ่อท่านเป็นประธาน

อา.๒๓ เวลา ๐๕.๐๐ น. ประชุมสมณะมหา
เถระ ครั้งนี้มี ๒๑ รูป เพื่อชำระอธิกธัมม์ เพื่อ
ปรับทีฐิ ให้สอดคล้องกันเป็นหนึ่ง เพื่อเป็นแบบ
อย่างอันดีให้แก่เพื่อนสหพรหมจรรย์ที่ตามมา
ภายหลัง เพื่อความผาสุกของหมู่กลุ่ม ใช้เวลา ๔
ชั่วโมง

สมณะทุกรูปต่างอุทานเป็นเสียงเดียวกันว่า
ได้ประโยชน์อย่างมาก

อา.๓๐ หมู่เราชาวชุมชนเดินทางกลับปฐมม อโศก
โดยสวัสดิภาพ

 สมณะกรรมกร กุฎิไฉ

ประจำปีเถิดขพฤษภาคม ๒๕๕๙

เดือนพฤษภาคมของทุกปี ตรงกับวันสำคัญ
ในพุทธศาสนา คือ วันวิสาขบูชา ปีนี้ตรงกับวันที่
๑๒ พ.ค. ชาวพุทธทั่วโลก พร้อมใจกันปฏิบัติบูชา
ตามอันภริย์พละ ตามศรัทธาของแต่ละคนไป

วันวิสาขบูชาปีนี้ปฐมมอโศกจัดรายการพิเศษ

อาภิก ทำวัตรเช้าช่วงเช้ามืด เกศนก่อนดับ เย็น
เวียนธรรมเป็นเวลา ๒ ชั่วโมง สมณะ - ลิกขมาตุ
รวม ๑๕ รูป ญาติธรรมร้อยกว่าชีวิต ทุกคนต่าง
รับเรียงตามสมควรแก่ธรรม

อ.๒ สัมมาสิกขาปฐมมอโศกเปิดเรียน ปีนี้
มีนร.ทั้งหมด ๑๐๘ คน

ส.๖ สมณะคือใคร อโศโก เพื่อนสมณะ
ลิกขมาตุ รวม ๕ รูป และญาติธรรมจากกลุ่ม
เพื่อนบุญ ประมาณ ๔๐ คน ไปร่วมทำบุญ
ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี

อา.๗ สมณะ นาโท อิสสรชโน เพื่อน
สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมออกเดินทาง
ไปร่วมประชุมกลุ่มสังฆธรรมชีวิต ไร่สารพิษ
อ.วังม่วง จ.ลพบุรี มีสมาชิกมาร่วมกิจกรรม
ประมาณ ๕๐ คน

-ช่วงเช้า สมณะแก้วแก้ว สรณียโย รับ
กิจนิมนต์ แสดงธรรมที่ท้องสนามหลวง ร่วม
งานวิสาขบูชา

จ.๘ เวลา ๗.๐๐ น. ชาวชุมชนปฐมมอโศก
ประมาณ ๕๐ คน ออกเดินทางไปสน.ชนะ
สงคราม กทม.เพื่อไปร่วมรับฟังรับรู้อำนาจหน้าที่
สอบปากคำพ่อท่าน เนื่องจากมีผู้อ้างตัวเป็น

เครือข่ายชาวพุทธแจ้งความว่า พ่อท่านและหมู่
สมณะ ลิกขมาตุทั้งหมด แต่งตัวเลียนแบบพระ
ในเมืองไทย สรุปผลการสอบปากคำคราวนี้เจ้า
หน้าที่พิจารณาแล้ว ว่าเป็นคดีเก่าที่เคยดำเนิน
การที่ศาล และศาลได้ตัดลินความไปแล้ว เมื่อปี
๒๕๕๖ คดีใดที่ศาลได้ตัดลินไปแล้วทางเจ้าหน้าที่
ตำรวจจะไม่รับดำเนินคดีซ้ำอีก เมื่อเจ้าหน้าที่
สอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว พ่อท่านและหมู่บางส่วน
เดินทางไปแสดงธรรมในงาหวีสาขุชา ณ ห้อง
สนามหลวง นิมนต์โดยมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน

จ.๑๕ ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ
คุณเหมือนพร(แพทย์ทางเลือก) และทีมงานอีก ๓
คน มาเปิดหลักสูตรรักษาตาเป็นเวลา ๗ วัน
๑๕-๒๒ พ.ค. จุดประสงค์เพื่อทำบุญในโอกาส
ครบ ๗๒ ปีพ่อท่าน ด้วยการรักษาสุขภาพ รักษา
ตาให้แก่ลูกของพ่อท่าน มีสมณะ ลิกขมาตุ ชาว
ชุมชนประมาณ ๕๐ ชีวิต เมื่อจัดแล้วเห็น
ประโยชน์มาก จะจัดขึ้นอีกในวันที่ ๑-๗ พ.ย.
ช่วงงานมหาปวารณา จึงขอนิมนต์ สมณะ และ
ลิกขมาตุทุกรูป มาใช้บริการ ให้รางวัลชีวิต

ตนเอง ด้วยการซ่อมแซมสุขภาพ ขออนุโมทนา
กับคุณเหมือนพร และทีมงานที่มาช่วยรักษา
หมู่เราที่ ปฐมอโศก

จ.๑๕ ประชุมชุมชน พ่อท่านเป็นประธาน

อ.๑๖ พ่อท่านพาทำวัตรเช้า สรุปการไป
ร่วมชุมนุมกู้ชาติ เรื่อง “บททดสอบภาคสนาม
ด้วยพุทธวิธี” ตอนเย็น รายการเอื้อไออุ่น ชู
สร้างธรรมทายาทรับมรดก พวกเราทุกคนต่าง
รื่นเริงในธรรมกันดี

ส.๒๗ สมณะเก่าก้าว สรณีย์ รับกิจนิมนต์
ไปแสดงธรรมกับเพื่อนสมณะที่พุทธเมตตาธรรม

อาคันตุกะที่มาเยือน

พท.๔ เวลา ๑๓.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น. สำนัก
วิทยบริการแห่งสถาบันเทคโนโลยีเอเซีย นำชาว
ต่างชาติจากประเทศศรีลังกาจำนวน ๘ คน มาดู
งานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และทรัพยากร
ธรรมชาติให้เหมาะสม นำโดย ดร.โจนาธาน ซอร์
เป็นผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ

พท.๑๑ เวลา ๑๓.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น. ชาว
มาเลเซีย ๑๐ คน มาชมชุมชนวิถีพุทธ นำโดย
พระสมณลักขโณ

อา.๒๑-จ.๒๒ คุณสุรสิทธิ์ ธนาโชติวรพงษ์
(สามีคุณมนทิรา อุฎฐากปฐมอโศก) และดร.กลางพล
โชติพล เจ้าหน้าที่ปรึกษาประจำโรงงานมาตุผล
งานของโยมเนลิมา ใจเดียว ด้านการกำจัดขยะ
มาเป็นเชื้อเพลิง

ศ.๒๖-ส.๒๗ อาจารย์เท็ด เมเยอร์ จาก
มหาวิทยาลัยเว็บสเตอร์ จ.เพซบุรี นำนักศึกษา
ต่างชาติมา ๑๗ คน มาศึกษาดูงานปฏิบัติธรรม
ของชาวอโศก และชุมชนชาวพุทธ กลับไปด้วย
ความประทับใจ

การอบรม

พ.๑๗-อา.๒๑ หลักสูตรพัฒนาการเกษตรสู่ระบบเกษตรอินทรีย์ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ผู้เข้าอบรม ๖๓ คน เหลือวันสุดท้าย ๒๘ คน จากสามจังหวัด คือ จ.สมุทรสงคราม จ.เพชรบุรี จ.กาญจนบุรี

พ.๒๔-อา.๒๘ ชื่อหลักสูตรเดียวกัน จากสองจังหวัด คือ จ.ชุมพร จ.สระบุรี ผู้เข้ารับการอบรม ๘๗ คน จากงบอบรมของ สสส. และเครือข่ายปฐมอโศก คือ ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน เดือนนี้ จัดอบรมมากกว่าปฐมอโศก เช่น

- รุ่นที่ ๑ วันที่ ๔-๘ อบรมเกษตรจาก กทม.
- รุ่นที่ ๒ วันที่ ๑๒-๑๔ อบรมครูพุทธธรรม
- รุ่นที่ ๓ วันที่ ๑๗-๒๑ อบรม คกร.
- รุ่นที่ ๔ วันที่ ๒๗-๒๘ จ.ปทุม
- รุ่นที่ ๕ วันที่ ๒๙-๓๐ จ.เลย

สมณะเสียงศีล ชาตวโร เป็นหลัก มีสมณะข้าฟ้า ฐานรโต เป็นปัจฉาและทีมงาน

มรณัสสัจ

อา. ๑ ลูกหลาน ญาติมิตร ของพ่อหลวง อาจหาญ มาร่วมทำบุญฟังธรรม ก่อนจะเคลื่อนศพไปที่เมรุ และขั้นตอนต่อไปทำเป็นดอกไม้พระอรียะ

ส.๑๒ ทญ.จงดดี และพี่น้อง นำศพคุณพ่อโกวิท พงษ์รัตน์ มาตั้งบำเพ็ญกุศลเวลา ๓ วัน

วันที่ ๒๒ พ.ค. ประชุมเพลิงเวลา ๑๔.๐๐ น. พ่อท่านมาแสดงธรรม และเป็นประธานประชุมเพลิง

อา.๒๑-พ.๒๔ ร.ร.สัมมาสิกขาปฐมอโศก และสันตอโศก ได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่โรงแรมสองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี คุณหญิงอัมพร มีสุข ผู้เปิดงาน มีผู้เข้าร่วมประชุม ๒๐๐ คน

ประชุมเรื่องถึงสิทธิมนุษยชนด้านต่างๆเช่น

๑.สิทธิกลุ่มชาติพันธุ์ ๒.สิทธิด้านการศึกษาและการพัฒนา ๓.สิทธิด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม

ตัวแทนชาวโศกไปร่วมประชุมคือครูดิณา และครูฟังฝน ชาวโศกได้รับการต้อนรับอย่างดี และขอให้ हमูเรไปเข้าร่วมประชุมครั้งต่อไปด้วยที่ภาคอีสาน

อา.๒๘-จ.๒๙ เข้าค่ายม.วช. วิชาเขตปฐมอโศก เพื่อสานสัมพันธ์น้องพี่ ม.วช. ร่วมปีติบูชา ๗๒ ปี พ่อท่าน ปีนี้มีนิสิตใหม่ ๖ คน ชื่อรุ่นปัญญาสมโภช

มีนิสิตเข้าค่ายทั้งหมด ๕๐ คน การศึกษาต้องศึกษากันตลอดชีวิต ผู้มุ่งหวังความสำเร็จต้องยินดีในการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นเครื่องนำพาหมู่กลุ่มสู่ความสำเร็จ

อา.๒๘ เวลา ๙.๐๐ น. คณะครูพานร.สส.ฐ. ทั้งหมด ไปชมนิทรรศการงานฉลองครองสิริราชสมบัติ ๖๐ ปี ของในหลวง งานนี้หลายหน่วยงานให้ความร่วมมือจัดได้ยิ่งใหญ่ เพื่อเกิดพระเกียรติองค์พระมหากษัตริย์ นับเป็นบุญของพสกนิกรที่ได้เกิดมาอาศัยใต้ร่มพระบารมีของพระองค์

 สมณะกรรมกร กุ๑๕

ศิระะอโศก

ประจําเดือนเมษายน ๒๕๕๙

ธรรมา ธรรมะสงคราม ยังจับเคี้ยวกันเข้มข้น ปัญญาวุธคืออาวุธสำคัญในวาระของการเฉลิมฉลองปัญญาสมโภช การคัดกรอง กลั่นกรอง ไตร่ตรอง เมื่อได้รับข้อมูล ข่าวสารใด เป็นสิ่งจำเป็น ัฒมวิจัยยิ่งขาดไม่ได้ เมื่ออยู่ในสภาพเหตุการณ์ที่ต้องวิเคราะห์วิจารณ์

เหตุการณ์ดีๆ ทอยยกกันเกิดขึ้น ในกระแสของความไม่แน่นอน

-ฝนต้นฤดู โปรยปรายกระจายความชุ่มชื้น ซับไล้ความร้อนระอุที่คุดมานาน

-ผู้ไปร่วมชุมนุมฯ ทอยยเดินทางกลับ

-งานปลูกเสกฯ ที่เลื่อนไปไม่มีกำหนด ได้เวลาที่แน่นอน คือวันที่ ๒๔-๓๐ เม.ย.

-งานคืนสู่เหย้า (ศิษย์เก่า) สัมมาสิกขา จัดที่ ศิระะอโศก อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ

อนุโมทนา ขอบคุณศิษย์เก่า ที่มาร่วมงาน และมาร่วมพลังช่วยเตรียมงานปลูกเสกฯ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

งานปลูกเสกฯ ปีนี้ น่าจะเป็นปีที่ชุ่มฉ่ำที่สุด ตั้งแต่เปลี่ยนมาจัดเดือนเมษายน เพราะฝนตกเกือบจะทุกวัน กิจกรรมหลัก จึงอยู่ในศาลาปลูกเสก ทูกรายการ

เนื่องจากเป็นช่วงปิดเทอมของแต่ละโรงเรียน จึงมีนักเรียนมาช่วยงานน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนเตรียม ม.๑, ม.๔ ได้แก่ นักเรียน เตรียม ม.๑, ม.๔ จากสัมมาสิกขาสันตือโศก เตรียม ม.๑ ศิระะอโศก เตรียม ม.๑ ราชนานือโศก และสัมมาสิกขาศิระะอโศก ที่ปิดเทอมรอบแรก เปิดเทอม ๒๒ เม.ย. ท่านมาช่วยงานพอดี

หลายปีมาแล้ว ภาพลักษณ์ของงานปลูกเสกฯ จะมีนักเรียนสัมมาสิกขาเป็นหัวหน้าหลัก มีผู้ใหญ่ ช่วยอยู่เคียงข้าง คอยบริหาร กำกับดูแล ครั้งนี้เป็นคราวที่ผู้ใหญ่ต้องมารับภาระแทนเด็กๆ ขอบคุณทุกๆคน ที่อดทน เสียสละ เอาภาระงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอภัยในความบกพร่องทุกอย่าง โดยเฉพาะเรื่องน้ำ ที่ขาดในบางช่วง ที่พักหลบฝน อาจจะไม่อัดไปในบางที่ ขอน้อมรับคำชี้แนะจากทุกท่าน ที่เมตตาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

☀ เหตุการณ์ต่างๆในรอบเดือน

เหตุการณ์ระทึก

ศ.๒๑ สมณะหม่อม มุทุกันโต และสมณะร่วมบุญ จัดตปญญ์ญู ถูกรถทัวร์กรุงเทพฯ-อุดรฯ ชนที่เขตอำเภอสังขะ จ.สุรินทร์ เวลาประมาณ

๐๔.๐๐ น. ขณะเดินจาริกเพื่อมาร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๐

เหตุการณ์ฝึกล้างความระทม

ศ.๒๑ สมณะร่วมบุญ ฉัตตปุญญโย มรณภาพ สมณะหม่อน มุฑุกันโต สลบ ได้รับบาดเจ็บ ถูกนำส่งไปรักษาที่ ร.พ.สังขะ ต่อมาย้ายไป ร.พ. สุรินทร์ เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ศพมาถึง ศิริระอโศก ตั้งศพที่ใต้โบสถ์

ส.๒๒ ก่อนนั้น รายการรำลึกถึงสมณะร่วมบุญ ฉัตตปุญญโย โดยสมณะ ลิกขมาตุ และญาติโยม

-ป้าย พ่อท่านแสดงธรรม ก่อนนำศพไป ฌาปนกิจที่เมรุศิริระอโศก

เหตุการณ์ปกติ

การประชุม สัฆกรรม

ส.๑ ครูประชุมพิจารณาคดีนักเรียนทำผิด กษาระเบียบ

- ประชุมนักเรียนอาชีวะ ทั้ง ปวช. ปวส.
- ประชุมตรวจศีล และปัจฉิมนิเทศนักเรียน

อา.๙ สมณะประชุมอภิปรายนิยธรรม

-คำประชุมเตรียมงานปลูกเสกฯ

อ.๑๑-พ.๑๒ คำ ประชุม บวร วาระ สำคัญ คือ เตรียมงานปลูกเสกฯ

พ.๑๒ ประชุมนิสิต ม.วช.

ศ.๑๔,อา.๑๖ คำประชุมสรุปรงาน

พฤ.๑๓ สมณะฟังสวดปาติโมกข์

พฤ.๒๐ ประชุมนิสิต ม.วช.

การเลือกตั้ง

ส.๑ กรรมการเลือกตั้งประจำหน่วย จัด คุหาเลือกตั้งที่ศาลาบุญถ่วม

อา.๒ ผู้มีสิทธิมาลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ส.

อ.๑๘ กรรมการเลือกตั้งประจำหน่วย จัด คุหาเลือกตั้งที่ศาลาบุญถ่วม

พ.๑๙ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมาลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ว.

กลับบ้าน กลับวัด

จ.๓ นักเรียนสัมมาสิกขา สัมมาอาชีวะสิกขา ปิดเทอมรอบแรก เดินทางกลับบ้าน เว้นวรรค การอยู่วัด ๒๐ วัน แต่ไม่เว้นวรรคการรักษาศีล กิณมังสวิรัต

พ.๑๒ นักเรียนที่ปิดเทอมรอบสอง เดินทางกลับบ้าน

ส.๒๒ นักเรียนที่ปิดเทอมรอบแรก เดินทางกลับวัด

คืนสู่เหย้า

ศ.๒๑-อา.๒๓ งานคืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ สัมมาสิกขา โดยศิษย์เก่าทยอยเดินทางมาเรื่อยๆ

ผู้มาถึงก่อน ย่อมช่วยงานก่อน กิจกรรมสำคัญ คือรายการเปิดใจ ช่วยเตรียมงานปลูกเสกฯ การคบหาสัตบุรุษ ฟังลัทธิธรรม ปลูกศรัทธา และที่ขาดไม่ได้ สำหรับคนหนุ่มสาว คือการละเล่น สนุกสนานร่วมกัน ผื่นเกลียวใจให้เป็นหนึ่ง

เกิด แก่ เจ็บ ตาย

จ.๓ สมณะดินดี สันตจิตโต สมณะผืนฟ้า อนุตตโร และญาติโยม ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ นายทวีป นารณะ อายุ ๖๕ ปี บิดาคุณสุชาติ นารณะ ที่วัดน้ำขุ่น ต.ตาเกา กิ่งอ.น้ำขุ่น จ.อุบลราชธานี

พฤ.๖ สมณะ ญาติโยมที่ไปร่วมชุมนุม ร่วมงานฌาปนกิจศพ นิสิต ม.วช. อ้อย (ดินตะวันออก) วงศ์แสนสาน อายุ ๒๒ ปี เสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุรถตึกตึกชน ที่เมรุปฐมอโศก ขอสดุดีวีรชน เธอตายในหน้าที่ ความดีของเธอจะประทับในหัวใจของพวกเรา สู้สุดชีวิตเกิดคนดี ปณิธานของเธอพวกเราจะช่วยกันสืบสานกันต่อไป

จ.๓ สมณะเด็ดขาด จิตตสันโต ร่วมงาน ฌาปนกิจศพ อ.วิเชียร ถาวรขันธ์กลาง อายุ ๖๐ ปี เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งตับ ที่วัดศรีบุญเรือง อ.วังสะพุง จ.เลย มีสมณะไปร่วม ๙ รูป โดยไปจากหลายพุทธสถาน

ส.๘ สมณะดินดี สันตจิตโต สมณะผืนฟ้า อนุตตโร ไปเยี่ยมปะหญิงดาวบุญ ที่ราชธานี อโศก ป่วยด้วยอาการอัมพฤกษ์ เริ่มมีอาการ ตั้งแต่ ๒๖ ก.พ. ๔๙

ร่วมยินดี

จ.๓ พ่อท่านแสดงธรรมสาระสำคัญคือ การชุมนุมของพวกเรา ได้รับชัยชนะสำเร็จตามเป้าหมายของเรา แม้ที่สูตุนายกฯ จะลาออกหรือไม่

ก็ตาม จะเป็นนายกฯต่อก็ตาม (นายกฯ ประกาศ วันพรรค ๒.๔ เม.ย.๔๙)

ผู้มาศึกษา

อา.๙ รศ.ดร.ชาญฉัตรค์ พรุ่งโรจน์ คณบดี คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมครอบครัว รวม ๔ คน มาพักค้างศึกษาวิถิชีวิตชุมชน ๕ วัน

อา.๑๖ คณะเกษตรกร กลุ่มนา และสวนผลไม้ จากจังหวัดตาก ๙ คน มาเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ เป็นเวลา ๓ วัน ๒ คืน

อื่นๆ

พฤ.๑๓ ย้ายศาลาฉัน จากศาลาบุญถ่วม มาที่ศาลาปลูกเสกฯ เพราะสมณะทยอยมามากขึ้น

ศ.๑๔ บ่ายโมง พิธีรดน้ำขอพรผู้สูงอายุ ในชุมชนฯ มีผู้อายุยาวมาร่วม ๑๓ คน โดยมีผู้อายุยาวที่สุด คือ คุณยาย หวัน ประทะกั้ง อายุ ๙๐ ปี เสรีจิต มีกีฬาอาริยะสำหรับเด็กๆ คือ ชัดถุศาลา ด้วยบรรยาอากาศที่สนุกสนาน ยิ่งกว่าโอลิมปิก เพราะโอลิมเปียกันทั่วหน้า

จ.๒๔-ส.๓๐ งานปลูกเสกพระแท้ๆ ของ พุทธ ครั้งที่ ๓๐

ส่งท้าย

ภารกิจของเราคือ กู้ตนให้พ้นทาส ก่อนจะไปกู้ใครๆ หรือแม่ไปกู้ชาติ เป็นพันธมิตรที่จิตแจ่มใส หัวใจเบิกบาน ทำสิ่งใดมุ่งหวังมรรคผลนิพพาน

สิ่งที่พ่อท่านย้ำเตือนพวกเราในงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๐ นี้คือ **“อย่าเน้นช้า อย่าเฉื่อย และอย่าผิด วันประกันพรุ่ง”**

สมณะแก้วมหาเถระ เจ้าอาวาส

ศึกระยะไกล

ประจำปีเถื่อนพฤษภาคม ๒๕๔๙

ต้นเดือนพฤษภาคม เริ่มปีการศึกษาใหม่ เริ่มด้วยการเปิดค่ายยุวพุทธกสิกรรม เพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนชั้น ม.๑ และ นร.ม.๓ ของสัมมาสิกขาชั้นชั้น ม.๔ ต่อไป

รุ่นนี้เด็กที่จะเข้า ม.๑ มีจำนวนไม่มากนัก รูปร่างเล็ก และบอบบาง แต่มีความตั้งใจสูง กล้าลุยทุกบททดสอบ เนื่องจากหลายๆคนได้ผ่านกิจกรรมข้างทำเนียบพร้อมกับผู้ปกครองมาแล้ว รุ่นนี้จึงได้ชื่อว่ารุ่นภูเขาดิ

การเข้าค่ายเก็บคะแนนครั้งนี้ มีพี่ม.ต้น ม.ปลาย ร่วมรับการฝึกด้วย โดยมีนิสิตม.วช.ชาย-หญิง มาเป็นพี่เลี้ยง เช่น พี่เอ็ม พี่ชัย พี่วุฒ หินสร้าง พี่อัน-อนนท์ พี่เลี้ยงฝ่ายหญิง พี่โก้-ขวัญตา พี่น้อย-ไพรัตน์ ส่วนพี่ม.วช. อื่นๆ จะช่วยเรื่องเสบียงอาหาร

บรรยากาศดูเข้มข้นในเรื่องระเบียบวินัย เช่น การตรงต่อเวลา การเข้าแถว การเข้าศาลา ฟังธรรม แต่ด้วยลีลาและอารมณ์ขันของพี่เลี้ยง ทำให้เกิดการผ่อนคลายได้ดี

กำหนดแบ่งกลุ่มตามสี ๗ สี ซึ่งแต่ละกลุ่มสี จะพยายามทำคะแนนให้ดีที่สุด แม้พี่เลี้ยง ครูฝึก จะทดสอบด้วยวิธีต่างๆ เช่น สั่งให้ลุยโคลน

นอนกึ่งกลางตม เดินทางไกลด้วยเท้าเปล่า และให้ถางหญ้าในแปลงสวนส้มกลางแดด แต่การฝึกก็ผ่านไปด้วยดี

หลังจากพักค้างคืนในบรรยากาศป่ากลาง พลาญหินต่อด้วยการฝึกปฐมพยาบาลและลำเลียง ผู้ป่วยออกจากป่า ด้วยวัสดุที่พอหาได้ ถึงที่พัก กินอาหารแล้วร่วมพลังทำงานรวมในแปลง กสิกรรม และปิดท้ายด้วยการไปว่ายน้ำที่เขื่อน ด่านไธ เป็นอันสิ้นสุดงานเข้าค่าย ครั้งที่ ๑๖

กิจกรรมในรอบเดือน

จ.๑ เข้า ชาวชุมชนเดินทางไปร่วมชุมนุม ที่สวนลุมฯ

-สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน นร.ช่วยกัน เก็บบุญงานปลูกเสกฯ

-ป้ายโม่ง ประชุมครูฯ พิจารณาตัดสินนร.

ดูตัวเข้า ม.๑ รอบแรก

-๑ ทุ่ม ประชุมครู กำหนดปฏิทินการศึกษาปี ๒๕๔๙

อ.๒ บ่าย ๒ สมณะ ลิกขมาตุ ประชุมอภิธานิยธรรม

-คำ เปิดค่ายยุวพุทธกสิกรรมครั้งที่ ๑๖ (๒-๗ พ.ค.)

-ส.ถ่องแท้ วินยธโร ไปเยี่ยมโยมแม่ที่จันทบุรี

อา.๗ เปิดค่ายยุวพุทธกสิกรรม

จ.๘ โหวตนร.ดูตัว ๑๗ คน ผ่าน ๑๕ คน

อ.๙ กินข้าวป่า ประกาศผลนร.ดูตัว ท่ามกลางความระทึกใจของผู้ปกครอง

-บ่าย ๑ โมง ประชุมผู้ปกครองนร.ม.๑ (เข้าใหม่)

-ประชุมพิจารณาตัดสินคดีนักเรียนผิดศีลใต้โบสถ์

-ครูเกื้อดิน สุวรรณ นำนักเรียนนภกระจาบไปจัดโรงบุญ ที่บ้านหนองหว้า อ.เบญจลักษณ์ (โครงการคาราวานแก้ว)

พ.๑๐,๑๗ ประชุมสภา ม.ปลาย ส.เด็ดขาด จิตตสันไต ส.แก่นหล้า วัชฌโน เป็นประธาน

ศ.๑๒ คำเวียนธรรม วันวิสาขบูชา บรรยากาศอบอุ้น

ศ.๑๒,๑๗ บ่าย สมณะฟังสวดปาติโมกข์

อา.๒๑,๒๔ เข้าตรวจศีลนักเรียนสัมมาสิกขา

-คำตรวจศีลนิสิต ม.วช. คนวัด ชาวชุมชน

จ.๑๕,๒๒ ลงแขกงานกสิกรรม(ไร่ภูซัด ไร่พลาญหิน)

ส.๒๐ สัมภาษณ์ผู้สมัครนิสิตม.วช. ๕ คน

ศ.๒๖ คุณเล็กคะนอง เทพสุรินทร์ ผึกนร. อาชีวะช่างด้านการตัดปู ฟันสิริธ ๖ ล้อ (ใช้เวลา ๑ สัปดาห์ มี ส.ผืนฟ้า อนุตรโธแล)

อ.๓๐ วันกินข้าวป่า ของนร.และชาวชุมชน

พ.๓๑ เย็น นักเรียน ชี้ชมให้ชุมทรัพย์ กั้นและเปลี่ยนผู้รับใช้ประจำเดือน

☉ ผู้ศึกษาดูงาน

จ.๑ ผู้นำชุมชน อ.น้ำเกลือยง ศรีสะเกษ ๖๕ คน

พ.๑๑ ผู้นำชุมชน อสม. ผู้ใหญ่บ้าน อบต. จากนครศรีธรรมราช

ศ.๑๒ ผู้นำชุมชน อสม. จาก อ.วังสะพุง จ.เลย ๕๕ คน

ส.๒๐ คณะครู นร. หลาย โรงเรียน จากเทศบาลนครขอนแก่น ๓๐ คน

อ.๒๓ เกษตรกร จาก อ.ม่วงสามสิบ อุบลฯ ๒๐๐ คน

พ.๒๕-จ.๒๙ โครงการของกรมพัฒนาที่ดิน ศึกษาเรื่องปุ๋ยหมัก เกษตรกร ๔๕ คน จาก อ.ประโคนชัย บุรีรัมย์

การศึกษาปีนี้ มีการปรับตารางชีวิตของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนพบ สมณะ ลิกขมาตุ และครู ผู้ทรงคุณวุฒิมากขึ้น โดยกำหนดช่วงเช้า (๐๔.๑๕ น.) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สมองและจิตใจของเด็กได้รับสัมผัสได้ดี

หนึ่งเดือนผ่านไป ผลจากการประเมินจากบรรยากาศโดยรวม นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจทิศทางของระบบการศึกษาบุญนิยมดีขึ้น และพร้อมที่จะรับการขัดเกลามากขึ้น

 สมณะเด็ดขาด จิตตสันไต

*** อย่าลดค่าตัวเองด้วยทุจริต**

ศาลือโคก

ประจำปีเถียงน เมษายน ๒๕๕๙

ในช่วงเดือนนี้เป็นบรรยากาศของประเพณีสงกรานต์ และวันเปิดเทอมของนักเรียน สัมมาสิกขาศาลือโคก

ปีนี้ กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ตั้งโรงเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคกได้เรียบร้อยแล้ว เป็นโรงเรียนเอกชนการกุศล(๓) รับนักเรียนได้ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นโรงเรียนประจำ ซึ่งจะสามารถขยายมัธยมปลายได้ในภายหลัง

* เหตุการณ์โดงทั่วไ

ส.๑-ศ.๗ ชาวมุขมชนฯ ส่วนมากไปร่วมชุมนุมต่อต้านผู้นำประเทศ ที่ขาดความชอบธรรมในการปกครองประเทศ ที่ ถอนพิษณุโลก (ข้างท่าเนียบรัฐบาล) กรุงเทพมหานคร

พฤ.๑๓ สมณะ และพระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิปรายธรรมต่อ

พฤ.๑๓-ส.๑๕ ประเพณีวันสงกรานต์ ญาติโยมมาร่วมทำบุญ และฟังธรรมก่อนฉันในวันสุดท้ายตอนบ่าย ทำพิธีรดน้ำดำหัวผู้เฒ่าอายุยาว (๗๐ ปีขึ้นไป) บรรยากาศร่าเริงเบิกบานกันดี

พฤ.๒๐ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร ไปถ่ายทำ

สารคดีเกี่ยวกับผักหวานป่า ที่บ้านยางโทน อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

ศ.๒๑ ประชุมชาวมุขมชน เรื่องการศึกษาเตรียมฐานงานไว้เพื่อรองรับนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก และการเดินทางไปร่วมงานปลุกเสกฯ ซึ่งจัดระหว่าง ๒๔-๓๐ เม.ย. ๒๕๕๙

ส.๒๒ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร สมณะเน้นแก่น พลาณีโก พร้อมกับญาติธรรม จำนวน ๑ รถตู้ เดินทางสู่พุทธสถานคีระชะอโคก เพื่อร่วมงานฌาปนกิจศพ สมณะร่วมบุญ จัดตปญโญก่อนจะถึง แวะเยี่ยมสมณะหม่อม มุทุกันโต ที่ ร.พ.จ.สุรินทร์ด้วย

อา.๒๓ ญาติธรรม ชาวมุขมชนฯ และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก เดินทางโดยรถสวนฟ้า และรถบัสม่วงสู่พุทธสถานคีระชะอโคก เพื่อร่วมงานปลุกเสกพระแท้ๆ ของพุทธ ครั้งที่ ๓๐

* ใจอดสุดท้าง

รักชาติล ๕ ละอบายมุข กินมังสวิริติ เป็นเบื้องต้นแห่งความเป็นมนุษย์ผู้ประเสริฐ

สมณะเน้นแก่น พลาณีโก

ประจำปีเถียงนพฤษภาคม ๒๕๕๙

บรรยากาศโดยทั่วไปในเดือนนี้ เป็นไปตามปกติ แต่เหตุการณ์ที่ทำให้ชาวเบมเชนตื่นตื้นศึกคึก น่าจะอยู่ในช่วงสุดท้ายของเดือนที่เป็นวันเปิดป้ายการศึกษาในระบบบุญนิยมขงพวกเรา คือ “โรงเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก” ซึ่งเราได้นับนตพอกันมาเปิดงาน และบอกเชิญไปยังโรงเรียนสัมมาสิกขากุณแห่งขงเราอโคก นอกจากนี่ยัง

เชิญไปยังเขตการศึกษาและโรงเรียนต่างๆในอ.โพศาคี
ที่เคยมาร่วมงานอบรมกับชุมชนของเรา ให้มา
ร่วมงานอีกด้วย จึงทำให้บรรยากาศในช่วงงเดือน
นี้มีสีสันขึ้นมาบ้าง

๖ เหตุการณ์ประจำวัน

จ.๑-พ.๓ สำนักงานพัฒนาการจังหวัดเพชร-
บูรณ์ นำประชาชนจาก อ.หนองไผ่ จ.เพชรบูรณ์
มาเยี่ยมชมชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียง
ศาลือโคก วันที่ ๑ จำนวน ๑๕๐ คน วันที่ ๒
จำนวน ๙๐ คน วันที่ ๓ จำนวน ๑๕๐ คน

อ.๙ ประชุมการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจใน
หน้าที่ความรับผิดชอบของครูฐานงาน ครูวิชาการ
วิธีการเลือกสรร ผรช.ของ นร.สัมมาสิกขาศาลือ
โคก

ประชุม ผรช.ของนร. สัมมาสิกขาศาลือโคก
(นักเรียนม.ปลายทั้งหมด และตัวแทน นร.ม. ๒ ม.๓) เพื่อ
ตกลงวิธีการเลือกสรร ผรช. ของนร.และกำหนด
เวลาทำงาน

ประชุมนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก ทำการ
เลือกสรร ผรช. ของนร. และกำหนดเวลาทำงาน

พ.๑๐ ฟังธรรมสายตรงจากพ่อท่าน “หลัก
ปฏิบัติศีล สมาธิ ปัญญาที่เกิดมรรคผล”

ศ.๑๒ วันวิสาขบูชา สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร
เทศน์ก่อนนั้น ภาคคำ ลิกขมาตุ สมณะ พระ
อาคันตุกะเวียนธรรม

ศ.๑๒, ส.๒๗ สมณะ และพระอาคันตุกะ
ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะ
ประชุมอธิษฐานนิยธรรม

-ประชุมชาวชุมชนและการศึกษาเพื่อเตรียม
ความพร้อม

อ.๑๖ เปิด ร.ร.สัมมาสิกขาศาลือโคกอย่าง
เป็นทางการ ช่วงคำประชุม ผรช. ของนร. และ

ประชุมร.ร.สัมมาสิกขาเพื่อรับทราบนโยบาย
และการปฏิบัติในเรื่องเดียวกันนี้

อ.๒๓ ประชุมการศึกษาแม่ฐานรายงานผล
การทำงานในรอบสัปดาห์ และการไปร่วมงาน
อโศกรำลึก

พ.๒๔-อ.๒๘ เกษตรกร จาก อ.เมือง
อ.พรหมพิราม และอ.บางกระทุ่ม จ.พิษณุโลก
จำนวน ๗๙ คน มาร่วมในโครงการอบรม
เกษตรกร หลักสูตรพัฒนาการเกษตรสู่ระบบ
เกษตรอินทรีย์ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง รุ่น
ที่ ๑ ณ ศูนย์อบรมบุญนิยมศาลือโคก

อ.๒๘ คณะกรรมการการอบรมประชุมสรุป
งานการอบรม

อ.๓๐ พ่อท่านสมณะไพฑริกรักษ์ ทำการเปิด
ร.ร. สัมมาสิกขาศาลือโคก พร้อมกับให้โอวาท
ภาคคำมีรายการเอื้อไออุ่น โดยพ่อท่าน

พ.๓๑ พ่อท่านพาทำวัตรเช้า รายการก่อน
นั้น สมณะฟ้าไท สัมภาษณ์ศิษย์เก่า ครูเก่า
บรรยายศาสนุกสวนเบิกบานมีสาระ

๖ ข้อคิดสุดท้าย

คนที่รู้จักตัวเองมากขึ้น จิตใจจะ
เข้มแข็งจึงขឹងดวง

 สมณะอินทร์ พานิชโก

สีมาศก

ประจําเดือนเมษายน ๒๕๕๙

ลูก ลูกของพ่อโพธิ์ อยู่ที่สีมาเมืองย่าโม
ไม่ใหญ่โต แต่ก็พอตัว เอื้ออภัย เอื้อธรรม อัมพร
(หญิงดี) ไม่กลัว เข็นใส่ไม้หอมงั่ว ทรงพร
ทั่วไป

ส่งเรื่องบุญ เกื้อกูล จนดี สีมา รอนแสง
ธรรม ส่องฟ้า พอควร พรดิน ฟ้าใหม่ ดุจรุ่งกล้า
ยงยืน ยืนพลังใจ แม้อัมมะเกรียงไกร ในถิ่น
ย่าโม...

สีมาศกแม้สระจะไม่มีน้ำ ก็ยังอาศัยน้ำ
บาดาลได้เกินกว่า ๑ แห่ง แม้คนจะน้อย ก็ยัง
พอทำพอมิพอกิน พยายามจัดฐานงานให้พอ
เหมาะกับคน โรงชวดขณะนี้ ยังต้องการผู้
คอยดูแลเครื่องยามติดขัด ถ้าขาดผู้ดูแลได้จริง
ก็ต้องยกให้พุทธสถานอื่นไป ตามเหมาะสม
เดือนเมษายน ก็ยังอุตุส่าหมีฝนตก

* เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑-ศ.๗ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวสีมาฯ
ส่วนหนึ่งยังอยู่สันติฯ และไปร่วมชุมนุมอหิงสา
อโหสิ เหลือ ส.น่านฟ้า สุขธมานิ ส.สร้างไท
ปณิโต ส.นาหนุ่ม กัสสโก และญาติโยมอีกส่วน
หนึ่งอยู่ บางวันส.สร้างไทกลับไปเยี่ยมญาติ
โยมที่บ้านเพชร

พฤ.๖ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวสีมาฯ ซึ่ง
อยู่สันติฯ และ ส.นาหนุ่ม ซึ่งไปตรวจสุขภาพ
ที่ปฐมาฯ ได้ไปร่วมงานฌาปนกิจศพศิษย์เก่า
ปฐมาศก อ้อย (ดินตะวัน) ณ เมรุปฐมาศก
ซึ่งเสียชีวิตระหว่างงานชุมนุมอหิงสา-อโหสิ
ด้วยอุบัติเหตุสามล้อเครื่องชน

ศ.๗ คุณพิชัย นำรถชะรอยฟ้า พร้อมญาติ

ธรรมอีก ๖ คน ไปร่วมชุมนุมที่สนามหลวง
ญาติธรรมอีกส่วนหนึ่งไปกับบรรพพันธมิตรโคราช

ส.๘ ส.คำจริง วจิคุตโต ส.พันเมือง ภาทัน
โต ส.ธาตุดิน ปฐวีโร ส.ม.หยาดพลี ส.ม.นวลนิ่ม
ส.ม.เป็นหญิง และญาติธรรมบางคนกลับสีมาฯ
ด้วยรถตู้ (ขอตุง) บางคนกลับรถชะรอยฟ้า บาง
คนกลับรถโดยสาร บางคนกลับพร้อมรถชาว
ศิระขอศก ส.ต้นข้าว ส.สร้างฝัน มากับรถตู้
และอยู่เสริมสร้างสุขภาพ ๕ วัน ส.๑๕ ไป
บ้านราชา ส.ม.เป็นหญิงไปด้วย ส.กลางดิน โสรัจจ
ส.ร่วมบุญ ฉัตตปุญญ์ ขอจาริกก่อน ส.พอจริง
ขึ้นเหนือ ส.นาหนุ่ม อยู่ดูแลสุขภาพที่ปฐมาฯ พ.๑๒
จึงกลับ

จ.๑๐ ญาติส.พันเมือง มารับไปบ้านแล้วไป
ศิระขอศก

ส.๑๕ ส.หม่อน มุทุกันโต ส.ร่วมบุญ ฉัตต-
ปุญญ์ จาริกจากสันติฯ ใช้เวลา ๘ วัน มา
พักค้าง ๑ คืน แล้วจาริกต่อไปศิระขอศก
ครอบครัวทิศระไท (พ่อ แม่ ป้า พี่ หลาน ของ
ปลา ปู) รวม ๑๓ คน มาทำบุญวันสงกรานต์

อา.๑๖ ส.ธาตุดิน ไปเยี่ยมญาติที่ลพบุรี

-ป่ายประชุมกลุ่ม "วังสีเมฆ" ก่อนประชุม
มีพิธีรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ในชุมชน คุณไชยวัฒน์
สินสูงค์ มาร่วมพิธี และได้พูดสรุปงานที่ไป
ชุมนุมอหิงสา อโหสิด้วย

พ.๑๙ ส.ลั่นผา สุชาติโก ส.ธรรมทาบฟ้า
รววิวัฒน์ มาแวะฉันภัตตาหาร พร้อมครู และ
นักเรียน เตรียม ม.๑ และ ม.๔ ลั่นตือโคก
และแล้วเดินทางไปที่ระชะอโคก ชาวสีมาอโคก
ทั้งแกวก็ล จนต์ สีมา พากันไปเลือกตั้งสว.

-เวลา ๑๗.๐๐ น. ประชุมชุมชนประจำเดือน
ศิษย์เก่าสส.ม.ที่จะไปร่วมงานคืนสู่เหย้า ทยอย
กันมารวมตัว

พฤ.๒๐ ส.ธาตุดิน สม.นวลนิม ครูเอื้อ
ธรรม และศิษย์เก่า สส.ม. ๗ คน เดินทาง
ไปที่ระชะ เพื่อร่วมงานคืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ (ชุมนุม
ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาอโคกทุกแห่ง)

ศ.๒๑-๒๓ สม.พุสดี สม.แสงฝน กวรร
ปะ และญาติธรรมชาวสันติฯ ๑ รถตู้ ส.นาไท
อิสสรชโน ส.แต่ธรรม ธัมมรักชิต สม.พูนเพียร
และชาวปฐมา จากปฐมาอโคกมาแวะฉันอาหาร
แล้วเดินทางกลับบ้านราชฯ

ศ.๒๑ ส.ร่วมบุญ ถูกรถทัวร์ชน ทือ.สังขะ
จ.สุรินทร์ ขณะเดินทางจาริกไปที่ระชะกับส.หม่อม
ซึ่งบาดเจ็บรักษาตัวอยู่ที่สุรินทร์ ส.ร่วมบุญ เสีย
ชีวิตทันที คุณดูล (ฮังทิน) ขับรถจะกลับสีมาฯ
หลังจากส่งคณะศิษย์เก่าแล้วไปพบเห็น จึงแจ้ง
ให้ทางสีมาฯทราบ

ส.๒๒ ส.สร้างไท ส.นานุ่ม สม.หยาดพลี
และญาติธรรมชาวสีมาฯ เดินทางไปที่ระชะฯ
ฦาปนกิจศพ ส.ร่วมบุญ และอยู่ร่วมงานปลุกเสกฯ
ซึ่งจัดในวัน จ.๒๔-๒๓.๓๐

รำลึกถึงสมณะร่วมบุญ จัดตปุญญ์

ใจหายเสียดาย	นักรบกองทัพธรรม
เกินย่ำเข้ก่า	จาริกไปในถนน
รททวารกำมัว	ร่วมหัวเข้มาขณ
ไม่พ้นสูกตน	ทำนร่มบญชัพวย

ท่านหม่อมขยอน	หมกก่าลขบวษา
ไม้นำไมนำ	ที่จะเป็นไปไถ่
ชวัชชวัช	เกิดมาก็แก่ตาย
ซुकท้าย ซुकท้าย	ขงกัที่มีบุญ
อยากระอ อยากระอ	ซุกรอ ซุกเรียก
อยากเรียก อยากเรียก	ไถ่คนเข้มาขณ
ไกรนอ ไกรนอ	จะมาก่อบุญเป็นคุณ
ก่าจุนเจือจุน	เป็นลอธรรม นำก่อไป

*** ของฝากต่อจากพื้นต้น**

เข้จขขัง ขขขขัง สขขขงไท แนนอน มิสีสมิ
ชชชชมากอชชช ต่อหน้าพ่อโพธิ์ อยุ่ในน่านฟ้า
สีมาพอแล้วไม่ไ้อ์ เต็ดขขขขขขขขชชขขขขขขขขข
อขขขขอ แต่ไ้ขขขขขขขขข

พ่อ...โพธิ์เป็นพยาน สีมาพุจาตสตาณ สขมาณ
พขขขขขขขขขขขขข ให้เป็นนรณนิม ตั้งเป็นนขขขข
งขขขขขขขข ขข ขขขข นขขขขขขขขขขขขขขขขขข
สีมา

ขขขขสีมาขขขขขขขขขข ขขขขขขขขขขขขขขขขข
โพธิ์ ขขขขขขขขขขขขขขข

 อสม.นวลนิม ขาวอินฟ้า

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙

พฤษภาฯฟ้าหม่น ฝนขึ้นจ่า
เสียงกบเข้เข็ด ขบขขขนำ อยุ่ลั่นหนอง

ภูหัยคยีน ชาตผีนป่า ปรคัษประคอง
น้ำไหลนอง เชาะชัต พัตดินพัง

น้ำโคลนไหล ปนซุง ฟุงชนบ้าน
หลายชีวิต ต้องแหลกลาญ ลีนความหวัง
เป็นบทเรียน ตอกย้ำ ซ้ำประดัง
อีกก็ครั้ง ก็หน จะสนใจ

หากถามหา ต้นตอ คนก่อเหตุ
คนที่สร้าง อาเพศ ยังสคไส
หายใจออก หายใจเข้า เขากำไร
เพราะหลงใหล เอาเงินตรา เป็นค่านิยม

๓ การประชุม

จ.๑ หลังบิณฑบาตประชุมผู้ปกครองซึ่งมา
ส่งนักเรียนวันเปิดภาคเรียน ป้ายประชุมครู
เลื่อนกำหนดการเปิดรับนักเรียนชั้น ม.๑ ไปถึง
สิ้นเดือนนี้ และตัดสินเรื่องความผิดของศิษย์
เก่าในงานศิษย์เก่า และงานปลูกเสกาศที่ศิษย์
เกี่ยวกับข้อ ๒ และข้อ ๔ มติห้ามเข้าทุก
พุทธสถาน และทุกชุมชนเครือข่ายของชาว
อโศกเป็นเวลา ๒ ปี

-เย็น ส.พอจริง ลัจจาสโก ปฐมนิเทศ
นักเรียน คำประชุมนักเรียนจัดฐานงาน

พ.๓ เย็นประชุม กลุ่มสำนักงาน ส.ล็กเล็ก
จุลลคัมภีโร ส.สุสุญญ สฤษฏคโตะ เข้าไปช่วย
งานด้วย คำประชุมนักเรียน

วันอาทิตย์ป้ายประชุม ครู และคณะ
กรรมการ

วันจันทร์ป้ายประชุมอธิการนิยธรรม สมณะ
ลิกขมาตุ

วันอังคาร ตรวจศีล โดยแบ่งกลุ่ม นักเรียน
นิสิต ชาววัดชาวชุมชน

วันพุธ เทียงประชุม ม.ปลาย คำประชุม
นักเรียนทั้งหมด ม.วช. มาร่วมด้วย

วันพระ ๑๕ ค่ำ(กลางเดือน และสิ้นเดือน) สมณะ
ลงโบสถ์สวดปาติโมกข์

ลิกขมาตุ ประชุมแจ้งข้อบกพร่องกัน

ส.๒๗ ประชุมเครือข่าย “วัง สี เมฆ”
ประจำเดือน

จ.๒๙ ป้ายประชุมคณะกรรมการ แล้ว
ต่อด้วยประชุมชุมชนประจำเดือน

๓ เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๔ กลุ่มคอร์สสุขภาพ นำโดยคุณกลอย
มาประชุมตกลงใช้ที่โป่งแดงทำกิจกรรม ป้าย
สมาชิกสโมสรอิตาเลียน พานักศึกษาชาวเยอรมัน
มาศึกษาการปฏิบัติธรรมพักอยู่ ๓ คืน

ศ.๕ ส.สุสุญญ เหยียบเหล็กเสาปูน ต้องไป
ฉีดยากันบาดทะยัก

ส.๖ กลุ่มนักศึกษา ม.ราชภัฏนครราชสีมา
คณะพัฒนาการฯ มาศึกษาความเป็นอยู่ของชาว
สีมาอโศกเพื่อทำรายงานส่งอาจารย์ ส.ธาตุดิน
รับสนทนา สม.นวลนึ่งพาเดินชมสถานที่

อ.๗ ส.น่านฟ้า เข้าสันติภาพพร้อมรถส่งของ
แปรรูป เพื่อทำเรื่องผู้มาขอร่วมใช้นามสกุล
ส.น่านุ่มไปด้วยแล้วเดินทางต่อไปปฐมอโศก

ศ.๑๒ วันวิสาขบูชา ญาติเยี่ยมมาทำบุญกัน
เป็นพิเศษ คำมีเวียนธรรมโดย สมณะ ลิกขมาตุ

อา.๑๔ ส.สร้างไท ส.คำจริง ส.พันเมือง
ส.ล็กเล็ก เดินทางไปปฐมอโศกเข้าคอร์ส รักษา
ตา ตามที่คุณเหมือนพรนิมิตมา ให้ไปร่วมกับ
สมณะ ลิกขมาตุ รวม ๗๒ รูป ทำบุญ ๗๒ ปี
พ่อท่านฯ อาจารย์ ๑(ส.บิบน) และส.โพธิสิทธิ์
แวะมาเยี่ยมพักค้าง ๑ คืนแล้วเดินทางต่อไป
สันติฯ

จ.๑๕ ส.พอจริง ส.สุสุญญ สม.หยาดพลี
สม.นวลนึ่ง สม.เป็นหญิง และญาติธรรม ๒

คันรถตู้ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ แม่ภูเรียน อินทนนท์ (แม่คุณหนู / แม่กล้า) ที่วัดกัณฑ์ศิลาवास บ้านต๋อง อ.ธาตุพนม จ.นครพนม ส.กล้าดี เดินทางไปด้วย รถตู้คันที่เหมา เสร็จงาน แล้วกลับ ส่วนอีกคันพักค้าง ๑ คืน

อ.๑๖ กลุ่มที่พักค้าง สมณะ ๒ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป และญาติธรรมอีก ๖ คน ไป แวะฉันอาหารที่دينหนองแดนเหนือ จ.อุดรฯ แล้วจึงกลับสีมาฯ ส.กล้าดี ไม่ได้มาด้วย

ศ.๑๙ สม.เป็นหญิง และแม่ทองสุข ไป รักษาตัวด้วยการฝังเข็มที่ขามสะแกแสง ๑๐ วัน

ส.๒๐ นักศึกษาราชภัฏนครราชสีมาคณะ พัฒนาการากลุ่มเดิมได้มาศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม จากครั้งที่แล้ว

จ.๒๒ ต้มจากวังน้ำเขียว มารับ ส.ธาตุดิน ไปช่วยงานอบรมฯ ที่วังน้ำเขียว

พ.๒๔ ก่อนฉันมีพิธีการต้อนรับน้องใหม่ ม.๑ โดยให้มารับชุดนักเรียนจากสมณะ ลิกขมาตุ แล้วให้รุ่นพี่พาไปเปลี่ยนชุด และฟังคำต้อนรับ จากตัวแทนรุ่นพี่ฝ่ายชาย ฝ่ายหญิง ตัวแทน ผู้ใหญ่ ชาย หญิง และลิกขมาตุ-สมณะ

ส.๒๗ ชาวเมฆาอโศก มารับ ส.พันเมือง ส.พอจริง ไปประชุมกลุ่ม ที่บุรีรัมย์

จ.๒๙ ส.ฟ้าแสง มาจากสันติฯ ส.ธาตุดิน สม.นวลน้อม ครูเอื้อธรรม ครูเย็นใส และตัวแทน นักเรียน ๙ คน พร้อมทั้งคุณตี๋ คุณปู้ จาก วังน้ำเขียว ไปร่วมงานเปิดโรงเรียนสัมมาสิกขา ศาสลือโศกที่ บ้านโคกเตี้อ อ.ไพศาลี จ.นคร- สวรรค์ โดยมีคุณพิชัยชัยบรณะรอยฟ้าไปพักที่ โศกลำโรง จ.ลพบุรีบ้านน้อง ส.ธาตุดิน ๑ คืน พักที่ศาลี ๑ คืน กลับสีมาฯ พุทที่ ๓๑ พร้อม ด้วยต้นไม้จากบ้านน้อง ส.ธาตุดิน

เดือนนี้ โรงขวด เริ่มเปิดเครื่องทำงาน

หลังจากหยุดมาเป็นเดือนสนับสนุนโดยจ.ภูมิจุญ ได้ให้เจ้าหน้าที่ ๒ คน มาช่วยดูหน้าเครื่อง และ บรรจขวด สำนักงาน ๗๒ ปี (ห้องสมุด ธุรการ ประชาสัมพันธ์) ได้ให้ช่างมาตบแต่งหน้าजूด้วย ภาพปั้นดินเผาจากด้านเกวียน ส.เล็กเล็ก นำทาง ชาแลน บนหลังคากันความร้อน โดยมีส.ฟ้าแสง เป็นที่ปรึกษา

คุณดูลปลูกต้นไม้ระบาด รอบสำนักงาน เพื่อให้ขึ้นคลุมหลังคา ส.เล็กเล็กนำนักเรียนทำ บันไดลิงให้ต้นไม้ระบาดได้โต สม.นวลน้อมและคุณ เอื้ออภัยปลูกต้นการเวกไว้ทำซุ้มอ่านหนังสือข้าง สำนักงาน และให้เลี้ยงขึ้นคลุมหลังคา เพื่อกัน ความร้อน ส.ธาตุดินนำต้นมะนบาหลิมมาให้ปลูก เพื่อให้เป็นร่มกันสำนักงาน ใครจะปลูกต้นไม้ใดๆ ขอให้บอกกัน

สุภาชีวิตว่า ปลูกเรือนผิดคิดจนเรือนหลาย ของเราว่าสร้างอาคารบกพร่องต้องช่วยกันแก้ไข คลี่คลายความร้อน

ของฝากเดือนนี้

ยี่สิบเจ็ด ทฤษฎาเบหมากฤษ์

ได้กำเนิด ผู้บุกเบิก ทางสดใส

ให้พุทธแท้ ก่อเกิด เกิดพุทธไทย

ขับพระเสก คุณไสย ไปพันทาง

ร้อยปี พระสงฆ์ ผู้ประเสริฐ

หลวงปู่ พุทธศาสนเกิด มาสะสาอ

ให้คำสอน พุทธองค์ ถูกตรงทาง

ดำเนินอย่าง พุทธกาล สืบนามมา

 ส.ธาตุดิน ปฐวีโร

กฎปาฬาน้ำ

ประจําเดือนเมษายน ๒๕๔๙

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของงานปลูกเสก พระ
แท้อของพุทธ ที่ชาวอโศกจะได้ไปร่วมงานที่ศิระ
อโศก แต่ก็ต้องเลื่อนไปปลายเดือนเมษายน
เพราะเป็นผลมาจากการเมือง ชาวกฎปาฬาน้ำ
เดือนนี้อยู่วัดไม่กี่คน เพราะไปร่วมชุมนุมกับ
พันธมิตรฯ ช่วงต้นเดือน ส่วนปลายเดือนไปร่วม
งานปลูกเสกฯ

* เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๒ ญาติธรรมกฎปาฬาน้ำไปเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)

จ.๓ ชมร.เชียงใหม่เริ่มซ่อมหลังคา สมณะ
๒ รูป และญาติธรรมชาวกฎปาฬาน้ำ เดินทางไป
สันตืออโศก เพื่อไปชุมนุมกับพันธมิตรที่ข้าง
ทำเนียบรัฐบาล

อ.๔ อาจารย์ ๑ ไปเยี่ยมอ้อย(ดินตะวัน) ที่
ร.พ.มิชชั่น กทม.

พ.๖ สมณะหลายรูปไปร่วมงานประชุม
เพลิงน.ส.ดินตะวัน วงศ์แสนสาน ที่ปทุมอโศก

อา.๙ สมณะ ๘ รูป นำโดยอาจารย์ ๒
(สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร) กลับมาจากสันตืออโศก
ถึงพุทธสถานกฎปาฬาน้ำ

จ.๑๐ สมณะ ๕ รูป นำโดย ส.แก่นผา
สารูปไป ไปชนไม้แป้นเกร็ดจากโรงซุง ไปไว้ที่

ข้างศาลาช่าง

อ.๑๑ สมณะลานบุญ วชิโร และสามเณร
ชาวดี ไปกิจนิมนต์ขึ้นบ้านใหม่ครุฑิบุญ มีญาติ
ธรรมไปร่วมงานหลายคน

พ.๑๓ สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาติ
โมกข์ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕

ส.๑๕ สมณะ ๖ รูป สามเณร ๑ รูป นำ
โดยอาจารย์ ๒ ร่วมงานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ
กลุ่มกฎปาฬาน้ำ จัดที่ลานนาอโศก

จ.๑๗ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะแก่นผา
สารูปไป เดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ โดยโบก
ธงไป

พ.๑๙ ญาติธรรมกฎปาฬาน้ำไปเลือกตั้งสมาชิก
วุฒิสภา (ส.ว.)

พ.๒๐ สมณะ ๖ รูป สามเณร ๒ รูป นำ
โดยอาจารย์ ๒ เดินทางออกจาก ชมร.เชียงใหม่
เพื่อไปร่วมงานปลูกเสกฯ ที่ศิระอโศก (๒๔-๓๐
เม.ย. ๔๙)

ศ.๒๑ สมณะ ๗ รูป นำโดยอาจารย์ ๒
สิกขมาตุ ๓ รูป และญาติธรรม ๒ คนไปเยี่ยม
สมณะหม่อม มุทุกันโต ที่ ร.พ.ประจำจังหวัด
สุรินทร์ หลังจากเกิดอุบัติเหตุรถทัวร์ชนสมณะ
ร่วมบุญ จัดตปญญ์ มรณภาพ

-ร่วมงานคืนสู่เหย้าเข้าคืนถ้ำ สัมมาสิกขา
วันที่ ๒๑-๒๓ เม.ย. ๔๙ ที่ศิระอโศก

ส.๒๒ ร่วมงานฌาปนกิจศพ สมณะร่วมบุญ
จัดตบบุญโถง ที่พุทธสถานคีรีชะเอวโคก

* สุดทางขอฝากโศลกธรรมของพ่อท่าน

หลงแต่รอยก้าวหน้า

ไม่มุ่งศึกษาการลดกิเลส

ถูประเศไม่ได

ทีมสมณะภูผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนขงขฤมาคม ๒๕๕๙

ปีขึ้นเริ่มตกใต่นกตกเกือบทุกวันทำให้ดอก
ไม้จันบานสะพรั่งทั่วทั้งภูเขา และจากน้อยพุทธรักษา
เสือด(อาหารของมัน) ก็เริ่มออกมาที่กายขาวงูพาด
เช่นเคย ในเดือนนี้มีการเปลี่ยนแปลงที่น่าจับตา ๓
ประการ

-หลังกลับจากงานปลูกเสกฯ เริ่มกลายเป็น
ชุมชนศีล ๘ มากขึ้น ชาวชุมชนภูผา ส่วนใหญ่
เป็นคนวัด มีการแบ่งกลุ่มพบสมณะฝึกเจริญช
ทุกวันหลังฉัน เว้นวันพุทชัง

-โรงเรียนสัมาสิกขาฯ ย้ายลงจากภูผา
ไปเรียนที่บ้านเห็ด โดย นร.ชายพักค้างที่บ้าน
เห็ด นร.หญิงพักค้างที่ ชมร.ช.ม. วันศุกร์, เสาร์
เรียนรวมกันที่บ้านเห็ด หรืออาจเข้าวัดฟังธรรม

-ชาวชุมชนภูผาฯ ๕ ครอบครัว เริ่มสร้าง
บ้านพักในพื้นที่ ที่จะสร้างชุมชนศีล ๕ ภูผาใหม่
(ใกล้บ้านเห็ด) อยู่ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

* เหตุการณ์ทั่วไป

*สมณะประชุมอธิการนิยธรรม ทุกวันอังคาร

*วันศุกร์ที่ ๑๒ และวันเสาร์ที่ ๒๗ สมณะ
ลงปาติโมกข์

*ทุกวันพฤหัสบดี บรรดาพี่เลี้ยงพบสมณะที่
ชมร.ช.ม.

*ทุกวันอังคารที่ ๒,๔ ของเดือน ประชุม
ชาวชุมชนศีล ๕

๑.๒ ชมร.ช.ม. เปิดขายอาหาร หลังจาก
ปิดซ่อมหลังคาเป็นเวลา ๒ เดือนเศษ

ส.๖ ประชุมประจำเดือน ชมรมผู้สูงอายุ
ที่ลานนาอโคก ส.ลานบุญ วชิโร เป็นประธาน

จ.๘ เปิดเรียนภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา
๒๕๕๙ ของ ร.ร. สัมาสิกขาฯ

พ.๑๐ ประชุมชมร.ช.ม. ประจำเดือนพ.ค.'๕๙
ชมร.ช.ม. ส.ลานบุญ วชิโร เป็นประธาน

ศ.๑๒ เวียนธรรมวันวิสาขบูชาที่ภูผา
สมณะ ๗ รูป ญาติธรรม นักเรียน และเด็ก
เกือบ ๑๐๐ ชีวิต

ส.๑๓ ประชุมครูและพี่เลี้ยง ส.ลานบุญ
วชิโร เป็นประธาน

อา.๑๔ โครงการส่งเสริมพุทธศาสนวัน
อาทิตย์ ที่ ชมร.ช.ม.

-ประชุมกลุ่มภูผาฟ้าน้ำ ส.ลานบุญ วชิโร
เป็นประธาน

ศ.๒๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชนภูผา
๑.๑ เป็นประธาน

ส.๒๗ ประชุมชุมชนภูผา ๑.๑ เป็นประธาน

อา.๒๘ กิจนิมนต์ ทำบุญ ๑๐๐ วัน ญาติ
ธรรม บัณฑิต ร่วมชัย ที่ชมร.ช.ม. สมณะ ๔ รูป
นำโดย ส.ลานบุญ วชิโร

ฝนให้คุณอนันต์ต่อมนุษย์ฉันใด ฝนก็
เป็นมหันตภัยต่อชีวิตมนุษย์ได้เช่นกัน ใน
เดือนนี้ได้คร่าชีวิตคนภาคเหนือไปเกือบ ๑๐๐
ชีวิต

การรู้จักยอม ยอมยอมสภาพให้ได้

สมณะขบขัน วิชชาแห่งได้

ราชอาณาจักร

ประจําเดือนเมษายน ๒๕๕๙

พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ลาภ ยศ สรรเสริญ เป็นอันตรายอันแสนเผ็ดแม้พระชินาสพ (พระอรหันต์)” จะกล่าวไปโยกับชาวโลกปุณฺชนคนมีเท้าติดดิน ที่หลงจมอยู่กับ ลาภ (โลก) ยศ (อำนาจ) สรรเสริญ (จากคนที่อยู่ใต้อำนาจและผลประโยชน์) การจะรู้ตัวว่าเป็นอันตราย จึงไม่ใช่่ง่ายนัก แม้จะมีมหาสมุทรนับแสนนับล้านมาคุ้มครอง โคนซึบออก ก็ไม่แน่ว่าจะได้ยินหรือสำนึกรู้ตัว...ใช่ ไม่ใช่!

ชาติต้องการคนเสียสละ เราส่วนต้องการคนเสียสละ แต่นักปฏิบัติธรรมยังต้องกล้าหาญเสียสละมากกว่า ใช่ ไม่ใช่! และยังต้องยึดหลักอหิงสา-อโหสิ และสันติวิธีในการต่อสู้ ใช่ ไม่ใช่!

ฉะนั้นไม่ว่าจะเกิดปรากฏการณ์เป็นแพหรือชนะ จิตใจเราล้วนบริสุทธิ์ชาวสะอาดและงดงามเสมอ

บ้านราชเริ่มเข้าสู่สภาวะปกติ หลังชาวชุมชนส่วนใหญ่กลับจากทำภารกิจกู้ชาติร่วมกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย

* เหตุการณ์ราชวัน

๑.๔ ประชุมชุมชน สมณะแดนเดิม พรหม-จริโย เป็นประธาน

พ.๕ ร่วมงานศพ วีรชนคนกล้าแห่งกองทัพธรรม น.ส. ดินตะวัน วงศ์แสนสาน ที่สันติอโศก-ปฐมอโศก (เสียชีวิตเนื่องจากถูกรถตึกๆ ขณะไปร่วมงานชุมนุมเพื่อประชาธิปไตยที่หน้าทำเนียบรัฐบาล)

ศ.๗ ชาวชุมชนเดินทางกลับจากการเข้าห้องเรียนบูรณาการวิชาประชาธิปไตย (ร่วมชุมนุมเพื่อประชาธิปไตยกับกลุ่มพันธมิตรฯ ที่กทม.)

ส.๘ สมณะดินดี สันติจิตโต สมณะผืนฟ้า อนุตตโร และชาวศิระะอโศก เดินทางมาเยี่ยมอาการป่วยของปะหญิงดาวบุญ (อัมพฤกษ์ซีกซ้าย)

อา.๙ ชมรมผู้ขับขี่จักรยานประมาณ ๑๐๐ คน ปั่นจักรยานมาเยี่ยมชมชุมชน

-ช่วงบ่ายครู สส.ธ. สอบสัมภาษณ์นักเรียนเตรียม ม.๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ และผู้ปกครอง

จ.๑๐ ช่วงทำวัตรเย็น ชาวชุมชน สมณะสิกขมาตุ ร่วมกันสวดดีดินตะวัน วงศ์แสนสาน

อ.๑๑ สมณะเดินดิน ติกขวีโร แสดงธรรม

ก่อนนั้นให้ญาติๆของดินตะวัน ที่มาทำบุญครบ
รอบ ๗ วัน การจากไปของดินตะวัน

-เย็นประชุมกรรมการชุมชนเปลี่ยนการขึ้น
ศาลาฉัน จาก ๐๙.๓๐ น. เป็น ๐๘.๓๐ น.

พ.๑๒ สมณะประชุมอธิการนิยธรรม

พฤ.๑๓ สมณะลงฟังพระปาติโมกข์

-ทำวัตรเย็นสรุปร่างงานกุฎชาติ

ศ.๑๔ ลูกหลานของโยมอ่อน พาลี มาทำ
บุญครบรอบ ๑๐๐ วัน การจากไปของโยมอ่อน

-สม.กล้าข้ามฝืนและสมณะเดินดินเทศน์
ก่อนนั้น

จ.๑๗ สมณะเดินดิน สมณะฝืนธรรมและ
ตัวแทนชาวชุมชนไปร่วมออกอากาศรายการสด
ที่สถานีวิทยุศูนย์ข่าวประชาสังคมจังหวัดFM 103.5
MHz อ.เมืองอุบลฯ ในเรื่องการไปชุมนุมเพื่อ
ประชาธิปไตยที่ผ่านมามีดำเนินรายการโดย คุณสุชัย
เจริญมุขขันธ์

อ.๑๘ สัมภาษณ์นักเรียนเตรียม สส.ธ. ม.๔
-ประชุมกรรมการชุมชน

พ.๑๙ ชาวชุมชนออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง
ส.ว. ที่ศูนย์การเลือกตั้งที่เฮือนโสเหล่

พฤ.๒๐ สมณะเดินดิน สมณะฝืนธรรม
สม.กล้าข้ามฝืน สม.ผาแก้ว เดินทางไปศิริระหอโศก
ร่วมงานคืนสู่เหย้าศิษย์เก่าสัสมาลึกษา (๒๑ - ๒๓
เม.ย.) และร่วมงานปลูกเสกฯ (๒๔ - ๓๐ เม.ย.)

ศ.๒๑ ชาวชุมชนรับมอบเครื่องกลั่นน้ำมัน
ไปโอดีเซล UBU GOLD ๒ เพื่อใช้ในการผลิต
สาธิตในโครงการบริหารจัดการพลังงานทดแทน
เพื่อชุมชน โดย ผอ. กรมพลังงานฯ จ.อุบลฯ
สนง.พลังงานแห่งชาติ จ.อุบลฯ และอาจารย์
จาก ม.อุบลราชธานี

ส.๒๒ ร่วมงานฌาปนกิจศพสมณะร่วมบุญ
ฉัตตบุญโญ ที่ศิริระหอโศก

จ.๒๔-๒๕.๓๐ ร่วมงานปลูกเสกฯ ที่ศิริระ
หอโศก

ศ.๒๘ สมณะ ลิกขมาตุและญาติธรรม นำ
โดยสมณะชาบซึ่ง สิริเตโช เดินทางมาเยี่ยมอาการ
ป่วยของปะหมิงดาวบุญ

* ฝากข้อคิดสุดท้าย

“โลกแห่งวันพรุ่งจะเป็นและต้องเป็นโลกที่ยืนอยู่บน
ฐานแห่งอนิจจังธรรม เป็นกฎเกณฑ์อันดับแรกและจาก
กฎเกณฑ์นี้ความอยู่เย็นเป็นสุขอันก็จะตามมา

ปัจเจกบุคคล กลุ่มชน อีกทั้งประเทศชาติทั้งหลาย
จะต้องยึดหลักอนิจจังธรรม อันได้แก่วิถีทางแห่งความ
รักและเมตตาปราณี

หากเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าโลกแห่งวันพรุ่งจะไม่
มีความขาดแคลน จะเป็นโลกที่ปราศจากสงคราม ปราศ
จากการปฏิวัติและการนองเลือด

ความเจริญก้าวหน้าจะต้องเกิดจากการเปลี่ยนแปลง
โดยสันติวิธี

- มหาตมา คานธี -

 สมณะเจ้าชาย ปรพโธ

ประจําเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๙

หลังจากงานกุฎชาติ บทบาทกองทัพธรรมเป็นที่
รู้จักเป็นที่สนใจ และถูกจับตามองจากสังคมมากขึ้น

พลพ่อกำนตูกฟองซำซอหาเดิมๆ ฐานแต่งกาย
เลียนแบบพระถึงขั้นต้องขึ้นโรงพัก เหตุการณ์ครั้ง
นี้พ่อกำนตูกได้ซอคิดวำ ชาวอศกควรมานบนกายไปให้
มากขึ้น เพื่อรับกระแสที่ฟูกคนอาจจะลักเข้ามา...ช่วงนี้
ชาวบ้านราชฯ เริ่มมีงานอบรมเข้ามาเรื่อยๆ และ
พร้อมกันนี้ มีการร่วมนกับระดมสมองดลอง ๓/๒๒
ปีพ่อกำนตูก เพื่อพัฒนาตน-พัฒนาชุมชนไปด้วย ด้าน
ปะ: นาค สามเณร พระอาคันตุกะ มีการท้วตริเข้า
เกือบทุกวัน โดยมีสมณะหมอนเวียนกันไปคน่อบรม
และช่วงเที่ยงมีการประชุมกันก่อนลงทำงาน

❁ เหตุการณ์รายวัน

๑.๒ พ่อกำนตูกพร้อมปัจฉาฯ เดินทางเข้า
สันตืออศก

-ดร.รินธรรม อศกตระกุล และคณะ
เดินทางมาเก็บซอมูลงานวิจัยชาวชุมชน

-สมณะเดินดิน, สมณะลันผา และนาค
นรินทร์ บำรุง เดินทางเข้าสันตืออศก

๑.๓ นางจันทร์ฉาย เศรษฐาทอง สน. พัฒนา
ชุมชน อ.เมืองอำนาจเจริญ พร้อมคณะ จาก
กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อยกระดับราย
ได้ครัวเรือนยากจน รุ่นที่ ๓ มาศึกษาดูงาน
และวิธีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงบ้านราชฯ

๑.๕ อาจารย์และคณะนักศีกษา ม.อุบลฯ
มาสาธิตวิธีการใช้เครื่องไปโอตีสเซล

-เย็น ครู สส.ธ. พบอาจารย์ ๑ สมณะ
บิณฑน ถิริจิตโต

๑.๖ ลิกขมาตูกพบอาจารย์ ๑

-ป่ายประชุมครู สส.ธ.

-นิสิต ม.วช. เรียนวิธีฟูกทักกับอาจารย์ ๑

๑.๗ นิสิต ม.วช. เทวิซโซ กับอาจารย์ ๑

-เริ่มปูหินแกรนิต ชั้นล่างเฮือนศูนย์สุญ

๑.๙ สมณะเดินดิน ติกขวีโร และสามเณร
นรินทร์ บำรุง (เพิ่งบวชเมื่อ ๘ พ.ค. ที่สันตืออศก)
เดินทางถึงราชธานีอศก

๑.๑๐ อาจารย์ ๑ สมณะบิณฑน ถิริจิตโต
พร้อมด้วยปัจฉาฯ เดินทางไปรักษาสุขภาพ ที่
สวนล่างผั้น จ.อำนาจเจริญ

๑.๑๑ นักศีกษา ม. อุบลฯ มาติดตื่อขอ
รับห้องใหม่ด้วยการมาอบรมที่ชุมชนราชธานีอศก

๑.๑๒ วันวิสาขบูชา ภาคเย็นเดินแถว
อย่างสงบไปนั่งบำเพ็ญเจตสมณะที่ริมมูล และ

มีเวียนธรรมโดยสมณะ-สิกขมาตุ

ศ.๑๒,ส.๒๐ หมุ่มสมณะลงฟังสวดปาตีเมกข์

อา.๑๔ ประชุม นร. สส.ธ. ม.ปลาย เวลา

๑๑.๐๐ น.

-ประชุมรวม นร. สส.ธ. ทั้งหมด เวลา ๑๒.๐๐ น.

-ตรวจศีล นร. ม.๑,๓,๔ เวลา ๑๘.๓๐ - ๒๐.๓๐ น.

อา.๑๔,๒๑,๒๘ ประชุมครู สส.ธ.

จ.๑๕ นักศึกษา ม.อุบลฯ ร่วมกับเจ้าหน้าที่
อนามัย ๗ มาให้ความรู้เรื่องการใช้-บริโภคน้ำมัน
พืชอย่างถูกต้อง

-นิสิต ม.วช. เติวีชไซ และประชุมเตรียม
งานอบรมฯ

-ตรวจศีลนักเรียน สส.ธ. ม.๒ ,ม.๔ , ม.๖

อ.๑๖-ส.๒๐ อบรมเกษตรกรจากอำเภอ
ต่างๆ ใน จ.อุบลฯ ประมาณ ๕๐ คน

พ.๑๗,๓๑ สมณะประชุมอภิธานิยธรรม

พ.๑๘ นางบรรจงศรี แสงโชติ หัวหน้า
สถานีอนามัยวังกาสูง พร้อมด้วยคณะเจ้าหน้าที่
สาธารณสุข มาตรวจสุขภาพชาวชุมชน

พ.๑๘-จ.๒๒ งานอบรมเยาวชนคนสร้าง
ชาติ นักเรียนระดับชั้น ป. ๕-๖ จาก ร.ร.
บ้านเบง-ท่าลาด และ ร.ร. บ้านกระเบื้องใหญ่
อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ จำนวน ๑๐๒ คน

พ.๑๘,๑.๒๓,๓๐ ประชุมกรรมการชุมชน

จ.๒๒,๒๙ ประชุมครูฐานงาน

-ทำวัตรเย็น ชาวชุมชนร่วมกันระดมสมอง จะฉลอง ๗๒ ปี พ่อท่านอย่างไร?

อ.๒๓-ส.๒๗ อบรมแกนนำเกษตรกรจาก จ.ยโสธร จำนวนประมาณ ๕๐ คน (แต่ขอลาก่อนกำหนด ๒ วัน)

พ.๒๔ นางสาคร ชื่นตา พยาบาลวิชาชีพ ๖ รักษาการหัวหน้าสถานีอนามัยดอนพันชาติ ต.ตาลชุม อ.ตาลชุม จ.อุบลฯ และคณะ อสม. จำนวน ๖๕ คน มาศึกษาดูงานชุมชน

พ.๒๕ ไหวตพระอาคันตุกะลงทะเลเบียน ขึ้นเป็นสมณะ ๒ รูปคือพระลำ ธีรภัทโธ อายุ ๖๕ ปี ชาวอุทัยธานี และพระสอน โสปาโก (พ่อสม. ต้นข้าว) อายุ ๗๒ ปี ผ่านทั้ง ๒ รูป (กำหนดเปลี่ยนรูปแบบ ๓ ม.ย.)

- นายฉัฐพงษ์ จารุวรรณพงศ์ จนท. สสส. และคณะจำนวน ๑๑ คนมาตรวจดูงานชุมชน

ส.๒๗ คณะพุทธศาสนิกชนสัมพันธ์ นานาชาติจำนวน ๓๐ คนมาเยี่ยมชมหมู่บ้าน

อา.๒๘ สมณะเทินธรรม จิรัลโส สมณะกล้าตาย ปพโล และสมณะถักบุญ อาจิตตบุญญเณร เดินทางไปดูหิน ที่จะแกะสลักทำพระพุทธรูปองค์ใหญ่ และองค์แรกของชาวโศก ที่อ. ปากช่อง นครราชสีมา (โดยบริษัทธาตหินอ่อน รับแกะ) สมทบกับคณะคุณผ่านฟ้า จากสันติโศก และคณะคุณป๋อหินไฟ จากปฐมโศก มาถ่ายทำ วิซีดีเก็บไว้เป็นประวัติศาสตร์ด้วย

อ.๓๐ สมณะบินบน ถิรจิตโต พร้อมด้วยปัจจุบัน เดินทางมาบ้านราชา

พ.๓๑ คณะเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน ๖ คน และอาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน ๕๓ คน จากสถานีอนามัย ดงยอ-นาถอน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม มาศึกษาดูงาน

❁ ข้อคิดสุดท้าย

“เหน้อยดีกว่าลำบาก ลำบากดีกว่าอดอยาก
อดอยากดีกว่าอดตาย อดตายดีกว่าอดตาย
อดตายดีกว่าอยู่อย่างไรค่า...”

 สมณะกล้าตาย ปพโล

สังฆสภาทักษิณโศก

ประจำปีเถลิงเมษายน ๒๕๕๙

จากเหตุการณ์บ้านเมืองที่ผ่านมา สังคมเกิดวิภาษณ์ วิจารณ์นักการเมืองในระดับต่างๆ เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม วงสนทนาทวงวงตั้งแต่ร้านกาแฟ งานเลี้ยงต่างๆ งานแต่งงาน งานศพ หรือแม้แต่งานบวชพระ ต่างตกเตียงเรื่องจริยธรรม ศีลธรรม ซึ่งเป็นเรื่องดี สังคมจะให้เกิดสิ่งดีๆ ในอนาคต แม้พวกเราชาวโศกจะเหน็ดเหนื่อย และถูกเข้าใจผิดจากกลุ่มคนที่ไม่รู้ข้อมูล และยังคงเสียสละเงินทองที่ใช้จ่ายในงานนี้ไม่น้อย แต่ถือว่าคุ้มค่าที่สามารถปลุกกระแสสังคมให้มาใส่ใจเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม

* เหตุการณ์ในเดือนนี้

อา.๒ ชาวชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งส.ส.

พ.๕ สมณะและชาวชุมชนไปร่วมฌาปนกิจศพศิษย์เก่าดินตะวัน ณ เมรุปฐมโศก

อา.๙ สมณะและชาวชุมชนเดินทางกลับจากไปร่วมชุมนุมที่หน้าทำเนียบ เป็นเวลาเดือนเศษ

จ.๑๐ สมณะและชาวชุมชนร่วมแรงเทปูนและปูกระเบื้อง ที่พักฝ่ายชาย

อ.๑๑ สมณะกล้าดี เตชพหุชนิน สมณะดินทอง นครวโร เดินทางไปปัตตานี เยี่ยมคุณเทพไพโร ที่ประสบอุบัติเหตุ ขากลับแวะเยี่ยมร้านมังสวิวัติของอาจารย์ภาณุ พิทักษ์เผ่า อ.หาดใหญ่

พ.๑๓ เริ่มทำวัตรเช้าให้พวกเราเปิดใจร่วมกุ้ชาติ หลังจากงดไปร่วม ๒ เดือน

-ชาวชุมชนจัดงานสงกรานต์ รดน้ำผู้สูงอายุในชุมชน

ศ.๑๔ สมณะและชาวชุมชนช่วยกันยาแนว

และปูกระเบื้องที่พักฝ่ายชาย

ส.๑๕ สมณะและชาวชุมชนช่วยกันรื้อที่พักฝ่ายชายเก่าที่พังลงมา

จ.๑๗ สมณะกล้าดี เดินทางไปกินจิมมัตที่พัทลุงและต่อไปประชุมกลุ่มธรรมชาติโศก อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร

พ.๑๙ ชาวชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ว.
-ประชุมชาวชุมชนกำหนดการทำงานต่อไป
-สมณะเลื่อนฟ้า สัจเปโม เดินทางไปประชุมกลุ่มธรรมชาติโศก

ศ.๒๑ สมณะดินทองและชาวชุมชน ไปเยี่ยมญาติโยมที่น้ำผุด

ส.๒๒-อา.๓๐ สมณะและชาวชุมชน ๑ คันรถตู้ บางคนเดินทางโดยรถไฟ ได้เดินทางไปร่วมงานปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๓๐ ที่ศิระะโศก

* ข้อดีก่อนจาก

คุณโกหกบางคนได้ตลอดเวลา

คุณโกหกทุกคนได้บางเวลา

แต่คุณไม่สามารถโกหกทุกคน

ทุกเวลาได้

ลินคอล์น

สมณะดินทอง นครวโร

สิ่งมสภานทักษินอโศก

ประจําเดือนพฤษภาคม๒๕๔๙

ตลอดเดือนพ.ค.นี้ เป็นช่วงของการสร้าง ปรับปรุง ต่อเติมอาคารสถานที่ต่างๆ หลายจุด เช่น ขยายศาลา สร้างที่พักพายุชาย สร้างโรงปุ๋ย ปรับปรุงศาลาสุภาพ อีกทั้งปรับแต่งต้นไม้รอบๆ เพื่อให้อากาศถ่ายเทให้เป็นสถานที่สบายเหมาะสำหรับพักอาศัย เพราะตลอด ๕ ปีที่ผ่านมา ชาวทักษินอโศกอบรมทั้งข้าราชการ ประชาชน นักเรียน นักศึกษาต่างๆ ไม่มีโอกาสได้หยุดพักปรับปรุงเลย ซึ่งช่างอรุณกรมาก จึงถือโอกาสช่วงว่างเว้นจากการอบรม ปรับปรุงหลายจุดพร้อมกัน แม้งานจะมาก คนจะน้อย แต่พวกเราไม่ใส่ใจเสียละเต็มทีทุกคน เพราะเข้าใจการปฏิบัติธรรมที่แท้จริง ต้องมีการทำงานเป็นองค์ประกอบที่จะพาเราไปสู่นิพพาน

เหตุการณ์ต่างๆของเดือนนี้

พ.๓ สมณะและญาติโยมเดินทางกลับจากงานปลูกเสกฯ

ศ.๕ สมณะเทินธรรม จิรัลโส เดินทางมาเยี่ยมพวกเราชาวทักษินอโศก

ส.๖ สมณะดินดี สันตจิตโต และสมณะเทินธรรม จิรัลโส พร้อมญาติโยมไปประชุมกลุ่มชาวชเลขวัณ อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา

อ.๙ สมณะกล้าดี เตชพหูชน เดินทางกลับจากพุทธสถานปฐมอโศก

-สมณะดินดี และชาวชุมชน เดินทางกลับจากประชุมกลุ่มชเลขวัณ

พฤ.๑๑ สมณะ ๔ รูป เยี่ยมให้กำลังใจโยม อิม บุญชัย อายุ ๑๐๕ ปี คุณแม่ของอดีตนายอำเภออาวุธ ศิริรัตน์

ศ.๑๒ วันนี้งานวิสาขบูชา สมณะลงสวดพระปาติโมกข์

-ประชุมอธิการนิยธรรม

-เวียนธรรมวันวิสาขบูชา

อา.๑๔ สมณะจิรัลโส เดินทางกลับจากร่วมงานวิสาขบูชา ที่ชเลขวัณ พร้อมญาติโยมสมณะกล้าดี เดินทางไปปฐมอโศก

จ.๑๕ ประชุมชาวชุมชนทักษินอโศก

อ.๑๖ สมณะเลื่อนลิ่ว อรรถชิว เดินทางมาทำธุระจากแก่นอโศก และกลับไปเยี่ยมญาติที่จ.สุราษฎร์ธานี

พ.๑๗ รั้วโรงปุ๋ยเก่าเพื่อสร้างใหม่

พ.๒๔ สมณะประชุมอธิการนิยธรรม

-ประชุมชาวชุมชนทักษินอโศก

พฤ.๒๕ ญาติธรรมส่วนหนึ่งเดินทางไปร่วมงาน ๑๐๐ ปี ท่านพุทธทาสที่สวนโมกข์ อ.ไชยา

อ.๒๘-พ.๓๐ สมณะเลื่อนฟ้า ไปประชุมกลุ่มธรรมชาตอโศก

พ.๒๙ สมณะดินดี สมณะดินทอง พร้อมญาติโยม ๖ คน เดินทางไปนครศรีธรรมราช เยี่ยมอาจารย์นัทธ์ ซึ่งป่วยมานาน และแวะเยี่ยมคุณสมพร ยอดระบำ

พฤ.๓๑ สมณะดินทอง และญาติโยม ไปเยี่ยมคุณยังกุล ซึ่งบาดเจ็บจากการมาช่วยงานชุมชน

ข้อคิดก่อนจาก

คนช่างกฏตยปีศาจ

กัวเสือบลาภ เสือบยศ

คนฉลาด กัวบาปกรรม

กัวตัวเองเป็นคนชั่ว

สมณะดินทอ๑๑ นคร๑ไว้

สังฆสภา ทินพาฬาน้ำ ประจำปีเถียงเมษายน ๒๕๔๙

๖ เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑-จ.๓ ส.เลื่อนลิว อรรถชีโว เดินทางไปร่วมงานศพ อ.วิเชียร ถาวรชกกลาง และฉาปนกิจที่เมรุวัดศรีบุญเรือง อ.วังสะพุง จ.เลย

พ.๖ ส.พอแล้ว สมานีโต ส.ดาวดิน ปรุวัตโต ร่วมฉาปนกิจศพ ศิษย์เก่าดินตะวัน วงศ์แสนสถาน ที่เมรุพุทธสถานปฐมอโศก

ส.๘ ส.ดาวดิน ปรุวัตโต และสมณะหลายรูปจากพุทธสถานสันติอโศก ร่วมฉาปนกิจศพ คุณยายกองสา หุตาศัย ที่ชุมชนวังสวนฟ้า ต.วังใหม่ อ.วังสมบูรณ์ จ.สระแก้ว

อ.๑๑ ส.เทินธรรม จิรัลโส ส.ทินกลิ่น ปา-สาดนเลฆ นำรถตัดจากราชธานีอโศกมาให้

-นายฐานันดร ศรีสุธรรม ผอ.เขต พท. การศึกษา เขต ๑ จ.ชัยภูมิ และคณะเยี่ยมชมการศึกษาแบบให้เด็กเป็นศูนย์กลางที่ ร.ร. สส.ผ.

-ปิดภาคเรียน นร.สส.ผ. ม.๒, ม.๔

พ.๑๓ พิธีกรรมรดน้ำดำหัวบุพการี

ศ.๑๔ วันสุดท้ายของการจัดงานอบรมค่ายเยาวชนวิถีพุทธ(ตุตถ์รับน้องใหม่) ส.เลื่อนลิว อรรถ-ชีโว ส.ดงดิน สุนทรโร ส.ดาวดิน ปรุวัตโต และ นร.สส.ผ. ร่วมกิจกรรมเดินเท้าจากชุมชนฯ ไปบ้านพักรับรองของโยมสุกัญญา ริมอ่างเก็บน้ำลำปะทาว

-ส.เลื่อนลิว ส.ดงดิน ไปร่วมงานทำบุญรวมญาติของโยมเจือบุญ ที่ อ.จตุรัส

พ.๒๐ ลีนสุดงานเข้าค่ายดูตัว นร.ม.๑, ม.๔ ที่เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ ๑๐ เม.ย.

-คณะครูพิจารณาคัดเลือกผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาสมัครเข้าเรียนใหม่

-ภาคเช้าทำบุญต่ออายุโยมยายจันทร์
-บ่าย ส.ดงดิน สุนทรโร พร้อมด้วยผู้ปกครองนักเรียนจากจังหวัดสุรินทร์ เดินทางไปจังหวัดสุรินทร์ ก่อนเดินทางเข้าร่วมงานปลูกเสกฯ

ศ.๒๑ ประชุมผู้ปกครองของ นร.สส.ผ. ที่เข้าใหม่

ส.๒๒ ส.เลื่อนลิว อรรถชีโว ส.นาทอง สิงคีวัฒน์ ส.ดาวดิน ปรุวัตโต เยี่ยม ส.หม่อมอมุทกัณฑ์ ที่ รพ.สุรินทร์ ก่อนเดินทางไปร่วมงานฉาปนกิจศพ ส.ร่วมบุญ จิตตบุญโญ ที่เมรุพุทธสถานศิระอโศก

ส.ดาวดิน ไปร่วมงานอบรมเกษตรกรรมตามโครงการส่งเสริมการปลูกข้าวอินทรีย์ จังหวัดอำนาจเจริญ ที่ศูนย์บุญนิยมสิกขาสวนสง่างาม ก่อนเดินทางกลับชุมชนหินผาฟ้าในวันรุ่งขึ้น

อา.๒๓ ส.พอแล้ว สมานีโต นร.สส.ผ. และญาติธรรมเดินทางเข้าร่วมงานปลูกเสกฯ

พฤ.๒๗ ส.ดาวดิน ปฐวัตโต และญาติธรรมเดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ

อา.๓๐ สมณะ ญาติธรรม ชาวหินผาฟ้า น้ำ เดินทางกลับชุมชนหินผาฟ้า น้ำ

สมณะพอแล้ว สมานิติ คิดค้นประยุกต์ นำระหัดพลังน้ำมาใช้ เพื่อใช้ประโยชน์จากพลังงานการไหลของน้ำเพื่อทดแทนการใช้พลังงานจากแหล่งพลังงานเดิมอย่างน่าสนใจ

สมณะมีโอกาสไปร่วมงานฌาปนกิจถึง ๓ งาน ความตายเป็นธรรมดา ที่ควรพิจารณา

อยู่เนืองๆ เพื่อที่จะยังประโยชน์ตน และประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท ตามปัจฉิมโอวาทของพระบรมศาสดา

 สมณะดาวดิน ปฐวัตโต

ประจำปีเถลิงขงพุทธกาล ๒๕๕๙

จ.๑ ปฐมนิเทศ นักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้า น้ำ ประชุมสัมมนาครู

อ.๒ ปิดการประชุมสัมมนาครู

-เจ้าหน้าที่สหกรณ์ จ.ชัยภูมิ ตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ เพื่อทำงบดุลสิ้นปีบัญชีสหกรณ์

พ.๓ ผอ.โรงเรียนเทคโนโลยีภูเขียว เยี่ยมชมสำรวจข้อมูลก่อนการตัดสินใจที่จะนำหรือไม่ นำนักเรียนเข้ารับการอบรม

ศ.๕-๖.๙ ส.กลางดินเข้าช่วยงานอบรม

พฤ.๑๑-ศ.๑๒ ส.เลื่อนลิ่ว, ส.กลางดิน, ส.ดงดิน ไปกิจกรรมนตที่แกนนอโคก

จ.๑๕ ส.นาทอง ไปร่วมอบรมเกษตรกรที่ศูนย์บุญนิยมสิกขาตินหนองแดนเหนือ

พฤ.๑๘ ส.กลางดินไปร่วมอบรมเกษตรกรที่ศูนย์บุญนิยมสิกขาตินหนองแดนเหนือ

-ส.ดงดิน ไปดูแลการปรับสภาพพื้นที่ ที่ได้รับบริจาค

ส.๒๐ ส.พอแล้ว ไปประชุมกลุ่มเลไลย์อโคก ก่อนเดินทางเข้าสันตืออโคก

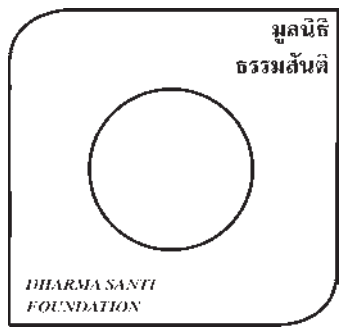
พ.๒๔ ส.ดาวดิน ไปกิจกรรมนตกลุ่มภูพานอโคก

การใช้สัปปุริสธรรมในการทำงานร่วมกัน เป็นสิ่งที่ต้องเอาใจใส่พร้อมไปกับการปฏิบัติเพื่อลดละกิเลสของแต่ละคน

 สมณะดาวดิน ปฐวัตโต

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
E-mail: thatfah2520@yahoo.com

- ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ (๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙)
- กรรมการขาดประชุม ๑๐ คน
 - รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙
 - รับรองงบดุลประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๘
 - โรงเรียนสัมมาสิกขาสันติอโศก (สส.สอ.) รัวนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๒ คน
 - นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๐ คน
 - ส่งรายงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม จำนวน ๔ ฉบับให้กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 - ขอหมายเลขประจำบ้านให้อาคารสถาบันบุญ

นิยม (อาคารใหม่บริษัทพลังบุญจำกัด) ซอยนวมินทร์ ๔๘ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯคือ เลขที่ ๖๗/๒๐ โดยมีนางสาวประกายขวัญ ปัญญาพร เป็นเจ้าบ้าน

-มอบหมายให้นายสมศักดิ์ บุญเชิดขอออกโฉนด น.ส. ๓ เลขที่ ๖๔ หมู่ที่ ๖ ต.หัวหว้า อ.ศรีมหาโพธิ ปราจีนบุรี

-ดำเนินการขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๖ อำเภอปลวกแดง ระยอง เนื้อที่ ๑๒ ไร่ ๒๗ ตารางวา ในราคา ๑,๒๐๖,๗๕๐ บาท เสร็จเรียบร้อยแล้ว

-ได้รับหนังสือลาออกจากการกรรมการจำนวน ๕ คน ได้แก่ น.ส. จินดา จันทร นายประสิทธิ์ พิณพิงค์ (ลาออกจากตำแหน่งผู้พิมพ์ผู้โฆษณาของโรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติด้วย) ร.อ.จ่านอง ทองแผ่ น.ส.อัจฉรา แต่งประณีต น.ส.สุภาณี บุรพภาค และการแต่งตั้งคณะกรรมการที่หมดวาระเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ยังไม่ได้รับเอกสารใบอนุญาตจากทางราชการ(สำนักงานเขต) ที่ประชุมจึงมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการใหม่ทั้งชุดประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๙-๒๕๕๑ ปราบกฏรายนามและตำแหน่งของคณะกรรมการชุดใหม่ ดังต่อไปนี้

- ๑. พ.ต.ท.รุ่งโรจน์ เรืองฤทธิ์ ประธานกรรมการ

- ๒. นายสุชัย เลหาเกษมวงศ์ รองประธานกรรมการ
- ๓. น.ส.ฉัตรีย์(ชมัยพร) จารุชัยมนตรี กรรมการ
- ๔. นายวิชาญ จิระเวชบรรณกิจ กรรมการ
- ๕. นางมลฤดี ราชะรุจิ กรรมการ
- ๖. นางประนอม ยูนิมพันธ์ กรรมการ
- ๗. นายสมภพ หลวงพล กรรมการ
- ๘. นายสว่าง คุณานุรักษ์พงศ์ กรรมการ
- ๙. นางบัวบูชา รักพงษ์ กรรมการ
- ๑๐. นางพรเพ็ญ รัตมีวิเชียรทอง กรรมการ
- ๑๑. น.ส.พึงฝน จังคศิริ กรรมการ
- ๑๒. นางวนิดา วงศ์พิพัฒน์ กรรมการและเหรัญญิก
- ๑๓. น.ส.พองฟ้า ศรัทธพรกุล กรรมการและผู้ช่วยเหรัญญิก
- ๑๔. น.ส.บุสดี เผ่าพงษ์ กรรมการและเลขานุการ
- ๑๕. น.ส.สุพัตรา สอนจันทร์ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

-มอบหมายให้ น.ส.บุสดี เผ่าพงษ์ เป็นผู้ลงนามในคำขอ (ม.น.๒) เมื่อนำเอกสารการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการไปยื่นต่อสำนักงานเขตบึงกุ่ม

-แต่งตั้งเหรัญญิกและเลขานุการตำแหน่งผู้พิมพ์ผู้โฆษณาโรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ แทนคนเดิม คือ นายประสิทธิ์ พิณีจงศ์ ส่วนรายการอื่นคงเดิม

-แต่งตั้ง น.ส.ชมัยพร (ฉัตรีย์) จารุชัยมนตรี ดำรงตำแหน่งรักษาการประธานกรรมการ และ นายสุชัย เลหาเกษมวงศ์ ดำรงตำแหน่งรักษาการรองประธานกรรมการ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานทางด้านนิติกรรมของมูลนิธิต่อเนื่องไม่ขาดช่วง โดยปฏิบัติหน้าที่ตามตราสารของมูลนิธิต่อไป ในช่วงที่รอรับแจ้งการจดทะเบียนคณะกรรมการชุดใหม่จากนายทะเบียน โดยที่ประชุมได้ปฏิบัติตามตราสารของมูลนิธิข้อ ๑๐ ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๙ ที่ว่าในการตีความในตราสารของมูลนิธิ หากเป็นที่สงสัย ให้เป็นมติของที่ประชุมกรรมการ

-แต่งตั้ง นางประไพ ศุภรสมิต เป็นผู้สอบบัญชีของมูลนิธิ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๙-๒๕๖๑

-รับพินัยกรรมของ นางสาวสุวรรณี (ชิตพุทธ) เตชะไตรศร

ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๙(๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙)

-กรรมการขาดประชุม ๔ คน

-แก้ไขนามสกุลของนางบัวบูชา จาก ชื่อตรง เป็น รักพงษ์ และนามสกุลของนายสว่าง จาก คุณานุรักษ์พงศ์ เป็นคุณานุรักษ์พงษ์ จากนั้นมีมติเอกฉันท์รับรองรายงาน

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน มกราคม, กุมภาพันธ์ และมีนาคม ๒๕๕๙

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตโศก (สส.สอ.) ต้อนรับนักเรียนที่มาจากโรงเรียนสัมมาสิกขาทั่วประเทศเพื่อร่วมงานอโศกรำลึก ระหว่างวันที่ ๙-๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ , ประชุมสัมมนาครูสัมมาสิกขาในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ อาคารสถาบันบุญนิยม ตั้งแต่เวลา ๐๕.๐๐ น.

-อนุมัติเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อพิมพ์หนังสือเรื่อง“ถึงกาลพิเนตความฉลาดวิปริต” และเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อจัดทำสื่อเสียงชุด สุดสุข สุดสูง สุดประเสริฐแห่งคน,ปาฏิหาริย์ของพุทธเป็นอย่างนี้ และปิฎุชา ๗๒ ปีแจกในงานอโศกรำลึก

-อนุมัติเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินฝากธนาคาร จากนางสาวจินดา จันทร์ ลงนามร่วมกับ นางวนิดา วงศ์พิพัฒน์ เป็น พันตำรวจโทรุ่งโรจน์ เรืองฤทธิ์ ลงนามร่วมกับนางวนิดา วงศ์พิพัฒน์

-มอบหมายให้ น.ส. สุพัตรา สอนจันทร์ เข้าร่วมประชุมองค์กรเครือข่ายสิ่งแวดล้อม และเสวนาวันสิ่งแวดล้อมโลก ซึ่งจัดที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ตามหนังสือเชิญ

-เพื่อความสะดวกในการทำงานด้านเอกสาร น.ส.บุสดี เผ่าพงษ์ เลขานุการ แจ้งว่าเอกสารของมูลนิธิยังคงอยู่ที่อาคารเดิม ไม่ได้ย้ายไปยังอาคารสถาบันบุญนิยม ยกเว้นเอกสารด้านบัญชี

-ได้รับหนังสือเชิญจาก สำนักงานคณะ

กรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เชิญเข้าร่วมประชุม
สมัชชาแห่งชาติ ในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ
หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
- กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่
๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ สันติอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการกองทุนธรรมมูลนิธิ
E-mail: ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ (๒๗ เมษายน ๒๕๕๙)

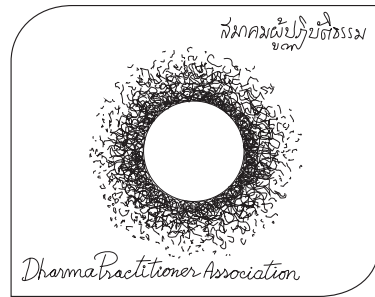
- กรรมการขาดประชุม ๑๐ คน
- รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙
- รับรองงบดุลประจำปีพุทธศักราช
- ร่วมชุมนุมคัดค้านการนำเบียร์เหล้าเข้าตลาด
หลักทรัพย์ ได้ปักหลักชุมนุมที่บริเวณหน้า
สำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
(ก.ล.ต.) เป็นเวลา ๙ วัน ๘ คืน จนมีผลให้คณะ
รัฐมนตรีรับผิดชอบต่อความน้ำเมา และจะออกกฎ
กระทรวงภายใน ๔๕ วัน ห้ามสื่อโฆษณาเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ทุกชนิดในสื่อทุกแขนงตลอด ๒๔
ชั่วโมง
- ได้รับหนังสือ “ทำเนียบองค์กรเอกชนด้าน
การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากร
ธรรมชาติ” จากกรมส่งเสริมคุณภาพและสิ่ง
แวดล้อม

สรุปรายงานการประชุมใหญ่ สามัญประจำปีสมาคม ผู้ปฏิบัติธรรม ๒๕๕๙

(๒๗ เมษายน ๒๕๕๙)

ณ ศิริระอโศก อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ

E-mail: ppaniya@excite.com

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๑๑ คน

-รับรองรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี

ปีพุทธศักราช ๒๕๕๙

-รับรองงบดุลประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๙

-เลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ จำนวน ๑๙

คน ปรากฏรายนาม ดังต่อไปนี้

๑. เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์	นายกสมาคม
๒. นายธีรศักดิ์ สัมประสิทธิ์ศักดิ์	อุปนายกคนที่ ๑
๓. นายสม เสนารินทร์	อุปนายกคนที่ ๒
๔. นายไพโรจน์ วงศ์เที่ยง	ทรัศฐ์ญุก
๕. นางสาวแสงขวัญ วงษ์นรา	ผู้ช่วยทรัศฐ์ญุก
๖. นางสาววิภาจรรย์ เจริญสุข	นายกะเบ็ยน
๗. นางนวลอนงค์ จุฑงเศรชฐ์ ประชาสัมพันธ์และปฏิคม	
๘. นางสาวโสภี ลอยลั่ว	ผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
๙. นางอาภรณ์ วิชัยดิษฐ	บรรณารักษ์
๑๐. นางสาวปลุกขวัญ รักพงษ์อโศก	กรรณการ
๑๑. นางสาวฉัฐมา อาษาฐฐ์	กรรณการ
๑๒. น.ญ.อรพิน ภิพย์เวศ	กรรณการ
๑๓. นายสมประสงค์ ปรีภักคิลา	กรรณการ
๑๔. นางสาวจันทร์แรม อัมรินทร์	กรรณการ
๑๕. นายสุนัย เศรษฐ์บุญสร้าง	กรรณการ
๑๖. นายข้าพุกธ ขาวดารา	กรรณการ

๑๗.นางสาววงใบตอง นิรมณี กรรมการ
๑๘.นางสาวลัดดา ปิยะวงศ์รุ่งเรือง เลขานุการ
๑๙.นางสาววลาศิริ คำช่วย ผู้ช่วยเลขานุการ

-เสนอให้ เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ นายก
สมาคม ดำรงตำแหน่งผู้จัดการสมาคมฯ

-แต่งตั้ง นางประไพ ศุภรสมิต เป็นผู้ตรวจ
สอบบัญชีสมาคมฯ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๙

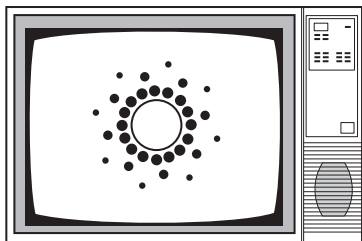
สรุปรายงานการประชุมใหญ่ สามัญประจำปี

ธรรมทัศน์สมาคม ๒๕๕๙

(๒๗ เมษายน ๒๕๕๙) ณ ชุมชนศิระขอโศก

อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมทัศน์สมาคม

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๓๐ คน
- รับรองรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี
พุทธศักราช ๒๕๕๘

- รับรองงบดุลประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๘
- เลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ จำนวน ๑๓
คน ปราบกฏรายนาม ดังต่อไปนี้

๑. นายดาบบุญ ตีร์ตนา นายกสมาคม
๒. นายปรีชา ชรรณพิภพ อุปนายก คนที่ ๑
๓. นายทุกแดน เสนีวงศ์ ณ อยุธยา อุปนายกคนที่ ๒
๔. น.ส.เฝ่องบุญ นาวาบุญนิยม อุปนายกคนที่ ๓
๕. นายอดิศักดิ์ คลังเจริญกุล ประชาสัมพันธ์

๖. นายศิริ ตีร์ตนา ปฎิคม
๗. น.ส.ขวัญเฟื่อง รักภมพ์ภมพ์โชค เทร่ชญุญิก
๘. น.ส.เพ็ญเพียรธรรม ลีนปาโลกีย์ ผู้ช่วยเทร์ชญุญิก
๙. น.ส.ปึกฟ้า เกาประเสริฐ เลขานุการ
๑๐. น.ส.ใบแก้ว ชาวหินฟ้า ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. นายนดาศักดิ์ ชานี นายทะเบียน
๑๒. นายชูศักดิ์ แก้วทอง กรรมการ
๑๓. น.ส.ดินมา โคตรบุญธาระ กรรมการ

-เสนอให้ นายดาบบุญ ตีร์ตนา นายกสมาคม
ดำรงตำแหน่งผู้จัดการสมาคมฯ

-แต่งตั้ง นางประไพ ศุภรสมิต เป็นผู้ตรวจ
สอบบัญชีสมาคมฯ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๙

-ตามระเบียบการขออนุญาตจดทะเบียน
เปลี่ยนแปลงกรรมการสมาคม กำหนดให้ผู้ลง
นามในคำขอ จะต้องเป็นประธานกรรมการ หรือ
กรรมการที่ได้รับมอบหมายตามมติที่ประชุม

นายดาบบุญ ตีร์ตนา นายกสมาคม จะไป
ยื่นคำขออนุญาตจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงกรรมการ
ของสมาคมด้วยตนเอง

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ (๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙)

-กรรมการขาดประชุม ๓ คน

-หนังสือจำหน่ายดีได้แก่ *นาฬิกาชีวิต* ของ
อาจารย์สุทธิวิสต์ คำภา *เวลาชีวิต* โดย ล้อเกวียน,
ถอดรหัสสุขภาพฯ ของหม่อใจเพชร และ*รู้วิธี
ดีที่ออกซ์*

-อนุมัติเงินรวม ๓๐,๐๐๐ บาท เพื่อจัดทำสื่อ
๔ รายการ ได้แก่ หนังสือ เมื่อถึงกาลวินาศความ
ฉลาดก็วิปริต, ธรรมะบนกระดาน โดยสมณะโพธิ-
รักษ์ เอ็มพี ๓ ชุด สุดสุข สุดสูง สุดประเสริฐ
แห่งคน และปาฏิหาริย์ของพุทธเป็นอย่างนี้ เพื่อ
แจกในงานอโศกรำลึก

-อนุมัติพิมพ์หนังสือความรัก ๑๐ มิติ จำนวน
๓,๐๐๐ เล่ม

-ปิดร้าน เพื่อร่วมงานอโศกรำลึกในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๙

-อนุมัติค่าสวัสดิการการรักษาพยาบาลของ น.ส.ผ่องบุญ นาวาบุญนิยม

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันติ อโศก

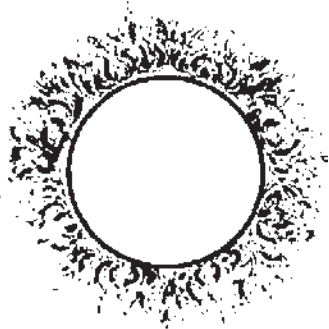
สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการบริษัท

พลังบุญ จำกัด

๖๗/๒๐, ๖๗/๗-๘ นวมินทร์ ๔๘ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม

กรุงเทพฯ โทร.๐๒-๓๗๔๖๑๑๐

ครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ (๑๕ มกราคม ๒๕๔๙)

-กรรมการขาดประชุม ๑๐ คน

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๔๘

-ผู้จัดการแจ้งว่าจะไปแจ้งกรมสรรพากรเรื่องการลดเพิ่มสถานประกอบการ

-ตลาดนัดบุญนิยมที่จำหน่ายในวันอาทิตย์ ได้ย้ายไปจำหน่ายในบริเวณหน้าบริษัทแต่ชีวิตจำกัด โดยเว้นสถานที่ให้โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก และสมาชิกบ้านสร้างบุญด้วย

-ประธานสมพงษ์ พิงเจริญจิตต์เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาการจำหน่ายสินค้าในตลาดอาริยะ

หาซื้อสรูปสินค้าที่ถูกค่าต้องการทั้งชนิดและคุณภาพ โดยรองประธานสมพงษ์ สุกุลช่างอโศก เสนอให้จำหน่ายสินค้าประเภทเครื่องจักสาน ลดขั้นต่ำ ซึ่งปีนี้มีเหลือถึง ๖๐๐ กว่าชุด

-งานฉลองหนามมีพนักงานไปร่วมงาน ๘ คน หากมีผู้ไปน้อยปีต่อไป ไปจะไม่ปิดร้าน โดยผู้ไม่ได้ไปไม่มีเหตุผลและภารกิจที่ต้องทำทั้งสุขภาพไม่อำนวย เป็นต้น

ประธานกรรมการขอให้เห็นความสำคัญของงานประจำปี เช่นงานชาวอโศกหลายๆ งาน

รับโอวาทจากสมณะชาขั้ง สิริเตโช

พวกเราปฏิบัติธรรมต้องปฏิบัติให้เป็น คือ ต้องลดกิเลสให้ได้ หากถูกตำหนิ จะรู้สึกโกรธไม่พอใจ ซึ่งเป็นเพียงอาการ กิเลสจริง คือ อุปาทานที่ยึดว่าต้องได้รับคำยกย่องสรรเสริญ นั้นเป็นอึดตา หากปล่อยวางได้ จะเห็นว่าโลกนี้มีสรรเสริญกับนิทานา ใครมีใครตำหนิให้นำมาพิจารณา หากบกพร่องให้แก้ไข หากทำได้อึดตาจะลดลงไปเรื่อยๆ และจะไม่เวียนกลับ โดยมีสมณะและวิปัสสนาเป็นที่สุด

ยิ่งได้ยิ่งอยากได้ คนเรา
เมื่อไม่รู้จักพอก็ก่อทุกข์ได้ง่าย
พึงรู้ หากเห็นแก่ได้วันนี้ แล้งสุข
ทันที แล้วโชคร้ายจะมีตามมา
เมตตาเอื้อเพื่อแบ่งปันวันนี้ อิ่ม
สุขทันที แล้วมิ่งมิตรจะมากมี
ตามมา

* ส.ธ้อยดาว

สรุปรายงานการประชุม เครือข่ายชุมชนชาวอโศก ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๙

◆ กลุ่มปราชญ์อโศก (๗ พฤษภาคม)

-ประธานในที่ประชุม สมณะแต่ธรรม ธรรมรักชิต ประชุม ณ ชุมชนสันตอโศก บึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๐ คน

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายกองทุนปราชญ์อโศก และรายงานการเงินกองทุนสงเคราะห์ปราชญ์อโศก

-ได้ส่งเงินงวดที่ ๓๒-๓๗ ในโครงการร่วมบุญปลูกพืชแล้ว ปัจจุบันรวมเงินที่ส่งแล้วจำนวน ๕๑๘,๒๐๐ บาท

-เปิดโรงบุญในนางนอโศกรำลึกแจกลูกขึ้นเจปิ้ง หมูย่างและแฮมเบเกอร์มังสวิรัต พักค้างที่บ้านคุณพรรัตน์ เกียรติไพบูลย์สุข ซอยนวมินทร์ ๕๐(ซอยจำเป็น) ในคืนวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

-คุณอรวิญญู เวทย์วรรณ ปรึกษาแสดงตมภ์ดวงละ ๓ บาท จำนวน ๕๐ ดวงเพื่อใช้ในการส่งเอกสารของกลุ่ม

-รับโอวาทจากสมณะแต่ธรรม ธรรมรักชิต เน้นความสามัคคีของกลุ่ม สุข สันติ สละ สามัคคี สามัคคีของกลุ่มทำให้เกิดสุข วิสสาสา ปริมาณยาติ ความคุ้นเคยเป็น

ญาติอย่างจริง และให้ทำ งานเป็นกระบวนการกลุ่ม เพิ่มศรัทธาในพ่อท่าน

-เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เปิดประชุมวิสามัญที่ แดนอโศก ต.ทุ่งลูกนก อ.กำแพงแสน นครปฐม สมณะแต่ธรรม ธรรมรักชิต เป็นประธานการประชุม มีผู้เข้าร่วมประชุม ๑๐ คน

เนื่องในศุภวาระที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ และ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ มีอายุครบ ๖ รอบ ๗๒ ปี ในปี ๒๕๕๙ ขอเชิญชวนญาติธรรมกลุ่มปราชญ์ ร่วมใจกันตั้งปณิธาน หรือตั้งตบะลดกิเลส เพื่อแสดงความจงรักภักดีถวายเป็นราชสักการะแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และกระทำความดีเพื่อเป็นปีติบูชาแด่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

บันทึกโดย นาวาตรีหญิงกฤษณา คณิสต์ธรรม พิมพ์และจัดส่งรายงานถึงสมาชิก โดย น.ส.โสภา เอกวิโรจน์สกุล

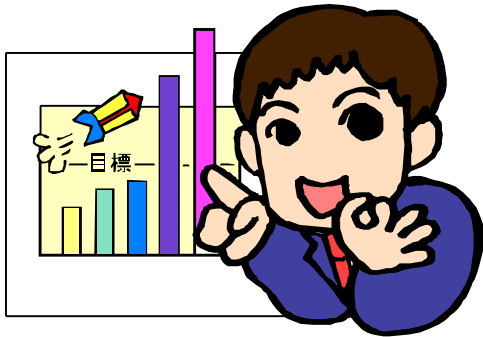
ขอความอนุเคราะห์

ญาติธรรมท่านใดมี
กระดาษที่ใช้แล้ว ๑ หน้า
อีกหน้าว่าง และสมุดของ
นักเรียนที่ยังมีหน้าว่าง

โครงการถอดเทปฯ ขอรับบริจาค ส่งมายัง
ชั้น ๓ อาคารกุดดินฟ้า นวมินทร์ ๕๐ คลองกุ่ม
บึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ (โทรฯ ๐๒-๓๗๔๕๒๓๐
ต่อ ๑๕๘) สอบถามรายละเอียด ผ่าน
email:tctpp@thaimail.com

สถิติเผยแพร่ความสำเร็จ

ประจำเดือน เม.ย.-พ.ค. ๒๕๕๙

สถิติธรรมโศก

เม.ย.	เทป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี	
ผู้มาติดต่อ	๓๖	๔	๗	๑๗	๘	ราย
จำนวนที่ยืม	๔๘๐	๘	๑๔	๔๓	๑๓	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	-	-	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๕๖	-	๒๑	-	-	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๑๗

ขึ้น

พ.ค.	เทป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี	
ผู้มาติดต่อ	๓๖	๑๕	๗	๓๑	๑๑	ราย
จำนวนที่ยืม	๑,๒๘๔	๕๔	๒๕	๘๕	๓๒	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๒	๒	๒	๒	๒	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๔๘	๒	๑๐	๑๑	-	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๔๔

ขึ้น

ธรรมปฏิบัติ

	เม.ย.	พ.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๒๐	๓๘๙
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๓๐	๔๐
ดีซีดี (ชิ้น)	๑๓	๑๐
เสตมป์บุญ (บาท)	๒,๓๔๕	๘๕๓

ธรรมพิมพ์

ดอกบัวน้อย-พอกันที ความชุ่มเฟื้อ (เม.ย.) ๙,๐๐๐ เล่ม
 สารอโศก-ปลุกเสกพระแท่นฯของพุทธ'๕๙ ครั้งที่ ๓๐
 รุ่งอรุณกุ่มมนุษยชาติ (พ.ค.) ๙,๐๐๐ เล่ม

ธรรมปฏิบัติสัมพันธ์

จดหมายออก เดือน เม.ย. ๔ ฉบับ
 จดหมายออก เดือน พ.ค. ๔ ฉบับ

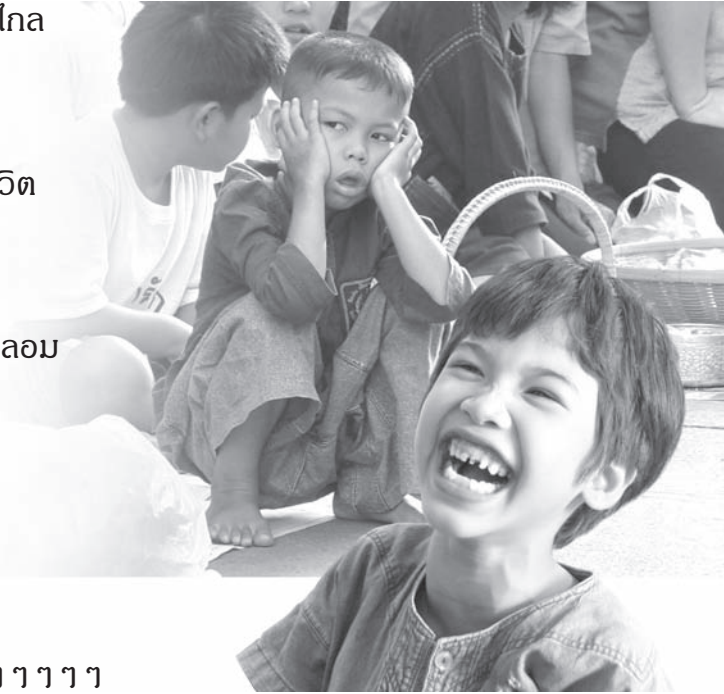
เรามีสิทธิ์มอบมาให้เราหลง
 เรามีสิทธิ์มันคงไม่หวั่นไหว
 เขาเสทสุขสนุกสนานสำราญใจ
 เราเสทในรสวิมุตติหยุดความหลง

คือสำนักแห่งพุทธสุดประเสริฐ
 ดับจุดเกิดกิเลสถามความหอบหวง
 ด้วยเข้าถึงอนิจจังสังขังปวง
 จึงทะลวงอวิชชาสู่ฟ้าไท

อิสรา

อโศกรำลึก'๕๙ ครั้งที่ ๒๕

☆ ชีวิต.....คือการเดินทาง.....ไกลแสนไกล
มีกิจกรรม มีการงาน มีความสุข
มีสีล้น มีหัวเราะ มีร้องไห้
ทั้งหมดนี้.....เป็นแต่ปฏิกิริยาแห่งชีวิต
เพียงแต่อย่าเผลอใจ-อย่าท้อใจ
ในทุกจากชีวิต.....
เป็นแต่บางสิ่งบางอย่างที่จะหล่อหลอม
ให้เราหลุดพ้น.....หมดตัวหมดตน
ประจักษ์แจ้งในกฎแห่งกรรม
สว่างแล้ว ว่าเกิดมาเพื่อสิ่งใด....
กินน้อย ใช้น้อย ทำงานให้มาก
ลดบริการตัวเอง
เพิ่มบริการเพื่อคนอื่น.....มากขึ้น ๆ ๆ ๆ ๆ

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง

- เมื่อก่อนเป็นคนใจร้อน หงุดหงิดง่าย ซี้โมโห แต่เดี๋ยวนี้ใจเย็นลงมาก
 - เคยทำงานที่กรุงเทพฯ ตอนนี้มาช่วยพ่อแม่ทำนา เคยท้อแต่ตอนนี้มีกำลังใจขึ้นมาก
- ลำพูน กลมเกลียว (อ.คำเชื่อนแก้ว จ.ยโสธร)

ขอเงินลงทุน

มีจดหมายมาจากประจวบ ขอยืมเงินพ่อท่าน ๓,๐๐๐ บาท เพื่อลงทุนค้าขายอาหารสำเร็จรูป
จึงจกก็เอามาเล่าให้ญาติธรรมฟังเป็นความรู้ในอนาคตงานสังคมสงเคราะห์ ขรราวสอโศกก็จะทำเมื่อ
ถึงเวลา ความจริงสถาบันบุญนิยมนั้น เราจะทำในทุกๆด้าน ทั้งหมดนี้เพื่อพิสูจน์ว่าพุทธธรรมเมื่อ
ปฏิบัติดียอมเป็นเพื่อประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่าน จุ้ยๆๆ

ประวัติศาสตร์โศก

งานพุทธาภิเษกปี ๒๕๔๙ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ คุณหนึ่งพุทธได้เสนอ “การประชุมพาณิชย์ บุญนิยม” ให้เป็น “การประชุมเศรษฐกิจบุญนิยม” ที่ประชุมตกลง จุ๊ยๆ

เลิกแล้วจ้า

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.) สาขาจตุจักร แจ้งข่าวด่วนมาว่า ตั้งแต่วันอังคารที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ แผนกของแห่งได้เลิกบริการใช้ถุงหิ้วพลาสติกใส่สินค้าให้ลูกค้า ให้ลูกค้านำถุงหรือตะกร้ามาใส่เอง และที่ร้านก็บริการขายถุงผ้าและตะกร้า ในราคาที่ถูก ลูกค้าส่วนใหญ่เห็นด้วย และยินดีที่จะช่วยลดมลพิษของโลก แต่ก็มียุ้งบางบางคนที่ไม่ชอบใจ ก็ต้องปรับตัวกันอยู่บ้าง จุ๊ยๆ

รสนะกับพ่อแม่

จากญาติธรรมลำดวน งอบสูงเนิน (อ.เมือง จ.นครราชสีมา)

-บุพการีคือบุคคลผู้อุปการะก่อนโดยไม่คิดหวังสิ่งตอบแทน

-กตัญญูทเวที คือบุคคลผู้รู้ที่ ท่านได้อุปการะให้แล้วและได้กระทำตอบแทน การปฏิบัติของ “ในหลวง - สมเด็จย่า”

ดิฉันอ่านแล้วน้ำตาไหลที่ในหลวง ท่านทำหน้าที่เป็นลูกผู้รู้คุณจริง ดิฉันก็มา ทบทวนที่ดิฉันได้ทำหน้าที่ต่อมารดา แม่ผู้ให้ กำเนิดเกิดมาพบแต่สิ่งที่ดีงามที่เป็นบุญได้ ปฏิบัติกับการทำงาน และดูแลแม่ ช่างมีแต่ ความสุขทั้งกายและใจ ดิฉันก็จะทำหน้าที่ที่เป็นลูกที่ดี จะไม่ทำให้แม่ต้องไม่สบายใจ ไม่ว่าจะเรื่องใดก็ตาม เริ่มต้นก็ตัวดิฉันเองก็ทำ เป็นตัวอย่างให้พี่น้องคนอื่นเห็นได้ ก็มี ความอบอุ่นต่อแม่ เวลาดิฉันกลับบ้านก็จะ กราบเท้าแม่ทุกครั้งที่ไปถึง และที่กลับก็จะ กราบและดูแลปัจจัยสี่ให้แม่ ดิฉันก็จะซื้อไข่ ปลาหู ปลาแห้ง สัตว์ใหญ่ไม่ซื้อไป เพราะว่า

ดิฉันไม่ได้อยู่กับแม่ ก็รู้ว่าบาปนะคะ แต่ดิฉันก็ทำหน้าที่เพื่อให้แม่สบายใจ และตอนนี้แม่ดิฉันก็ ๗๖ ปีแล้ว แต่แม่ก็ชอบไปวัด แม่จะเป็นคนชอบไปวัดทำบุญ ชอบพูดเรื่องบุญเรื่องบาป แม่จะเป็นคนใจดีใจเย็น ดิฉันก็จะกราบพระคุณของแม่ที่ดูถูกได้มาพบเจอแต่สิ่งที่ดีงามพบพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ....”

คนอื่น ๆ ปฏิบัติต่อบุพการีอย่างไร ใครมีประสบการณ์มาแล้วสู้กันฟัง

เชื้อหลักบรรคือนการแก้วิกฤตขั้นต้น

“แต่ช่วงนี้....ดิฉันก็คิดว่า คงจะยังมีวิบากอีกหลายอย่างที่กำลังรอให้ดิฉันได้เรียนรู้ บางครั้งดิฉันคิดว่า ตัวเองโชคดีที่ได้รู้ ได้แก้ไข จะไม่ได้ทำผิดไปเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์อีก พยายามที่จะใช้ชีวิตโดยไม่อยากทำให้ครอบครัวข้างพลอยเป็นทุกข์เป็นกังวล อยากกลับมาเดินถูกทาง แก้ไขตัว เป็นคนใหม่....แต่ช่วงนี้....บางครั้ง....ก็ยังท้อแท้....ก็รู้ว่าตัวดิฉันทำเองดิฉันก็ต้องทรมานตัวเอง....สักวันคงจะได้พบวิบากกรรมดี....”

ญาติธรรมสุภาพร เจริญศรี ประสบเหตุการณ์มากมายในชีวิต แต่ก็ยังประคองได้ **เหตุก็เพราะยัง “เคารพ-ศรัทธา” ในกฎแห่งกรรม**

คนที่ “ไม่เคารพศรัทธา” ในกฎแห่งกรรม ก็จะมีแต่ตืออกซกตัว ร้องห่มร้องให้ ท้อแท้.... มาถูกทางแล้ว สาธุๆๆ จุ๊ยๆๆ

เกษตรไร้สารทางรอดของชุมชนชนบท

จดหมายฉบับที่ ๑ จากญาติธรรมเกียรติภูมิ พลศักดิ์ (อ.ตระการพืชผล จ.อุบล)

ในเมื่อเข้ามารับหน้าที่ผู้นำหมู่บ้านในวาระที่ ๒ พึ่งได้ ๑ ปี ในวันที่ ๒๗ ต.ค.'๔๘ นี้เอง ขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์มาแล้ว ๑ วาระ แต่ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร เกษตรกรยังไม่อยากทำบางกลุ่มต่อต้าน เขาว่ามันทำยาก ประชาสัมพันธ์อย่างไรก็ยังไม่เข้าใจ ทั้งๆที่พาทำพาไปอบรมสังฆกรรมชีวิตประมาณ ๕๐-๖๐ คน แต่ทำเกษตรอินทรีย์จริงจังประมาณ ๒๐ % เท่านั้น นอกนั้นอินทรีย์ครึ่งเคมีครึ่ง ทำแล้วไม่มีตลาดรองรับ ยิ่งปีนี้ ธ.ก.ส.รับจำหน่าย

ราคาตันละ ๑๐,๐๐๐ บาท ข้าวอินทรีย์ไม่มีใครพูดถึง รัฐบาลก็บอกว่าแล้วแต่กรรมการจังหวัด ทางจังหวัดอุบลฯก็เงียบอยู่ ไม่มีการเคลื่อนไหวอะไรเลย เป็นเสียอย่างนี้แหละเกษตรกรอินทรีย์จึงขับเค้นออก.....”

จดหมายฉบับที่ ๒ จากญาติธรรม อารียา อำนวย (อ.ราชิไศล จ.ศรีสะเกษ)

อยากเผยแพร่ให้คนในหมู่บ้านทราบว่าการทำงานเกษตรไร้สารพิษนั้นมันดีกับอนาคตข้างหน้า ดินดี พืชอุดมสมบูรณ์.....”

จึงจกยืนยันว่า เศรษฐกิจพอเพียงต้องเริ่มจากการพึ่งตน(ปลูกในสิ่งที่กิน - ใช้ในสิ่งที่ผลิต) และมีชีวิตปลอดภัย สุข การเน้นปลูกเพื่อขาย แล้วก็จะลดต้นทุนอินทรีย์สารพัดมาลงนั้นก็ก็เป็นเพียงการพยายามทำมาหากินในอีกลีลาหนึ่งเท่านั้น

คุณทำเกษตรไร้สารพิษเพื่ออะไร ตอบตรงนี้ก่อน จุ๊ๆ

เหตุผลที่ต้องยับยั้งเกษตรกรไร้สารพิษ

จากญาติธรรมสามารถ สร้อยสูงเนิน “การมาอยู่บ้านนอกชนบท ภาระงานประจำที่มีรายได้ เป็นลูกจ้างในเมืองกรุง หันคืนสู่ชนบทด้วยอุดมการณ์ฟื้นฟูเกษตรกรรมชาติ แรกๆไม่ประสบผล หลายๆด้าน เพราะพึ่งลมมือทำ ภรรยาที่ไม่เข้าใจเกษตรกรไร้สารพิษคืออะไร เขาไม่เคยปฏิบัติธรรม ภรรยาเขาเปิดร้านขายของชำ ขายเหล้าเบียร์ บุหรี่ แต่ผมไม่ชอบ เงินที่ได้จากการขายอบายมุข มันบาป มอมเมา อยากให้หันมาขายพืชผักปลอดสารพิษมากกว่า

แต่จะขออดทนต่อไป ปลูกพืชผักปลอดสารพิษให้เป็นตัวอย่างของสังคมให้ได้ ดังคำสอนพ่อท่านที่กล่าวว่า ไม่รอ ไม่หวัง แต่เราทำ ทำให้ผมมีกำลังใจเพิ่ม มีบุญที่ได้พบชาวโศก.....”

งานแต่ละชิ้น อุปสรรคหลากหลาย แต่หาก “แม่นเป้า” ภาษาพระก็คือ “สัมมาทสิฐิ” เราก็
จะต่อสู้อย่างยิ่งยวด

ล้มเพื่อลุก แพ้เพื่อชนะ

การปฏิบัติธรรม เราจะได้ทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านไปในตัว ยิ่งเห็นประโยชน์ เราก็
จะยิ่งยืนหยัด จี๋ๆ

กฎระเบียบเศรษฐกิจบุญนิยม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องปัญหาและแนวทางแก้ไข

การจำหน่ายสินค้า

๑. การจำหน่ายสินค้าแก่พระภิกษุ มีพระภิกษุมาฉันอาหารที่ร้าน ชมร. หน้าพุทธสถาน
สันตโตศอกและร้านมังสวิรัตินิมิตตมอศอก ที่ประชุมให้ถือปฏิบัติตามมติเดิม คือ ให้นำเงินเข้ามานั้นในวัด

๒. การจำหน่ายสินค้าของร้านมังสวิรัตินิมิตตมอศอก มีการขายสินค้าบางรายการราคาสูง
เกินไป พ่อท่านเตือนว่าอย่าเป็นแบบทุนนิยม ให้ถือปฏิบัติตามนโยบายส่วนกลาง หากต้องทำเพื่อ
รักษาจิตวิญญาณของญาติธรรมแล้วไม่ปฏิบัติตามนโยบาย ก็เป็นการไม่สมควร

๓. การจำหน่ายสินค้าของบจ. ขอบคุณ บจ. ขอบคุณต้องการให้ บจ. พลังบุญและบจ. แต่
ชีวิต ช่วยรับสินค้าของบจ. ขอบคุณทุกชนิดไปจำหน่าย ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า หากเป็นสินค้าที่
ผ่านการพิจารณาจากที่ประชุมพาณิชย์บุญนิยมแล้ว น่าจะรับไปจำหน่ายได้

๔. การจำหน่ายข้าวกล้องของบจ. พลังบุญ ข้าวกล้องที่รับมาจาก บจ. แต่ชีวิตมีมอด
บจ. แต่ชีวิตแจ้งว่า เป็นปัญหาการจัดการของเครือแห่ที่ส่งเข้ามา ได้พยายามหาวิธีคัดมอดออกให้ได้
มากที่สุด....”

(หมายเหตุ ตัดมาจากการประชุมพาณิชย์บุญนิยม ครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ วันจันทร์ที่ ๑๔
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ในงานพุทธาฯ ครั้งที่ ๓๐ ณ พุทธสถานศาลือศอก)

กำไรระยะในงานปีใหม่

สรุปมาเป็นตัวเลข งานปีใหม่ของ
ชาวศอกเรามีตลาดอริยะฝักคำขาย เสียสละ

สถิติ กำไรระยะในแต่ละปี ขอ
บันทึกไว้ดังนี้

ปี'๔๗ : ๕,๐๑๗,๓๐๔ บาท

ปี'๔๘ : ๖,๐๘๙,๐๓๖ บาท

ปี'๔๙ : ๘,๔๕๔,๐๔๖ บาท จี๋ๆ

ฝึกจิตอนุโมทนา

- ทุกเช้า-เย็น ต้องกราบนมัสการองค์พระพุทธรูปคุณ, ธรรมคุณ, สังฆคุณ มีเวลาว่างจะนั่งฝึกทำสมาธิ (ไสว นภารัตน์ จ.ลำปาง).....สาธุ
- ขณะนี้เลิกสูบบุหรี่ และดื่มเหล้า (อภิชัย เลิศธนกิจ อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี).....สาธุ
- กิน ๒ มือ มั่นใจว่าทำได้ตลอดชีวิต ส่วนมือเดียวกำลังฝึกอยู่ (สนิท ททรัพย์มาก อ.หนองสูง จ.นครราชสีมา).....สาธุ
- ทำเกษตรธรรมชาติ, กินเนื้อสัตว์น้อยลง (สินีนารถ กীরติพงศ์พิศาล อ.สตึก จ.บุรีรัมย์)...สาธุ
- ลดบាយมุขกำลังจะสมบูรณ์ คีล ๕ กำลังรักษาอยู่และหาโอกาสฝึกปฏิบัติในชุมชนอโศก (วิไล แพะไพร อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู)

คว้นหลงประท้วงหน้าทำเนียบ

เรื่องที่ ๑ จิ้งจกเกาะบนหลังคารถ พังอาจารย์รัศมี กฤษณมิษ เล่าให้เพื่อนฟัง ตอนกองทัพธรรมปักหลักที่นี่

เธอขึ้นไป พลองอธิบายด้วยความรวดเร็ว ๑๒๐ คำ ต่อ นาที !

“ตรงนั้นแหละ ที่เราไปฉีกกัน นี่เขารื้อออกแล้วเนี่ย.....”

โห-นี่ เขาร่ำลือความหลังกันแบบนี้ ไม่ธรรมดานะ จู๊ย์ๆๆ

เรื่องที่ ๒ สิ่งที่ติดตัวกันมาหลายคน หลังจากปักหลักหน้าทำเนียบคือ น้ำหนักตัวขึ้นหลายกิโล

เหตุผลนั้นไปสอบถามกันเอาเอง จู๊ย์ๆๆ

บรมผู้พิทักษ์โลก

เลิศลักษณ์ สุพฤตนิพนธ์ (จุ่ม) เป็นแม่บ้านเต็มตัว เมื่อ ๒ ปี ก่อน หลังจากลาออกก่อนเกษียณ จากการเป็นนักวิทยาศาสตร์ ๗ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

เธอเริ่มแยกขยะในบ้านมา ๕ ปีแล้ว ด้วยแรงจูงใจจากการอ่านขยะเอ๋ย และสามีซึ่งทำงานด้านประหยัดพลังงานเป็นผู้จุดประกาย

ขยะสดเอามาหมักเป็นปุ๋ย ขยะแห้งล้างให้สะอาด แยกประเภทตามราคา

เธอขายความคิดให้กับทุกคน วันนี้คุณแม่ก็แยกขยะอย่างสนุก ว่างๆลูกเขย(สามีจุ่ม) จะขับรถเอาขยะมารวมกัน

“สนุก, ได้ประโยชน์, ได้สอนลูก, ได้รักษาสິงแวดล้อม, ได้ช่วยให้ขยะไม่ล้นเมือง.....”

เดินกลับบ้านก็มีขยะให้เก็บ ทำจนเป็นนิสัย เราก็ช่วยให้บ้านเมืองสะอาด อย่างเช่นเศษ แก้วแตก....”

วันนี้ขยะที่บ้านที่ต้องทิ้งจริงๆ เดือนหนึ่งประมาณ ๑-๒ ก.ก.

“บ้านจุ่มเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยมีขยะเลยล่ะ”

คติก่อนจาก “ล้างจาน-ล้างใจ แยกขยะ-แยกใจ” สาธุๆๆ

ไฟเผาขยะ ตบะเผากิเลส

วาระที่ ๖ ตั้งตบะเสริมเจโต

คุณประสพ : จะสังวรศีลข้อ ๔ ระมัดระวังคำพูด จะพูดน้อย ฟังคนอื่นมากกว่า

คุณสัมพันธ์ : จะอ่านหนังสือธรรมะทุกวัน

ป้าเล็ก : ตั้งใจมาวัดทุกวันอาทิตย์

คุณกาญจนา : จะสังวรศีลข้อ ๔ และจะฝึกสติด้วย

คุณนิตยา : อ่านหนังสือธรรมะทุกวัน

น้ำลำน้ำ : สังวรศีลข้อ ๔ ตื่นนอนสวดมนต์ทำวัตรเช้า

คุณเทียนฟ้า : สังวรศีลข้อ ๔ ฝึกสติรู้ตัวอยู่กับปัจจุบัน

คุณกฤษณา : ฟังเทปธรรมะทุกวัน

(หมายเหตุ ตัดตอนมาจาก รายงานการประชุมของกลุ่มญาติธรรมปรากฏอโศก เมื่อวันที่ ๑๔ มี.ค.'๕๙)

✦ จังจกส์

คติประจำฉบับนี้

**กิเลส ทำให้เกิดปัญหา
ศีลและตบะ ทำให้ปัญหาจบ**

เรื่องฤทธิ์แห่งกรรมนี้ เล่าเรื่องโดย **คุณพ่อ จุม มาลาโรสง** อายุ ๖๖ ปี อาชีพเก็บสมุนไพรราย อยู่บ้านเลขที่ ๕๘๘ ถนนหน้าเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น

คุณพ่อจุมเล่าให้กับผู้เขียนฟังว่า สมัยที่ผมเป็นเด็กนั้น บ้านเดิมผมอยู่ที่บ้านดอนหัวช้าง ต.บ้านเป้า อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น พ่อของผมล้มป่วยแล้วตายจากไป ต่อมาแม่ผมเลยแต่งงานใหม่ พ่อใหม่ของผมคนนั้นชื่อ **พ่อมา พุโคกสูง**

ตอนนั้นพ่อมาซึ่งเป็นพ่อใหม่ของผม คงจะอายุประมาณ ๓๐ กว่าปีแล้ว ส่วนผมก็คงจะอายุประมาณ ๑๒ ปี พอถึงฤดูทำนา พ่อมาและแม่ของผมก็ได้ช่วยกันทำไร่ทำนา

แต่พอหมดฤดูทำนาทำไร่ **พ่อมาก็จะพาเพื่อนๆกินเหล้าเมายา แล้วก็พากันไปเล่นโบก เล่นไฮโลกัน** พอได้เงินจากการเล่นการพนันกัน ก็จะพากันไปซื้อวัวซื้อควายมาฆ่ากิน เพราะวัวและควายสมัยนั้นมันตกตัวละ ๒๐๐-๓๐๐ บาทเท่านั้นเอง

พอกินไม่หมด พ่อก็จะให้แม่ของผมนำเอาเนื้อหนังของวัวหรือควายเหล่านั้นไปขาย **ผู้ที่ฆ่าวัวหรือควายที่เคราะห์ร้ายเหล่านั้น ก็คือ พ่อมาของผมนั่นเอง** พ่อมาได้กระทำการแบบนี้อยู่ ๑๐ กว่าปีด้วยกัน

จะเป็นด้วยฤทธิ์แห่งกรรม หรือผลของกรรมที่พ่อมาเคยก่อกรรมทำเข็ญเอาไว้กับวัวกับควาย หรืออย่างไรก็ไม่อาจจะทราบได้

อยู่ต่อมาราว ปีพ.ศ.๒๕๐๒ **พ่อมาก็ได้ล้มป่วยลงด้วยโรคเจ็บคอ** ตอนแรกแม่ก็ไปตามหมอยาพื้นบ้านมารักษา ด้วยการฝนยาสมุนไพรให้กินและทาตามคอภายนอก แต่อาการป่วยของพ่อมาก็ไม่ดีขึ้นเลย มีแต่ทรุดลงไปเรื่อยๆ

เมื่อหมอยาพื้นบ้านหมดทางที่จะรักษา แม่ก็เลยพาไปหาหมอที่โรงพยาบาลขอนแก่น สมัยนั้น

โรงพยาบาลขอนแก่นเครื่องมือเครื่องไม้ยังไม่ทันสมัย เหมือนกับทุกวันนี้หรอก หลังจากคุณหมอได้มาตรวจดูอาการให้แล้ว หมอก็มารู้จักโรคที่พ่อมาเป็นเลย หมอเลยไม่รับรักษา ทุกวันนี้มันก็คือ **โรคมะเร็งลำคอ** นั้นเอง แม่เลยพาพ่อกลับมารักษาอยู่ที่บ้าน

อาการที่พ่อมาเป็นคือ **เจ็บที่ลำคอ** เวลาเจ็บ จะครางว่า อ้อๆ...อ้อๆ... **ฟังดูก็คล้ายเสียงวัวมันร้องตอนที่พ่อตีมันด้วยมีดที่ลำคอของมัน** มันจะร้องว่า มอ...มอ...มอ... พ่อพ่อร้องว่า ออๆ...แล้วก็จะมีเลือดไหลออกมาตามปากตามจมูก หรือเวลาที่ไอหรือจาม ก็จะมีเลือดพุ่งออกมาจากปากจากลำคอเช่นกัน

ผมมาสังเกตดูก็คล้ายๆกับเวลาที่พ่อมาฆ่าวัวหรือควาย ด้วยการเอามีดไปแทงคอของเขา แล้วเลือดก็จะพุ่งกระชูดออกมาตามรอยแผลนั้น หรือเวลาเอาเข็มนทูปหัวของวัวหรือควายเคราะห์ร้ายเหล่านั้น ก็จะมีเลือดพุ่งออกตามปากตามจมูก อาการของพ่อมาก็เหมือนๆกันกับวัวหรือควาย ที่โดนฆ่ามันเช่นกัน

เมื่อหมอโรงพยาบาลไม่มียารักษา หมอพื้นบ้านก็หมดปัญญาจะรักษา ก็ปล่อยให้พ่อนอนป่วยด้วยโรคบาปโรครกรรมนี้ ได้รับความทุกข์ทรมานอยู่เกือบปี แล้วพ่อมาก็ตายจากแม่และผมไป

ผมมาคิดๆดูอีกที ที่พระท่านว่า **คนเราเกิดมาได้มาสร้างบาป สร้างกรรม ไม่ว่าจะป็นกรรมดีหรือกรรมชั่วนั้นแน่นอน** มันต่างกันแต่ตรงที่ว่า **จะได้รับผลของกรรมนั้นช้าหรือเร็วเท่านั้น**

คุณพ่อจุม มาลาโรสง กล่าวกับผู้เขียนในที่สุด

○ ก่อแก้ว

วินิจัยพิศ มีสิทธิ์ถึงตาย

ป.ปริดา

email: porpreeda@chaiyo.com

รับรู้เรื่องราวตามสื่อต่างๆ ทำให้ทราบว่าทุกวันนี้ชาวบ้านหาที่พึ่งแทบไม่ได้ ในที่สุดการพึ่งสื่อกลับได้ผล ชาวบ้านตาต่างๆจะเรียกร้องอะไรกับใครได้ หากไม่มีสื่อนำเสนอ ทุกอย่างคงจบลง แม้สื่อจะนำเสนอแล้ว บางรายก็ยังไม่ได้รับความเป็นธรรม ใครหนอจะโชคดีเท่าคุณดอกกรัก ที่ได้รับความช่วยเหลือจนสามารถมองเห็นได้

ผู้เขียนเป็นอีกคนหนึ่งที่ได้รับทราบเรื่องราวจากเจ้าทุกข์รายหนึ่ง เธอเขียนเล่ามาอย่างละเอียดขอสรุปพอเป็นสังเขปว่า ้วยเด็กของเธอเมื่ออายุย่างเข้า ๖ ขวบ เรียนชั้นประถมเตรียมที่โรงเรียนกรุงธนวิทยาเป็นโรงเรียนเอกชนในย่านนั้น นับว่าเธอเป็นเด็กที่ร่าเริง แจ่มใส เข้ากับคนง่าย มีมนุษยสัมพันธ์ดี ช่วงใกล้สอบวันหนึ่งขณะที่เรียนหนังสืออยู่นั้นเกิดอาการผะอืดผะอมคลื่นไส้อาเจียน กลับถึงบ้านเล่าให้คุณแม่ฟัง คุณแม่เห็นว่าใกล้สอบจึงรีบพาไปหาหมอที่โรงพยาบาลของรัฐแห่งหนึ่งย่านฝั่งธน เมื่อตรวจช่องปากพบฟันน้ำนมผุมีรูขนาดเล็กๆ แล้วคุณหมอบอกว่าให้ถอนฟันแล้วจะหายจากอาการที่เป็น คุณแม่เองก็งง บอกกับคุณหมอลูก

● ของฉันคลื่นไส้อาเจียน ● ทำไมต้องถอนฟันล่ะ แต่คุณหมอกลับบอกว่า อยาให้ลูกหาย ● ใหม่ล่ะ คุณแม่จึงนั่งด้วยความจำนนต้องยอมให้คุณหมอถอนฟันให้ลูก

● กลับถึงบ้านเด็กเกิดอาการแขนซ้ายชักกระตุกจนแขนงอมาเป็นวงกลม แล้วคลายออกยึดได้ตามปกติ แต่ไม่มีความรู้สึกหยิบจับสิ่งของก็ตกหล่น ไม่นานอาการชักกระตุกย้ายมาเป็นที่แก้มซ้ายขวาสลับกัน เมื่ออาการสงบลงปรากฏว่าปากอ้าไม่ได้ ลิ้นแข็งพูดไม่ได้ โดยตัวเองก็ไม่รู้ว่าสิ่งที่พูดออกไปนั้นคนฟังไม่รู้เรื่อง สังเกตว่าสื่อสารกับใคร

● ผิดพลาดตลอดเวลา เพราะ ● ตนเองยังรู้สึกว่าได้ยินคำพูด ● ของตนเองเป็นปกติ จนมา ● รู้ตัวเมื่อได้ร้องเพลงขณะอาบน้ำ ● จึงทราบว่าเพลงที่เคยร้องอย่าง ● ไพเราะบัดนี้ไม่ใช่เสียแล้ว เกิด ● อะไรขึ้นกับตัวเธอ จนเที่ยวไป ● เทียวมาที่โรงพยาบาลแห่งนี้ ● แพทย์รับไว้รักษา แต่ก็ช่วย ● อะไรไม่ได้มากรักษาแค่อาการ ● เบื้องต้นที่ปรากฏ ต่อมา ● เปลี่ยนมารักษาที่โรงพยาบาล ● รามาธิบดีเพื่อฝึกพูด โรง ● พยาบาลแห่งนี้รักษาอาการ ● เหล่านั้นจนดีขึ้นระดับหนึ่ง ● เท่านั้นหลังจากวันที่เธอถูก ● คุณหมอถอนฟันไป

● ต่อมาคุณแม่พาเธอไป

ลงทะเบียนคนพิการ แต่เธอกลับไม่ใช่คนพิการที่กฎหมายกำหนด ทั้งๆที่เธอพูดไม่ชัดเหมือนคนลิ้นไก่ลิ้น คำพูดคำจาที่ออกมาแยกว่าคนลิ้นไก่ลิ้นด้วยซ้ำ เพราะมีอาการน้ำลายไหลยืดตลอดเวลาเกือบทุกนาทีก็ว่าได้ แม้เวลาจะผ่านมายี่สิบกว่าปีแล้วก็ตาม อาการนั้นก็ยังคงอยู่ ทั้งที่เกิดมาเธอก็เป็นคนพูดได้ดี เป็นปกติ

จากสภาพดังกล่าวนี้ควรต้องร้องเรียนและปรึกษาคุณหมอคณเดิม ซึ่งคุณแม่ได้พาเธอไปรักษาหวังเห็นเธอมีอาการปกติ แต่ไม่ได้รับคำตอบใดๆ ที่ทันตแพทย์ท่านนั้นจะออกมาแสดงความรับผิดชอบหรือให้คำแนะนำแต่ประการใด ยี่สิบกว่าปีก่อนเมื่อมีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้น ชาวบ้านจึงไม่ทราบจะไปร้องเรียนกับใครได้อีกทุกวันนี้ “เธอ” จึงอยู่ในสภาพนี้ ด้วยผลพวงจากการถอนฟันนั่นเอง

สิบกว่าปีแล้วกระมังช่วงที่ไปจังหวัดนครสวรรค์พบคุณแม่ท่านหนึ่งเล่าให้ฟังว่าเธอพาลูกชายที่เป็นไข้หวัดธรรมดา (ไม่ใช่ไข้หวัดนกที่มีอันตรายถึงชีวิตเช่นในปัจจุบันที่ระบาดอยู่) คุณหมอจ่ายยาตามปกติ แต่ไม่ช้าไม่นานลูกชายเธอก็จากไป ไม่น่าเชื่อเลยว่าแค่เป็นหวัดไปหาหมอแล้วถึงกับตาย เธอเป็นอาชัมคนจีนธรรมดาๆคนหนึ่งที่ไม่รู้จักการเรียกร้อง หรือมีใครช่วยเป็น

• ชูระให้ ผู้เขียนเองก็มีโอกาสไป
• เยี่ยมคนไข้ที่โรงพยาบาลนั้น
• เหมือนกัน สังเกตเห็นได้ว่าเป็น
• โรงพยาบาลที่ค่อนข้างสกปรก
• เตียงคนไข้ไม่เพียงพอ ถึงกับ
• ต้องใช้ทางเดินบางส่วนมาวาง
• เตียง หากใครไม่มีภูมิต้านทาน
• แล้วไปที่โรงพยาบาลแห่งนี้
• โอกาสติดเชื้อสูงมาก เพราะ
• เป็นแหล่งรวมของเชื้อโรคนานา
• ชนิด จึงไม่สงสัยเลยว่าทำไม
• ชายหนุ่มคนนั้นถึงตาย เพราะ
• ร่างกายอ่อนแอจากอาการหวัด
• แทนที่จะซื้อยาตามร้านขายยา
• ที่มีเภสัชกรอยู่ คุณแม่ห่วงลูก
• และให้ความไว้วางใจในโรงพยาบาล
• เมื่อลูกจะมีโรคอื่นๆ ที่ไม่ใช่
• หวัดจึงพาไปพบแพทย์ แพทย์
• ที่ตรวจร่างกายของคนไข้คนนี้
• บอกว่าเป็นหวัดรับยาไปกินไม่กี่
• วันก็หาย แต่ที่ไหนได้ ช้ำร้าย
• จริงๆ ที่เธอต้องสูญเสียลูกชาย
• สุดที่รัก

• การที่คุณหมอบอก ว่า
• คนไข้เป็นหวัด ย่อมแสดงให้เห็นว่ามีโรคหวัดเท่านั้น ไม่มี
• โรคอื่น เพราะผ่านการตรวจจาก
• แพทย์ จึงสันนิษฐานได้ว่าต้อง
• มาจากการติดเชื้อในโรงพยาบาล
• ไม่มีสาเหตุอื่นๆ ตามที่เห็นสภาพ
• ของโรงพยาบาลแล้ว ผู้เขียน
• เองก็รู้สึกเช่นนั้นว่าเป็นถึง
• สถานพยาบาล อนามัยในการ
• รักษาความสะอาดหายไปไหน
• ติดตามข่าวอยู่เหมือนกัน
• ทราบว่า กระทรวงสาธารณสุข
• ตั้งแต่รัฐบาลชุดนี้เข้าไปบริหาร

• ได้ให้ความสำคัญกับโรงพยาบาล
• ของรัฐที่จะเอาใจใส่ดูแลและเพิ่ม
• งบประมาณเพื่อการปรับปรุงสิ่ง
• อำนวยความสะดวกและรองรับ
• คนไข้ได้เพียงพอ โดยเฉพาะ
• โรงพยาบาลแห่งนี้ผู้เขียนทราบมา
• ว่าเป็นโรงพยาบาลหนึ่งที่เข้าข่าย
• ในการปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน
• ไม่เช่นนั้นแล้ว จะเกิดเรื่องเศร้า
• ๆ เพิ่มขึ้นอีก เพราะไม่กี่ปีถัด
• จากเรื่องราวของคุณแม่ที่ลูก
• ชายตายไป เมื่อผู้เขียนมี
• โอกาสไปที่จังหวัดนี้อีกครั้ง ก็
• มีคุณแม่อีกคนหนึ่งมาเล่าให้ฟัง
• ว่าลูกเธอแค่เป็นหวัด ก็ต้อง
• ตายหลังจากพาไปหาหมอรับยา
• จากโรงพยาบาลแห่งนี้เหมือนกัน
• ท่านผู้อ่านอาจสงสัยว่าเป็นไป
• ได้อย่างไร แต่ก็เป็นไปแล้วที่
• คนไข้เป็นหวัดบางคนภูมิคุ้มกัน
• น้อยมาก เมื่อติดเชื้อจากใน
• โรงพยาบาลถึงขั้นหลุดจนตาย
• ได้ น่าอนาถจริงหนอ

• จึงไม่อยากจะให้เรื่องเช่นนี้
• เกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า โดยหาผู้
• รับผิดชอบไม่ได้ กรณีของเด็ก
• วัย ๑๕ ปี หลังจากได้รับการ
• ผ่าตัดสมองที่โรงพยาบาลแห่ง
• หนึ่งในกรุงเทพฯ มีผลข้างเคียง
• ที่เกิดกับเด็กคนนี้คือตาบอด
• ทั้งๆที่แพทย์ก็ทราบ แต่ไม่หา
• ทางแก้ไข หรือแสดงความ
• รับผิดชอบใดๆเลย ขณะนี้เด็ก
• คนนี้ต้องตกอยู่ในความมืด
• หลังจากได้รับการผ่าตัดสมอง
• ช่างเศร้าร้ายเสียจริงๆ ผิดกับ
• **โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี** ที่

คนไข้ไปตรวจตาเพราะมีอาการเจ็บจนอยากจะควักลูกนัยน์ตาทิ้ง จึงไปพบจักษุแพทย์ที่โรงพยาบาลใกล้บ้านคือโรงพยาบาลนี้นั่นเอง เพราะสามารถใช้สิทธิ์ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค เธอเล่าว่าเมื่อหมอตาตรวจตาเสร็จจบบอกว่าไม่เกี่ยวกับตาแม่จะปวดตาก็ตามขอให้ไปรับการตรวจที่แผนกสมอง จากการวินิจฉัยคุณหมอบอกว่ามีก้อนเนื้ออก ที่สมองต้องรีบผ่าตัด หลังจากรับการผ่าตัดเนื้ออกแล้ว อาการปวดตาของเธอหายเป็นปลิดทิ้ง ๓๐ บาทรักษาได้จริง แม้จะต้องจ่ายค่ายาแพ่งก็ตาม(ความรู้สึกสำหรับคนที่มียาได้ตัวยาคงรู้สึกดียิ่งแพ่ง) แต่ก็คุ้มกับอาการทุกข์ทรมานกับการปวดตา จากหลายๆกรณีที่ได้รับทราบมา นึกอยู่ในใจว่า หากไม่ใช่โรงพยาบาลนี้ หรือไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างเสมอภาค

จากคุณหมอมที่มีจรรยาบรรณแล้วใช่หรือ เธอจะปลอดภัยเช่นนี้หรือไม่ จากการสอบถาม เธอไม่มีอาการปวดศีรษะเรื้อรัง ไม่นึกด้วยซ้ำว่าสมองจะเป็นอะไร ต้องขอชมว่า จักษุแพทย์ที่โรงพยาบาลนี้เก่งจริงๆ มีความละเอียดในการตรวจคนไข้ แม้จะต้องใช้เวลานานก็ตาม ไม่ได้ว่าปวดตาต้องจัดการกับตาเท่านั้น สามารถให้คำแนะนำว่าอาจมาจากสาเหตุอื่น อย่างกรณีนี้คุณหมอได้แนะนำให้คนไข้ไปตรวจสมอง เป็นต้น เรื่องราวของคนปวดตาแต่ไม่เกี่ยวกับตา ยังมีคนไข้อีกรายหนึ่งที่มีอาการปวดตาค่อยๆ รายที่เล่ามาแล้ว ปวดถึงขั้นอยากจะควักลูกนัยน์ตาออกเช่นกัน เธอไปหาจักษุแพทย์ถึง ๔ โรงพยาบาล เรื่องนี้เกิดมานานมากแล้ว ทุกโรงพยาบาลเห็นเธอเป็นคนตาเข

และจากการตรวจผลออกมาเหมือนกันคือแนะนำให้เธอผ่าตัดตา เธอยังถามคุณหมอบอกอีกว่า ตาเขสองข้างก็ต้องผ่าตัดสองข้างใช่ไหม คุณหมอบอกว่าใช่ เธอกลัวการผ่าตัด จึงยอมให้ปวดตาและให้ตาเขอยู่แบบนั้น จนพบคุณแม่ท่านหนึ่งบอกกับเธอว่า ลูกชายมีอาการปวดตาแบบเดียวกันนี้ จึงไปพบจักษุแพทย์ที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง จักษุแพทย์ตรวจแล้วบอกว่าไม่เกี่ยวกับตาขอให้ไปรักษาฟันให้ดี ลูกชายทำตามโดยไปพบทันตแพทย์ตรวจและรักษาฟันในที่สุดก็ไม่ปวดลูกนัยน์ตาอีกแล้ว เธอผู้ที่มีความบกพร่องทางตาฟังดังนั้นก็ทำตาม โดยไปตรวจและรักษาฟัน ไม่ช้าไม่นานเธอก็หายปวด

เรื่องทำนองนี้เกิดกับใครบางคนที่มีอาการมือสั่นและอาการอื่นๆอีก ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจำไม่ได้ว่าเป็นอะไรบ้าง แต่มีอาการผิดปกติ ถึงขั้นนำส่งเวชศาสตร์เขตร้อนเพื่อวินิจฉัยว่าเกิดจากอะไร ใช้เวลานานหลายวันก็ไม่พบเชื้อใดๆในคนไข้คนนั้น แต่พบอาการผิดปกติที่หัวใจ จากประสบการณ์ของแพทย์ได้แนะนำให้คนไข้ไปรักษาฟัน เพราะฟันที่มีปัญหาเป็นทางนำเชื้อโรคเข้าสู่หัวใจได้ หลังจากที่ยถอนฟันผุออกไปแล้ว อาการคนไข้ก็ดีขึ้นดีคืน อย่างนี้เป็นต้น

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์จริงจากชีวิตสามารถส่งมายังคอลัมน์นี้ หรือส่งมายัง e-mail ข้างต้นได้

ฉบับนี้เป็นการรายงานผลการปฏิบัติจริงของ**คุณประภัสรา** จากโคราชและยืนยันมาให้ทราบค่ะ

ดิฉันได้อ่านคอลัมน์น้ำฉ่ำดีจริงหรือ ดิฉันคนหนึ่งที่มีโรคประจำตัวคือโรคชรามาเยือน ปวดตามข้อต่อต่างๆโดยเฉพาะเอวจะปวดมาก พออ่านคอลัมน์นี้ก็ลองพิสูจน์ดูว่าจะจริงหรือไม่

ดิฉันก็ได้ค้นพบว่า การดื่มน้ำฉ่ำแล้วประมาณสักครึ่งชั่วโมงไปแล้ว จะมีอาการปวดท้องอยากจะอุจจาระ อยากจะบอกกับคุณชมพูพลว่าอาการที่คุณปวดท้องแล้วถ่ายนั้นมันเหมือนการดีท็อกซ์(ที่ใช้กาแฟสวน)

การดื่มน้ำฉ่ำจะเหมือนการทำดีท็อกซ์เลยอย่าตกใจ นี่คือข้อดีเพราะจะเป็นการทำดีท็อกซ์ทั้งระบบตั้งแต่ลำกระเพาะอาหาร ลำไส้ใหญ่ จนกากอาหารมันขับออกหมด คุณจะไม่เป็นมะเร็ง ลำไส้ก็เลยป้องกันได้เหมือนกัน สมอไทย คุณเคยกินสมอไทยไหมคะลองดูนะคะ ดิฉันจะมีข้อมูลตรงนี้เพราะแพทย์ทางเลือกเขาเอาสมอไทยมาสกัดทำดีท็อกซ์ล้างพิษทั้งระบบขายราคาแพงมาก ดิฉันส่งข้อมูลมายืนยันว่า เราไม่ต้องไปกินอย่าง

อื่นเพื่อล้างพิษ ขอยืนยันด้วย
คนว่า ดื่มน้ำฉ่ำดีแน่เหมือน
ล้างพิษทั้งระบบ

ท่านที่ ๒ จาก**คุณศิริพงษ์** กรุงเทพฯ

กระผมอ่านคอลัมน์น้ำฉ่ำดีจริงหรือหรือ

บางครั้งรู้สึกไม่ค่อยสบายใจ สบายกาย กระผมอ่านหนังสือสารอโศก คอลัมน์น้ำฉ่ำดีจริงหรือหรือ อ่านตอนแรกก็รู้สึกแปลกใจ แต่ก็มีพื้นฐานอยู่แล้ว เพราะเคยอ่านหนังสือของท่านบวไต้มน้ำ ดื่มน้ำปัสสาวะรักษาโรคร้ายได้ ดื่มน้ำปัสสาวะและหมั่นออกกำลังกาย ควบคุมอาหารสามารถรักษาโรคร้ายได้ จากท่านบวไต้มน้ำ ดร.เรียวฉวี นากาโตะะ หนังสือที่ว่า ดื่มน้ำปัสสาวะและออกกำลังกายควบคุมอาหารสามารถรักษาโรคร้ายได้ ตอนแรกๆรู้สึกว่าจะไม่ค่อยแข็งแรง และกินอาหารเจ มังสวิรัติมานาน ไม่รู้ขาดสารอาหารหรือไม่ แต่พยายามกินข้าวกล้อง ถั่ว ฯลฯ และดื่มน้ำปัสสาวะไปด้วย รู้สึกร่างกายค่อยๆบรรเทา น้ำปัสสาวะอาจจะเหมือนน้ำคั้นค้อยรักษาโรคร้ายได้เหมือนในสมัยพุทธกาลที่ว่า ฉันทาตองกับน้ำมูตรเนาๆที่ต้องกับลูกสมอ พร้อมทั้งควบคุมอาหาร และออกกำลังกายที่เหมาะสม โดยใช้วิธีทางธรรมชาติ ช่วยคลายทุกข์และคลายความอ่อนเพลีย พยายามมาให้ร่างกายกระปี้กระเปร่าสดชื่นแจ่มใสเสมอ โดยควบคุมภาระการกิน การนอน ออกกำลังกายที่เหมาะสม พร้อมทั้ง ฉันทาตองน้ำมูตรเนาอาจจะช่วยรักษาโรคร้ายให้ดีขึ้นได้

พบฉบับใหม่ฉบับหน้าค่ะ

● แม่ น้ำ ลักขิตะ

" หากคิดให้คนทั้งโลกเป็นอย่างเรา
แล้วบอกว่าโลกนี้จะนำอยู่
ใครคิดเช่นนั้นก็บ้าแล้ว "

บาทฐานของชีวิต

คือ ความแตกต่าง

ข้าพเจ้าเชื่อว่า ศาสดาทุกศาสนาต้องการให้คนมาทำดีเช่นท่าน แต่มันใจ...ไม่มีศาสดาท่านใด ตั้งความหวังให้คนทั้งโลกเป็นได้อย่างท่าน เพราะภูมิระดับศาสดา ไม่มุ่งหวังในสิ่งเป็นไปไม่ได้แน่ โลกนี้มีความแตกต่างเป็นบาทฐานที่เที่ยงแท้

ไม่ว่ายุคใดสมัยใด ศาสดาก็พระองค์แล้วที่เกิดตายเกิดตายบนโลกใบนี้ แต่หาทำให้สรรพ สิ่งเท่าเทียมกันทั้งชีวิตและจิตวิญญาณได้ไม่ อย่างมากเพียงทำให้อยู่กันอย่างสามัคคี แตกต่างอย่าง ไม่แตกแยก เป็นองค์รวมหนึ่งเดียว

กระนั้นข้าพเจ้ายังไม่ปักมันเสียทีเดียว และมีอาจดันเดาได้ ว่าองค์รวมระดับโลกเคยมีเกิดขึ้นหรือ? จากอดีตจวบปัจจุบันไม่เคยมีปรากฏ เท่าที่รู้มาจากประวัติศาสตร์ จะมีก็แต่องค์รวมระดับย่อย เป็นครอบครัว สังคม เชื้อชาติ ศาสนา ฯลฯ

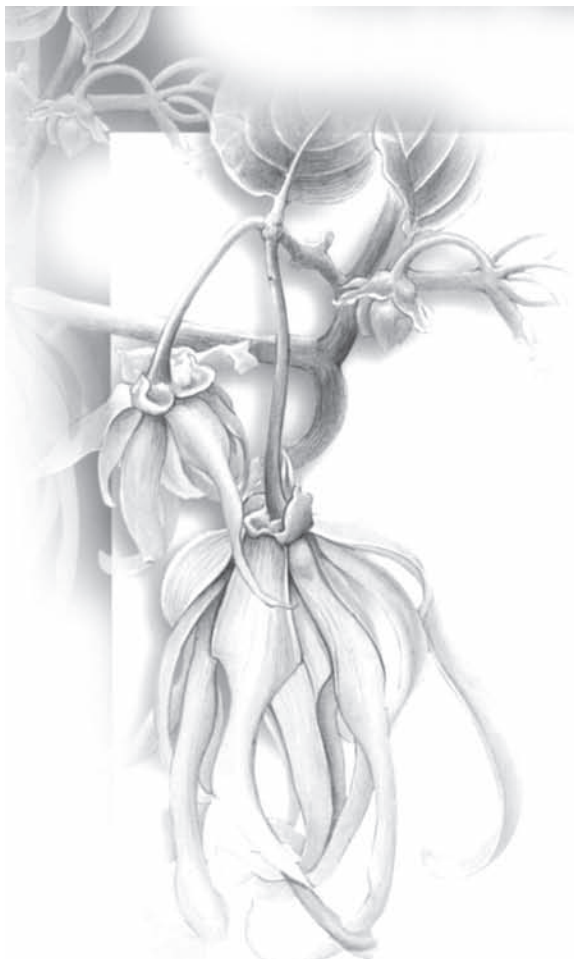
เคยมีคนคิดรวมโลกไว้เป็นหนึ่งเดียวเหมือนกัน เป็นต้นว่า นโปเลียน เจงกิสข่าน และ จอมเผด็จการฮิตเลอร์

พวกเขาใช้สงครามในการรวมโลก มีใช้ด้วยคำสอนศีลธรรม พวกเขาไม่ใช่ศาสดา หากแต่เป็นนักฆาตระดับโลก และคนบ้าอำนาจ แต่กระนั้นยังไม่สำเร็จ ทั้งไม่มีใครจะทำได้สำเร็จด้วยวิธีเช่นนี้ ไม่ว่ายุคสมัยใดก็ตาม

ความรุนแรงไม่มีทางรวมวิญญานมนุษย์เข้าเป็นองค์รวมเดียวได้ เพราะคนรักอิสระ ไม่ชอบการบังคับใดๆ การปกครองระบอบคอมมิวนิสต์จึงล่มสลายในเวลาอันสั้น ขณะที่ประชาธิปไตยยังคงอยู่

ความสมบูรณ์ของสรรพสิ่ง มีได้อยู่ที่ทุกสิ่งเหมือนกันไปหมด หากแต่เป็นความแตกต่างที่สอดร้อยสานสัมพันธ์กันด้วยดี ดุจมาลัยดอกไม้ แม้จะต่างสีล้น ต่างดอก ต่างชนิด แต่ร้อยเรียงกันออกมาได้สวยงาม

ชีวิตคนเราเฉกเช่นกัน แต่ละคนมีพื้นฐานชีวิตที่ต่างกันไป ฐานะ ความสามารถ จริตนิสัย

และอีกหลายๆอย่างที่คุณมีไม่เท่าเทียมกัน

ด้วยเหตุนี้เส้นทางชีวิตจึงมีความขัดแย้งเป็นสามัญ
การขัดแย้งของสังคมสัตว์ โดยมากเป็นเรื่อง
ดำรงชีวิตตามธรรมชาติ...บ้างต่อสู้แย่งชิงอาหาร ปกป้อง
ถิ่นอยู่อาศัย หรือแย่งคู่สืบพันธุ์

ส่วนคนเรามีการขัดแย้งมากกว่าสัตว์อยู่ข้อหนึ่ง
คือ...ขัดแย้งกันด้วยความคิด เป็นความขัดแย้งที่ยากจะหา
ข้อสรุปลงได้ บางที่อาจจะไม่ได้เลยก็มี

ทฤษฎีของคนยึดมั่น เป็นเรื่องที่ถกเถียงกันไม่รู้จบ
คนตายได้ แต่ความเชื่อไม่เคยตาย จากอดีตจวบจน
ปัจจุบันสงครามศาสนายังมิเคยสาปสูญไปจากโลกใบนี้

ด้วยเหตุแห่งทฤษฎีที่ไม่ลงรอย ศาสนาบนโลกนี้
จึงไม่มีหนึ่งเดียว

แต่ว่าไปแล้วทุกศาสนาต่างสอนให้คน
ทำดี...จุดนี้กระมังที่ทั่วโลกเป็นสากล หากตัด
องค์ประกอบคำสอนอื่นออกหมด ให้เหลือแต่
"ทำดี" ปรัชญาคำสอนทั่วโลกจะเป็นเอกัคคตาธรรม
ทันที น่าเสียดายที่เป็นไปไม่ได้ ออกจะเพ้อฝัน
เกินจริง เพราะจะมีสักกี่คน? ทำดีได้ถึงที่สุด
ตามคำสอนศาสนาตน ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์จะ
ได้รับตัวเลขที่น้อยจนน่าใจหาย

อย่าว่าแต่ให้คนทั้งโลกคิดเห็น
สอดคล้องกันเลย...เอาแค่คนสองคน มีความ
คิดเห็นลงร่องลงรอยกันตลอดรอดฝั่ง ก็นับว่า
เป็นสิ่งมหัศจรรย์สุดล้ำแล้ว

งานโฮมไท่วัง'๕๙

วันที่ ๓-๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ พุทธสถานราชธานีอโศก

สัมมาสิกขาลัยวังชีวิต ขบวนการนิสิตนักศึกษา
มีศีลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา สู้สัมมาอาริยะประเพณีธรรม

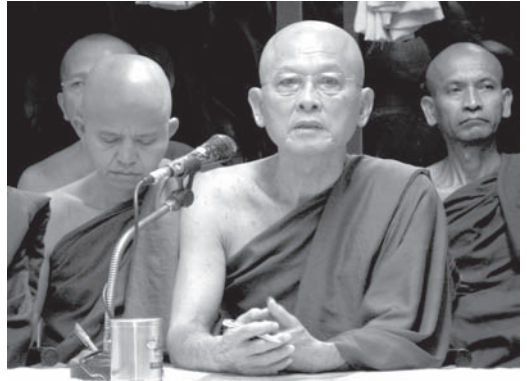
โฮมไท่วัง เป็นงานประจำปีของเหล่านิสิตมหา'ลัยวังชีวิต หรือสัมมาสิกขาลัยวังชีวิต(ม.วช.) ซึ่งได้ก่อตั้งเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๓๙ ทำให้เกิดการสานสัมพันธ์และการสังเคราะห์ขบวนการกลุ่ม นิสิต ครู ลิกขมาตุ และ จากทุกๆวิชาเขต มีการสอบสัมภาษณ์ผู้จะสมัครเป็นนิสิตใหม่ ตลอดจน มีพิธีรับเข็มเครื่องหมายของนิสิตจากพ่อท่าน

วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

ผู้มาร่วมงานได้เริ่มเข้าสู่พื้นที่ร่วมกันเป็นหมู่เป็นกลุ่มโดยทางรถไฟบ้าง เซ้ารถบัสมาบ้าง มา รถส่วนกลางบ้าง สู่จุดหมายเดียวกันที่**ราชธานีอโศก** เข้าที่พักแล้วลงทะเลเบียม พอได้เวลา ๑๘.๓๐ น . มีพิธีสวดมนต์ทำวัตรเย็น และพานั่งเจตสมณะ โดย**อุปัชฌาย์สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** หลังจากนั้น บรรดาครู ลิกขมาตุ และสมณะผู้ดูแลนิสิตพูดในขอบเขตที่ว่า เพราะอะไร ทำอย่างไร นิสิตจึงจะ พัฒนาก้าวหน้าไปด้วยดี ที่พัฒนาไม่ดีพอสาเหตุน่าจะมาจากเราไม่สามารถติ ดิง เตือน บอกกล่าว กันได้หรือไม่อย่างไร จนถึงเวลา ๒๐.๐๐ น. ก็แยกย้ายกันไปพักผ่อน

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๕.๐๐ น. ประชุมครุสัมมาลิกชาลย
วังชีวิต พ่อท่านเป็นประธานการประชุม มีสมณะ ๒๑ รูป
ลิกขมาตุ ๑๑ รูป ครุประมาณ ๑๘ คน(จากครุทั้งหมด
๒๓ คน) และผู้สังเกตการณ์ ๓ คน ที่เขื่อนศูนย์บุญ ชั้น ๓
พ่อท่านให้โอวาทว่า **โอบ** หมายความว่า **มา**

ร่วม มารวมกัน ไท
หมายความว่า **ชาว หมู่**
พวก หรือคณะ วง หมายถึง
ถึงที่อยู่ของผู้มีฐานะสูง มี
ศักดิ์ศรี **วังชีวิต** คือที่
อยู่ของชีวิตที่เป็นอาริยะ
สถาบันนี้จึงมีใช้การศึกษา

แบบโลกๆ เราต้องศึกษาเรื่องโลกธรรมให้ถึงขั้นปรมาตถ์ ซึ่งเป็นเนื้อแท้ของศาสนา

**ผู้เป็นนิสิต ต้องอยู่ประจำเป็นหลักแหล่ง อาจไปช่วยงานที่อื่นบ้างเป็นบางครั้ง ไม่เลือก
อยู่ตามกิเลส** ผู้บรรลุนิเทศจะไม่ติดยึดดองค์ประกอบต่างๆ แต่จะพิจารณาตามความเหมาะสมของงาน
พุทธสถานแต่ละแห่ง ก็มีความต่างเรื่องภูมิทัศน์มากบ้างน้อยบ้าง

เรื่องขยะวิทยา ที่อาตมาตั้งขึ้นมา เวลานี้ทั่วโลกเขารู้ว่ามีความสำคัญ แต่เขายังไม่กล้าตั้ง
เป็นหลักสูตร ทุกวันนี้ขยะมีความสำคัญมาก และจะสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคต **แม้ที่สุดกิเลสก็คือขยะ
ของชีวิตที่มีในเราทุกคน ขยะจึงมีใช้จำกัดความอยู่แค่เรื่องวัตถุ**

อยากให้เราครุทุกๆ แห่ง ผนึกรวมกัน แม้ผู้มีใช้ครุ แต่มีความรู้ ความสามารถก็ให้เข้ามารวม
กัน แต่จะไม่เอาคนนอก เพราะเขาจะแบกมานะ อัดตาเข้ามามาก แม้แต่พวกเราบางคน ก็ยังไม่
อยากให้เราเข้ามา เพราะเข้ามาแล้ว จะหนักจะป่วน

ครุหรือครุ ต้องเป็นเหมือนพ่อแม่ ต้องดูแลเอาใจใส่นิสัยและพฤติกรรมของลูก ต้องรู้
วุฒิภาวะของเขา เขามีพรสวรรค์ในด้านใด ต้องหาวิธีส่งเสริมเขา **ทุกวันนี้ครุหรือครุ เป็นเพียงผู้อัด
วิชาความรู้ให้เท่านั้น ควรมีการเรียน การสอนให้เป็นธรรมชาติมากๆ**

ครุต้องลงงานลุยงานกับเด็ก มีใช้จ้ำจี้จ้ำไช แต่ทำอย่างไรให้เด็กมีความสนใจ โดยเอางาน
เป็นสื่อ และเอาความรู้เป็นตัวเสริม หาวิธีหาเทคนิคให้เด็กรู้จักคิด รู้จักทำ ความรู้ทางโลกอย่างเดียว
ไปไม่รอด ขอให้พวกเราอดทน ต่อสู้ อย่าท้อถอย ทุกคนอยู่ในสงสาร แต่อย่าตกอยู่ในสงสาร
อย่าตกอยู่ในเวทนา แต่จงรู้จักเวทนา **ต้องมีศิลปะการใช้อารมณ์ และการปรุงแต่งอารมณ์กับผู้อื่น
ซึ่งจะมีผลมาก** ขอขอบคุณทุกคนจริงๆ ขอให้ช่วยกันสร้างรวงรังให้เจริญยิ่งขึ้นต่อไป

พ่อท่านให้โอวาทและนโยบายจนถึงเวลา ๐๗.๓๐ น. จึงออกจากที่ประชุม โดยให้อุปัชฌาย์
สมณะเดินดิน ดิกขวีโร เป็นประธานการประชุมต่อ เพื่อพิจารณากฎระเบียบของสัมมาลิกชาลยวังชีวิต

พอท่านได้ให้ทิศทางไว้ว่า **อย่าเพิ่งรีบหย่อน ให้เครื่องๆไว้ก่อน** งานเรามีมากขึ้น ควรจะมีผู้เก็บรวบรวมเอกสารข้อมูลเอาไว้ให้เป็นระเบียบ มิฉะนั้นอาจหลงลืมสูญหาย

การจบของนิสิต ม.วช. จะต้องผ่านระดับโสดาบัน สู่อภิศากาณ การพิจารณาให้เน้น **ศีลเด่น** โดยดูจากพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน และการเข้าชวบนการกลุ่มในกิจกรรมสำคัญ เช่น งานมหาปวารณา งานปีใหม่ และงานฉลองหนาว เป็นต้น

ต่อจากนั้นเป็นการสอบถามภาษาของผู้สมัครเป็นนิสิตใหม่ มีผู้สมัครบางคนเป็นคนพิการ จึงมีข้อแม้สำหรับคนพิการ คือ

- ช่วยเหลือตัวเองได้ ไม่เป็นภาระหมู่
- มีความสามารถพิเศษ

ผลการสอบ นิสิต ม.วช. ปีการศึกษา ๒๕๕๙

วิชาเขต	จำนวนผู้สมัคร	ชาย	หญิง	ผ่าน	ไม่ผ่าน
สันติฯ	๓	-	๓	๓	-
ศาลีฯ	๗	๑	๖	๕	๒ (ญ)
ปฐมฯ	๕	๑	๔	๔	๑ (ญ)
ศิระฯ	๕	๑	๔	๕	-
สีมาฯ	-	-	-	-	-
ราชธานีฯ	-	-	-	-	-
รวม	๒๐	๓	๑๗	๑๗	๓

เวลา ๑๔.๐๐ น. เป็นการสัมมนาครู
อุปัชฌาย์สมณะเดินดิน ดิกขวีโร เป็นประธาน
สัมมนาในหัวข้อเรื่อง

๑. เกณฑ์ของนิสิตที่จะได้รับปริญญาบัตรมีอย่างไร?

- นิสิตปี ๗ ขึ้นไป จะได้รับการคัดเลือกให้เข้ารับการประเมิน
- จะต้องอยู่ในฐานโสดาบันอย่างเข้าสู่สภิกาคามี
- น้ำหนักการให้คะแนนจากวิชาเขต ๗๐ % และจากส่วนกลาง ๓๐ % โดยส่วนกลาง

จะประเมินเมื่อมีกิจกรรมในงานประจำปีของชาวอโศก

- คะแนนศีลเด่น ๔๐ % เป็นงาน ๓๕ % วิชา ๒๕ %
- เกณฑ์การประเมิน นิสิตต้องได้คะแนน ๘๐ % ขึ้นไป
- ใช้เวลาในการประเมิน ๑ ปี

๒. เราจะใช้การศึกษาของ ม.ว.ช. มาเร่งรัดพัฒนาทางจิตวิญญาณได้อย่างไร

สรุปได้ดังนี้คือ

- ทุกคนต้องไปจัดการกับกิเลสของตัวเอง
- ผู้จะตรวจสอบโสดา สภิกา ของผู้อื่น ต้องสอบตัวเองให้ผ่านก่อน
- ภายในชุมชนห่วงใยทุนิยม มากกว่าห่วงใยคน
- การแก้ไขเด็กให้ดี ต้องแก้ไขที่ครูก่อน
- เด็กของเราผิดศีลได้ง่าย เพราะปลูกฝังยังไม่ถึงจิตวิญญาณ
- เด็กและผู้ใหญ่ขาดความอบอุ่นใกล้ชิด
- ทีมงานไม่ดี เพราะขาดการคารวะ นิวาโต
- สมบูรณ์ทั้งกิจกรรม และกิจการ
- สัมมาทิฐิ ๑๐ และญาณ ๗ ของพระโสดาบัน จะใช้ตรวจสอบคุณธรรม จริยธรรม

ตลอดจนการกิน อยู่ หลับ นอน

อุปัชฌาย์เดินดิน ดิกขวีโร ให้โอวาทว่า **คิดดี พูดดี แล้วกลับไปทำให้ดี** ความเป็นสาระ
ใหม่ ความมีอุดมการณ์ อย่าลืมความดีที่เราเคยทำได้ และอย่าลืมความดีที่คนอื่นเคยมี

ช่วงประมาณบ่ายสองโมงที่ครูมีการสัมมนา กัน นิสิตทุกชั้นปีและชาวชุมชนก็ได้ไปร่วมบุญกันที่เขื่อนศูนย์บุญ ช่วยกันขนทรายเข้าเขื่อนศูนย์บุญชั้นล่าง การขนทรายบ่งบอกถึงความเป็นพี่เป็นน้องที่แสดงออกมาอย่างชัดเจน เด็กเล็กๆเข้ามาร่วมด้วยกับผู้ใหญ่ ดูเป็นภาพที่ทำให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ที่พ่อท่านเคยพูดว่า “เราเป็นครอบครัวเดียวกัน”

เวลา ๑๘.๓๐ น. อุปัชฌาย์สมณะ เติณดิน ติกขวีโร พร้อมด้วยหมู่สมณะ ลิกขมาตุคुरु และนิสิตทุกรุ่นกล่าวคำอธิษฐาน ในบรรยากาศซาบซึ้งประทับใจ จากนั้นตัวแทนนิสิตเก่าใหม่จากทุกวิชาเขต ได้กล่าวแสดงความรู้สึกนึกคิดที่ได้มาเป็นนิสิต ม.วช. เป็นช่วงเวลาที่น่าประทับใจ สนุก อบอุน เป็นพี่เป็นน้อง รายการได้ยุติเวลา ๒๐.๓๐ น.

วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้าที่เขื่อนฝั่งกัน พ่อท่านแสดงธรรมความว่า วันนี้ครบรอบ ๑๐ ปีเต็ม ที่หมู่บ้านราชธานีได้รับอนุมัติจากกระทรวงมหาดไทย ให้เป็นหมู่บ้านตามกฎหมาย มีผู้ใหญ่บ้าน มีอบต. เหมือนหมู่บ้านทั่วไป

และวันนี้พ่อท่านมีอายุครบ ๗๒ ปีเต็ม เกิดเวลาเกือบ ๘ โมงเช้า (ช่วงพระกลับจากบิณฑบาต) ออกบวชเมื่ออายุ ๓๖ ปี บวชมาแล้ว ๓๖ ปี มาถึงวันนี้ก็ยังถูกด่า การถูกฟ้องร้อง ถูกขึ้นโรงขึ้นศาล ทำให้เกิดการสังเคราะห์ขึ้นในสังคม คนเราเห็นโลกก็มากกว่าโลกุตระ อาตมาภูมิใจที่เกิดระบบสาธารณโภคี(บุญนิยม) เป็นนวัตกรรมใหม่ของสังคม สิ่งที่ทำมาถึงวันนี้ ก็ขอขอบคุณพวกเราทุกคน อาตมาทำคนเดียวไม่ได้ ถ้าพวกคุณไม่มามันก็ไม่เกิด อาตมาเก่งทำให้คุณมาได้ เพราะอาตมาใช้ธรรมอาวุธของพระพุทธเจ้า ปราบพวกคุณจนยอมมาเป็นพวก พวกคุณไม่สงสัย เพียงแต่ต้องต่อสู้กับกิเลสในตัวเองเท่านั้น สุขโลกก็ยกเท้านั้นแหละ วนเวียนทุกข์ทรมาน กินสูบตีเมสเฟย์ เป็นตัวอย่างที่เลว

อดีตเกิดหมู่กลุ่มจริง เมื่อปี ๒๕๑๖ อาตมาภูมิใจที่พวกเราเป็นคนมีศีล ไม่มีอบายมุขทั้งหมู่บ้าน อาตมาสร้างสิ่งต่างๆขึ้นมา โดยไม่มีปรีชญาลักใบ อาตมาสร้างคนที่ไม่เป็นภัยกับโลกมนุษย์ เพราะไม่มีความโลภ

ความโกรธ ความหลง เป็นคนช่วยโลกอนุเคราะห์โลก เป็นคนไม่เป็นภัยและไม่มียัย ผู้มีศีลบริสุทธิ์ แม้ไสยศาสตร์ก็ทำอะไรไม่ได้ ผู้มีศีลที่ยังไม่มา ก็ขอให้มา ผู้ไม่มีศีล ก็ไม่ต้องมา มาแล้วจะทำให้พ้นเวลา ๐๘.๓๐ น. พ่อท่านให้โอวาหนิลิต ม.วช. ดังนี้

ชีวิตคนคือการศึกษา เมื่อเราถูกกำหนดเป็นนักศึกษา มีเครื่องหมาย มีสัญลักษณ์เป็นนักศึกษา ก็ต้องไม่ปล่อยปละละเลย ไม่ดูตาย ต้องจัดแจงให้มีระบบเป็นหลักเป็นฐานขึ้น การศึกษาที่ยิ่งใหญ่ คือการศึกษากับชีวิต ใครที่ยังไม่สูง ก็ต้องพัฒนาตนเอง

คุณลักษณะของผู้ที่จะจบสัมมาสิกขาลัทธิวัจชีวิต(ม.วช.) คือต้องเป็นอาริยชน มีภูมิธรรม ภูมิปัญญา ระดับโสดาบัน หมอดอบายมุขได้อย่างเด็ดขาด มีศีล ๕ เป็นปกติ ส่วนใจนั้นรู้ได้เฉพาะตน

การศึกษาของเราเป็นไปเพื่อการศึกษารธรรมะของพระพุทธศาสนา สู่ความเป็นอาริยะ เพื่อประโยชน์เพื่อความสุขของมวลมนุษยชาติ พวกเราเรียนเหมือนไม่ได้เรียน เพราะการศึกษาก็อยู่ในวิถีชีวิตทุกวัน ทุกคนที่เรียนเลยปีที่ ๖ แล้วจะถูกคัดตัว เพื่อเข้าสู่ระบบตรวจสอบ เพื่อเป็นตัวอย่งใน

การรับปัญญาบัตร

เงินเดือนของครูก็คือความมีน้ำใจ ความเต็มใจ ความยินดีพอใจที่ได้เสียสละ ครูต้องชวนขยายศึกษาเรียนรู้มากๆ ต้องขยัน อ่านหนังสือมากๆ ลากทำให้เราเอาเปรียบยศทำให้เรามีอำนาจ แล้วก็กอบโกยเห็นแก่ตัวมากๆ พวกเราเรียนกันแบบธรรมชาติ แบบครอบครัว ทุกคนเป็นนักปฏิบัติธรรม เราจะให้ความสำคัญกับคุณธรรม จริยธรรม

เป็นอันดับต้น เราเรียนกันแบบไม่แยกส่วน แม้เด็กๆ เขาก็จะได้ชิมชั้ไปด้วย

นิสิตจะต้องมีฐานงานหลัก งานประจำ ส่วนช่วงไหนที่พอจะปลีกเวลาไปช่วยงานอื่นได้ก็ไป เวลา ๑๑.๐๐ น. พ่อท่านได้ทำพิธีมอบเข็มให้แก่นิสิตใหม่ ๑๗ คน เป็นชาย ๓ คน หญิง ๑๔ คน แยกเป็นวิชาเขตศีระะอโศก ๕ คน ศาลีอโศก ๕ คน ปฐมอโศก ๔ คน และสันตอโศก ๓ คน พ่อท่านให้โอวาว่า จงมองให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การมาร่วม มารวมกันมีประโยชน์ ยัญพิธี มีผลต่อจิตใจ การบวงสรวงก็มีผล เจตนาเพื่อให้เห็นคุณค่า เห็นความหมายที่ดี

เจริญธรรม

♣ ส.แต่ธรรม อัมมรักขิตะ รายงาน

SSSI:
ประทับใจ
(๑๑๘)

ประทับใจไทวัง

วันที่ ๔-๕ มิถุนายนของทุกปี ไทวัง(คุรุและนิสิตสัมมาสิกขาลัยวังชีวิต)จะเดินทางไปบ้านราชา เพื่อร่วมงานโฮมไทวังกัน เพื่อประชุม สอบคัดเลือกนิสิตใหม่ และพบปะสังสรรค์กัน ๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ไทวังสันติโคกออกเดินทาง ๐๕.๒๕ น. ผู้ร่วมเดินทางมี ลิกขมาตุ ๑ รูป คุรุ ๓ คน นิสิตเก่า ๘ คน ว่าที่นิสิตใหม่ ๔ คน และญาติธรรมบ้านราชา ๔ คน โดยมีศิษย์เก่าฯแก่นคมช่วยขับรถให้

กิจกรรมหนึ่งที่นิสิตได้ร่วมกันทำ คือ **ขนทรายเข้าเือนศูนย์บุญ ชั้นล่าง** ถ้าถามใจแล้ว ชี้เกียจสุดๆ หนัก.....เหนื่อย(ท้อล่งหน้า) แต่ตั้งใจเอาชนะตัวชี้เกียจ ขณะช่วยกัน ภาพที่ประทับใจ คือ เด็กชายตัวน้อยๆ สมุนพระราม จำชื่อได้หนึ่งคน ตัวเล็กสุด คือ **ด.ช.พลู๊ด** เขาขนทรายกับเพื่อนในปริมาณเท่ากับผู้ใหญ่(เรายังตักทรายน้อยกว่าด้วยซ้ำ) บางครั้งดูเขาเอาจริงเอาจังกับการงานมาก ภาพขณะขน**“ทิวจนคอยน”** ข้าพเจ้ายิ้ม.....อดชื่นชมในใจไม่ได้ ซึ่งทำให้จิตชี้เกียจต้องอายเด็ก(ไม่กล้าชี้เกียจเลย)

วันที่เดินทางไป การเดินทางก็เต็มไปด้วยมิตรภาพ ด้วยรถปู้ๆ(รถหกล้อ) ข้างหน้านั่ง ๓ คน อีก ๑๗ คนนั่งข้างหลังกันอย่างสบาย เพราะรถคันใหญ่ ที่เหลือเพื่อ เราก็เลย นั่ง นอน ยืน เดินกันตามอัธยาศัย

แต่...ตอนขากลับ มีผู้ร่วมเดินทางเพิ่มอีกประมาณ ๑๐ ท่าน อะไรก็ไม่ร้ายเท่ากับรถคันเดิมบรรทุกข้าวสารอีก ๓ ตัน (๓,๐๐๐ กก.) เต็มเนื้อที่ของรถ ยกเว้นตรงเบาะที่นั่ง พอแต่ละคนเข้าไปนั่งตามที่นั่ง ก็ไม่สามารถหย่อนขาลงได้ เพราะเต็มไปด้วยข้าวสารกองสูง ที่นั่งไม่พอ บางคนต้องนั่งไปบนกองข้าวสาร ของสัมภาระของแต่ละคนเอาขึ้นชั้นวางของแล้วก็ยังไม่หมด ต้องวางบนกองข้าวสารด้วย เห็นอาการใจที่ไม่ยินดีเลย....แต่....เกิดมาเป็นลูกพระโพธิสัตว์ต้องอดทน หนนให้ได้กับทุกสภาวะ จึงปรับสภาวะจิตให้มีเพียงทุกข์กายชั้น และวางใจเสียเถอะ จริงๆแล้วผู้ที่เขาน่าจะบ่นเหน้อย ยาก น่าจะเป็นคนขับรถ มีใช้เราซึ่งเป็นเพียงผู้นั่งๆนอนๆ จนถึงวัด

เมื่อตอนที่ออกมาจากหมู่บ้านราชธานีโอศก จะผ่านบ้านค้ำกลาง ถนนสูงชันมาก สภาพรถก็เก่า ข้าวของก็หนัก ปริมาณคนมาก เป็นองค์ประกอบทั้งหมดที่ทำให้รถไม่สามารถขึ้นทางที่สูงชันได้ รถต้องถอยลงไปตั้งหลักถึง ๒ ครั้ง จนครั้งที่ ๓ รถต้องถอยลงไปตั้งหลักใหม่ด้วยระยะทางที่ไกลขึ้นกว่าครั้งที่ ๑ และ ๒ มีคนโอดลงจากรถ ๓-๔ คน เพื่อจะช่วยเข็นรถ ครั้งที่ ๓ นี้ รถจึงพุ่งตัวขึ้นไปได้ ท่ามกลางหัวใจที่ช่วยลุ้นของแต่ละคน แม้จะดูน่าหวาดหวั่น ตั้งแต่เริ่มเดินทาง แต่ดูแลแต่ละคนแต่ละท่านแล้ว ก็ดูมันคงมั่นใจที่จะพร้อมที่จะเดินทาง ผ่านศึระะอโศก แวะรับศิษย์เก่าคนหนึ่งพร้อมลูกสาวตัวน้อย ดูเขาก็ไม่หวาดหวั่นที่จะพาลูกเดินทางไปกับเรา พร้อมที่จะลำบาก โดยไม่ไวยวายพูดบ่นอะไรเลย ยังมีเด็กเล็กๆมาด้วย ผู้ใหญ่ก็ดูจะเปล็ดเปล็นกับเด็ก บรรยากาศจึงดูอบอุ่นสบายๆ

ขามานั่งนอนกันอย่างสบาย พอขากลับแทบจะช็อคกันนั่ง ชีวิตช่างไม่เที่ยงจริงหนอ แต่...ทุกคนก็ปรับตัวปรับใจกันได้เก่ง ทำจิตให้เที่ยงได้ คือ แม้จะลำบากแต่ก็อบอุ่นตามประสาพี่น้องๆ พูดคุยกันได้สนุกสนานเหมือนขามา นั่นคือ แบบฝึกหัด การเรียนรู้ และการฝึกฝนตนเอง

อีกความประทับใจหนึ่งก็คือ รายการตอนเย็นของวันที่ ๔ มิ.ย. มีรายการเปิดใจนิสิต รู้สึกดีที่มีเพื่อนนิสิตออกไปพูดถึงความรู้สึกว่าทำไมตัวเองถึงมาเป็นนิสิต มันเป็นเรื่องเรียนของเราชาวโอศก ที่สมบูรณไปด้วยความผูกพันที่แน่นแฟ้น เพราะคำว่าเพื่อนจะทำให้มีน้ำใจที่จะช่วยเหลือกัน มันไม่ใช่ธรรมดา เพราะคำว่าเพื่อนกับครู ทำให้ความกลมเกลียวความอบอุ่นเพิ่มทวีขึ้นโดยตัวของมันเอง เพราะเราไม่ได้มาเรียนแข่งขันเอาโลกธรรม แต่เรามาชั่งขันกันลดกิเลส วิชาพุทธชีวิตศิลป์ที่เราเรียนในวิถีชีวิตแบบพุทธแท้ๆ จึงทำให้เติมเต็มของทั้งช่วงวัยและการทำงาน ที่ไม่มีขีดชั้น ที่พวกเราได้หลอมละลายเข้าด้วยกัน ที่เคยกร้าวกันก็อบอุ่น เพราะเรามี ครูคนเดียวกันเรียนร่วมกัน เรียนด้วยกัน ทำกิจกรรมที่หลากหลายร่วมกัน เป็นมหาวิทยาลัยที่ทั้งปิดและเปิดและประจำในตัวเสร็จเลย เพราะพวกเราทำงานคนละแห่ง แต่ถึงเวลาก็มารับบทเรียนที่มีทั้งปลอบและทิ่มแทงกันด้วยหอกปาก ทั้งระคะที่โหยหาความเห็นใจ บางครั้งก็เรียกร้องขอให้เพื่อนเข้าใจ ทุกอย่างที่ครูจะต้องแก้ปัญหาให้ ซึ่งคนต่างวัยที่มีตั้งแต่ ๗๐ ขึ้นไป และไม่ถึง ๒๐ ก็มี ที่มาเป็นลูกศิษย์ให้ครูสอน ครูเองก็บางที่

ถูกวิราชาธิบดีกระหน่ำต่อหน้าลูกศิษย์ทั้งหลาย อย่างแทบจะเอาหน้าไปซ่อนไว้ที่ไหนก็ไม่รู้สักว่า จะซ่อนได้สำเร็จ แต่ด้วยเรามาละโลกธรรม ทำให้เราต้องยืมให้ได้ทุกขณะและทุกทิศ เพราะเรา เป็นลูกศิษย์พระโพธิสัตว์

นี่คือภาพห้องเรียนที่เรารักและผูกพันแม้ว่าเราหลายคนไม่หวังเลยเรื่องปัญญาบัตร แต่เราก็ภูมิใจ เพราะสิ่งที่เราได้มันเป็นสิ่งที่มีหัตถ์จรรยที่โลกเขาก็ต้องการ แต่เขาไม่รู้ว่าจะไป แสวงหาที่ไหนเมื่อพวกเขาพบแล้ว ทำไมเราจะไม่สุขกับการที่เราได้เรียนได้รับการ เคี้ยวเชื้อมีความสุข ใครเล่าจะเหมือนพวกเรา การพาสร้างจิตวิญญาณแห่งความสุข ณ ที่แห่งนี้ ซึ่งมีแห่งเดียวในโลก ที่ทั้งนิสิตและครูกำลังเคี้ยวเข้มข้นอยู่ เพื่อความสุข ที่จริงยั่งยืน เป็นทิวัง เป็นสัสตั้ง อวิปรินามธัมมัง อสังหิริง อสังกุปบึงถ้วนทั่วทุกคน ทุกชาติที่เราจะมาเวียนว่ายตายเกิดกัน ชาติแล้วชาติเล่า ทั้งชาติที่เป็นนาม และชาติ ที่เราจะก่อเกิดเป็นกายชั้นธอีกเราก็ต้องมาเรียนต่อที่ห้องเรียนนี้อีก ในโอกาสนี้ ซึ่งเป็นวันเกิดของวิราชาบดีของพวกเรา พวกเราจะติดตามไปเป็นลูกศิษย์ของวิราชาบดี ของเราให้ได้ทุกภพทุกชาติ ขอให้ความตั้งใจของพวกเราจงเป็นไปได้ทุกท่านทุกคนทอญ สาธุคะ

★ ไหว้สันตโตก

